

**PROKURATURA OKRĘGOWA
W WARSZAWIE**

3 Wydział ds. Przestępczości Gospodarczej
00-791 Warszawa, ul. Chocimska 28
tel. 22 21-73-429, fax. 22 21-73-428
powaw.wydz.pg@prokuratura.gov.pl

sygn. akt: PO III Ds 87.2020

P O S T A N O W I E N I E
o umorzeniu śledztwa

Warszawa, dn. 29 lutego 2024r.

Barbara Drozda – prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie, po zapoznaniu się z materiałami postępowania o sygn. PO III Ds 87.2020, w sprawie o czyny z art. 286 § 1 k.k. i in.,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

postanowił:

umorzyć śledztwo w sprawie:

- I. doprowadzenia w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r. w Warszawie, przez ustalone osoby, działające wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia, co do spełnienia normy EN 149:2001+A1:2009 i posiadania certyfikatu ICR Polska/6301276, w tym przestania ww. sfałszowanego certyfikatu do pracownika Ministerstwa Zdrowia oraz poprzez zaoferowanie ww. Ministerstwu maski MARS-B-2001KN95, czym doprowadzono S [REDACTED] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w wysokości 4 797 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

II. podejmowania w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r. w nieustalonych miejscach, przez określone osoby czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych wielkiej wartości lub też miejsca ich umieszczenia, wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku, pochodzących z przestępstwa oszustwa, poprzez przyjmowanie z rachunków innych podmiotów, w tym T [REDACTED] na rachunek bankowy prowadzony w PKO BP S.A., C [REDACTED] [REDACTED] na rachunek bankowy prowadzony w Santander Bank Polska SA., Firma K [REDACTED] na rachunek bankowy prowadzony w mBank SA., na rachunek bankowy Igloo sp. z o.o. prowadzony w Citi Handlowy Bank Handlowy w Warszawie S.A., na rachunek bankowy K [REDACTED] G [REDACTED] prowadzony w Alior Bank S.A., na rachunek R [REDACTED] prowadzony w Santander Bank Polska S.A. środków pieniężnych w łącznej kwocie 4 797 000 zł, oraz zlecenie przelewów z tych rachunków na rachunki innych podmiotów, tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.;

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

III. poświadczenia w okresie od marca 2020r. do nieustalonego dnia 2020r., w nieustalonych miejscach, nieprawdy przez osoby reprezentujące I [REDACTED] [REDACTED] w wystawianych przez ww. podmiot certyfikatach potwierdzających zgodność środka ochrony indywidualnej (maseczki) z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej, pomimo nieposiadania przez I [REDACTED] [REDACTED] uprawnień do wydawania tego typu certyfikatów, przez co naraziły użytkowników maseczek na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

IV. doprowadzenia w kwietniu 2020r. w Katowicach i in. miejscach., przez ustaloną osobę, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników T [REDACTED], co do spełnienia normy EN 149:2001+A1:2009 i autentyczności certyfikatu ICR Polska/6301276 oraz innych dokumentów potwierdzających jakość zamówionych półmasek ochronnych, poprzez sprzedaż ww. spółce przedmiotowych półmasek, czym doprowadzono T [REDACTED] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej niż 1.218.360,00 zł netto, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;

V. doprowadzenia w okresie od dn. 6 kwietnia 2020r. do dn. 14 sierpnia 2020r. w Warszawie, przez prezesa zarządu spółki E [REDACTED], w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia, co do możliwości wywiązania się z zawartej umowy z dn. 14 kwietnia 2020r. sprzedaży respiratorów na rzecz Ministerstwa Zdrowia i dostarczenie sprzętu w ograniczonym zakresie i bez wymaganych dokumentów, czym doprowadzono Skarb Państwa – Ministerstwo Zdrowia, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w wysokości 12.013.330,87 EURO, tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk;

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

UZASADNIENIE

W dn. 13 maja 2020r. do Prokuratury Okręgowej w Warszawie wpłynęło zawiadomienie Ministra Zdrowia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 294 § 1 k.k., na szkodę S [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] (dalej: [REDAKTOWANE]), poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia (dalej także: MZ) i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w wysokości 4 797 000 zł.

Z treści przedmiotowego zawiadomienia wynikało, iż w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r., Ł [REDAKTOWANE] G [REDAKTOWANE], Ka [REDAKTOWANE] G [REDAKTOWANE], S [REDAKTOWANE] Ł [REDAKTOWANE] P [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] i Ł [REDAKTOWANE] Z [REDAKTOWANE], działając wspólnie i w porozumieniu, wprowadzili w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia co do spełnienia normy EN 149:2001+A1:2009 i posiadania certyfikatu ICR Polska/6301276, który to certyfikat przesłano na adres poczty elektronicznej pracownika Ministerstwa Zdrowia oraz poprzez zaoferowanie ww. Ministerstwu maski MARS-B-2001KN95. Do zawiadomienia dołączono dokumenty potwierdzające ww. transakcję, dokumenty przedłożone przez kontrahentów MZ, wyniki badań Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy i in.

Mając na uwadze powyższe, postanowieniem z dn. 13 maja 2020r. wszczęto pod sygn. PO III Ds 87.2020 śledztwo w sprawie doprowadzenia w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r. w Warszawie, przez ustalone osoby, działające wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia, co do spełnienia normy EN 149:2001+A1:2009 i posiadania certyfikatu ICR Polska/6301276, w tym przesłania ww. sfałszowanego certyfikatu do pracownika Ministerstwa Zdrowia oraz poprzez zaoferowanie ww. Ministerstwu maski MARS-B-2001KN95, czym doprowadzono Skarb Państwa - Centralną Bazę Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w wysokości 4 797 000 zł, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Na dalszym etapie śledztwa, wpłynęło zawiadomienie Małopolskiego Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie, które dotyczyło posługiwania się dokumentami sfałszowanymi przy sprzedaży środków ochrony MZ, a które to zawiadomienia w istocie dotyczyły czynu opisanego już w zawiadomieniu MZ.

Niniejsze śledztwo rozszerzono także o czyn polegający na podejmowaniu w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r. w nieustalonych miejscach, przez określone osoby czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych wielkiej wartości lub też miejsca ich umieszczenia, wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku, pochodzących z przestępstwa oszustwa, poprzez przyjmowanie z rachunków innych podmiotów, w tym T [REDAKTOWANE] na rachunek bankowy prowadzony w PKO BP S.A., środków pieniężnych w łącznej kwocie 1 943 856 zł oraz zlecenie przelewów z tego rachunku na rachunki innych podmiotów, tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.

W toku niniejszego śledztwa, z uwagi na łączność podmiotowo-przedmiotową połączono także do wspólnego prowadzenia postępowania prowadzone przez inne jednostki powszechne prokuratury, tj.:

Postępowanie o sygn. PO II Ds 115.2020 nadzorowane uprzednio przez Prokuraturę Okręgową Warszawa-Praga w Warszawie, zainicjowane zawiadomieniem M [REDAKTOWANE] z dn. 10 czerwca 2020r. o możliwości popełnienia przestępstw z art. 271 § 1 k.k. oraz 160 § 1 k.k. przez R [REDAKTOWANE] K [REDAKTOWANE], działającego w imieniu I [REDAKTOWANE], który podpisując w imieniu ww. podmiotu certyfikaty potwierdzające zgodność wyrobu będącego środkiem ochrony indywidualnej z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/425 z dn. 9 marca 2015r. w sprawie środków ochrony indywidualnej, tj. certyfikat ICR Polska/P6403012 z dn. 16 marca 2020r., certyfikat ICR Polska/6301146 z dn. 19 marca 2020r., certyfikat ICR Polska/6660107 z dn. 21 marca 2020r., pomimo, iż I [REDAKTOWANE] nie posiada stosownych uprawnień do wydania tego typu certyfikatów, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, przez co naraził użytkowników maseczek na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Postępowanie o sygn. PR 1 Ds 658.2021 nadzorowane uprzednio przez Prokuraturę Rejonową Warszawa – Praga Południe w Warszawie w sprawie m.in. poświadczenia nieprawdy przez osoby reprezentujące I [REDAKTED] w wystawianym przez ww. certyfikatach potwierdzającym zgodność środka ochrony indywidualnej w postaci maseczek z wymaganiami rozporządzenia PE i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej, pomimo nieposiadania przez ww. podmiot uprawnień do wydawania tego typu certyfikatów.

Postępowanie o sygn. PR 2 Ds 1946.2020 nadzorowane przez Prokuraturę Rejonową Katowice-Północ w Katowicach, w sprawie posłużenia się przez prezesa zarządu spółki R [REDAKTED] z siedzibą w Bochni jako autentycznym podrobionym dokumentem w postaci elektronicznej kopii certyfikatu ICR Polska/6301276 mającego pochodzić od I [REDAKTED], który to dokument został przekazany najpóźniej w dn. 1 kwietnia 2020r. wraz z ofertą sprzedaży środków ochrony indywidualnej późniejszemu nabywcy T [REDAKTED] zainicjowane zawiadomieniem T [REDAKTED]

Przedmiotowym śledztwem objęto również czyn wskazany w pkt V sentencji niniejszej decyzji, a dotyczący doprowadzenia, przez prezesa zarządu spółki E [REDAKTED] [REDAKTED], w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia, co do możliwości wywiązania się z zawartej umowy z dn. 14 kwietnia 2020r. sprzedaży respiratorów na rzecz Ministerstwa Zdrowia.

Odnosząc się do zakresu przedmiotowej sprawy trzeba również wskazać, że w dn. 14 maja 2020r. wpłynęło pismo skierowane przez mBank S.A. z informacją o dokonaniu w dn. 14 maja 2020 r. blokady środków na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz podmiotu K [REDAKTED] w kwocie 1 1150, 53 zł oraz na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz I [REDAKTED] G [REDAKTED] w wysokości 15 704,66 zł.

Natomiast pismem z dn. 15 maja 2020r. Bank Handlowy w Warszawie SA. zawiadomił o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i dokonaniu przez ww. bank blokady środków w wysokości 3 11 896,69 zł na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz Igloo sp. z o.o. Blokada została dokonana w związku z otrzymaniem przez ww. bank w dn. 14 maja 2021r. pisma z banku Santander Bank Polska SA.

informującego o możliwości dokonania transferu środków pochodzących z przestępstwa na rachunek I [REDACTED] z rachunku bankowego prowadzonego przez Santander Bank Polska SA. na rzecz C [REDACTED].

W dn. 15 maja 2020r. wpłynęło z kolei zawiadomienie skierowane przez Alior Bank SA. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i dokonaniu przez ww. bank blokady środków w wysokości 10 500,63 zł na rachunku bankowym, prowadzonym na rzecz Ka [REDACTED] G [REDACTED]. W zawiadomieniu wskazano, że do Alior Bank SA. wpłynęła wiadomość z systemu Ognivo, w której bank mBank S.A. zwrócił się z prośbą o blokadę środków pochodzących z przestępstwa oraz poinformował, że sprawa jest związana z oszustwem na szkodę Skarbu Państwa, prowadzoną przez Prokuraturę Okręgową w Warszawie pod sygn. akt PO III Ds 87.2020. Przelew został wykonany w dn. 1 kwietnia 2020r. na kwotę 20 500,00 zł, a bank poczynił ustalenia, z których wynikało, że część środków z kwoty 20 500 zł została przelana na spłatę kredytu w innym banku. W związku z tym, 10 500,63 zł ze środków zgromadzonych rachunku mogła pochodzić z powyższego przelewu.

Kolejno w dn. 18 maja 2020r. wpłynęło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa skierowane przez Santander Bank Polska SA. przez osoby działające w imieniu spółki R [REDACTED] na której rzecz bank prowadzi rachunek bankowy. Bank w związku z otrzymanym postanowieniem w przedmiocie blokady środków na rachunku bieżącym prowadzonym na rzecz C [REDACTED] dokonał analizy przepływów środków pieniężnych dot. ww. rachunku. Na tej podstawie stwierdzono, iż mogło dojść do popełnienia przestępstwa przez osoby działające w imieniu spółki R [REDACTED] [REDACTED]. Z uwagi na liczne powiązania transakcyjne z ww. rachunkiem zaistniało uzasadnione podejrzenie, iż rachunek tej spółki może być wykorzystywany do celów przestępczych mających związek z prowadzonym przez tut. Prokuraturę postępowaniem.

Ponadto w dn. 10 czerwca 2020r. do tut. Prokuratury wpłynęło zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na wyłudzeniu środków pieniężnych od osób fizycznych oraz podmiotów gospodarczych, tj. o czyn z art. 286 k.k., skierowane przez Bank Pekao SA. Zawiadomienie zostało skierowane w związku z otrzymaniem przez ww. bank postanowienia w przedmiocie blokady

środków w wysokości 100 000 zł na rachunku prowadzonym na rzecz Przemysława Włodarczyka.

W związku z powyższym, celem wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności podanych w zawiadomieniach i dołączonych postępowaniach i zweryfikowania czy doszło do wypełnienia znamion czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 271 k.k. oraz z art. 299 § 1 i 5 k.k., wykonano szereg czynności procesowych, uzyskano bardzo obszerny materiał dowodowy, w tym szczegółowe stanowiska Ministerstwa Zdrowia dotyczące zakupów sprzętu ochronnego i medycznego na potrzeby zapobiegania, przeciwdziałania i zwalczania COVID-19, w szczególności masek ochronnych i chirurgicznych oraz respiratorów, w tym obszerną dokumentację m.in. w zakresie ofert sprzedaży sprzętu i środków ochrony osobistej składanych Ministerstwu przez podmioty i osoby fizyczne, procesu wyboru ofert, zawartych w tym zakresie umów, dostarczonego sprzętu itd. Ponadto uzyskano stanowiska Centralnego Biura Antykorupcyjnego dotyczące współpracy CBA z Ministerstwem Zdrowia, w ramach której CBA prowadziło działania, które miały służyć jako wsparcie zakupów przez MZ, realizowanych w trybie art. 6 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 374). Ponadto uzyskano wydruki wpisów w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w zakresie działalności gospodarczych prowadzonych przez I ██████ G ██████, I ██████ Z ██████, S ██████ I ██████ K ██████ G ██████ i P ██████ W ██████a oraz informacje z Krajowego Rejestru Sądowego w zakresie I ██████ ██████, I ██████ ██████, RE ██████. oraz I ██████ z o.o. Uzyskano dokumentację z Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii dot. jednostki notyfikowanej I ██████, stanowisko Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, stanowisko Polskiego Centrum Akredytacji wraz z raportami z oceny oraz stanowisko Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz dokumentację dotyczącą egzekucji należności związanych z zakupem ww. sprzętu.

Ponadto w charakterze świadków przesłuchano I ██████ G ██████, K ██████ G ██████ S ██████ I ██████, Pi ██████ W ██████ I ██████ Z ██████, Ma ██████ S ██████, I ██████ S ██████ – ówczesnego Ministra Zdrowia,

A [REDACTED] B [REDACTED] – pracownika Centralnego Instytutu Pracy - Państwowy Instytut Badawczy, K [REDACTED] M [REDACTED] – pracownika Centralnego Instytutu Pracy - Państwowy Instytut Badawczy, J [REDACTED] C [REDACTED] – ówczesnego Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia, M [REDACTED] D [REDACTED] – pracownika Ministerstwa Zdrowia, A [REDACTED] G [REDACTED] - pracownika Ministerstwa Zdrowia, P [REDACTED] W [REDACTED] - zastępca Dyrektora w Biurze Administracyjnym Ministerstwa Zdrowia., J [REDACTED] G [REDACTED] – Dyrektora Departamentu Ratownictwa Medycznego, R [REDACTED] B [REDACTED], M [REDACTED] L [REDACTED], R [REDACTED] K [REDACTED], R [REDACTED] A [REDACTED], A [REDACTED] H [REDACTED] – M [REDACTED] – dyrektora Centralnej Bazy Rezerw, A [REDACTED] H [REDACTED] - konsultanta krajowego w dziedzinie chorób zakaźnych, R [REDACTED] O [REDACTED] - konsultanta krajowego w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii, J [REDACTED] M [REDACTED] R [REDACTED] – kierownika Działu Zakupów w Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, M [REDACTED] M [REDACTED], prowadzącego działalność gospodarczą M [REDACTED] [REDACTED], M [REDACTED] B [REDACTED] – głównego specjalistę w Departamencie Nadzoru i Badań Klinicznych Wyrobów Medycznych w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Ponadto w toku postępowania dokonano szeregu przeszukań i zatrzymań rzeczy w postaci dokumentów i sprzętu elektronicznego, uzyskano opinie biegłego z zakresu informatyki i teleinformatyki, a także opinię Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc oraz opinię biegłego z zakresu pulmonologii. Uzyskano stanowiska CIOP w zakresie m.in. metodologii badań sprzętu ochronnego oraz wyniki badań sprzętu wykonane przez ww. podmiot.

W toku niniejszego postępowania dokonano także zablokowania środków na rachunkach bankowych, pomiędzy którymi przelewano środki pierwotnie przelane przez C [REDACTED] w związku z zakupem sprzętu ochronnego w postaci masek. W związku z powyższym, uzyskano ponadto materiał dowodowy w postaci dokumentacji bankowej w zakresie powyższych rachunków wraz z historiami operacji. Wszystkie ww. postanowienia o blokadzie środków na rachunkach bankowych zostały zaskarżone przez podmioty uprawnione, przy czym we wszystkich przypadkach Sąd Okręgowy w Warszawie nie uwzględnił ww. zażaleń i utrzymał w mocy ww. postanowienia.

Wydane następnie postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, zaskarżone przez podmioty uprawnione, również w każdym przypadku zostały utrzymane przez sąd.

Ponadto w toku postępowania, po wydaniu postanowień o zwolnieniu z obowiązku zachowania tajemnicy służbowej i żądaniu wydania rzeczy, uzyskano od banków informacje dotyczące sald oraz historii 15 rachunków bankowych prowadzonych na rzecz: P [REDACTED] W [REDACTED] I [REDACTED], I [REDACTED] [REDACTED], K [REDACTED] G [REDACTED], Ł [REDACTED] G [REDACTED], Ł [REDACTED] Z [REDACTED], S [REDACTED] Ł [REDACTED] T [REDACTED] Ł [REDACTED] k S [REDACTED] Z [REDACTED] Ł [REDACTED] R [REDACTED]

Nadto w związku z wydaniem postanowień o zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej i żądaniu wydania wykazów połączeń telekomunikacyjnych oraz innych danych związanych z połączeniem lub nieudaną próbą połączenia w zakresie 10 numerów telefonów komórkowych od 4 operatorów, tj. Orange Polska SA., P4 sp. z o.o., Polkomtel sp. z o.o. oraz T-Mobile Polska S.A.

W toku przedmiotowego śledztwa uzyskano deklaracje podatkowe VAT-7K za pierwszy kwartał 2020r. złożone przez spółkę cywilną T [REDACTED] [REDACTED] oraz zeznania i deklaracje podatkowe CIT-8 i VAT-7 za pierwszą połowę 2020r. [REDACTED] Ponadto uzyskano materiały zgromadzone w wyniku kontroli celno-skarbowej podmiotu T [REDACTED] Ł [REDACTED] S [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED] przeprowadzanej przez Naczelnika Małopolskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie, tj. protokoły przesłuchania świadków oraz wynik kontroli nr 358000-CKK4-1.500.14.2021.255 z dn. 23 listopada 2021r.

Uzyskano również obszerną dokumentację z Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych dot. m.in. procedury certyfikacji przez ww. spółkę produktów medycznych, stanowiska UOKiK, Polskiego Centrum Akredytacji, jak również bardzo obszerną dokumentację dot. m.in. badań sprzętu ochronnego dostarczonego przez podmioty, które sprzedawały ww. sprzęt podmiotom występującym w przedmiotowym postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego (obszerną dokumentację do odprawy celnej masek, Test Report, EU Declaration of Conformity, certyfikaty Shenzhen Xunke Standards Technical

Service Co, Ltd, Certyfikat akredytacji laboratorium wydany przez CNAS etc.).
Materiał dowodowy objął również materiały niejawne ABW.

W związku z tym, że postępowanie prowadzone pod sygnaturą PO III Ds. 87.2020 pierwotnie obejmowało bardzo obszerny zakres, tj. kilkanaście czynów różnej kwalifikacji, z uwagi na skompletowanie materiału dowodowego w zakresie kilku czynów, w tym z art. 231§1 kk i art. 296§1 kk, wyłączono materiały w tymże zakresie, po czym z uwagi na stwierdzenie niewypełnienia znamion czynów zabronionych, umorzono śledztwo na podst. art. 17§1 pkt 2 kpk.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W marcu 2020r. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła stan pandemii w związku z rozprzestrzenianiem się koronawirusa SARS-CoV-2 wywołującego chorobę COVID-19. Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dn. 20 marca 2020r. (Dz.U z 2020 r. poz. 491), na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dn. 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020r. poz. 284, 322 i 374), na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszony został w okresie od dn. 20 marca 2020r. do odwołania, stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2.

Przepisy ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020, poz. 374 ze zm.), wprowadziły regulacje dotyczące m. in. zasad i trybu zapobiegania oraz zwalczania zakażenia wirusem SARS-CoV-2 i rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej u ludzi, wywołanej tym wirusem, w tym zasady i tryb podejmowania działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych w celu unieszkodliwienia źródeł zakażenia i przecięcia dróg szerzenia się tej choroby zakaźnej. Uregulowano nadto zadania organów administracji publicznej w zakresie zapobiegania oraz zwalczania zakażenia lub choroby zakaźnej, o których mowa powyżej. Zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 1 ww. ustawy, Prezes Rady Ministrów może, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, nałożyć na jednostkę samorządu terytorialnego

obowiązek wykonania określonego zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Ponadto zgodnie z art. 10 ust. 2, Minister właściwy do spraw zdrowia może nałożyć obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na podmiot leczniczy będący spółką kapitałową, w której jedynym albo większościowym udziałowcem albo akcjonariuszem jest Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, lub uczelnia medyczna w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy z dn. 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej, nadto samodzielny publiczny zakładem opieki zdrowotnej lub jednostką budżetową oraz instytutem badawczym, o którym mowa w art. 3 ustawy z dn. 30 kwietnia 2010r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284). Przepis art. 10a ust. 1 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych określa, że Minister właściwy do spraw zdrowia może podejmować inne niż określone w art. 10 ww. ustawy działania związane z przeciwdziałaniem COVID-19. W art. 10a ust. 2 tejże ustawy wskazano, iż działania, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia. Ponadto przepis art. 6 ust. 1 ww. ustawy określił, iż do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19 nie stosuje się przepisów ustawy z dn. 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo szybkiego i niekontrolowanego rozprzestrzeniania się choroby lub jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia publicznego.

W uzasadnieniu do projektu ww. ustawy wskazano, że w związku z zagrożeniem rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS-CoV-2 istnieje konieczność wprowadzenia szczególnych rozwiązań, umożliwiających podejmowanie działań minimalizujących zagrożenie dla zdrowia publicznego stanowiące uzupełnienie do podstawowych regulacji zawartych w szczególności w ustawie z dn. 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019r., poz. 1239, z późn. zm.). Nowy koronawirus nazywany SARS-CoV-2, jest wirusem mogącym wywołać zespół niewydolności oddechowej, a wywołana nim choroba określana jest jako COVID-19. Wskazano, że SARS-CoV-2 został zidentyfikowany pod koniec 2019r. i jest nowym szczepem

koronawirusa, który nie był wcześniej identyfikowany u ludzi. Zwrócono uwagę na fakt, iż regulacje wprowadzane ww. ustawą wychodzą naprzeciw wszystkim sytuacjom, w których narasta zagrożenie epidemii i rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych u ludzi oraz wprowadzają niezbędne mechanizmy działania.

Ponadto uchwałą Rady Ministrów nr 33/2020 z dn. 20 marca 2020r., uregulowano kwestie szczególnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w środki ochrony indywidualnej, które są niezbędne do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 (RM-11-35-20). Akt ten został uchwalony w związku z zaleceniem Komisji (UE) 2020/403 z dn. 13 marca 2020r. w sprawie oceny zgodności i procedur nadzoru rynku w kontekście zagrożenia związanego z COVID-19 (Dz. Urz. UE L 79 z dn. 16 marca 2020r., str. 1), niezbędnych do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 oraz wywołanej nim choroby COVID-19 oraz ogłoszeniem stanu epidemii ze względu na potrzebę przyjęcia szczególnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w środki ochrony indywidualnej i wyroby medyczne, które umożliwią zminimalizowanie ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa. Zgodnie z § 1 ust. 1 ww. uchwały, upoważniono ministra właściwego do spraw zdrowia do dokonywania zakupów środków ochrony indywidualnej i wyrobów medycznych, ze wskazaniem, iż minister właściwy do spraw zdrowia może udzielać dalszych upoważnień do dokonywania takich zakupów. Przepis § 1 ust. 2 ww. uchwały określa, iż środki ochrony indywidualnej, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zakupione pod warunkiem, że są zgodne z wytycznymi krajowego konsultanta w dziedzinie chorób zakaźnych opublikowanymi w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw zdrowia. Środki te mogą być nabywane przed zakończeniem oceny ich zgodności i bez oznakowania CE nie dłużej niż 30 dni od dnia zakończenia stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Wytyczne, o których mowa w tym przepisie, mogą odsyłać do norm, specyfikacji lub innych dokumentów. Zgodnie z § 1 ust. 3 ww. uchwały, do środków ochrony indywidualnej, o których mowa w ust. 1 ww. uchwały, w odniesieniu do których rozpoczęto procedury oceny ich zgodności, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylenia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz. Urz. UE L 81 z dn. 31 marca 2016r., str. 51),

przepis § 1 ust. 2 stosuje się. Natomiast zgodnie z § 1 ust. 4 w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 oraz wywołanej nim choroby COVID-19 dopuszczono do obrotu i używania środki ochrony indywidualnej, o których mowa w § 1 ust. 2 zdanie drugie, oraz wyroby medyczne, jeżeli są dopuszczone do obrotu w innych państwach niż państwa członkowskie Unii Europejskiej i państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ponadto zgodnie z przepisem § 1 ust. 6 środki ochrony indywidualnej, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą być przeznaczone wyłącznie dla personelu udzielającego świadczeń opieki zdrowotnej, w tym transportu sanitarnego, służb i innych osób zaangażowanych w działania na rzecz opanowania wirusa SARS-CoV-2 oraz wywołanej nim choroby COVID-19 i uniknięcia dalszego rozprzestrzeniania się tego wirusa i wywołanej nim choroby.

Ministerstwo Zdrowia (dalej też: Ministerstwo lub MZ), jako organ odpowiedzialny za działania mające na celu zminimalizowanie skutków epidemii, poza działalnością merytoryczną polegającą m.in. na opracowaniu wytycznych postępowania dla podmiotów leczniczych oraz wszystkich organizacji, zapewnienia sprawnego funkcjonowania szpitali zakaźnych, wykonywania badań, procedur postępowania z osobami zakażonymi, odpowiedzialne było również za decyzje o przeznaczeniu ograniczonych środków, które były w posiadaniu organów państwa. Z uwagi na ogrom potrzeb oraz niestabilną sytuację na rynku, niejako pod presją sytuacji, Ministerstwo Zdrowia włączyło się do zakupów i wsparcia odpowiedzialnych za to instytucji. W celu usprawnienia i przyspieszenia zakupów dokonywanych przez Agencję Rezerw Materiałowych i Agencję Rozwoju Przemysłu, Ministerstwo na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia „www.gov.pl/web/zdrowie/informacje-dotyczace-produktow-wykorzystywanych-podczas-zwalczania-covid-19”, wskazało grupy produktów znajdujących zastosowanie podczas zwalczania COVID-19 wraz ze wskazaniem, jakie wymagania oraz normy produkty te muszą spełniać. W komunikacie tym ściśle określono także dane, jakie powinna zawierać składana oferta. Były to informacje o ofercie, dane kontaktowe, dane towaru, warunki płatności. Od dn. 18 marca 2020r. do dn. 21 marca 2020r., osoby fizyczne i prawne oraz inne podmioty mogły składać oferty sprzedaży na specjalnie utworzony w tym celu adres:

oferty@mz.gov.pl. Wskazać należy, że zanim uruchomiono dedykowaną ofertom skrzynkę email, oferty napływały do Ministerstwa Zdrowia na wszelkie sposoby, tj. do różnych departamentów, sekretariatów, poszczególnych pracowników. Natomiast, w związku z tym, że po uruchomieniu wyżej wskazanego sposobu składania ofert – specjalnego adresu mailowego – okazało się, iż nadsyłane oferty nie spełniały jednak określonych w komunikacie wytycznych, w szczególności z uwagi na brak certyfikatów oraz wymaganych informacji o ofercie, w celu usprawnienia procesu składania ofert oraz ujednoczenia ich formy na Platformie Zakupowej Open Nexus, od dn. 20 marca 2020r. uruchomiono specjalnie do tego celu przygotowane formularze. Do podmiotów, które złożyły ofertę na skrzynce oferty@mz.gov.pl, wysłano jednakowe powiadomienia o uruchomieniu portalu ofertowego oraz zaproszenie do złożenia oferty. Od dn. 23 marca 2020r. na skrzynce oferty@mz.gov.pl wprowadzono automatyczną odpowiedź, przekierowującą potencjalnego oferenta już tylko na platformę zakupową. Informacja o uruchomieniu platformy została również opublikowana w serwisie internetowym Ministerstwa Zdrowia. W przypadku Platformy Zakupowej procedowanie ofert, zawieranie ewentualnych kontraktów/umów było realizowane przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. Co do zasady udział Ministerstwa Zdrowia w procesie działania platformy ograniczony był do kontaktu i współpracy z ekspertami, m. in. z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowego Instytutu Badawczego i Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZN oraz z konsultantami krajowymi, w tym do spraw chorób zakaźnych, epidemiologii czy anestezjologii, którzy oceniali dokumenty załączone do składanych ofert pod kątem ich zgodności z wymaganiami oraz późniejsze potwierdzanie ich oceny. Ministerstwo Zdrowia było także odpowiedzialne za ustalanie priorytetów zakupowych.

Od dn. 23 marca 2020r. do dn. 18 maja 2020r., na skrzynkę oferty@mz.gov.pl trafiały jeszcze oferty przesyłane przez Kancelarię Ministerstwa Zdrowia oraz inne komórki organizacyjne Ministerstwa Zdrowia. Do podmiotów, których oferty dotyczyły produktów znajdujących się na platformie zakupowej wysyłane były informacje o portalu wraz z zaproszeniem do złożenia oferty. Niezależnie od powyższego, z uwagi na fakt, iż Ministerstwo Zdrowia otrzymało środki na zakupy

na potrzeby walki z epidemią, część ofert przesyłanych do Ministerstwa Zdrowia (na różne skrzynki mailowe) była rozpatrywana bezpośrednio przez pracowników Ministerstwa. Ministerstwo Zdrowia dokonywało zakupu najpilniej brakujących środków, które trzeba było rozdysponować do podmiotów leczniczych, czy służb wspomagających m. in. w dystrybucji środków ochrony osobistej. Liczne oferty kierowane były w różne miejsca, na różne skrzynki mailowe, a wpływające do Ministerstwa Zdrowia oferty kierowane były do różnych komórek organizacyjnych. W związku z powyższym, w MZ powołany został zespół roboczy pod nadzorem J. ██████, C. ██████ - ówczesnego Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia, którego zadaniem było analizowanie spływających do MZ ofert i finalizowanie ewentualnych zakupów w zakresie najpilniejszych potrzeb. Natomiast Minister Zdrowia Ł. ██████, S. ██████, jako kierujący omawianym resortem, uczestniczący w ustalaniu polityki państwa w zakresie ochrony zdrowia i odpowiadający za jego treść oraz realizację poprzez kierowanie administracji rządowej – zdrowie, będąc jednocześnie dysponentem określonej części budżetu państwa, sprawował nadzór również nad polityką zakupową w dobie pandemii. Jak wynika z materiału dowodowego, brał on czynny udział w sztabie kryzysowym, a nadto na bieżąco był informowany o aktualnych potrzebach w zakresie środków ochrony związanych z walką z pandemią COVID-19, w tym w zakresie zapewnienia stałych dostaw i pełnej przepustowości laboratoriów.

Centralne Biuro Antykorupcyjne, w ramach współpracy z Ministerstwem Zdrowia prowadziło działania, które miały służyć jako wsparcie zakupów przez ww. Ministerstwo, realizowanych w trybie art. 6 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374 ze zm.). Działania te prowadzone były zgodnie z poleceniem Ministra Koordynatora Służb Specjalnych i miały one na celu przede wszystkim czynności osłonowe, pod kątem wsparcia weryfikacji wiarygodności kontrahentów (osób i podmiotów) oferujących sprzedaż materiałów służących do walki z COVID-19. Procedura wsparcia miała mieć charakter pomocniczy, a zasady współpracy MZ i CBA oraz zakres czynności podejmowanych w ramach tej procedury, został ustalony wspólnie przez Zastępcę Dyrektora

Departamentu Operacyjno-Śledczego CBA oraz Wiceministra Zdrowia Janusza Cieszyńskiego. Jak wynika z ustaleń poczynionych w toku postępowania, weryfikacja dotycząca kontrahentów wpływała z adresu poczty elektronicznej CBA na skrzynkę mailową J. [REDACTED] C. [REDACTED]. Jeżeli weryfikacja była negatywna, J. Cieszyński przekazywał informację o tym członkom zespołu zakupowego. Natomiast nie zawsze były przekazywane weryfikacje pozytywne.

Zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dn. 12 czerwca 1999r. utworzono jednostkę budżetową – C. [REDACTED] [REDACTED] (dalej też: [REDACTED]), której przedmiotem działania, zgodnie z ww. zarządzeniem, jest utrzymywanie stałej rezerwy i dystrybucji aparatury, środków dezynfekcyjnych, szkła, innych środków medycznych, laboratoryjnych, materiałów oświatowo-zdrowotnych przeznaczonych dla zakładów opieki zdrowotnej w razie zagrożenia epidemicznego lub dla zapewnienia właściwego stanu sanitarnego kraju. Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dn. 19 marca 2020r., zmieniającym powyższe zarządzenie, wśród zadań [REDACTED] znajduje się także dokonywanie, na zlecenie oraz zgodnie z warunkami określonymi przez ministra właściwego do spraw zdrowia, celem dalszej dystrybucji, zakupów produktów leczniczych, wyrobów medycznych, środków ochrony osobistej lub innych artykułów niezbędnych do zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w związku z ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Zgodnie z brzmieniem ustawy z dn. 6 listopada 2008r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz.U. z 2019r. poz. 886 j.t.), Minister właściwy do spraw zdrowia może powołać konsultanta krajowego spośród specjalistów z poszczególnych dziedzin medycyny, farmacji oraz innych dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia. Do zadań konsultantów krajowych należy m.in. wydawanie opinii o stosowanym postępowaniu diagnostycznym, leczniczym i pielęgnacyjnym w zakresie jego zgodności z aktualnym stanem wiedzy, z uwzględnieniem dostępności metod i środków, a także wydawanie opinii w zakresie wyrobów medycznych oraz wyposażenia wyrobów medycznych. W związku z pandemią koronawirusa, MZ współpracowało stale z konsultantami krajowymi, w tym zwłaszcza z konsultantem krajowym w dziedzinie chorób

zakaźnych - prof. A [REDACTED] H [REDACTED] oraz z konsultantem w dziedzinie anestezyjologii i intensywnej terapii - prof. R [REDACTED] C [REDACTED].

W zakresie zakupu przez Ministerstwo Zdrowia sprzętu ochronnego w postaci masek ochronnych oraz respiratorów ustalono, że procedura zakupowa przebiegała zasadniczo w sposób następujący. Jak już zaznaczono powyżej, Ministerstwo Zdrowia włączyło się do zakupów niezbędnego sprzętu i wsparcia odpowiedzialnych za to instytucji. Na oficjalnej stronie Ministerstwa Zdrowia w zakładce „Informacje dotyczące produktów wykorzystywanych podczas zwalczania COVID-19” pod linkiem: www.gov.pl/web/zdrowie/informacje-dotyczace-produktow-wykorzystywanych-podczas-zwalczania-covid-19 wyszczególniono produkty, które znajdują zastosowanie podczas zwalczania COVID-19 wraz ze wskazaniem informacji, jakie wymagania oraz normy muszą spełniać. Wyszczególnione zostały kryteria dotyczące półmasek oraz maseczek medycznych i niemedykowych.

Od dn. 18 marca 2020r. do dn. 21 marca 2020r., podmioty i osoby fizyczne mogły składać oferty sprzedaży na specjalnie utworzoną w tym celu skrzynkę: ofery@mz.gov.pl. Jak okazało się w praktyce, składane oferty nie spełniały określonych w komunikacie wytycznych (w szczególności z uwagi na brak certyfikatów oraz wymaganych informacji o ofercie). W związku z tym, celem usprawnienia procesu składania ofert oraz ujednolicenia ich formy na Platformie Zakupowej Open Nexus od dn. 20 marca 2020r. uruchomiono specjalnie do tego celu przygotowane formularze. Do podmiotów, które złożyły ofertę na skrzynce ofery@mz.gov.pl wysłane były jednakowe powiadomienia o uruchomieniu portalu ofertowego oraz zaproszenie do złożenia oferty. Od dn. 23 marca 2020r. na skrzynce ofery@mz.gov.pl wprowadzono automatyczną odpowiedź, przekierowującą potencjalnego oferenta już tylko na platformę zakupową. Informacja o uruchomieniu platformy została również opublikowana w serwisie internetowym Ministerstwa Zdrowia. W przypadku Platformy Zakupowej procedowanie ofert, zawieranie ewentualnych kontraktów/umów było realizowane zasadniczo przez Ag [REDACTED] [REDACTED]. Oferty składane na platformie zakupowej weryfikowane były zgodnie z przyjętym schematem postępowania. Natomiast w przypadku konieczności przyspieszenia zakupów najbardziej brakujących środków ochrony osobistej, Ministerstwo Zdrowia dokonywało ich w ramach tzw. szybkiej ścieżki

wyboru ofert. Najistotniejszymi kryteriami wyboru było dokonanie płatności po dostarczeniu towaru do wskazanego przez Ministerstwo Zdrowia magazynu oraz posiadanie odpowiednich certyfikatów wystawionych przez uprawnioną jednostkę. Podstawą dokonywanych zakupów środków ochrony indywidualnej, w tym maseczek chirurgicznych i masek FFP2 były oferty oraz faktury. W celu przyspieszenia procedur zakupowych MZ przyjęło zasadę, że umowy na zakup środków ochrony indywidualnej zawierane będą w przypadku konieczności dokonania przedpłaty oraz w przypadku zakupów finansowanych ze środków europejskich, zgodnie z zasadami realizacji projektów. Procedowane przez Ministerstwo Zdrowia lub inne jednostki podległe umowy zawierane były zarówno w trybie ofertowym - przez akceptację składanych ofert lub faktur albo przybierały formę pisemną, a częściej elektroniczną w postaci odrębnych dokumentów zawierających postanowienia umowne podpisywanych z użyciem kwalifikowanych podpisów elektronicznych. W ramach tzw. szybkiej ścieżki wyboru ofert rozpatrywana była oferta złożona Ministerstwu Zdrowia przez Ł [REDACTED] G [REDACTED]

Ustalono, że Ł [REDACTED] G [REDACTED] w połowie marca 2020r. skontaktował się z Ministerstwem Zdrowia, a konkretnie z J [REDACTED] C [REDACTED], po otrzymaniu kontaktu telefonicznego od M [REDACTED] S [REDACTED] brata ówczesnego Ministra Zdrowia, oferując sprzedaż maseczek chirurgicznych i masek ochronnych FFP2. W tym czasie Ministerstwo Zdrowia poszukiwało możliwości nabycia środków ochrony osobistej, których dostępność była bardzo utrudniona w związku z początkiem pandemii wirusa SARS-CoV-2. W dn. 18 marca 2020r. odbyło się spotkanie przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia z Ł [REDACTED] G [REDACTED] celem zapoznania z ofertą sprzedaży środków ochrony osobistej. W spotkaniu tym z ramienia Ministerstwa Zdrowia uczestniczył wiceminister J [REDACTED] C [REDACTED], jak również M [REDACTED] D [REDACTED] - Zastępca Dyrektora Departamentu Nadzoru i Kontroli MZ, która prowadziła w MZ projekty związane z pozyskiwaniem środków ochrony osobistej w związku z zagrożeniem COVID-19, przy czym wiceminister J [REDACTED] C [REDACTED] ze względu na obowiązki służbowe opuścił spotkanie, przekazując kontynuowanie rozmowy M [REDACTED] D [REDACTED]. Podczas spotkania Ł [REDACTED] G [REDACTED] przedstawił swoją ofertę, a przedstawicielka MZ jednoznacznie zaznaczyła, że podstawowym i bezwzględny warunkiem zakupu masek ochronnych typu FFP2 jest posiadanie przez oferowane produkty certyfikatu zgodności z normą EN

149:2001+A1:2009 oraz brak możliwości przedpłaty, tzn. płatność za towar po dostarczeniu go i odbiorze przez MZ. W związku z powyższym, negocjacje z Ł [REDAKTOR], G [REDAKTOR] dotyczące przyszłego zamówienia, były kontynuowane przez M [REDAKTOR], D [REDAKTOR] w formie mailowej i telefonicznej, pod nadzorem wiceministra J [REDAKTOR], C [REDAKTOR]. To i podobne zamówienia były w tym czasie realizowane z wyłączeniem przepisów ustawy z dn. 29 stycznia 2004r. - *Prawo zamówień publicznych* na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Ministerstwo Zdrowia z uwagi na ceny oferowane przez Ł [REDAKTOR], G [REDAKTOR] za maski FFP2 podjęło kilkukrotne rozmowy mające na celu ich obniżenie, do porównywalnych w tym czasie na rynku, w rezultacie czego obniżono cenę z 45 zł do 39 zł za sztukę, tj. 600 000 zł z całej transakcji.

Z uwagi na współpracę MZ i CBA mającą na celu wsparcie ww. Ministerstwa w zakresie weryfikacji wiarygodności kontrahentów (osób i podmiotów) oferujących sprzedaż materiałów służących do walki z COVID-19, Ministerstwo Zdrowia zwróciło się do CBA o weryfikację osoby Ł [REDAKTOR], G [REDAKTOR] jako oferenta. W odpowiedzi CBA wyraziło wątpliwość co do wiarygodności wyżej wymienionego oraz przedstawionej przez niego oferty, wskazując że na podstawie uzyskanych informacji CBA oceniło osobę i ofertę Ł [REDAKTOR], G [REDAKTOR] jako niewiarygodną i nieprawdziwą. CBA w ocenie zaznaczyło, że zgodnie z uzgodnionymi zasadami realizacji przez CBA procedury wsparcia weryfikacji przesyłanych przez MZ oferentów, co do zasady Biuro nie musiało badać samej oferty. Jednakże w przypadku tej zgłoszonej przez Ł [REDAKTOR], G [REDAKTOR], jej formy oraz faktu, że przedstawiła ją osoba prywatna, biuro zdecydowało się także na ocenę samej oferty. Ostateczny zakres asortymentu objętego zamówieniem ustalono w dn. 24 marca 2020r., a Łukasz Guńka wraz z potwierdzeniem zamówienia przesłał skan certyfikatu nr ICR Polska/6301276 wydanego przez ICR Polska sp. z o.o. - oddział International Certification Registrar z siedzibą w Gimpa-si obok Seulu w Korei Południowej na adres mailowy M [REDAKTOR], D [REDAKTOR]

W oparciu powyższe dokumenty, MZ zleciło Centralnej Bazie Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach nabycie: 20 000 sztuk masek FFP2 MARS-B-2001 KN95 od Katarzyny Guńki prowadzącej działalność gospodarczą

pod firmą G [redacted] K [redacted], 40 000 sztuk masek FFP2 MARS-B-2001 KN95 od Przemysława Włodarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą C [redacted] 40 000 sztuk masek FFP2 MARS-32001 KN95 od S [redacted] Ł [redacted] i Ł [redacted] Z [redacted] działających jako wspólnicy spółki cywilnej T [redacted]. Ministerstwo Zdrowia łącznie zakupiło ilość 100 000 sztuk masek FFP2. Towar dostarczony został w dn. 31 marca 2020r. do magazynu Poczty Polskiej w Łodzi, a po dostawie i dokonaniu odbioru, należność została opłacona przez Centralną Bazę Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach na podstawie protokołów odbioru i faktur wystawionych przez kontrahentów. W związku z przedmiotową transakcją zostały wystawione następujące faktury na rzecz Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, tj. faktura nr 1/03/2020 z dn. 30 marca 2020r. wystawiona przez G [redacted] opiewającą na kwotę 959 400 zł w zakresie 20 000 sztuk masek FFP2 MARS-B-2001 KN95, faktura nr 20-FVS/0004 z dn. 30 marca 2020r. wystawiona przez [redacted], opiewająca na kwotę 1 918 800 zł w zakresie 40 000 sztuk masek FFP2 MARS-32001 KN95 oraz faktura nr 2/03/2020 z dn. z dn. 30 marca 2020r. wystawiona przez T [redacted], Z [redacted] i Ł [redacted] opiewająca na kwotę 1 918 800 zł w zakresie 40 000 sztuk masek FFP2 MARS-32001 KN95.

W związku z coraz częściej pojawiającymi się na rynku polskim środkami ochrony osobistej z nieprawdziwymi certyfikatami, MZ postanowiło dokonać ponownej weryfikacji prawdziwości certyfikatów i jakości zakupionych produktów, w tym tych zakupionych w związku z ofertą Ł [redacted] G [redacted]. W dn. 4 maja 2020r. zlecone zostały przez MZ badania różnych partii zakupionych produktów Centralnemu Instytutowi Ochrony Pracy - Państwowemu Instytutowi Badawczemu. Jak wynika z raportu ww. Instytutu z dn. 5 maja 2020r., maski FFP2 MARS-B-20001 KN951 dostarczone przez K [redacted] G [redacted], P [redacted] W [redacted], S [redacted] Ł [redacted] i Ł [redacted] Z [redacted] nie spełniały normy EN 14922001+A1:2009. W związku z powyższym MZ wezwało wszystkich kontrahentów do stawienia się w siedzibie MZ. Na spotkanie w dn. 6 maja 2020r. przybył jedynie Ł [redacted] G [redacted], który poinformowany został o wstępnych wynikach badań Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowego Instytutu Badawczego oraz o roszczeniach nabywcy z tytułu rękojmi za wady fizyczne towaru. Ponadto w związku z powyższym, MZ

zwróciło się w dn. 6 maja 2020r. do I [REDACTED] z prośbą o potwierdzenie, czy załączony do oferty I [REDACTED] G [REDACTED] certyfikat nr ICR Polska/6301276 został wydany przez ten podmiot. W odpowiedzi z dn. 7 maja 2020r. I [REDACTED] wskazała, że spółka nie wydała dokumentu, którym posłużył się I [REDACTED] G [REDACTED] składając ofertę MZ oraz że dokument ten został już wprowadzony do bazy on-line ze statusem – „fałszywy”. W dn. 11 maja 2020r. w Krakowie doszło do kolejnego spotkania przedstawiciela MZ - J [REDACTED] C [REDACTED] z kontrahentami, tj. I [REDACTED] G [REDACTED] S [REDACTED] I [REDACTED] P [REDACTED] W [REDACTED] i I [REDACTED] Z [REDACTED] które miało na celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

Nadto ustalono, iż w marcu 2020r. do Ministerstwa Rozwoju, w ramach współpracy międzynarodowej prowadzonej w związku z funkcjonowaniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej (dalej: rozporządzenie), zaczęły napływać maile z zapytaniami o prawidłowość certyfikatów wystawionych przez podmiot [REDACTED] oraz uprawnienia do ich wydawania. Przedmiotowe rozporządzenie ustanawia wymagania w zakresie projektowania i produkcji środków ochrony indywidualnej. Jednostkami upoważnionymi do wykonywania zadań w zakresie obowiązkowej oceny zgodności wyrobów na podstawie ww. rozporządzenia są jednostki notyfikowane w tym obszarze. W Polsce notyfikacji jednostek dokonuje właściwy minister na podstawie ustawy z dn. 13 kwietnia 2016r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019r. poz. 544), (dalej: ustawa SOZiNR).

Zgodnie z informacją z KRS przedmiot działalności I [REDACTED] stanowi m.in. pozostała działalność profesjonalna, naukowa techniczna, gdzie indziej niesklasyfikowana. Ww. spółka jest jednostką notyfikowaną na podstawie ustawy SOZiNR zarówno przez ministra właściwego ds. gospodarki jak również ministra właściwego ds. informatyzacji, ale jedynie do dyrektyw: 2014/30/UE (kompatybilność elektromagnetyczna), 2006/42/WE (maszyny), 2014/34/UE (atmosfera potencjalnie wybuchowa), 2014/53/UE (urządzenia radiowe). Natomiast ICR Polska sp. z o.o. nie jest jednostką notyfikowaną do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej.

Jak wskazano w stanowisku MR, w certyfikacie będącym przedmiotem niniejszego postępowania, tj. ICR Polska/6301276 odnoszącym się do ww. rozporządzenia występują następujące nieprawidłowości: I [REDACTED] w sposób nieuprawniony odwołuje się do statusu I [REDACTED] jako jednostki notyfikowanej nr 2703 poprzez umieszczenie na wydawanym dokumencie odnoszącym się do środków ochrony indywidualnej, numeru jednostki notyfikowanej (okrągła pieczęć z numerem). Certyfikat wskazuje na zgodność wyrobu tylko z wymaganiami normy EN 149:2001+A1:2009 zharmonizowanej z przedmiotowym rozporządzeniem (w dokumencie zapisano formułę potwierdzającą takie domniemanie: „*this certificate confirms that the product meets the requirements of the following standards and within limits of its standards gives presumption of conformity with essential requirements of Regulation 2016/425 - EN 149:2001+A1:2009*”) i jednocześnie informuje o domniemaniu zgodności w tym zakresie z wymaganiami zasadniczymi rozporządzenia. Podmiot I [REDACTED] nie będąc jednostką notyfikowaną w ww. obszarze nie mógł potwierdzać spełnienia wymagań zasadniczych określonych w przepisach prawa, co stanowi podstawę do wydawania deklaracji zgodności i oznakowania CE wyrobu w sposób przewidziany w rozporządzeniu. Dokument wystawiony przez I [REDACTED] nosi nazwę „certyfikat” oraz widnieje na nim symbol oznakowania „CE”, co może sugerować, iż wyrób wskazany w dokumencie spełnia wymagania określone dla środka ochrony indywidualnej w ww. rozporządzeniu, a także, że producent jest uprawniony do oznaczenia swojego wyrobu również takim znakiem.

W toku śledztwa przesłuchano szereg osób na okoliczności wskazane w sentencji niniejszego postępowania i tak, M [REDACTED] S [REDACTED] zeznał, iż znał wcześniej I [REDACTED] G [REDACTED], który to organizował wyjazdy i był trenerem narciarstwa. Świadek wraz ze swoją rodziną korzystał z jego usług w ww. zakresie. Wobec rozprzestrzeniającej się epidemii koronawirusa i licznymi kontaktami biznesowymi świadka zbudowanymi na przestrzeni lat w związku z jego działalnością w sferze badań i rozwoju nowych technologii w dziedzinie medycyny, otrzymywał on wiele wiadomości z propozycjami pomocy i dostępu do towarów deficytowych w tamtym czasie, tj. respiratorów, maseczek czy testów. W związku z tym kontaktował się on z bratem – ówczesnym Ministrem Zdrowia I [REDACTED] S [REDACTED], w celu potwierdzenia czy jest aktualne zapotrzebowanie na konkretny towar. Świadek

zeznał, iż przekazywał informacje jedynie od wiarygodnych kontaktów, znając ich historię zawodową i rodzaj oferowanego przez nich produktu. Wohec tego, podobnie do pozostałych, ze świadkiem skontaktował się Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO]. Ww. przeprowadził rozmowę telefoniczną z Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO], celem uzyskania informacji w zakresie wiarygodności źródła pochodzenia maseczek, atestów i certyfikatów. Ł. G. [REDAKTOWANO] potwierdził, że są to atestowane trójwarstwowe maski chirurgiczne. Ww. wówczas zwrócił się do ówczesnego Ministra z pytaniem czy na ten moment istnieje potrzeba sprowadzenia takich maseczek i uzyskał odpowiedź twierdzącą. Świadek przekazał wówczas elektroniczną wizytówkę do Ministra C. [REDAKTOWANO] Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO] celem skontaktowania się bezpośrednio z ww. Równolegle świadek w ramach swojej działalności gospodarczej poszukiwał maseczek ochronnych wykorzystywanych do badań laboratoryjnych i pracy ze zwierzętami. Świadek później kontaktował się z Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO] z pytaniem o etap realizacji współpracy z Ministerstwem. Co do ceny maseczek, świadek otrzymał informację od Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO] o cenie maseczki 4,80 zł plus VAT, przy czym na etapie początku pandemii i braku dostępności środków ochrony indywidualnej zakres cenowy był bardzo szeroki.

Przesłuchany w charakterze świadka ówczesny Minister Zdrowia Ł. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO] zeznał, że w marcu 2020r. rozpoczął się wyścig pomiędzy krajami europejskimi o potrzebne zasoby sprzętowe. W związku z tym, zdarzały się sytuacje, gdzie próby zakupu maseczek w związku z długotrwałymi procedurami wymaganymi przez polskie prawo skutkowały utratą tego zamówienia. Jednocześnie często zdarzało się, że towar, który został zamówiony i zwykle opłacony z góry, przynajmniej w części docierał do Polski w wolumentie znacznie mniejszym niż pierwotnie deklarowany, a kolejne partie miały być dosłane w przyszłości. Jak podkreślił, w tamtym czasie do MZ spływały liczne oferty pomocy w zakresie zdobycia sprzętu niezbędnego do walki z COVID-19. Wszystkie one były kierowane do grupy zajmującej się zakupami, którą koordynował wiceminister J. [REDAKTOWANO] C. [REDAKTOWANO]. Świadek zaznaczył, że jako minister zdrowia nie analizował i nie znał wszystkich ofert ani propozycji pomocy, które wpłynęły do MZ telefonicznie, mailowo, za pośrednictwem platformy zakupowej lub w jakiegokolwiek innej formie. Jedną z osób, która przekazała tego typu propozycję do MZ był brat świadka, tj. M. [REDAKTOWANO] S. [REDAKTOWANO], który przekazał informację o tym, że Ł. [REDAKTOWANO] G. [REDAKTOWANO] (znany świadkowi jako instruktor narciarstwa), może zaoferować do sprzedaży maseczki

chirurgiczne i zapytał, czy są one potrzebne. W związku z zapotrzebowaniem na tego rodzaju sprzęt, świadek wysłał swojemu bratu kontakt do wiceministra J. [REDACTED] jako osoby koordynującej zakupy. Z zeznań świadka wynika, iż nie zdziwiło go, że akurat Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] miał do zaoferowania maseczki, gdyż w tamtym okresie tego rodzaju propozycje padały z najróżniejszych stron, tj. od polityków, przedsiębiorców, ekspertów, dziennikarzy czy zwykłych ludzi, którzy wcześniej nie mieli nic wspólnego z branżą medyczną. Świadek podkreślił, że nie wspierał jakichkolwiek działań w tym zakresie, ani nie wpływał na ocenę tego oferenta. Zeznał także, że oferta Ł. [REDACTED] G. [REDACTED], jak każda tego rodzaju została skierowana do weryfikacji CBA. W jej zakresie MZ dostało opinię wskazującą, iż ten kontrahent może być niewiarygodny, ponieważ nie ma doświadczenia w branży medycznej. Z uwagi na stanowisko CBA nie zgodzono się na przedpłatę, co było w tym czasie standardowym żądaniem kontrahentów. W związku z tymi wątpliwościami zostało przekazane Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] stanowisko, iż dopóki towar nie zostanie w całości przekazany do magazynów MZ, zapłata za niego nie nastąpi w obawie przed ewentualnym niedostarczeniem zamówionego towaru.

Przesłuchany w charakterze świadka ówczesny podsekretarz stanu w MZ J. [REDACTED] C. [REDACTED] zeznał natomiast, że Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] zgłosił się do MZ w dn. 16 albo 17 marca 2020r., kiedy przesłał świadkowi smsem wiadomość o tym, iż dysponuje maskami z filtrem, które może sprzedać Ministerstwu Zdrowia. W związku z powyższym, świadek zaprosił Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] do MZ na spotkanie, w celu przedstawienia przez niego oferty. Spotkanie przeprowadziła M. [REDACTED] D. [REDACTED], a Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] został poproszony o przesłanie ostatecznej oferty w formie mailowej. Świadek zaznaczył, że ze względu na to, iż MZ miało informacje o braku możliwości dokonania skutecznie jakichkolwiek zakupów, mając na uwadze pilne potrzeby pracowników ochrony zdrowia, niezbędne było dokonywanie zakupów w takich cenach, w jakich były w danym momencie dostępne. Świadek zeznał, że w kwestii cen za oferowane maski był w stałym kontakcie z M. [REDACTED] D. [REDACTED] i podjęte zostały w tym zakresie negocjacje, w wyniku których udało się obniżyć cenę o około 15% względem ceny, która została pierwotnie przedstawiona przez oferenta. Maski oferowane przez Ł. [REDACTED] G. [REDACTED], miały spełniać normy FFP2, których specyfikacja jest opisana w międzynarodowych normach. Podmiot, który wprowadza maski do obrotu ma obowiązek dysponowania dokumentami

potwierdzającymi ich zgodność z normami. Dokumenty te stanowiły załącznik do oferty przekazanej przez Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Ostatecznie w związku z dużym zapotrzebowaniem na maski, w tamtym okresie zdecydowano się na podjęcie współpracy z Ł [REDACTED] G [REDACTED] i zamówiono 100 tys. masek z filtrem oraz 20 tys. masek medycznych. Świadek zaznaczył także, że oferta Ł [REDACTED] G [REDACTED] została przeanalizowana jak każda inna wpływająca do MZ i ze względu na to, że dawała ona perspektywę pozyskania sprzętu, którego pilnie w tamtym czasie potrzebowano i którego zakup zlecił rządowy zespół zarządzania kryzysowego, pilnie zmierzano do jej sfinalizowania. Wyjątkowość oferty Ł [REDACTED] G [REDACTED] polegała przede wszystkim na tym, że w przeciwieństwie do innych kontrahentów, którzy oczekiwali przedpłaty, zaakceptował on płatność po dokonaniu dostawy. Jednocześnie Ł [REDACTED] G [REDACTED] oferował dostawę towaru do magazynów MZ. Świadek podał, że po dostawie zamówionego towaru, Ł [REDACTED] G [REDACTED] przesłał trzy faktury za dostarczony towar od trzech różnych podmiotów. W związku z tym, w dokonanej ocenie, w sytuacji, w której towar został dostarczony zgodnie z zamówieniem, tzn. zgadzała się liczba, cena oraz deklarowane parametry, z punktu widzenia interesu Ministerstwa, to na rzecz jakiego podmiotu została dokonana płatność, nie miało istotnego znaczenia. Świadek zaznaczył, że według jego wiedzy w toku ustaleń z Ł [REDACTED] G [REDACTED] nie zostały wskazane podmioty, które mają być drugą stroną umowy. O tym, że sprzedawcą towarów są trzy podmioty, świadek dowiedział się w momencie, przesłania przez Ł [REDACTED] G [REDACTED] faktur za dostarczony towar.

Przesłuchana w charakterze świadka M [REDACTED] D [REDACTED] zeznała natomiast, że uczestniczyła w umówionym przez J [REDACTED] C [REDACTED] spotkaniu z oferentem Ł [REDACTED] G [REDACTED] (a w zasadzie je przeprowadziła), w trakcie którego przedstawiła warunki MZ, tj. płatność po odbiorze i dostarczenie do kraju, w najgorszym razie na lotnisko w Polsce. MZ zadeklarowało, że jest w stanie zapłacić bardzo szybko, ale jednak po odbiorze towaru. Ł [REDACTED] G [REDACTED] wskazał wstępnie towar, który oferuje i ceny, przy czym zgodził się na warunek płatności po dostawie, jednak z gwarancją od MZ, iż ten towar zostanie kupiony. Ł [REDACTED] G [REDACTED] zadeklarował, że będzie informował świadka, kiedy dany asortyment będzie w Polsce, deklarował też, że ten towar jest sprawdzony i posiada wszelkie certyfikaty. Świadek prowadziła negocjacje w zakresie ceny za jedną sztukę maski i udało się uzyskać kwotę 39 zł netto. Ł [REDACTED] G [REDACTED] przesłał też na adres mailowy świadka zdjęcie certyfikatu

maseczek. Decyzje w zakresie przyjęcia ofert, także tej były podejmowane w trakcie prac sztabu, w którym uczestniczył także J [REDACTED] C [REDACTED] który podjął ostateczną decyzję w zakresie zakupu. Minister S [REDACTED] i podejmował decyzje w kwestiach bardziej medycznych, natomiast wiceminister J [REDACTED] C [REDACTED] w kwestiach zakupowych. Towar, tj. maseczki przywieziono do magazynów Poczty Polskiej. Natomiast faktury za dostarczony towar płacił CBR. CBR otrzymał faktury od Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Świadek zeznała także, że w późniejszym czasie została zapytana przez [REDACTED] C [REDACTED] o certyfikaty masek. W związku z czym wysłała zdjęcie tego certyfikatu do J [REDACTED] K [REDACTED] z Departamentu Polityki Lekowej, która bardzo szybko poinformowała świadka, że z tym certyfikatem „może być coś nie tak”. Wprawdzie instytucja wydająca nie budzi wątpliwości, podpis widniejący na certyfikacie zgadza się wizualnie z innymi podpisami tej osoby, ale że sam formularz jest inny. Przy czym J [REDACTED] K [REDACTED] zaznaczyła jednak, że to nie musi być nic niepokojącego. Świadek zeznała, że skontaktowała się telefonicznie z Ł [REDACTED] G [REDACTED], by przysłał te certyfikaty w lepszej jakości. Później MZ skontaktowało się z instytucją, która widniała na certyfikacie i tam uzyskano informacje, że to nie jest certyfikat wydany przez tę firmę certyfikującą. Świadek podała, że wiceminister J [REDACTED] C [REDACTED] zdecydował, że trzeba przekazać te maski do badań i zostały one przekazane do Laboratorium w Łodzi. Następnie uzyskano informację, że maski nie spełniają tych kryteriów przewidzianych dla masek FFP2. Wówczas została wstrzymana dystrybucja tych masek, ale jak zeznała świadek, była ona wtedy już najprawdopodobniej wyłączona z działań w tym zakresie. W zakresie procedowania ofert na sprzęt ochronny, w tym oferty Ł [REDACTED] G [REDACTED] świadek zeznała, że takich ofert było bardzo dużo, w różnych formach, inne też służyły do całego MZ, do różnych sekretariatów. Ł [REDACTED] G [REDACTED] nie był pierwszą osobą, z którą MZ prowadziło rozmowy i starało się sfinalizować zakup. Zdaniem świadka Ł [REDACTED] G [REDACTED] nie był w żaden sposób faworyzowany ani dyskryminowany, był on traktowany tak samo, jak inne podmioty. Świadek zeznała, iż nie jest tak, że MZ miało pięć ofert, a cztery zostały odrzucone i wybrano ofertę Ł [REDACTED] G [REDACTED]. W międzyczasie prowadzono bowiem równoległe rozmowy, kontakty z innymi dostawcami, przy czym często barierą była ta płatność po odbiorze, dostawa do Polski i termin dostaw. Zaznaczyła, że zapotrzebowanie nie było typu *constans*, bo ARM deklarowała, że finalizuje większy zakup, więc wtedy uznawano, że takie

zakupy nie są potrzebne natychmiast, a za chwilę okazywało się, że jednak zakupy nie doszły do skutku i wtedy znowu czas miał znaczenie. Jak zeznała, Ł. G. miał trochę szczęścia, że „wbił się” w taki moment, kiedy MZ było w dużej potrzebie, ponieważ do skutku nie mogły dojść inne transakcje i jak wskazano był to towar deficytowy, ze względu na trudność jego pozyskania oraz konieczność dostarczenia zza granicy. Świadek zaznaczył, że czuła się bardziej pewna tej transakcji, wiedząc, że zapłata nastąpi dopiero po odbiorze, a dodatkowo na jej korzyść przemawiała gwarancja dostawy do Polski. Ponadto z zeznań świadka wynika, że w tamtym czasie rynki trochę się otworzyły i ceny masek zaczęły spadać, przy czym w tamtym okresie nikt nie był w stanie nawet w przybliżeniu określić, czy ta sytuacja będzie stała, czy się utrzyma, czy rynek w Chinach się nie zamknie, a to był główny producent sprzętu. Także różni wykonawcy informowali i przestrzegali MZ przed kolejnym tąpnięciem związanym z pojawieniem się większej fali koronawirusa w USA, a z informacji uzyskiwanych od wykonawców wynikało, że Amerykanie „jak wchodzi na rynek, to nie kupują maseczek, ale fabrykę maseczek”, bo dysponują takimi pieniędzmi, że reszta nie ma szans. To wszystko znacznie utrudniało i miało wpływ na podejmowanie takich decyzji. Priorytetem było zapewnienie tych maseczek, a nie ich cena, tym bardziej, że potrzeby w kraju rosły lawinowo. Ostatecznie po negocjacjach obniżono cenę masek z oferty Ł. G.

Przesłuchana w charakterze świadka A. G. zeznała, że nie uczestniczyła w procedurze zakupowej maseczek. Natomiast już po dokonaniu transakcji brała udział w procesie zlecenia badania masek ochronnych do CIOP. Świadek zaznaczyła, że do pewnego momentu kupione maski były badane w CIOPie i także te maski od Ł. G. zostały zbadane już po dokonaniu zakupu, kiedy MZ powzięło wątpliwości, co do ich jakości. MZ kontaktowało się z dyrektorem A. Br. a później już na etapie bardziej roboczym, z dyrektorem K. Ma. W kontekście kupionych masek z oferty Ł. G. świadek uczestniczyła razem z J. C. i na jego prośbę w spotkaniu w dn. 6 maja 2020r. w MZ z kontrahentami, których ostatecznie reprezentował sam Ł. G. Spotkanie to odbyło się w celu wyjaśnienia wątpliwości co do jakości zakupionych produktów, jak również przedłożonych certyfikatów poświadczających spełnienie norm przez zakupione produkty.

Natomiast przesłuchany w charakterze świadka Ł [REDACTED] G [REDACTED] zeznał, że na co dzień prowadzi działalność gospodarczą pod firmą L [REDACTED] [REDACTED], tj. szkolenia narciarskie, najem długoterminowy i sporadycznie zajmuje się pracami wysokościowymi, takimi jak malowanie dachów i elewacji. Między zimą a sezonem letnim jest przestój w działalności gospodarczej świadka, w związku z czym wielokrotnie podejmował w tym czasie inne prace. Wcześniej nie zajmował się sprowadzaniem sprzętu ochronnego. Natomiast w marcu 2020r., kiedy wybuchła pandemia zaczął interesować się możliwościami nabycia sprzętu ochronnego, tak by można było dokonywać jego sprzedaży w kraju. Rozmawiał na ten temat m.in. z Ł [REDACTED] Z [REDACTED] jego wieloletnim znajomym. W związku z tym świadek uznał, że najlepiej będzie skontaktować się z MZ, ponieważ jedną z możliwości, którą chciał spróbować było właśnie dostarczenie sprzętu do MZ. Świadek zeznał, że po otrzymaniu kontaktu od M [REDACTED] S [REDACTED], którego znał w związku z tym, że jest instruktorem narciarstwa, skontaktował się z J [REDACTED] C [REDACTED] i przedstawił swoje możliwości co do sprowadzenia sprzętu i ewentualnego omówienia tej kwestii na spotkaniu w MZ. Świadek zeznał, że podczas spotkania w MZ z M [REDACTED] D [REDACTED] mówił, że ma możliwość dostarczenia sprzętu ochronnego do Ministerstwa, chciał też dowiedzieć się, czy możliwa jest taka sprzedaż do MZ czy też złożenia MZ oferty. M [REDACTED] D [REDACTED] wyraziła zainteresowanie i wskazała jakich produktów aktualnie MZ potrzebuje m.in. masek chirurgicznych, masek FFP2. Świadek zeznał, że po pierwszym spotkaniu w Ministerstwie, razem z Ł [REDACTED] Z [REDACTED], zaczęli takiego sprzętu ochronnego poszukiwać, najpierw na terenie kraju, telefonicznie i mailowo. W poszukiwaniu sprzętu było zaangażowane więcej osób, w tym S [REDACTED] Ł [REDACTED], z którym świadek zna się od lat, prowadzący z Ł [REDACTED] Z [REDACTED] firmę T [REDACTED]. Później w czasie rozmów wynikło, że w Polsce takie maski nie są dostępne i trzeba by je było sprowadzić z Chin. Świadek podał, że on sam nie miał żadnego kontaktu do Chin, a w późniejszym etapie okazało się, że taki kontakt do Chin miał P [REDACTED] W [REDACTED] i to on ostatecznie był odpowiedzialny za transport towaru z Chin do Polski. Świadek zeznał, że to on utrzymywał kontakt z MZ w zakresie sprowadzenia sprzętu ochronnego w postaci masek. Ponadto podał, że kiedy ustalono, iż transport z Chin jest możliwy, świadek zapytał mailowo MZ, czy nadal ten sprzęt jest potrzebny i po potwierdzeniu zostało zamówione 100 tys. masek FFP2 i 20 tys.

masek chirurgicznych. Wtedy maski te zostały zakupione, przy czym świadek nie wiedział kto finansował zakup masek, z jego wiedzy wynikało, że środki na nie miał mieć P [REDACTED] W [REDACTED], a Ł [REDACTED] Z [REDACTED] miał możliwość część z nich przekazać. Świadek nie przekazywał żadnych pieniędzy na zakup masek w Chinach. Ostatecznie nie wiedział też za czyje pieniądze maski zostały kupione. Po tym zakupie masek, świadek dowiedział się o osobie P [REDACTED] W [REDACTED]. Pierwszy raz zobaczyli się w dn. 7 maja 2020r. na spotkaniu w siedzibie firmy I [REDACTED]. W związku z tym, że się nie znali, nie utrzymywali też żadnych kontaktów mailowych, ani telefonicznych. Ponadto świadek zeznał, że na pierwszym spotkaniu w Ministerstwie na pytanie, czy jest możliwość przedpłaty za takie zamówienie, otrzymał odpowiedź negatywną oraz że nie ma możliwości negocjacji tej kwestii. Świadek otrzymał potwierdzenie, że taki sprzęt jest potrzebny MZ i jeśli zostanie zamówiony, to Ministerstwo taki sprzęt na pewno odbierze, ponieważ go poszukuje. Ww. zaznaczył, iż w trakcie tego spotkania M [REDACTED] a D [REDACTED] podkreślała, że sprowadzony sprzęt musi być certyfikowany. Ponadto świadek podał, że ostateczna cena za sprzedane maski ukształtowała się po negocjacjach cenowych, które odbyły się przez telefon, w trakcie rozmowy pomiędzy świadkiem, Ł [REDACTED] Z [REDACTED] M [REDACTED] D [REDACTED]. Pierwotna cena ustalona w mailu z Ministerstwem za 100 tys. masek wynosiła 45 zł netto. Jednak po negocjacjach wraz ze współnikiem przystali na prośbę M [REDACTED] D [REDACTED] by maski finalnie kosztowały 39 zł netto.

Świadek zeznał, że przed dostarczeniem tzw. dużej dostawy, tj. 100 000 sztuk masek z Chin, S [REDACTED] Ł [REDACTED] znalazł dostawcę maseczek z Polski i pomiędzy dn. 24 a 30 marca 2020r. miała miejsce sprzedaż Ministerstwu Zdrowia 7 000 sztuk masek. Ł [REDACTED] G [REDACTED] podał, że ta dostawa miała ich uwiarygodnić w tym, że cały czas pracują i starają się, aby towar z Chin dotarł do Polski jak najszybciej. Maseczki te zostały dostarczone przez świadka osobiście (wcześniej odebrał je od S [REDACTED] Ł [REDACTED] do Ce [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Ł [REDACTED] G [REDACTED] zeznał, że maski te zostały zakupione przez firmę T [REDACTED] [REDACTED], a następnie on po wystawieniu faktury za pośrednictwem sprzedaży ww. masek otrzymał przelew od T [REDACTED] na rachunek firmowy swojej firmy L [REDACTED]. Była to należność za jego udział w tej sprzedaży polegający na spotkaniach w Ministerstwie Zdrowia, kontaktach telefonicznych, mailowych itp.

Świadek zeznał, że nie została zawarta żadna pisemna umowa w zakresie sprzedaży 7 000 sztuk, ani głównej dostawy z Chin pomiędzy sprzedającymi a Ministerstwem Zdrowia. Potwierdzeniem transakcji były ustalenia ustne oraz korespondencja email w tym zakresie. Świadek w toku rozmów z Ministerstwem Zdrowia, z M. D. uzyskał informację, że wystarczającą formą będzie mailowe potwierdzenie zamówień przez wiceministra zdrowia, gdyż sytuacja związana z dostawą sprzętu ochronnego jest pilna. Dokumentami z zamówienia miały być dokumenty przesyłane drogą mailową i umowa ustna. Aby podjąć decyzję o zamówieniu i transporcie sprzętu ochronnego z Chin, z inicjatywy Ł. Z. w dn. 24 marca 2020r. świadek zwrócił się mailowo do M. D. i wiceministra J. C., w celu potwierdzenia odbioru przez Ministerstwo Zdrowia towaru. Do przedmiotowego maila świadek załączył 3 zdjęcia jakie otrzymał uprzednio od Ł. Z., przedstawiające dwa certyfikaty, tj. certyfikat CE i certyfikat ICR oraz zdjęcie opakowania z maskami ochronnymi.

Świadek zeznał, że kwestiami związanymi z pilotowaniem transportu masek z Chin zajmował się Ł. Z. W związku z tym, że po wylądowaniu towaru we Frankfurcie były problemy z jego przewiezieniem do Polski, świadek zwrócił się z prośbą o interwencję do Ministerstwa Zdrowia, tj. M. D. W odpowiedzi otrzymał numer telefonu do polskiego konsula we Frankfurcie, z którym się skontaktował, a następnie przekazał kontakt Ł. Z., który prowadził dalsze rozmowy. Finalnie towar został przewieziony do Polski TIRem. Informacje w zakresie dostawy świadek otrzymywał telefonicznie od M. D. po czym telefonicznie przekazywał je Ł. Z. a ten z kolei kierowcy. Zgodnie z decyzją M. D. na początku towar miał być rozładowany w C., później miejsce dostawy zostało zmienione na Bazę Wojskową (gdzie towar został przewieziony przez kierowcę w dn. 30 marca 2020r.). Wtedy też świadek otrzymał informację od M. D., że miejsce wylądunku zostało zmienione na magazyn Poczty Polskiej w Łodzi, gdzie towar został wylądowany.

Świadek zeznał także, że nie zna się na certyfikatach, był natomiast przekonany, iż za to wszystko jest odpowiedzialny importer i oczywiście było dla niego to, że towar zamówiony jest zgodny z certyfikatami. Świadek zeznał, że wszelkie posiadane przez niego dokumenty w zakresie sprowadzanych masek, które

otrzymał od Ł. [REDACTED] Z [REDACTED] przesłał do MZ, a były to certyfikaty i zdjęcie pudełka masek. Świadek zaznaczył, że był przekonany o tym, że skoro Ministerstwo zamawia sprzęt, akceptuje ceny i potwierdza odbiór towaru, to akceptuje też certyfikaty do niego dostarczone. Ł. [REDACTED] G [REDACTED] zeznał, że od samego początku był przekonany, iż wszystkie certyfikaty są autentyczne, poprawne i dotyczą dostarczanego towaru oraz są zgodne z wymogami Ministerstwa. Ww. zeznał, iż dopiero podczas spotkania w MZ w dn. 6 maja 2020r. dowiedział się, że badania polskiej firmy wykazały, że dostarczone w marcu 2020r. maski nie spełniają niektórych polskich norm. Świadek podkreślił, iż od samego początku był przekonany, że oferowany towar posiada wszystkie certyfikaty, nie jest wadliwy i od początku razem ze wszystkimi osobami zaangażowanymi z jego strony w realizację tej transakcji działali w dobrej wierze, by dostarczyć MZ pełnoprawny towar.

Świadek podał, iż przed sprzedażą masek ustalono, że 3 podmioty sprzedadzą maski, tzn. zostaną wystawione faktury od 3 podmiotów. Te 100 tys. masek zostały podzielone w proporcjach: 40% P. Włodarczyk, 40% - Tatra Invest i 20% - świadek. Ł. G [REDACTED] podał, że każdy z trzech podmiotów, który finalnie wystawił faktury dla CBR pracował nad tą transakcją, żeby dostarczyć maski do Ministerstwa. Świadek uczestniczył w negocjacjach z Ministerstwem, Ł. [REDACTED] Z [REDACTED] wraz ze świadkiem pracował nad tym by maski znaleźć i dostarczyć, a P [REDACTED] W [REDACTED] sprowadził maski z Chin i za nie zapłacił. Z powyższego podziału wynikało wystawienie trzech faktur za tę transakcję z MZ, przez firmę P [REDACTED] W [REDACTED], firmę Ł [REDACTED] Z [REDACTED] i S [REDACTED] Ł [REDACTED] a T [REDACTED] oraz firmę K [REDACTED]. Świadek zeznał, że prowadzona przez niego działalność pod firmą LA [REDACTED] nie jest płatnikiem podatku VAT i nie mogła być sprzedawcą towaru do Ministerstwa Zdrowia. W związku z tym Ł. G [REDACTED] pytał swojego księgowego w jaki sposób tę transakcję należy przeprowadzić, aby było to legalne i zgodne z prawem podatkowym. Ostatecznie żona świadka – K [REDACTED] G [REDACTED] założyła firmę K [REDACTED] i przekazała mu pełnomocnictwo do wszelkich czynności. Założyła również konto bankowe i dała mu upoważnienie do konta. W zakresie działalności firmy K [REDACTED] w kodach PKD wpisano sprzedaż wyrobów medycznych lub sanitarnych. Firma została założona wyłącznie dla celów tej transakcji. Ł. G [REDACTED] podał, iż jego żona wiedziała, że firma ta ma być założona do

przeprowadzenia sprzedaży maseczek do Ministerstwa Zdrowia. Świadek zaznaczył, że nie miała wiedzy o okolicznościach tej sprzedaży, jak również z jakimi osobami świadek w tym zakresie współpracuje. Ww. zeznał, że zgodnie z ustaleniami poczynionymi z Ł [REDAKTOR] Z [REDAKTOR] wystawił w dn. 30 marca 2020r. fakturę nr 1/03/2020 z firmy K [REDAKTOR], której przedmiotem była sprzedaż do Ministerstwa Zdrowia 20 000 sztuk maseczek FFP2 i 4 000 sztuk masek chirurgicznych za łączną kwotę 971 928 zł brutto. Ponadto otrzymał od Ł [REDAKTOR] Z [REDAKTOR] mailem fakturę firmy Tatra Invest na sprzedaż 40 000 sztuk masek FFP2 oraz 8 000 sztuk masek chirurgicznych za kwotę łączną 1 943 856 zł brutto oraz fakturę firmy Co [REDAKTOR] [REDAKTOR], który sprzedawał 8 000 sztuk masek chirurgicznych oraz 40 000 sztuk masek FFP2 za kwotę 1 943 856 zł brutto. Te trzy faktury świadek przesłał mailem w dn. 30 lub 31 marca 2020r. na adres mailowy Centralnej Bazy Rezerw oraz M [REDAKTOR] D [REDAKTOR] i wiceministra J [REDAKTOR] C [REDAKTOR]. Jako strona kupująca w fakturach wskazana była Centralna Baza Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych. Płatność za faktury do wszystkich trzech podmiotów nastąpiła po kilku dniach. Ponadto świadek podał, że w związku z tym, że to P.W [REDAKTOR] był importerem, a firma K [REDAKTOR] A „nie wykładała” pieniędzy na zakup masek z Chin to, aby rozliczyć te zakupy między stronami, C [REDAKTOR] wystawiło na rzecz firmy K [REDAKTOR] fakturę, której przedmiotem był zakup masek FFP2 w ilości 20 tys. sztuk i 4 tys. sztuk masek chirurgicznych. Taką samą ilość K [REDAKTOR] sprzedała Centralnej Bazie Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych. Firma K [REDAKTOR] dokonała zapłaty za tę fakturę ze środków otrzymanych za zakup masek przez Ministerstwo. Ponadto świadek zeznał, że ze środków jakie wpłynęły na konto firmy K [REDAKTOR] został zapłacony podatek VAT w kwocie około 130 000 zł, podatek dochodowy w kwocie około 25 000 zł. Część z nich, tj. raz 90 000 zł i raz 40 000 zł została przelana na prywatne konto bankowe świadka w mBanku, środki te następnie zostały wypłacone w gotówce i przeznaczone na remont części domu, zakup garażu, roboty budowlane, spłatę pozostałej kwoty kredytu na samochód żony w kwocie około 20.000 zł oraz zakup dwóch motocykli oraz na inne bieżące potrzeby. Świadek wskazał także, że w późniejszym czasie wypłacił jeszcze w gotówce jednorazowo kwotę 330 000 zł, które zabezpieczył na poczet przyszłych transakcji. Ostatecznie na koncie, które zostało zablokowane w związku z prowadzonym śledztwem zostało około 1 500 zł.

Ł. G. [REDACTED] podał, że nie posiada wiedzy co zrobili z pieniędzmi z transakcji Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] i P. [REDACTED] W. [REDACTED]

Ponadto ww. zeznał, że po sfinalizowaniu transakcji w dn. 5 maja 2020r. został poinformowany telefonicznie przez wiceministra J. [REDACTED] C. [REDACTED], że wszystkie osoby zaangażowane w tę sprzedaż mają stawić się pilnie w dn. 6 maja 2020r. na spotkaniu w Ministerstwie Zdrowia. Świadek przekazał tę informację Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED], który wskazał, że ani on, ani S. [REDACTED] Ł. [REDACTED] i P. [REDACTED] W. [REDACTED] nie mogą udać się do Warszawy. Ostatecznie z grona sprzedających tylko świadek uczestniczył w spotkaniu, na którym J. C. [REDACTED] przekazał mu informacje, że z badań przeprowadzonych przez polski podmiot wynika, iż dostarczone maski nie spełniają wymogów. Świadek zeznał, że po tym spotkaniu miała miejsce telekonferencja ze sprzedającymi maski i wiceministrem C. [REDACTED]. Świadek podał, że kolejne osobiste spotkanie w tej sprawie odbyło się w Krakowie w dn. 11 maja 2020r., uczestniczyli w nim świadek, S. [REDACTED] Ł. [REDACTED], Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED], P. [REDACTED] W. [REDACTED], wiceminister J. [REDACTED] C. [REDACTED] i mecenas z Ministerstwa Zdrowia. Na tym spotkaniu wiceminister ponownie pokazał do wglądu dokumenty, które wcześniej już okazał świadkowi w dn. 6 maja 2020r. w Ministerstwie Zdrowia. Były to badania polskiej firmy, z których wynikało, że zakupione maski nie spełniają niektórych norm. Podczas spotkania głównie Przemysław Włodarczyk prowadził rozmowę z wiceministrem i zapewniał, że wedle jego wiedzy maski posiadają certyfikaty i spełniają normy. P. W. [REDACTED] poprosił wiceministra o wydanie 100 masek do badania, ponieważ twierdził, że taka minimalna liczba jest potrzebna, by takie badanie mogło być przeprowadzone. P. W. [REDACTED] powiedział, że badania można zlecić w Szwajcarii i że jeśli będzie taka potrzeba, to takie badania przeprowadzi na swój koszt, tak by wykazać, że maski są zgodne z certyfikatami. Wiceminister powiedział, że może na to przystać, po wcześniejszym wskazaniu przez P. W. [REDACTED] jaka to będzie firma. W trakcie tego spotkania wiceminister poinformował również, że w magazynie Poczty Polskiej zostało jeszcze 38 tys. masek FFP2, natomiast 62 tys. masek już nie było. Wiceminister żądał zwrotu pieniędzy albo zamiany wszystkich 100 tys. masek na nowe, tj. spełniające normy. Natomiast P. W. [REDACTED] odpowiedział, że sprawa reklamacji może dotyczyć tylko 38 tys. masek, ponieważ reszty nie ma i nie może ich w razie konieczności reklamować. Ze wspólnego spotkania miała powstać

notatka w zakresie podjętych ustaleń i dalszego postępowania. Natomiast finalnie takie dokumenty nie zostały podpisane, ponieważ wstępne ustalenia nie pokrywały się z treścią pisma. Nadto świadek podał, że po spotkaniu w Krakowie, była wymieniana korespondencja pomiędzy pełnomocnikami obu stron. W dn. 29 maja 2020r. doszło też do wspólnego spotkania pełnomocników w Warszawie, w którym uczestniczyli ze strony sprzedających adw. A [REDACTED] S [REDACTED] k-W [REDACTED] adw. P [REDACTED] D [REDACTED], natomiast MZ reprezentował adw. M [REDACTED] K [REDACTED]. To spotkanie nie zakończyło się zawarciem żadnej ugody.

Przesłuchana w charakterze świadka K [REDACTED] G [REDACTED] zeznała, że w marcu 2020r. jej mąż Ł [REDACTED] G [REDACTED] poprosił ją, by otworzyła własną jednoosobową działalność gospodarczą, z uwagi na możliwość zakupu maseczek i sprzedania do ministerstwa. Świadek zeznała, że w tym czasie z uwagi na ogrom pracy nie interesowała się sytuacją związaną z pandemią w kraju i szczegółami związanymi z zapotrzebowaniem na maseczki. Świadek podała, że Ł [REDACTED] G [REDACTED] nie przekazywał jej żadnych szczegółów związanych z procedurą nabycia, transportem i sprzedażą maseczek do MZ. O tym, że finalnie doszło do transakcji dowiedziała się po jej zrealizowaniu, kiedy sprawdziła stan rachunku bankowego, założonego na poczet działalności firmy K [REDACTED], po wpływie na jego rzecz należności za sprzedane maski. Świadek ponadto zeznała, że udzieliła swojemu mężowi Ł [REDACTED] G [REDACTED] pełnomocnictwa do ww. rachunku bankowego, ale też w zakresie prowadzonej działalności pod firmą K [REDACTED] K [REDACTED] G [REDACTED]. Świadek podała, że o tym, iż sprzedane maski nie spełniają norm dowiedziała się od męża, po jego powrocie w maju 2020r. ze spotkania w MZ z J [REDACTED] C [REDACTED]. Świadek podała, że z informacji przekazanej przez jej męża wynikało, że posiada on certyfikaty, wszystkie dokumenty zgodnie z zakupem.

Natomiast przesłuchany w charakterze świadka Ł [REDACTED] Z [REDACTED] zeznał, że ze współnikiem S [REDACTED] Ł [REDACTED] prowadzi od 2008 roku spółkę cywilną T [REDACTED] z siedzibą w Zakopanem, a spółka ta zajmuje się szeroko rozumianymi nieruchomościami. W pierwszej połowie marca 2020r. z uwagi na rozwijającą się pandemię rozmawiał z S [REDACTED] Ł [REDACTED] i Ł [REDACTED] G [REDACTED] odnośnie przyszłości prowadzonych przez nich funkcjonowania firm, ogólnej sytuacji w Polsce i na świecie związanej z pandemią. Z rozmów tych wynikało, że najbardziej opłacalna w tamtym czasie będzie sprzedaż środków ochrony. Świadek

zeznał, że postanowił skontaktować się z P [REDACTED] W [REDACTED] znajomym świadka, który prowadzi wiele działalności gospodarczych m.in. apteczną. Ł. Z [REDACTED] podał, że zapytał ww., czy w związku ze swoją działalnością posiada kontakt w Chinach, który pozwoliłby na zorientowanie się czy można sprowadzić tego rodzaju sprzęt do Polski. P [REDACTED] W [REDACTED] poinformował świadka, że współpracuje z firmą P [REDACTED] L [REDACTED] z Chin, która pośredniczy w sprowadzaniu różnego rodzaju produktów dla jednej z jego firm. Następnie świadek dowiedział się od Ł [REDACTED] G [REDACTED], że Ministerstwo Zdrowia potrzebuje dużych ilości różnego sprzętu ochronnego. Ł. G [REDACTED] przedstawił mu listę produktów, na jakie zapotrzebowanie ma MZ. Z informacji jakie świadek uzyskał od Ł [REDACTED] G [REDACTED] wynikało, że przedstawiał on w Ministerstwie Zdrowia różne możliwości w zakresie ilości i rodzaju możliwego do dostarczenia towaru. Świadek przekazywał informacje w zakresie zapotrzebowania i cen jakie MZ ma możliwość zapłacić P [REDACTED] W [REDACTED], a on następnie stronie chińskiej. Świadek podał, że gdy okazało się, że Ł [REDACTED] G [REDACTED] znalazł poważnego kontrahenta jakim było Ministerstwo Zdrowia, nie szukali oni innych nabywców. Ministerstwo Zdrowia było jedynym odbiorcą planowanych dostaw produktów. Na pierwszej dostarczonej przez Ł [REDACTED] G [REDACTED] liście z Ministerstwa Zdrowia były m.in. maseczki chirurgiczne, kombinezony, przyłbice, fartuchy. Na pewno nie było na niej maseczek FFP2. O tym, że te maseczki FFP2 też były potrzebne dowiedział się później od Ł. G [REDACTED]. Świadek zaznaczył, że kwestia ceny sprzedaży poszczególnych produktów do Ministerstwa była poza nim, S [REDACTED] Ł [REDACTED] i P [REDACTED] W [REDACTED]. Negocjacje i ustalenia w tym zakresie prowadził samodzielnie Ł [REDACTED] G [REDACTED] z M [REDACTED] D [REDACTED]. W związku z przeprowadzaną transakcją, na jej potrzeby założona grupa roboczą na WhatsApp o nazwie „maski z Chin”, której członkiem był świadek, P [REDACTED] W [REDACTED], A [REDACTED] C [REDACTED] oraz osoba o imieniu P [REDACTED] czyli wspólnik A. C [REDACTED], A [REDACTED] C [REDACTED] mówił po polsku i był prawdopodobnie Polakiem - wspólnikiem i współwłaścicielem w firmie P [REDACTED] L [REDACTED] która miała pośredniczyć w transakcji. Wszelkie sprawy finansowe - logistyczne - techniczne były ustalane poprzez komunikator WhatsApp, drogą telefoniczną i mailową pomiędzy świadkiem, P [REDACTED] W [REDACTED] i A [REDACTED] C [REDACTED]. Świadek podał, że kwestiami finansowymi transakcji zajmował się on oraz P [REDACTED] W [REDACTED] i oni zaakceptowali cenę strony

chińskiej. Odpowiadali też za transport towaru do Polski, ostatecznie transport został zorganizowany przez A. C. [REDACTED]. Negocjacje w zakresie transakcji z MZ Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] prowadził samodzielnie z M. [REDACTED] D. [REDACTED]. Świadek zeznał, że z Chin sprowadzono około 120 000 sztuk maseczek, tj. 100 000 masek FFP2 i 20 000 masek chirurgicznych. Te maseczki zostały przewiezione do Niemiec jednym transportem lotniczym, po czym do Polski drogą lądową. Negocjacje cenowe z M. [REDACTED] D. [REDACTED] i wiceministrem J. [REDACTED] C. [REDACTED] prowadził samodzielnie Ł. [REDACTED] G. [REDACTED]. Świadek uczestniczył jedynie wraz z Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] w negocjacjach cenowych z MZ na ostatnim etapie, tj. kiedy towar został sprowadzony na lotnisko w Niemczech. Wtedy też M. [REDACTED] D. [REDACTED] zaproponowała by obniżyć ceny za ten towar. Początkowa cena była uzgodniona i potwierdzona w dn. 24 marca 2020r. z Ministerstwem, tj. jeszcze przed dokonaniem zakupu i rozpoczęciem transportu. Ustalono wtedy kwotę 45 zł netto za maseczki FFP2 oraz 0,69 EUR netto za maseczkę chirurgiczną. W wyniku tych negocjacji świadek i Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] zgodzili się na ceny 39 zł netto za maseczkę FFP2. Natomiast cena maseczki chirurgicznej nie uległa zmianie.

Ł.Z. [REDACTED] zeznał także, że dla niego oczywiste było to, że towary jakie chciano dostarczyć do Ministerstwa Zdrowia musiały spełniać normy. Na stronie Ministerstwa Zdrowia były podane wytyczne w zakresie konkretnych norm, jakie musiały spełniać wymagane produkty potrzebne MZ w tym czasie, a także kwestia dopuszczenia w stosunku do masek FFP2 norm z innych krajów m.in. USA, Chin, Australii. Ponadto świadek podał, że pośrednik chiński zapewniał, że zamówiony towar jest bardzo dobrej jakości i spełnia normy europejskie. Na potwierdzenie powyższego świadek prosił o przesłanie certyfikatu maseczek i otrzymał certyfikat ICR Polska/6301276 oraz zdjęcia pudełek z towarem masek FFP2, który przesłał do Ł. [REDACTED] G. [REDACTED], który następnie przekazał w dn. 24 marca 2020r. mailem do M. [REDACTED] D. [REDACTED], do wiadomości wiceministra C. [REDACTED]. Mail ten został wysłany przez Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] na prośbę świadka, tak by upewnić MZ, które miało wątpliwości czy maski zostaną sprowadzone, że towar z Chin jest już kupiony, zamówiony i znajdzie się w Polsce w niedługim czasie. Świadek chciał także uzyskać potwierdzenie odbioru i płatności przez Ministerstwo Zdrowia za zakupiony towar w Chinach, potwierdzenie zaś otrzymano mailowo od M. [REDACTED] D. [REDACTED]. W związku z tym, że szukano także innych niż chińskich dostawców towaru dla MZ,

w dn. 24 marca 2020r. zrealizowano sprzedaż około 7200 sztuk masek FFP2 z certyfikatami w języku ukraińskim. Szczegółami związanymi z uzyskaniem tych masek, tj. ceną i warunkami zakupu zajmował się S [REDACTED] Ł [REDACTED], a świadek jedynie je potwierdzał, gdyż stroną transakcji była spółka T [REDACTED]. Cena ustalona z MZ za jedną maskę wynosiła 48 zł netto.

Należność w wysokości ok. 400 tys. zł wynikająca z faktury wystawionej na rzecz Ministerstwa Zdrowia wpłynęła na konto firmy T [REDACTED] bardzo szybko, po kilku dniach. W związku z tą transakcją zapłacono podatek VAT wynikający z wystawionej faktury, jak również zaliczkę na podatek dochodowy. W wyniku ustaleń pomiędzy S [REDACTED] Ł [REDACTED] a Ł [REDACTED] G [REDACTED] na co świadek wyraził zgodę ustalono, że część należności z tej transakcji otrzyma także Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Dla wszystkich oczywiste było, że Ł. G [REDACTED] należy się wynagrodzenie za sprzedaż towaru „jego klientowi”. Ministerstwo Zdrowia było „kontrahentem” znalezionym przez Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Świadek nigdy nie był w Ministerstwie Zdrowia na żadnym spotkaniu przed sprzedażą towaru. W związku z tą transakcją Ł [REDACTED] G [REDACTED] wystawił dla T [REDACTED] fakturę w wysokości 30 000 zł pośrednictwo w sprzedaży, kwota ta została zapłacona na rachunek firmy Ł [REDACTED] G [REDACTED] Ł [REDACTED]. W tej transakcji nie brał w ogóle udziału P [REDACTED] W [REDACTED]. Ministerstwo Zdrowia nigdy nie kwestionowało dostawy tej partii masek.

Świadek zaznaczył, że już od samego początku jemu i jego wspólnikom zależało, żeby podpisać umowę z Ministerstwem na dostarczenie produktów. Inicjatywa wychodziła od P [REDACTED] W [REDACTED] w momencie zamawiania towaru w Chinach. P. W [REDACTED] zlecił wtedy przygotowanie projektu umowy Ministerstwu Zdrowia, taki projekt powstał i był pomiędzy wspólnikami przesyłany drogą mailową. Taką informację świadek przekazał Ł [REDACTED] G [REDACTED] który otrzymał z MZ informację zwrotną, że nie chcą zawierać pisemnej umowy, natomiast kiedy towar zostanie fizycznie dostarczony to Ministerstwo Zdrowia w krótkim czasie dokona za niego zapłaty. Świadek, zeznał że zdziwił go fakt, iż Ministerstwo Zdrowia nie chce podpisać żadnej umowy na dostawę środków ochrony. Ł [REDACTED] G [REDACTED] przekazał mu, iż w związku z trudną sytuacją pandemiczną i koniecznością pilnego nabycia niezbędnego sprzętu ochronnego, MZ nie ma obowiązku zawierania umów na piśmie. Natomiast w zakresie certyfikatów świadek sądził, że przesyłając je do Ministerstwa Zdrowia w dn. 24 marca 2020r., zostaną

one przez MZ zweryfikowane i w momencie, kiedy nie było żadnych sygnałów z strony MZ, świadek uznał, że dokumenty są na pewno prawidłowe.

W dn. 24 marca 2020r. towar w postaci 120 000 sztuk maseczek był już zakupiony i czekał na transport. Za całość towaru z Chin płacił Przemysław Włodarczyk, co wynikało z faktu, że tylko jego firma, tj. I [REDACTED] posiadała nadany numer CERT, który umożliwiał zakup i sprowadzenie towaru z Chin do Europy. Świadek wskazał, że z jego wiedzy wynika, że 120 000 sztuk maseczek łącznie z transportem kosztowało około 1 000 000 zł. Ministerstwo Zdrowia zakupiło ten towar łącznie za kwotę około 4 700 000 zł brutto. Ł [REDACTED] Z [REDACTED] zeznał, że towar przyleciał w dn. 29 marca 2020r. przesyłką lotniczą do Frankfurtu. Etap związany z transportem nadzorował osobiście wraz z P [REDACTED] W [REDACTED]. Następnie po towar do Frankfurtu pojechał TIR wynajęty przez P [REDACTED] W [REDACTED]. W związku z zamieszaniem związanym z odbiorem towaru na lotnisku, Ł [REDACTED] G [REDACTED] poprosił o interwencję wiceministra C [REDACTED] i ostatecznie po interwencji konsula RP w Niemczech, towar został przetransportowany drogą lądową do Polski w dn. 30 marca 2020r. i został oclony w Urzędzie Celnym niedaleko Poręb. Początkowo Ł [REDACTED] G [REDACTED] przekazał świadkowi, że zamówienie ma trafić do C [REDACTED], później do jednostki wojskowej, ale ostatecznie towar trafił do Magazynu Głównego Poczty Polskiej w Łodzi i tam został rozładowany.

Przed samym przylotem towaru do Polski świadek, S [REDACTED] Ł [REDACTED] P [REDACTED] w W [REDACTED] oraz Ł [REDACTED] G [REDACTED] zaczęli ustalać kwestię rozliczenia transakcji między sobą oraz z Ministerstwem Zdrowia. Uzgodniono, że P [REDACTED] W [REDACTED] i T [REDACTED] otrzymają po 40 %, a Ł [REDACTED] G [REDACTED] 20 %. Zgodnie z powyższym były 3 podmioty, które wystawiły faktury w związku ze sprzedażą maseczek, zgodnie z dyspozycją MZ, na rzecz Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Epidemicznych w Porębach, tj. spółka cywilna świadka i S [REDACTED] Ł [REDACTED] T [REDACTED], P [REDACTED] W [REDACTED] działając jako Consulting PW oraz ze strony Ł [REDACTED] G [REDACTED], faktura została wystawiona przez działalność gospodarczą jego żony, tj. firmę K [REDACTED]. Świadek podał, że Ł. G [REDACTED] nie chciał wejść na „VAT” i jego księgowy doradził mu, aby założył firmę „na żonę”, tak by przez tę firmę przeprowadzić transakcję. Świadek zaznaczył, że ma pewność, że żona Ł.G [REDACTED] nie brała udziału i nie miała wiedzy o tej transakcji. Po dokonaniu powyższych

uzgodnień P [REDACTED] W [REDACTED] jako Co [REDACTED] wystawił faktury sprzedaży maseczek do firmy Tatra Invest w ilości 40 000 sztuk maseczek FFP2 oraz 8 000 sztuk maseczek chirurgicznych na kwotę około 700 000 zł oraz na rzecz firmy K [REDACTED] w ilości 20 000 sztuk masek FFP2 oraz 4 000 sztuk maseczek chirurgicznych na łączną kwotę około 350 000 zł. Świadek podał, że faktury te zostały opłacone, przez Ł [REDACTED] G [REDACTED] po otrzymaniu przelewu za sprzedaż masek do Ministerstwa, a przez Tatra Invest najprawdopodobniej jeszcze przed tym przelewem. Natomiast faktury wystawione przez strony transakcji na rzecz Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Epidemicznych zostały zbiorczo przesłane przez Ł. G [REDACTED] mailem do Ministerstwa w dn. 30 marca 2020r. Po około trzech dniach wszyscy wystawcy faktur otrzymali przelewem należności z Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych. Świadek zeznał, że nie wie co z tymi pieniędzmi zrobili P [REDACTED] W [REDACTED] i Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Tatra Invest z otrzymanej należności zapłaciła podatek VAT i zaliczkę na podatek dochodowy. Po opłaceniu tych należności i innych wynikających z bieżących kosztów funkcjonowania firmy, pozostała kwota w wysokości około 1 miliona złotych została podzielona po połowie między świadka i S [REDACTED] Ł [REDACTED] i każdy z nich swoją część przelał na prywatne konto. Świadek przelał kwotę około 500 000 zł na prywatne konto w banku PKO BP Oddział Zakopane. Natomiast w maju 2020r. wypłacił w gotówce w jednej transakcji kwotę 490 000 zł. Wynikało to z faktu, iż chciał zabezpieczyć te środki, gdyż Ministerstwo Zdrowia zgłaszało zastrzeżenia obawiał się zamrożenia tych środków do czasu wyjaśnienia sprawy. Świadek podał, że wiedział, że nic złego nie zrobił, ani on, ani jego wspólnicy, a potrzebował tych pieniędzy na życie i dla funkcjonowania firmy T [REDACTED]. Według wiedzy świadka to samo ze środkami z tej transakcji zrobił S [REDACTED] Ł [REDACTED]. Natomiast nie wie czy Ł [REDACTED] G [REDACTED] także zabezpieczył środki w podobny sposób.

Ł. Z [REDACTED] podał, że w dn. 4 maja 2020r. Ł [REDACTED] G [REDACTED] poinformował go, że MZ przekazało mu informacje odnośnie nieprawidłowości w zakresie certyfikatu masek FFP2. Świadek zeznał, że w związku z zaistniałą sytuacją poprosił P [REDACTED] W [REDACTED] by przesłał mu posiadane certyfikaty. Wskazał, że nie posiadali innego certyfikatu niż ten ICR Polska 6301276, który świadek otrzymał poprzez komunikator od A [REDACTED] C [REDACTED]. W związku z tym P. W [REDACTED] k przesłał świadkowi mailem deklaracje zgodności CE producenta oraz raport z badań

maseczek FFP2 modelu Mars - B-2001 N95, które to dokumenty przesłał następnie do Ł. G. mailem, a on dalej do Małgorzaty Dębskiej, do wiadomości wiceministra J. C. Świadek podał, że następnego dnia skontaktowano się z A. C. celem wyjaśnienia i zasygnalizowania mu sprawy rzekomego sfalszowania certyfikatu ICR, co było przedmiotem zarzutu wiceministra C. A. C. twierdził, że on niczego nie fałszował, taki certyfikat ICR otrzymał od producenta masek, tj. z firmy D. M. M. P. Świadek wskazał, że któryś ze współników do tej transakcji z MZ, sprawdził na stronie internetowej podmiotu ICR, że została tam zamieszczona informacja o wycofaniu certyfikatów wydanych przez ICR w okresie od dn. 1-26 marca 2020r. W dn. 5 maja 2020r. do świadka zadzwonił Ł. G. z informacją, że jest po rozmowie telefonicznej z wiceministrem C. i w trybie pilnym wszyscy dostawcy masek mają się stawić dn. 6 maja 2020r. w Ministerstwie Zdrowia. Świadek przekazał informacje na temat spotkania S. Ł. P. W. Wskazał, że żaden z nich nie mógł zjawić się tego dnia w Warszawie. Ostatecznie na spotkanie z wiceministrem pojechał sam Ł. G. który jak świadek wskazał, czuł się niejako odpowiedzialny za tę sprawę, ponieważ to on prowadził rozmowy w Ministerstwie w sprawie sprzedaży. Świadek wskazał, że Ł. G. zadzwonił do niego po spotkaniu z wiceministrem C. i poinformował go, że przekazano mu informacje, iż przekazany z maskami certyfikat jest fałszywy, a same maski nie spełniają podstawowych norm. Ł. G. powiedział świadkowi, że w Ministerstwie przedstawiono mu jakieś wyniki badań. W dn. 7 maja 2020r. świadek, S. Ł. P. W. i Ł. G. spotkali się osobiście w siedzibie firmy IGLOO w Starym Wiśniczu. Dopiero wtedy Ł. G. poznał się osobiście z P. W. Świadek wskazał, że wtedy o sprawie z maseczkami powiadomili kancelarię prawną, gdyż sprawa zaczęła się wydawać poważna. Na spotkaniu ustalono, że Ł. G. ma zadzwonić do wiceministra J. C., aby zorganizować telekonferencję, która odbyła się w dn. 8 maja 2020r. Ze strony Ministerstwa Zdrowia udział w telekonferencji brał wiceminister J. C. Rozmawiano o polubownym załatwieniu sprawy i ustalono spotkanie z wiceministrem w dn. 11 maja 2020r. w Krakowie w Urzędzie Wojewódzkim. W tym spotkaniu uczestniczyli świadek, S. Ł.

Ł. G. i P. w W., a ze strony MZ wiceminister C. wraz z prawnikiem. W toku spotkania wiceminister przedstawił dokument badań, wskazując, że dostarczone maski nie spełniały norm oraz ponownie należało by wymienić maski na pełnowartościowe. Z przekazanych informacji wynikało, że w dyspozycji MZ pozostaje 38 000 sztuk masek FFP2 z dostarczonych 100 000 sztuk i te maski miałyby zostać zamienione na inne spełniające normy, a w zakresie pozostałych miałoby obniżyć cenę, co wiązałoby się ze zwrotem części pieniędzy. Sprzedający stwierdzili, że w pierwszej kolejności powinni reklamować produkt u producenta. Ostatecznie na spotkaniu nie podjęto żadnych ustaleń. Świadek podał, że po złożeniu przez MZ zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez sprzedających maski, dalej były kontynuowane rozmowy z przedstawicielami Ministerstwa Zdrowia za pośrednictwem prawników, w celu rozwiązania sporu cywilnego. Świadek zeznał, że jako dostarczający maski był przekonany wraz ze współnikami, że dostarczyli maski znanego producenta, dobrej jakości, spełniające normy. Jeśli rzeczywiście nie spełniały one norm, oni tego nie wiedzieli i ewentualną winę ponosiłby producent i towar podlegałby wymianie. Świadek zaznaczył, że ani on ani jego współnicy w tej transakcji nie fałszowali tego certyfikatu. Przekazali tylko dokumenty, które sami otrzymali z Chin.

Natomiast przesłuchany w charakterze świadka S. Ł. zeznał, że jest współnikiem spółki cywilnej T. wraz z Ł. Z. i podmiot ten zajmuje się głównie nieruchomościami. Jest to spółka cywilna, którą prowadzi od 2008r. Oprócz T., ma firmę i., która zajmuje się obsługą medialną wyścigów samochodowych, sprzedażą powierzchni reklamowych. Świadek jest kierowcą, a ta firma obsługuje cały zespół wyścigowy. Oprócz powyższych działalności jest także współnikiem w spółce cywilnej S. Natomiast z Ł. Z. prowadzi jeszcze spółki P. oraz P., które są prowadzone razem z dwoma innymi współnikami, zajmują się one obrotem nieruchomościami. Żadna z tych firm nie zajmowała się wcześniej sprowadzaniem czy rozprowadzaniem sprzętu ochronnego. Świadek zeznał, że razem z Ł. Z. w związku z napływającymi informacjami dotyczącymi pandemii na przełomie lutego i marca 2020r. zaczęli interesować się możliwościami w zakresie znalezienia dostawców i odbiorców sprzętu ochronnego. Później w te

rozmowy został włączony także Ł [REDACTED] G [REDACTED], który przekazał, iż MZ potrzebuje takiego sprzętu.

Na początku marca 2020r. świadek i Ł [REDACTED] Z [REDACTED] zaczęli szukać tego rodzaju towaru. W związku z działalnością na rynku i szerokimi znajomościami, dzwonili do różnych osób, które mają coś wspólnego z rynkiem wschodnim, z Chinami. Świadek wskazał, iż mieli świadomość, że w Polsce bardzo trudno jest ten sprzęt kupić, dlatego trzeba go sprowadzić z epicentrum produkcji, tj. z Chin. Poprzez znajomego J [REDACTED] K [REDACTED], S. Ł [REDACTED] dostał namiary na R [REDACTED] A [REDACTED] który jak się okazało był pośrednikiem. Świadek skontaktował się w imieniu T [REDACTED] [REDACTED] z R. A [REDACTED] telefonicznie w marcu 2020r. Próbowano od niego uzyskać informacje, jaki sprzęt ma dostępny na dany dzień. Świadek wskazywał także, że potrzebuje masek, tj. FFP3, FFP2 i zwykłych. W trakcie jednej z rozmów R.A [REDACTED] poinformował, że może mieć 10 tys. masek. Świadek poprosił ww. o przesłanie ich certyfikatu, ponieważ wiedział, że Ł [REDACTED] G [REDACTED] ma możliwość zbycia masek do Ministerstwa Zdrowia (które wymaga by towar posiadał takie dokumenty). Następnie przesłał otrzymany certyfikat Ł [REDACTED] G [REDACTED] który po około 30 minutach poinformował go, że Ministerstwo kupi te maski. Certyfikat na te maski był pisany cyrylicą, był to certyfikat ukraiński (zgodnie z informacją jaką otrzymał świadek od R. A [REDACTED]). Świadek zeznał, że nie zapoznawał się z tym certyfikatem, jedynie sprawdził posiadanie przez niego oznaczenia CE, które było niezbędne. Ostatecznie świadek kupił na rzecz T [REDACTED] ww. maski, tj. 7 500 masek FFP2 po 25 zł netto za sztukę w dn. 23 albo 24 marca 2020r. Przy odbiorze masek od R. A [REDACTED] okazało się, że są ich 3 rodzaje - od różnych producentów, wszystkie ukraińskie z zaworkami. Świadek poprosił sprzedającego o przedstawienie certyfikatów na te maski, których wcześniej nie widział. Wszystkie certyfikaty były pisane cyrylicą, posiadały znak CE z numerem maski. Następnie sprawdził, czy oznaczenie na masce zgadza z certyfikatem. Świadek spakował ten sprzęt i przykleił 3 sztuki certyfikatów do jednego z kartonów i przekazał go Ł [REDACTED] G [REDACTED], który dostarczył go do magazynu w miejscowości P [REDACTED]. Fakt, że Ł [REDACTED] G [REDACTED] był odpowiedzialny za dostarczenie tych masek wynikał z faktu, iż to on utrzymywał kontakt z MZ, m.in. wynegocjował cenę za sztukę maseczki w wysokości 48 zł netto. Świadek podał, że T [REDACTED] wystawiła fakturę sprzedaży dla Magazynu Rezerw Państwowych, natomiast Ł [REDACTED] G [REDACTED] wystawił T [REDACTED]

████████ rachunek za pośrednictwo sprzedaży na około 30 000 zł. Pod koniec marca 2020r. Tatra Invest zapłaciła podatek VAT, ponieważ rozlicza się kwartalnie, a pod koniec kwietnia 2020r. zapłacono podatek dochodowy, wyrównanie za rok 2019r. Na tę tzw. „małą transakcję” z MZ nie została zawarta umowa.

S.Ł. ██████████ zeznał, że od samego początku został ustalony podział ról, wynikający ze zwykłych zasad handlowych. Do świadka i Ł. ██████████ Z. ██████████ należało pozyskanie towaru, a sprzedaż, w tym negocjacje i rozmowy z Ministerstwem należały do Ł. ██████████ G. ██████████. Szukając dostępu do Chin, ponieważ potrzebowano dużych ilości sprzętu, Ł. Z. ██████████ powiedział, że zwróci się do swojego znajomego P. ██████████ W. ██████████. Ł. Z. ██████████ przekazał mu, że firma I. ██████████, z którą związany jest P. W. ██████████ sprowadza komponenty do urzędzeń i współpracuje w tym zakresie z firmą w Chinach. Ł. Z. ██████████ przekazał P. W. ██████████ że jest potrzebny sprzęt medyczny i ten zaczął go poszukiwać za pośrednictwem osoby o nazwisku C. ██████████ Świadek zeznał, że Ł. ██████████ Z. ██████████ poinformował go, że jest możliwość zakupu 100 tys. masek FFP2 i 20 tys. masek chirurgicznych z Chin. Świadek zaznaczył, że wiedział, iż tego rodzaju towar musi posiadać wszelkie certyfikaty. Ponadto Ł. ██████████ G. ██████████ w rozmowach podkreślał, że MZ kładło na ten aspekt nacisk i mówiło, że nie kupi niecertyfikowanych masek. Świadek pytał Ł. Z. ██████████, czy jest to pewny zakup, z uwagi na fakt, że sprowadzenie masek wiązało się z przedpłatą do Chin w wysokości około 1 mln zł. Ł. Zell potwierdził, wskazując, że gwarantuje to P. W. ██████████, który z kolei twierdził, że ze strony Chin organizuje to C. ██████████ z którym współpracuje od kilkunastu lat i ma do niego zaufanie. Okazało się, że by sprowadzić jakikolwiek towar z Chin firma importująca musi posiadać numer CERT, a tylko IG. ██████████ posiadało taki numer. W związku z przedpłatą, Ł. G. ██████████ od razu powiedział, że nie ma pieniędzy, Ta. ██████████ miała takie środki, ale okazało się, że IGLOO też posiadało środki w takiej wysokości, więc Ł. ██████████ Z. ██████████ umówił się z P. ██████████ W. ██████████ że to W. ██████████ zapłaci. W razie niepowodzenia transakcji, czyli w przypadku, gdyby maski przyjechały do Polski i nie zostały kupione przez Ministerstwo, T. ██████████ miała odkupić od W. ██████████ 50 % tych masek. Odnośnie tej transakcji świadek dostawał informacje pośrednio, tj. nie uczestniczył bezpośrednio w kwestiach związanych z zamówieniem, tj. rozmowach między P. W. ██████████ a Ł. Z. ██████████ między P. W. ██████████ a C. ██████████ między Z. ██████████ C. ██████████ i między Ł. G. ██████████

a Ł.Z. Wynikało to z zasady niedublowania się w działaniach w T. Świadek zajmował się pracą na miejscu, próbą pozyskania towaru na rynku polskim i prowadzeniem spraw firmowych związanych z nieruchomościami. Ł. Z. w tym czasie skupił się głównie na transakcji sprowadzenia sprzętu z Chin. Na jednym z komunikatorów społecznościowych była utworzona grupa dotycząca transakcji z Ministerstwem, ale świadek nie był jej członkiem. O tej grupie niejednokrotnie mówił mu Ł. Z. w kontekście, że coś zostało na niej dodane. Świadek nie wiedział dokładnie kto był członkiem tej grupy.

S.Ł. wskazał, że według jego wiedzy Ł. Z. certyfikat odnośnie masek, które ostatecznie zostały sprzedane MZ, dostał od strony chińskiej, przy czym nie wie od kogo i w jakiej formie został on do niego przesłany. Świadek przypuszczał, że musiał otrzymać to od C. Ze strony chińskiej oprócz Ciepeli pojawiła się jakaś inna osoba, ale był to kontakt jednorazowy. Świadek zeznał, że był na bieżąco informowany o transporcie towaru z Chin do Polski, z informacji uzyskanych od Ł. G. i Ł. Z. wiedział, że maski z Frankfurtu najpierw pojechały do oclenia, a ostatecznie trafiły do magazynu Poczty Polskiej w Łodzi. W dniu dostarczenia masek do magazynu, zostały wystawione faktury przez C., T. i Firmę K. C. i T. oficjalnie w transakcji pojawiły się w momencie wystawiania faktur. Ministerstwu zależało na towarze i z ich strony nie było pytań od kogo dostaną ten towar. Świadek wraz z Ł. Z. prowadzili rozmowy na temat podziału finansowego z tej transakcji, a Ł. Z. ustalał to z P. W. Ustalono, że P. Włodarczyk dostał 40 %, tak jak T., a 20 % Ł. Guńka. Podział ten wynikał z zaangażowania, tj. P. W. „dał” swoją firmę i pieniądze, Ł. Z. był odpowiedzialny z organizację i współpracę z P. Włodarczykiem, a w przypadku niepowodzenia transakcji z MZ, T. miało odkupić połowę sprowadzonych masek, natomiast Ł. G. nie był zaangażowany finansowo, odpowiadał za kontakty z odbiorcą, którego pozyskał. Płatność za transakcje na rachunek Tatra Invest nastąpiła 3 lub 4 dni po przekazaniu towaru. Z tych pieniędzy T. najpierw zapłaciła P. W. tj. C. za towar, czyli 400 tys. masek FFP2 i 8 tys. masek chirurgicznych około 600 tys. zł (ilości na fakturze wynikały z faktu, że jest to 40 % z ilości całego transportu), kolejno opłacono VAT, a pozostała kwota została podzielona między

świadka i Ł [REDACTED] Z [REDACTED], po połowie i przelana na ich prywatne konta. Świadek zeznał, że wypłacił swoją część ze swojego konta w formie gotówkowej w wysokości około 500 tys. zł, było to na przełomie kwietnia/maja 2020r. Środki te zostały przez świadka ulokowane z bezpiecznym miejscu, ponieważ potrzebował on środków do normalnego funkcjonowania, prowadzenia działalności gospodarczej, zabezpieczenia bytu rodzinie i zabezpieczenia płynności firmy. Świadek zeznał, że transakcja sprzedaży pomiędzy firmami była całkowicie legalna, ponieważ na wszystko były wystawiane faktury, pieniądze były przelewane na konta, towar był oclony, dostarczony, opłacono podatki i VAT.

Świadek zeznał, iż w dn. 5 maja 2020r. Ł [REDACTED] G [REDACTED] poinformował, że wiceminister C [REDACTED] wzywa osoby, które sprzedały przedmiotowe maski na spotkanie do MZ w dn. 6 maja 2020r., nie podając przedtem czego ma ono dotyczyć. W związku z tym Łukasz Zell skontaktował się z P [REDACTED] W [REDACTED] i wspólnie ustalono, że nie stawia się w Ministerstwie, ponieważ do takiego spotkania trzeba się przygotować, znać zagadnienie, w związku z którym zostało się wezwanym. Ł [REDACTED] G [REDACTED], który w nim uczestniczył przekazał informację, że MZ przebadalo maski i nie spełniały one norm i MZ żądało wymiany masek lub zwrotu pieniędzy. Świadek zeznał, że kupione z Chin maski były drogie i razem ze współnikami był pewny, że jest to dobry, oryginalny towar. Świadek zaznaczył, że otrzymali oni stosowne certyfikaty, badania i inne dokumenty od strony chińskiej. W odniesieniu do autentyczności tego certyfikatu, który został przesłany do MZ, świadek zaznaczył, że nie było żadnej wątpliwości, że jest on autentyczny, ponieważ otrzymali go od chińskiej strony, która otrzymała go od producenta - firmy M [REDACTED] M [REDACTED]. Świadek podał, że w dn. 7 maja 2020r. on, Ł [REDACTED] Z [REDACTED], Ł [REDACTED] G [REDACTED], P [REDACTED] W [REDACTED] i prawnik – adv. P [REDACTED] D [REDACTED], spotkali się w siedzibie I [REDACTED] i rozmawiano na temat spotkania w Ministerstwie. Ustalono, że, trzeba jak najszybciej jeszcze raz skompletować wszystkie dokumenty i wyjaśnić sprawę na oficjalnej drodze. W związku z tym Ł [REDACTED] G [REDACTED] skontaktował się z wiceministrem C [REDACTED]. Świadek zeznał, że wraz ze współnikami przy tej transakcji kwestionowali przedstawiony test, który dotyczył badania przeprowadzonego przez CIOP, ponieważ trwał tylko jeden dzień i do badania przekazano tylko 22 sztuki masek. Natomiast z informacji jakie uzyskali od firm, które takie badania wykonują wynikało, że czas trwania badań to od 4 do 6 tygodni i minimalna ilość masek do

badania wynosi 100 sztuk. Z wiedzy świadka wynika, że po zarzutach odnośnie jakości dostarczonego towaru P. [REDACTED] W. [REDACTED] zwrócił się do p. C. [REDACTED] o dodatkowe badania dot. sprzedanych masek, które zostały przesłane po spotkaniu w Krakowie przez adw. P. [REDACTED] D. [REDACTED] bądź samego P. W. [REDACTED] do MZ.

Ponadto przesłuchany w charakterze świadka P. [REDACTED] W. [REDACTED] zeznał, że jego firma C. [REDACTED] zrealizowała projekt związany ze sprzedażą masek do Ministerstwa Zdrowia. Świadek podał, że od 16 lat prowadzi działalność apteczną i w związku z tym współpracuje z hurtowniami oraz producentami farmaceutycznymi w kraju, a także jest zaangażowany w inne rodzinne przedsiębiorstwa. Świadek zeznał, że około połowy marca 2020r., po ogłoszeniu pandemii, skontaktował się z nim jego kolega Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] i zapytał, czy ma on dostęp i możliwość zakupu środków ochrony osobistej m.in. masek. Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] przekazał mu, iż wie od swojego kolegi, że Ministerstwo Zdrowia potrzebuje tego typu sprzętu w dużych ilościach. Wskazał, że Ministerstwo Zdrowia może zakupić maseczki chirurgiczne za kwotę około 3 zł za sztukę oraz maseczki FFP2 za kwotę około 40 złotych za sztukę. Świadek uznał tego rodzaju propozycję za ciekawą i poinformował Ł. Z. [REDACTED], że zorientuje się jakie są możliwości pozyskania tego rodzaju towaru. Świadek wskazał, że w tamtym czasie nie było możliwości pozyskania takiego sprzętu w hurtowniach w Polsce. Ponadto okazało się, iż na terenie Europy jest taka sama sytuacja jak w Polsce, dodatkowo nie można przewozić takiego sprzętu między krajami, bo jest to zabronione. Wtedy też świadek postanowił skontaktować się z pośrednikiem chińskim z firmy P. [REDACTED] L. [REDACTED] tj. A. [REDACTED] C. [REDACTED] z którym współpracuje w zakresie swoich licznych obowiązków zawodowych, m. in. w zakresie firmy rodzinnej – spółki Igloo sp. z o.o. i I. [REDACTED]. Świadek wskazał w rozmowie z pośrednikiem, że MZ potrzebuje maseczek ochronnych i czy byłaby możliwość znalezienia producenta tego sprzętu w Chinach. Okazało się, że ten pośrednik znał taką firmę, która została założona w 1996r., w związku z tym ma doświadczenie i sprzedaje maseczki m.in. do Stanów Zjednoczonych. Pierwszy kontakt do A. C. [REDACTED] był telefoniczny, później ze względu na wysokie ceny połączeń telefonicznych, zaproponował on komunikator WhatsApp. Świadek w ww. rozmowie zaznaczył, że towar ten musi spełniać wszystkie normy, zgodne z przepisami, gdyż ma być dostarczony do Ministerstwa Zdrowia. Ww. zeznał, że jeszcze przed rozmowami na temat transportu

Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] poinformował go, że jest potrzebne 100 tys. masek FFP2 oraz 20 tys. masek chirurgicznych i tę informację przekazał dalej pośrednikowi. Świadek podał, że od początku rozmów z Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED], brał na siebie całą odpowiedzialność za ściągnięcie sprzętu z Chin.

Świadek podał, że w momencie, gdy podjął decyzję o współpracy z A. [REDACTED] i C. [REDACTED] przez kancelarię adwokacką P. [REDACTED] i D. [REDACTED] została przygotowana umowa pośrednictwa. Było to przed podjęciem decyzji o zakupie masek, ale już po pierwszej rozmowie z A. C. [REDACTED]. W umowie została wskazana ilość sprzętu, który zamierzali kupić i cena za poszczególne rodzaje masek. A. C. [REDACTED] przysłał do świadka drogą mailową podpisaną umowę pośrednictwa. Natomiast z drugiej strony podpisał ją świadek jako prokurent I. [REDACTED]. Od momentu podpisania umowy zaczęto realizować projekt dostarczenia masek. P. W. [REDACTED] zeznał, że musiał zrobić przedpłatę, za wystawioną fakturę proforma na kwotę około 200 tys. dolarów, która została wykonana z firmy I. [REDACTED]. Jak podkreślił, tylko spółka I. [REDACTED] mogła przeprowadzić transakcje z Chinami, bo tylko ona miała doświadczenie i odpowiednie dokumenty umożliwiające sprowadzenie towaru do Polski. Aby sprowadzić towar z Chin trzeba być zarejestrowanym w specjalnym międzynarodowym rejestrze i zweryfikowanym przez organy chińskie. Jednym z kryteriów było to, jak długo dana firma współpracuje na rynku chińskim - I. [REDACTED] współpracowało od wielu lat. W związku z czym ze wszystkich podmiotów, tj. firm rodzinnych świadka, tylko Igloo sp. z o.o., spełniało te kryteria oraz wymogi logistyczne do takiego sprowadzenia towaru z Chin. Po dokonaniu uzgodnień z pośrednikiem chińskim, świadek otrzymał od niego link do pobrania dokumentów dot. sprowadzanego towaru, m.in. dokumenty, które były potrzebne do oclenia całego towaru. Świadek zaznaczył, że wtedy nie otwierał tego pliku i nie przeglądał załączonych do niego dokumentów, natomiast przesłał go do Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED]. Świadek zaznaczył, że dopiero kiedy okazało się, że maski nie spełniają norm, co wynikało z informacji przekazanej przez MZ sprawdził, że do tego linku były dołączone badania, certyfikat I. [REDACTED] 6301276, obrazy graficzne opakowań. Świadek zeznał, że nie miał wiedzy skąd pośrednik chiński miał te przesłane mu dokumenty.

P. W. [REDACTED] podał, że w tamtym czasie na rynku obowiązywały tylko 100% przedpłaty za towar. Sytuacja była wyjątkowa, wszyscy chcieli sprowadzać

maseczki, których na rynku za mało było dostępnych. W związku z tym występowała obawa, że mimo zapłaty za towar, może on jednak nie trafić do Polski. Świadek chciał, aby Ministerstwo Zdrowia zapłaciło 100% przedpłaty. Był także przygotowany projekt umowy z Ministerstwem Zdrowia. Natomiast świadek otrzymał od Ł [REDACTED] Z [REDACTED] informację, że Ministerstwo Zdrowia nie podpisze umowy, gdyż nie jest to konieczne w obecnej sytuacji pandemicznej oraz że MZ zależy na dostawie towaru, a zapłata na pewno nastąpi po trafieniu towaru do magazynów Ministerstwa. Z uwagi na fakt, że świadek i jego firmy ponosiły ryzyko finansowe tej transakcji, ewentualnej konfiskaty towaru, podkupienia towaru na lotnisku i całego procesu dostarczenia towaru do Polski, to ustalił z Ł [REDACTED] Z [REDACTED] że skoro on będzie płacił za towar, to marża ze sprzedaży powinna być dla niego najwyższa, tj. 40% zysku z transakcji, natomiast pozostałe 3 osoby, po 20%. Świadek zeznał, że zgodził się zapłacić część marży na rzecz Ł [REDACTED] Z [REDACTED] S [REDACTED] Ł [REDACTED] i Ł [REDACTED] G [REDACTED], gdyż było to uzależnione od stopnia zaangażowania w tę transakcję. Ł [REDACTED] Z [REDACTED] miał kolegę (Ł [REDACTED] G [REDACTED]), który miał możliwość sprzedaży towaru do Ministerstwa Zdrowia, uczestniczył w rozmowach i organizacji transportu, był dla świadka partnerem przy prowadzeniu tej transakcji. S [REDACTED] Ł [REDACTED] był współnikiem Ł [REDACTED] Z [REDACTED] i Tatra Invest była ich wspólną firmą, dlatego oni rozliczali się wspólnie. Ł [REDACTED] G [REDACTED] swoją część należności otrzymał za kontakt z odbiorcą końcowym, tj. Ministerstwem Zdrowia.

Ponadto świadek zeznał, że sprzęt sprowadzony z Chin, wylądował na lotnisku we Frankfurcie, a następnie drogą lądową został przewieziony do Polski do Centralnej Bazy Rezerw, a ostatecznie trafił do magazynu Poczty Polskiej. Dział logistyki I [REDACTED] był odpowiedzialny za znalezienie transportu samochodowego z lotniska we Frankfurcie do Polski. Nastąpiło oclenie towaru w Polsce i zapłata wszystkich podatków. Po tym można było ocenić jaka będzie cena ostateczna sprzedaży. Natomiast świadek nigdy nie prowadził żadnych negocjacji cenowych z Ministerstwem Zdrowia ani nie był świadkiem prowadzonych przez Ł [REDACTED] Z [REDACTED] w tym zakresie.

W momencie, kiedy P. W [REDACTED] wraz z Ł [REDACTED] Z [REDACTED] ustalali marżę od zysku, który zostanie osiągnięty, świadek poinformował jednocześnie ww., że wszystko będzie fakturował ze swojej firmy ConsultingPW, gdyż spółka I [REDACTED]

█ nie zajmuje się bezpośrednio sprzedażą takich produktów. W związku z transakcją sprzedaży maseczek do Ministerstwa Zdrowia, █ wiedział, że faktury zostaną wystawione dla T █, █ G █ i do Ministerstwa Zdrowia z firmy C █. Natomiast nie miał wiedzy jak będzie przebiegać fakturowanie pomiędzy firmami świadka. P █ W █ zeznał, że zdecydował, iż spółka IGLOO odsprzeda towar do spółki I █, a następnie do C █. Wynikało, to z tego, że I █ International to spółka, która sprzedaje różnego rodzaju produkty i w grudniu 2019r. kupiła udziały w niemieckiej firmie na potrzeby rozwoju rynku polskiego i niemieckiego, co potwierdza akt notarialny. Środki z tej transakcji miały posłużyć dokupieniu pozostałej części udziałów w tej niemieckiej firmie. Spółka I █ maseczki w Chinach zakupiła za kwotę nieco ponad 1 milion złotych. Ten towar, tj. 100 000 sztuk maseczek FFP2 oraz 20 000 sztuk maseczek chirurgicznych został sprzedany do I █ za kwotę większą o około 20 000 zł. Następnie spółka I █ sprzedała towar do C █ za kwotę około 3 milionów złotych. Wymienione firmy miały możliwości finansowe na pokrycie ceny zakupu. Przelewy zostały zrealizowane, a należności publicznoprawne odprowadzone. Świadek podał, że wystawiał faktury po otrzymaniu mailowej informacji od █ Z █ w zakresie jednostkowej ceny produktu jaką płaci Ministerstwo Zdrowia, tj. 39 zł netto za sztukę maski FFP2 oraz 2,90 zł netto za sztukę za maseczkę chirurgiczna, MZ miało zapłacić łącznie za całe zamówienie około 3,9 miliona złotych netto. W tym mailu █ Z █ przesłał świadkowi również informacje na kogo oraz w jakich ilościach towaru ma wystawić faktury. Była to Centralna Baza Materiałowa w Porębach, spółka T █ █ Z █ i S █ █ oraz firma K █. W związku z tym świadek wystawił trzy faktury z firmy C █. Na rzecz Centralnej Bazy Rezerw wystawił w ilości 40 000 sztuk maseczek FFP2 oraz 8 000 sztuk maseczek chirurgicznych za łączną kwotę około 1,5 miliona złotych netto, na rzecz spółki T █ w takich samych ilościach, przy czym kwota była niższa. Oraz na rzecz firmy K █, gdzie w zakresie ilościowym faktura wskazywała na 20 000 sztuk maseczek FFP2 oraz 4 000 sztuk maseczek chirurgicznych. Te trzy faktury świadek przesłał mailem do █ Z █. Świadek podał, że należność z Ministerstwa Zdrowia w wysokości około 1,5 miliona zł netto otrzymał na konto w ciągu dwóch lub trzech dni. Część

z tych pieniędzy, tj. około 1 miliona zł w dwóch przelewach przesłał na początku kwietnia 2020r. na swoje prywatne konto w banku w Banku Pekao. Z reszty środków jakie pozostały na koncie firmy C [REDAKTOWANE] dokonał płatności na mecz spółki I [REDAKTOWANE], tj. kwoty wynikającej z faktury zakupowej tych maseczek w wysokości około 3 milionów zł. Ponadto na rachunku firmy C [REDAKTOWANE] świadek posiadał również środki jakie wpłynęły na nie z firmy T [REDAKTOWANE] oraz firmy K [REDAKTOWANE], wynikające z wystawionych na ich rzecz faktur sprzedażowych. Z kwoty około 1 miliona złotych jaką przelał na swoje prywatne konto wypłacił w gotówce około 700 000 zł, wskazując, że środki te trzyma w bezpiecznym miejscu. Pozostają kwota, tj. około 300 000 zł została wydatkowana na różne prywatne sprawy. Z pieniędzy jakie zostały przelane na rzecz I [REDAKTOWANE] z firmy C [REDAKTOWANE] w kwocie około 3 milionów zł została następnie uregulowana płatność przelewem na rzecz spółki I [REDAKTOWANE] w kwocie nieco ponad 1 milion zł. Pozostała kwota, tj. około 2 milionów zł pozostają na koncie spółki I [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], zablokowane przez Prokuraturę.

P.W. [REDAKTOWANE] zeznał, że w związku z tym, że MZ zwróciło się do nich jako strona transakcji z informacją, że dostarczone maski nie spełniają norm, zaczął on bardziej interesować się tą kwestią, w związku z czym poprosił pośrednika chińskiego by przesłał mu wszelkie badania jakimi dysponuje producent. Następnie otrzymane dokumenty badań przesłał do MZ. Ponadto świadek podkreślił, że wcześniej przez długi czas w ramach swojej działalności zawodowej współpracował z pośrednikiem chińskim i nie było w tym zakresie żadnych problemów w transakcjami, dlatego też miał zaufanie do strony chińskiej, za pośrednictwem której zostały sprowadzone maski sprzedane MZ. Świadek dodał, że od samego początku był przekonany, że Ministerstwo wie o tym, że kupiło maski KN95 od producenta chińskiego. Potwierdzała to faktura wystawiona na CBR, gdzie jako przedmiot transakcji wskazano „FFP2 (KN 95)”. Na terenie Polski i UE nazywa się takie maski FFP2, a w Chinach te same maski nazywają się KN95. Na swoich stronach internetowych Ministerstwo dopuszczało równoważne normy z różnych krajów. W czasie pandemii cała Unia Europejska dopuszczała takie równoważne normy. Świadek wskazał, że gdy zaczął badać temat masek, dowiedział się, że norma europejska różni się od normy chińskiej. W normach chińskich nie trzeba badać niektórych parametrów, a w normach europejskich jest to konieczne. W związku

z tym, że CIOP-PIB badał maski według normy europejskiej, a nie chińskiej, to stąd mogło wynikać niespełnianie niektórych parametrów.

Jak wskazał ww., Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] przekazał mu informację o tym, że Ministerstwo Zdrowia prosi o stawienie się na spotkanie w dn. 6 maja 2020r. wszystkich osób zaangażowanych w transakcję sprzedaży masek. Świadek przekazał, że jeśli MZ ma jakiegokolwiek zastrzeżenia, to powinno je przesłać mailem. Świadek dowiedział się od Ł. Z. [REDACTED] że w spotkaniu z wiceministrem zdrowia uczestniczył jedynie Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] a z jego przebiegu wynikało, że maski są nieprawidłowe i MZ oczekuje zwrotu pieniędzy lub wymiany maseczek na spełniające normy. Następnie w dn. 7 maja 2020r. w siedzibie firmy I. [REDACTED] [REDACTED] w Starym Wiśniczu miało miejsce spotkanie, w którym uczestniczyli świadek, Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED], Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] i S. [REDACTED] Ł. [REDACTED] [REDACTED]. Miało ono na celu omówienie sytuacji wynikłej ze złożenia zastrzeżeń przez wiceministra J.C. [REDACTED]. Wtedy też świadek poznał Ł. [REDACTED] G. [REDACTED]. Przeprowadzono wtedy telekonferencję z wiceministrem J.C. [REDACTED], który powiedział, że maski nie spełniają niektórych norm i oni jako sprzedający maski mają przyjechać do Warszawy. Świadek poprosił o przesłanie wyników badań tych masek, ponieważ chciał je przesłać do jakiegoś eksperta, który może wypowiedzieć się na ich temat. Dodał, że ani on, ani wiceminister nie są ekspertami w tej dziedzinie. J. C. [REDACTED] powiedział, że przesłanie tych dokumentów nie jest możliwe. Podczas tej rozmowy zaplanowano spotkanie w dn. 11 maja 2020r. w budynku Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie. W trakcie tego spotkania to głównie świadek ze strony dostawców sprzętu zabierał głos. Wskazał, że zostały im przedstawione kserokopie jakichś dokumentów z CIOP oraz zostali poinformowani, że maski nie przechodzą pozytywnie niektórych badań. Świadek przedstawił wiceministrowi oraz prawnikowi, który stawiał się razem z J. C. [REDACTED] badania z laboratorium chińskiego oraz dokument potwierdzający, że producent tych masek jest firmą działającą od 1996r. Wiceminister powiedział, że z tego spotkania trzeba sporządzić notatkę zawierającą ustalenia poczynione w jego trakcie, która była na bieżąco pisana przez wiceministra. Świadek podał, że zaproponował, aby MZ wydało sprzedającym komisyjnie maski celem przeprowadzenia jeszcze jednego badania we wspólnie ustalonej instytucji, przy czym innej niż CIOP-PIB. Wskazując, że jeśli wyniki tych badań potwierdziłyby, że maski nie spełniały norm, wtedy zostałyby

przeprowadzony proces reklamacyjny u producenta, tak by wymienić towar na zgodny z normami. Natomiast gdyby maski przeszły takie badania pozytywnie sprawa zostałaby zakończona. Świadek zeznał, że zaznaczył, iż takie badania trwają dłużej niż jeden dzień, a informację taką uzyskał od akredytowanej instytucji przeprowadzającej tego rodzaju badania. Wskazał także, że przedstawione wyniki badań dotyczą 24 sztuk masek, a żeby badanie było prawidłowe musi być zbadane przynajmniej 100 masek. Z tego powodu zwrócił się o komisyjne przekazanie 100 sztuk masek. Okazało się też, że Ministerstwo nie ma już tych 100 tys. masek, tylko około 38 tys. Wiceminister powiedział, że pozostałe 62 tys. masek ma być potraktowane jako rekompensata dla Ministerstwa, które było pokrzywdzone tą transakcją, a sprzedający mają dostarczyć kolejne 100 tys. masek. W związku z takim stanowiskiem Ministerstwa, spotkanie zakończyło się niepodpisaniem notatki z jego przebiegu. Świadek wskazał, że mimo nieprzyjęcia takiej propozycji MZ, dalej pozostają do dyspozycji.

Po zgłoszeniu przez MZ zastrzeżeń, P.W. [REDAKTOWANO] skorzystał z pomocy kancelarii adw. P. [REDAKTOWANO] D. [REDAKTOWANO], która obsługuje wszystkie firmy rodzinne świadka, w celu wyjaśnienia przebiegu tej transakcji. Sprawdzono m.in. kwestię funkcjonowania I [REDAKTOWANO] i wydanych przez nią certyfikatów. Z informacji zamieszczonych na stronie internetowej tego podmiotu w dn. 6 kwietnia 2020r. wynikało, że firma I [REDAKTOWANO] wycofała wydane przez siebie certyfikaty w okresie od dn. 1 - 31 marca 2020r., w tym certyfikat oznaczony numerem 6301276 (przesłany do MZ). O powyższym fakcie świadek dowiedział się dopiero w maju 2020r. Ponadto I [REDAKTOWANO] w czerwcu 2020r. złożyło reklamację w sprawie kupionych masek. Reklamacja została złożona dopiero w czerwcu 2020r., po otrzymaniu od pełnomocnika Ministerstwa Zdrowia kopii badań masek wykonanych przez CIOP-PIB. Ponadto I [REDAKTOWANO] wystąpiło do Ambasady Chińskiej w Polsce z prośbą o pomoc w wyjaśnieniu sytuacji, w tym reklamacji.

Wskazane powyżej osoby zostały przesłuchane również w ramach kontroli celno-skarbowej w T [REDAKTOWANO], przy czym złożone zeznania pozostają zbieżne z przytoczonymi powyżej.

Ponadto przesłuchana w charakterze świadka K [REDACTED] M [REDACTED] - kierownik zakładu w Centralnym Instytucie Pracy - Państwowym Instytucie Badawczym zeznała, że w dn. 4 maja 2020r. Centralny Instytut Pracy rozpoczął badania półmasek MARS-B-20001 N95 otrzymanych celem weryfikacji w zakresie spełniania norm od MZ, które zakończyły się w dn. 5 maja 2020r. Badanie było wykonane według skróconej procedury, tzn. badano najważniejsze parametry pod względem ochronnym. Pełne badania trwają 14 dni. Natomiast zeznała, że MZ wskazało, iż mają być one wykonane w trybie pilnym. W związku z powyższym między MZ a Centralnym Instytutem Pracy została zawarta umowa współpracy nr PL.07.76.2020 uwzględniająca parametry badań i czas realizacji. Świadek zeznała, że za przebieg badania odpowiedzialna była A [REDACTED] B [REDACTED], która także sporządziła z jego przebiegu sprawozdanie.

Ponadto przesłuchana w charakterze świadka A [REDACTED] B [REDACTED] – pracownik Centralnego Instytutu Pracy - Państwowego Instytutu Badawczego, która zajmuje się pracą badawczą w zakresie badań i oceny materiałów filtracyjnych i sprzętu ochrony układu oddechowego podała, że Ministerstwo Zdrowia ma podpisaną umowę z Centralnym Instytutem Pracy na badanie półmasek filtrujących. W dniu 4 maja 2020r. MZ przekazało Centralnemu Instytutowi Pracy próbki do badań półmasek filtrujących MARS-B-2001 N95. Badaniom poddano 22 sztuki masek i przeprowadzono je w zakresie penetracji chlorkiem sodu, penetracji mgłą oleju parafinowego, oporu oddychania, zawartości CO₂ w powietrzu wdychanym oraz całkowitego przecieku wewnętrznego. W przypadku ostatniego z parametrów wynik badania był nieprawidłowy, a w związku z tym, że każdy z parametrów musi zostać spełniony, wydano ogólną ocenę negatywną w zakresie spełniania wymagań przewidzianych norm. Świadek zaznaczyła, że badania były przeprowadzane w ramach zharmonizowanych z rozporządzeniem norm, na które Instytut ma akredytację. Nadto podała, że wykonane badanie mieściło się w zakresie dopuszczalnego błędu.

Przesłuchany w charakterze świadka R [REDACTED] K [REDACTED] zeznał natomiast, że jest członkiem zarządu spółki ICR Polska sp. z o.o., a podmiot ten to spółka córka I [REDACTED] związana w celu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie Polski. Wskazał, że w dn. 4 i 6 maja 2020r. na jego adres email wpłynęło zapytanie z Ministerstwa Zdrowia z prośbą o ocenę wiarygodności certyfikatu z nagłówkiem

ICR Polska/6301276. Świadek stwierdził, iż certyfikat o tym numerze nie był wydany przez ICR Polska sp. z o.o., ponieważ nie znajduje się on w ewidencji wydanych certyfikatów prowadzonych przez ww. podmiot. Natomiast został następnie wprowadzony do bazy on-line ze statusem „falszywy”. W odpowiedzi na korespondencję Ministerstwa Zdrowia świadek przesłał 2 certyfikaty wydane przez ICR Polska dla produktu MARS-B-2001. Wnioskodawcą tych certyfikatów była firma D [REDACTED] M [REDACTED] M [REDACTED] L P [REDACTED] C [REDACTED], tzn. ten sam podmiot, który występuje na fałszywym certyfikacie. Świadek wskazał, że jest to certyfikat dobrowolny, wydany na podstawie raportu nr XK52020R03110208F sporządzonego w związku z przebadaniem próbki w laboratorium S [REDACTED] X [REDACTED] S [REDACTED] T [REDACTED] na podstawie ww. raportu wydało ww. certyfikaty potwierdzające spełnienie normy EN 149:2001+A1:2009 w zakresie badanej próbki, do której odnosi się sprawozdanie. Świadek zeznał, że certyfikat nie identyfikuje kategorii maseczki (FFP) wynikającej z normy europejskiej. R.K [REDACTED] podał, iż samodzielnie ICR nie wykonywało żadnych dodatkowych badań produktu, gdyż nie jest to wymagane, a wydany certyfikat tego nie sugeruje. Autentyczność certyfikatu nie ma powiązania z przepisami dotyczącymi wprowadzenia do obrotu towaru, w tym przypadku maseczek. Świadek podał, że procedura wydawania tego rodzaju certyfikatów przebiega następująco, tj. podmiot zainteresowany kieruje do ICR wnioski o udzielenie certyfikacji – wnioski o przeprowadzenie dobrowolnej oceny wraz ze stosowną dokumentacją techniczną w zakresie wyrobu. Następnie wykonuje się weryfikację dokumentów, w przypadku ich pozytywnego rozpatrzenia sporządzany jest certyfikat. Taki certyfikat spełnia wymogi formalne tzn. jest opatrzony stosownymi pieczęciami, podpisami w szacie graficznej ustalonej przez ICR. Korespondencja w zakresie wydawania certyfikatów odbywa się drogą mailową. Ponadto R. K [REDACTED] wskazał, iż w zakresie certyfikacji dobrowolnej, udzielanej na zgodność z wybraną normą nie trzeba posiadać akredytacji jednostki certyfikacyjnej. W związku z powyższym ICR nie posiada akredytacji w tym zakresie, ponieważ nie jest to wymagane przepisami prawa. ICR posiada natomiast stosowne certyfikaty akredytacji w zakresie oceny zgodności wyrobów, systemów zarządzania i status jednostki notyfikowanej. Natomiast ocena środków ochrony indywidualnej nie znajduje się w zakresie udzielonej I [REDACTED] akredytacji.

Natomiast stosownie do stanowiska zawartego na stronie internetowej icrpolska.com m.in.: od 26 marca I [REDACTED] przestała przyjmować nowe zapytania o certyfikaty dot. produktów związanych z Covid-19; wszystkie certyfikaty wydawane przez I [REDACTED] w zakresie produktów związanych z Covid-19 są dobrowolne; dobrowolne certyfikaty nie są wymagane przez żaden akt prawny i nie są równoważne z procedurami oceny zgodności zastrzeżonymi dla jednostek notyfikowanych w tym zakresie; dobrowolny certyfikat nie jest obowiązkowy przy imporcie towarów na rynek UE, dobrowolny certyfikat nie uprawnia producenta do umieszczenia znaku CE na produkcie; znak CE przeznaczony jest do umieszczenia na produkcie zgodnie z odpowiednimi przepisami UE po spełnieniu odpowiednich wymagań dot. danego produktu; wszystkie certyfikaty wydane w okresie od 1 do 26 marca 2020r. dot. produktów związanych z Covid-19 zostały cofnięte z I [REDACTED] powtarza procedurę ich ponownego wystawienia zgodnie z nowym wzorem certyfikatu i nowymi numerami identyfikacyjnymi; I [REDACTED] postanowiła przeprowadzić procedurę wycofania i ponownego wystawienia certyfikatów z uwagi na dużą liczbę nieważnych lub fałszywych certyfikatów. Z kolei ze stanowiska ICR uzyskanego w toku postępowania wynika, iż w okresie 1-26 marca 2020r. na rynku pojawiło się bardzo dużo dokumentów nigdy nie wydanych przez I [REDACTED] a wykorzystujących stosowany przez Spółkę wzór certyfikatów oraz podpis i okrągłą pieczęć. Wszystkie takie certyfikaty zostały uznane jako nieważne. W dn. 26 marca 2020r. została unieważniona też okrągła pieczęć I [REDACTED] używana do tej pory do ostemplowywania certyfikatów. Mimo to na wielu dokumentach datowanych po 26 marca 2020r. pojawiła się unieważniona pieczęć. Za fałszywy został uznany każdy dokument zidentyfikowany na rynku, który nigdy nie był wydawany przez ICR Polska sp. z o.o. lub który był wydany w innej postaci, z innymi danymi, czyli był zmieniany bez wiedzy I [REDACTED]. Jak podkreślono, certyfikaty I [REDACTED] będące wzorem do fałszowania nigdy nawet w oryginale, nie były podstawą do uznania wyrobu jako spełniającego wszystkie wymagania zasadnicze dyrektyw lub rozporządzeń odnoszących się do tego wyrobu, czyli nie były podstawą do naniesienia oznakowania CE na wyrobie i wprowadzenia wyrobu do obrotu na rynku UE. Informacje o tym zawsze znajdowały się na certyfikatach wydawanych przez I [REDACTED]

Przesłuchany w charakterze świadka R. [REDACTED] A. [REDACTED] zeznał, że sprzedał 3 razy towar w postaci masek firmie pod nazwą T. [REDACTED]. Były to maski produkcji polskiej, ukraińskiej i chińskiej, dla wszystkich masek były certyfikaty. Kwestię zamówienia świadek omawiał z S. [REDACTED] Ł. [REDACTED], z którym porozumiewał się za pośrednictwem komunikatora WhatsApp. Ww. przed zakupem pytał o termin dostawy, czy ten towar jest w Polsce, czy posiada certyfikaty. Świadek przesyłał ww. zdjęcia masek i certyfikatów, po ich otrzymaniu S. Ł. [REDACTED] składał u świadka zamówienie na maski. Świadek wskazał, iż był jedynie pośrednikiem i wszelkie zdjęcia przekazywał bezpośrednio S. Ł. [REDACTED]. Świadek weryfikował podmioty, od których nabył maski sprawdzając tzw. białą listę z uwagi na możliwość zwrotu podatku VAT. Świadek ponadto sprzedał 21 lub 25 tys. sztuk T. [REDACTED]

Przesłuchany w charakterze świadka A. [REDACTED] H. [REDACTED] – konsultant krajowy w dziedzinie chorób zakaźnych zeznał, że w momencie pojawienia się zagrożenia epidemicznego, obowiązkiem konsultanta krajowego jest zawiadomienie o tym Ministra właściwego do spraw zdrowia i zaproponowanie pewnych działań, które należy podjąć. Świadek zaznaczył, że taki plan został przedstawiony Ministrowi S. [REDACTED], a obejmował po pierwsze konieczność zapewnienia środków ochrony osobistej personelu medycznego, konieczność stworzenia i wzmocnienia sieci oddziałów zakaźnych działających w ramach sieci szpitalnych, konieczność wdrożenia procedur w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, które są zobowiązane z mocy ustawy do zwalczania i opracowywania epidemii oraz stworzenie sieci laboratoriów mających na celu diagnozowanie podejrzanych o chorobę. Takie plany istnieją od lat i są wdrażane w przypadku każdej epidemii, mniej więcej co pięć lat. Świadek zaznaczył, że to Minister Zdrowia podejmuje decyzje, w jaki sposób realizuje ten plan, natomiast konsultant nie jest tu decydującym. Pewne postępowanie diagnostyczne musi być ujęte w ramy, z którymi wiąże się postępowanie zgodne z wiedzą medyczną i oceną wynikającą z oceny skutków danego postępowania. Dlatego też procedury medyczne z reguły tworzą towarzystwa naukowe, które na podstawie dostępnej wiedzy wynikającej z opublikowanych prac, proponują pewne rozwiązania diagnostyczne. Jeżeli pojawia się nowa jednostka chorobowa, dostępność danych naukowych jest bardzo ograniczona, bo ich po prostu nie ma.

W związku z tym procedury takie tworzą gremia międzynarodowe, np. WHO, CDC i Europejskie Centrum Chorób (ECDC). Na podstawie tych zaleceń tworzone są rekomendacje krajowe, najczęściej przez towarzystwa naukowe. I tak było w przypadku epidemii koronawirusa. Profesor A.H. [REDACTED] podał, iż w przypadku epidemii SARS-CoV-2 było wiadomo, że ze względu na to, iż nie ma specyficznego leczenia, nie ma szczepionki, nie ma odporności populacyjnej na nowy patogen, należy podjąć środki polegające na tzw. interwencji nefarmakologicznej znanej później ogólnie, jako lockdown. Pierwsze doniesienia z Chin mówiły o trzyprocentowej śmiertelności, przy zastosowaniu bardzo drastycznych metod izolowania czterdziestomilionowej populacji. Wydarzenia we Włoszech zmieniły opcje WHO i ECDC, gdyż odnotowano tam piętnastoprocentową śmiertelność. Świadek podał, że przy założeniu, iż na tę chorobę może zachorować 60 % – 80 % populacji oznacza to, w warunkach polskich, 2 do 3 milionów zgonów w ciągu kilku miesięcy, a tego nie jest w stanie wytrzymać żaden system opieki medycznej, ani żaden kraj.

Świadek J. [REDACTED] R. [REDACTED] – kierownik Działu Zakupów w Centralnej Bazie Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach zeznała z kolei, iż w ww. Bazie znajduje się magazyn rezerw w przypadkach wystąpienia zagrożenia epidemiologicznego ze środkami ochrony indywidualnej, w tym maseczkami z filtrem czy filtropochłaniaczami. Wobec wybuchu pandemii kalendarz szczepień, zgodnie z którym do tej pory dystrybuowano z Bazy szczepionki, został zawieszony i wówczas pracownicy zajmowali się zakupem testów PCR oraz poszukiwaniem dostawców maseczek chirurgicznych. W zakresie zakupów realizowanych bezpośrednio przez Ministerstwo Zdrowia, CBR zajmowało się przyjęciem towaru i zapłatą za ten towar. Świadek wskazała, iż CBR nie wiedziało o zakupie maseczek od Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] a ww. wskazał, że otrzymał polecenie przywozu masek do CBR. Maski zostały przywiezione w workach jutowych, przy czym po kontakcie telefonicznym z M. D. [REDACTED], przyjęto 7 560 sztuk maseczek w CBR. Nikt wówczas do CBR nie przekazywał certyfikatów. Faktura za maseczki otrzymana od Ł. [REDACTED] G. [REDACTED] została przekazana bezpośrednio do księgowej CBR. Świadek zeznała, iż stwierdzono brak 40 lub 140 masek, po czym skontaktowała się z Ł. [REDACTED] G. [REDACTED], który przekazał kurierem ww. brakujące maseczki. Część

masek, tj. ok. 300 sztuk zostało wydane do szpitali, zaś ok. 4 000 przekazane do Ministerstwa Zdrowia. Świadek wskazała, iż CBR nie sprawdzała dokumentów dot. towarów wobec założenia, iż towar został sprawdzony przez Ministerstwo.

Przesłuchany w charakterze świadka M ██████ M ██████ zeznał, iż firma M ██████ ██████ zakupiła maseczki od M ██████ ██████ za kwotę ok. 650 000 zł. Ww. maseczki zostały odsprzedane I ██████ ██████ za kwotę ok. 670 000 zł.

Świadek M ██████ B ██████ – główny specjalista w Departamencie Nadzoru i Badań Klinicznych Wyrobów Medycznych w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych zeznał natomiast, iż w czasie pandemii, co do wyrobów medycznych zastosowanie miała ustawa z dn. 20 maja 2010r. o wyrobach medycznych, zaś producenci mogli przeprowadzać ocenę zgodności i deklarować zgodność wyrobów z rozporządzeniem 2017/745. Jednakże do ŚOI stosowało się przepisy rozporządzenia 2016/425. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli wyrób podlega zarówno przepisom o wyrobach medycznych, jak i ŚOI to nie wolno oznakować go znakiem CE bez przeprowadzenia oceny zgodności z wymaganiami każdej z tych legislacji. Co do masek medycznych, są one wyrobami medycznymi w rozumieniu dyrektywy, jak i rozporządzenia, których zakres przewidzianego używania zapisany jest w normie EN14683 zharmonizowanej z dyrektywą. Jeżeli maska medyczna nie jest dostarczana w stanie sterylnym, w jej ocenie zgodności nie uczestniczy jednostka notyfikowana, zaś maska lub półmaska służąca do ochrony użytkownika przed czynnikami szkodliwymi jest ŚOI w rozumieniu rozporządzenia, zatem w jej ocenie musi uczestniczyć jednostka notyfikowana dla takich środków. Świadek wskazał, iż I ██████ nie jest jednostką notyfikowaną dla wyrobów medycznych, zatem nie miał prawa opatrywać pieczęcią z numerem jednostki swoich dokumentów odnoszących się do dyrektywy wyrobowej 93/42/WE. ICR nie miał również akredytacji na normy EN14683, EN149 i EN 13485, zatem budzi wątpliwości kompetencja ICR do wystawienia certyfikatu.

W toku niniejszego śledztwa, a także w toku kontroli celno-skarbowej Naczelnika Małopolskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie przesłuchano w charakterze świadka A ██████ H ██████-M ██████ pełniącą funkcję dyrektora

w Centralnej Bazie Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, która wskazała, że do lutego 2020r. była odpowiedzialna za zabezpieczanie wszystkich rezerw państwowych oraz rozdysponowywała szczepionki z kalendarza szczepień. Natomiast od końca lutego 2020r. dodatkowo na polecenie MZ zajmowała się zakupem asortymentu związanego z Covid-19. Świadek podała, że MZ drogą mailową informuje CBR o potrzebie zakupu danego asortymentu związanego z Covid-19 i na tej podstawie CBR składa zamówienie. Natomiast o poszczególnych dostawach CBR informowane jest przez dostawcę telefonicznie lub mailowo. Świadek wskazała, że z CBR otrzymała fakturę nr 2/03/2020 z dn. 30 marca 2020r. mailowo. O dostawie tego towaru CBR zostało powiadomione telefonicznie przez MZ, tj. J. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE] bądź Ma. [REDAKTOWANE] D. [REDAKTOWANE]. To były początki pandemii, kiedy towar nie był jeszcze dostępny. Zamówienie to obejmowało 4 dostawy, jedna do CBR, a 3 do magazynów Poczty Polskiej w Łodzi (jedno zamówienie rozbite na 3 dostawców), gdzie MZ ma podpisaną umowę najmu na powierzchnie magazynowe (ze względu na brak miejsca w magazynie w Porębach). Kiedy CBR robi zakupy zawsze prosi o certyfikaty na dany towar. Ilości dostarczonych maseczek były weryfikowane przez pracownika Poczty Polskiej na magazynie. Towar, który był przyjmowany w magazynie CBR także był weryfikowany ilościowo. Został on dostarczony osobiście przez Ł. [REDAKTOWANE] G. [REDAKTOWANE], który przekazał także fakturę. Ł. [REDAKTOWANE] G. [REDAKTOWANE] był osobą, która kontaktowała się z CBR (tj. ze świadkiem) w sprawie dostaw maseczek. Wszelkie szczegóły związane z dostawami, tj. w zakresie ilości i cen były ustalane przez Ł. G. [REDAKTOWANE] z występującymi z ramienia MZ M. [REDAKTOWANE] D. [REDAKTOWANE] i J. [REDAKTOWANE] C. [REDAKTOWANE].

Ponadto w toku kontroli celno-skarbowej Naczelnika Małopolskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie przesłuchano w charakterze świadka B. [REDAKTOWANE] Pr. [REDAKTOWANE] kierowcę, który transportował zamówienie – maski z Frankfurtu nad Menem w Niemczech do Polski, tj. do magazynów Poczty Polskiej w Łodzi. Wskazał, że w dn. 29 marca 2020r. odebrał przesyłkę z Frankfurt Cargo Servis w Niemczech, było to 120 tys. masek, zapakowanych w 219 sztuk kartonów. Wskazał, że towar docelowo był wieziony do CBR w Porębach, natomiast wcześniej pojechał na odprawę celną do Agencji Celnej w Sieradzu. Świadek po odprawie udał się do 31 Pułku Zaopatrzeniowego w Zgierzu, natomiast w międzyczasie otrzymał telefon od osoby koordynującą dostawę, że zamówienie ma zostać dostarczone do magazynu

Poczty Polskiej w Łodzi. Po zawieszeniu towaru w ww. miejsce świadek przekazał 3 dokumenty CMR, została tam zerwana plomba, następnie kartony zostały przeliczone. Świadek wskazał, że na prośbę zleceniodawcy z Zakopanego zrobił zdjęcia palet i odjechał.

Przesłuchani w charakterze świadków R [REDAKTED] B [REDAKTED] oraz M [REDAKTED] Ł [REDAKTED] nie posiadali istotnej wiedzy o przedmiocie niniejszego postępowania.

Na podstawie wyniku kontroli z dn. 23 listopada 2021r. przeprowadzonej przez Naczelnika Małopolskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie wobec podmiotu T [REDAKTED] S [REDAKTED], Z [REDAKTED] E [REDAKTED] ustalono, iż spółka wykazała dwie transakcje sprzedaży masek do Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznej w Porębach, za co ww. zapłaciła 446 342,40 zł oraz 1 943 856 zł. Maseczki zostały nabyte od R [REDAKTED] w ilości 7 560 sztuk oraz od C [REDAKTED] w ilości 48 000 sztuk. Organ wskazał, iż T [REDAKTED] wykazała podatek należny od sprzedaży masek na rzecz Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznych w Porębach za I kwartał 2020r. Spółka odliczyła podatek naliczony z faktur wystawionych na jej rzecz, przez ww. dostawców masek, a powyższe spółka ujęła w złożonej deklaracji dla podatku od towarów i usług VAT-7 za I kwartał 2020r.

W toku postępowania dokonano przeszukań podmiotów związanych z przedmiotową transakcją z Ministerstwem Zdrowia, zabezpieczono szereg urządzeń cyfrowych. W związku z powyższym powołano biegłego z zakresu informatyki celem odnalezienia na zabezpieczonych nośnikach skrzynek pocztowych, przeglądarkach internetowych, zawartości otwieranych stron lub plików z nich przychodzących, jeżeli się znajdują w całości lub w części na tych nośnikach oraz archiwum komunikatorów internetowych lub jakiegokolwiek inne pliki, wiadomości lub fragmenty danych zawierające informacje mogące wskazywać na podejmowanie czynności związanych z wszelką wytworzoną dokumentacją związaną z transakcjami nabycia, a następnie sprzedaży do Ministerstwa Zdrowia i Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznych w Porębach sprzętu ochronnego, w tym maseczek ochronnych typu FFP2, dokumentację związaną z certyfikacją ww. maseczek oraz mającą potwierdzać spełnienie przez nie ustalonych norm, dokumentację związaną z płatnościami/fakturami dot. maseczek ochronnych typu FFP2 i in. oraz ustalenia czy na zabezpieczonych nośnikach

znajdują się dokumenty, projekty dokumentów, wymiana korespondencji zawierające określone słowa - klucze, a także inne dokumenty/projekty dokumentów wskazujące na: zakup maseczek chirurgicznych, sprowadzenie ww. maseczek do Polski, sprzedaż maseczek do MZ itp. Ponadto dokonano zabezpieczenia danych z komunikatorów społecznościach, poczty elektronicznej oraz innych usług w sieci internetowej, które powiązane są z zabezpieczonymi urządzeniami pozostającymi w związku z ww. transakcjami.

W toku śledztwa, uzyskano kilka opinii biegłego i tak, jedna ze wskazanych opinii obejmuje swym zakresem analizę zabezpieczonych w toku czynności przeszukań nośników elektronicznych, w wyniku której to ujawniono korespondencję związaną z J [REDACTED] C [REDACTED], prowadzoną z adresami o domenie należącej do Ministerstwa Zdrowia (mz.gov.pl), związaną z M [REDACTED] S [REDACTED]n, dot. certyfikatów, związaną z P [REDACTED] W [REDACTED] i Ł [REDACTED] Z [REDACTED]. Kolejna opinia obejmuje swym zakresem wyniki badań wyżej wskazanych urządzeń elektronicznych zabezpieczonych od Ł [REDACTED] G [REDACTED]. Nadto opinia częściowa biegłego dotyczy wyników analizy zabezpieczonego sprzętu elektronicznego. Biegły dokonał analizy materiału dowodowego na okoliczność występowania w nim danych zawierających informacje związane z certyfikacją dostarczonych do Ministerstwa Zdrowia środków ochrony osobistej. Z uwagi na charakter danych przebadana została zawartość skrzynek pocztowych, komunikatorów i innych wiadomości znajdujących się na ww. nośnikach elektronicznych. W wyniku przeprowadzonej analizy ujawniono: korespondencję e-mail z adresu g [REDACTED] kierowaną do Ministerstwa Zdrowia, e-mail z adresu l [REDACTED] kierowaną do adresów e-mail w domenie p [REDACTED] ponadto konwersację WhatsApp pomiędzy Ł [REDACTED] Z [REDACTED] a A [REDACTED] C [REDACTED] - odczytana z telefonu iPhone X użytkowanego przez Ł [REDACTED] Z [REDACTED], konwersację WhatsApp prowadzoną w ramach grupy o nazwie „maski z Chin” odczytana z telefonu iPhone X użytkowanego przez Ł [REDACTED] Z [REDACTED], a także konwersację WhatsApp pomiędzy Ł [REDACTED] G [REDACTED] a Ł [REDACTED] Z [REDACTED] - odczytaną z telefonu Huawei VOG-129 użytkowanym przez Ł [REDACTED] G [REDACTED]

Do opinii dołączono diagram obiegu dokumentu wydanego przez ICR Polska sp. z o.o. numerze 6301276, z którego wynika, że dokument ten został przekazany w następującej kolejności: A [REDACTED] C [REDACTED] w dn. 24 marca 2020r.

komunikatorem WhatsApp przesłał go do Ł [REDACTED] Z [REDACTED]. Następnie Ł [REDACTED] Z [REDACTED] w dn. 24 marca 2020r. komunikatorem WhatsApp przesłał ww. dokument do Ł [REDACTED] G [REDACTED], kolejno Ł [REDACTED] G [REDACTED] w dniu 24 marca 2020r. wiadomością e-mail przesłał przedmiotowy certyfikat wystawiony przez I [REDACTED] do M [REDACTED] D [REDACTED] oraz J [REDACTED] C [REDACTED].

Kolejna opinia biegłego z zakresu informatyki stanowi całościową opinię z poddanego badaniom materiału dowodowego, który został zabezpieczony od: Ł [REDACTED] G [REDACTED], Ł [REDACTED] Z [REDACTED] S [REDACTED] Ł [REDACTED] P [REDACTED] W [REDACTED] i Re [REDACTED] a A [REDACTED]. Zgodnie z treścią postanowienia przeprowadzono procesowe zabezpieczenie danych z urządzeń, serwisów w sieci Internet, które były powiązane z przekazanymi do badań urządzeniami oraz przeprowadzono analizę zawartości danych pod kątem wydanego postanowienia. Uzyskano także opinię biegłego w zakresie analizy zabezpieczonego sprzętu elektronicznego zabezpieczonego u P [REDACTED] P [REDACTED]. Z ustaleń biegłego wynika, że wśród danych odczytanych z jednego z dysków laptopa, ujawniono 106 plików dokumentów związanych ze sprawą. Natomiast w zakresie telefonu komórkowego, jego pamięć zewnętrzna zawierała 119 plików związanych z postępowaniem. Ponadto analiza danych pobranych z sieci Internet, należących do skrzynki e-mail ujawniła 91 plików związanych z przedmiotową sprawą.

W toku postępowania uzyskano także obszerną dokumentację związaną z procesem zakupu masek w Chinach, które były następnie przedmiotem oferty i sprzedaży MZ. Na tej podstawie ustalono, że w okresie poprzedzającym dostawę przedmiotowych masek do Ministerstwa Zdrowia, P [REDACTED] W [REDACTED], Ł [REDACTED] Z [REDACTED] i A [REDACTED] C [REDACTED] prowadzili korespondencję e-mail, z której to wynika, że w dn. 23 marca 2020r. A [REDACTED] C [REDACTED] przesłał do P [REDACTED] W [REDACTED] umowę agencyjną z dn. 4 marca 2020r. pomiędzy I [REDACTED] reprezentowaną przez prokurenta P [REDACTED] W [REDACTED] a P [REDACTED] – agentem, reprezentowaną przez dyrektora A [REDACTED] C [REDACTED] zgodnie z którą agent zobowiązał się w zakresie prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa do stałego poszukiwania na rynku chińskim producentów na zamawiane przez zleceniodawcę wyroby medyczne w kategoriach wskazanych w załączniku nr 1 oraz m.in. wyszukiwania producentów spełniających najwyższe wymagania w zakresie współpracy, kierując się kryteriami pozyskania producentów o możliwie

największym potencjale, posiadających najlepszą kondycję finansową, najlepszą reputację i największy poziom eksportu za granicę, realizujących produkcję najwyższej jakości i terminowości, a także w miarę możliwości z udziałem rządowym. Ponadto A. C. [REDACTED] w treści korespondencji informował także o wartości zamówienia oraz o wstępnych kosztach transportu. Nadto w wiadomościach znajduje się także podsumowanie wyliczeń dotyczących wartości zamówienia, a także faktura proforma wystawiona przez P. [REDACTED] dla I. [REDACTED] sp. z o.o. na kwotę 177 600 USD, której przedmiotem było 100 000 sztuk masek FFP2 (KN95) i 20 000 masek chirurgicznych trójwarstwowych oraz załącznik nr 1 do ww. umowy potwierdzający, że przedmiotem zamówienia są maski chirurgiczne trójwarstwowe z certyfikatem CE, pakowane w pudełka kartonowe po 50 sztuk oraz maski typu FFP2 (KN95) ochronne o poziomie filtracji 95%. Ponadto z korespondencji mailowej wynika, że w dn. 26 marca 2020r. Aleksander Ciepiela przesłał do P. [REDACTED] W. [REDACTED] załącznik za pomocą platformy wetransfer.com wskazując, iż są to dokumenty do odprawy celnej masek. Następnie powyższy załącznik został przesłany mailem przez P. W. [REDACTED] do I. [REDACTED] Z. [REDACTED]. Nadto w mailu z dn. 27 marca 2020r. A. C. [REDACTED] wysłał do P. W. [REDACTED] fakturę z dn. 23 marca 2020r. na kwotę 204 957,41 USD obejmującą wyżej wskazane maski i koszty transportu z lotniska w Chinach w miejscowości Guangzhou do Frankfurtu w Niemczech oraz tzw. packing list z dn. 23 marca 2020r. Podobnie prowadzono odpowiadającą korespondencję w zakresie zamówienia R. [REDACTED]

Ponadto uzyskano dokument CMR – nadawca towaru: C. [REDACTED] P. [REDACTED] W. [REDACTED] obejmujący 4 kartony masek chirurgicznych i 83 kartony masek N95, dokument CMR - nadawca towaru: T. [REDACTED] [REDACTED], Z. [REDACTED] I. [REDACTED] obejmujący 4 kartony masek chirurgicznych i 83 kartony masek N95, dokument CMR - nadawca towaru: G. [REDACTED] K. [REDACTED] R. [REDACTED], obejmujący 2 kartony masek chirurgicznych i 43 kartony masek N95, list przewozowy, faktura invoice na prowizję handlową dla P. [REDACTED] z dn. 30 marca 2020r. na kwotę 5 328 USD wraz z potwierdzeniem realizacji dyspozycji z dn. 31 marca 2020r. na kwotę 5 328 USD przez I. [REDACTED] na rzecz P. [REDACTED], faktura proforma z dn. 23 marca 2020r. na kwotę 177 600,00 USD za maski, potwierdzenie realizacji dyspozycji z dn. 23 marca 2020r. na kwotę 177 600 USD przez I. [REDACTED] na rzecz P. [REDACTED], faktura z dn. 23 marca 2020 r. na kwotę 204 957,41 USD

obejmująca swym zakresem maski i koszty transportu w wysokości 24 357,41 USD, potwierdzenie realizacji dyspozycji z dn. 27 marca 2020r., na kwotę 27 357,41 USD przez Igloo sp. z o.o. na rzecz P [REDACTED], deklaracja celna z dn. 30 marca 2020r. obejmująca 209 kartonów masek ochronnych FFP2 (KN 95), model MARS-B-2001, potwierdzenie przelewu zapłaty za cło i podatek VAT w wysokości 243 718 zł z dn. 30 marca 2020r. do Urzędu Skarbowego w Nowym Targu, dokument celny z Urzędu Celnego I w Łodzi, Oddział Celny w Sieradzu z dn. 30 marca 2020r., faktura nr: 350/5T/SPBD/2020 wystawiona na rzecz I [REDACTED] za usługę transportową towaru z Frankfurtu do Polski, zgłoszenie celne z dn. 9 kwietnia 2020r. wystawione dla odbiorcy Igloo sp. z o.o. na maski chirurgiczne 3-warstwowe model MARS-C-20001 wskazujące na opłatę celną w kwocie 229 115 zł, nota obciążeniowa wystawiona przez agencję celną K [REDACTED] dla I [REDACTED] na kwotę 229 115 zł wobec uiszczonej w ww. imieniu należności celnej, fakturę invoice z dn. 6 kwietnia 2020r. wystawioną przez P [REDACTED] dla I [REDACTED] za 216 000 szt. masek chirurgicznych, 5 460 rękawiczek nitrylowych oraz 10 000 masek FFP2 MARS-C-20001 wraz z kosztem wysyłki z lotniska Guangzhou do Amsterdamu na kwotę 192 258,96 USD, zamówienie T [REDACTED] z dn. 2 kwietnia 2020r. od REMEDIUM.CH sp. z o.o. na maskę filtrującą FFP2/N95 w ilości 50 000 sztuk, maskę chirurgiczną w ilości 250 000 sztuk oraz rękawiczki nitrylowe w ilości 300 000 par na kwotę 3 959 340 zł brutto.

Na podstawie analizy ww. dokumentacji ustalono, iż do korespondencji e-mail pomiędzy A [REDACTED] C [REDACTED] a Ł [REDACTED] Z [REDACTED] i P [REDACTED] W [REDACTED] z dn. 7 maja 2020r. załączono dokument o nazwie „Test report EN 149”. Stwierdzono, że przedmiotowy załącznik stanowi sprawozdanie z badania nr XKS202003110208PPE z dn. 18 marca 2020r., masek MARS-B-2001 stanowiących przedmiot zamówienia Ministerstwa Zdrowia, wykonanych przez chiński podmiot badawczy S [REDACTED]. W podsumowaniu ww. raportu wskazano, iż badane próbki są zgodne z wymaganiami EN 14922001+A1 :2009, a także fakt, iż są uwzględnione różnice krajowe dla grup Europy. Ponadto ustalono, że do korespondencji e-mail pomiędzy A [REDACTED] C [REDACTED], a P [REDACTED] W [REDACTED] i Ł [REDACTED] Z [REDACTED] z dn. 10 maja 2020r. dołączony był dokument o nazwie „Test Report, No: 200021912 będący raportem z badań nr 200021912 z dn. 28 lutego 2020r. masek MARS-B-2001 stanowiących

przedmiot zamówienia Ministerstwa Zdrowia, wykonanych przez chińskie laboratorium, tj. G [REDACTED].

W przedmiotowym raporcie wskazano, iż badane maski spełniają wymagania techniczne ochronnych maseczek medycznych względem normy GB 19083-2010. Nadto ustalono, że ww. podmiot posiada akredytację CNAS (China National Accreditation Service for Conformity Assessment) uprawniającą do testowania masek. Nadto pośród przesłanych przez A. Ciepiałę dokumentów ujawniono dokumentację odnoszącą się do fabryki, w której wyprodukowane zostały przedmiotowe maski, poświadczającą aktywną działalność podmiotu D [REDACTED] [REDACTED] w zakresie produkcji i sprzedaży wyrobów medycznych. Powyższe dokumenty Pr [REDACTED] W [REDACTED] i Ł [REDACTED] Z [REDACTED] otrzymali od A [REDACTED] C [REDACTED] po złożeniu przez Ministerstwo Zdrowia zastrzeżeń w zakresie spełniania przez dostarczone maski wymaganych norm. Ponadto w korespondencji mailowej w czerwcu 2020r. P. W [REDACTED] uzyskał od A.C [REDACTED] dane kontaktowe do fabryki i eksportera towaru. Wyżej opisany przepływ korespondencji między ww. osobami potwierdzony został w opinii biegłego z zakresu informatyki i teleinformatyki, uzyskanej w toku niniejszego postępowania.

Ponadto zgromadzono korespondencję podmiotów, które sprzedały maski ochronne, z okresu po złożeniu przez MZ zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Z pism wymienianych między pełnomocnikami ww. podmiotów wynika, że strony podejmowały negocjacje w celu polubownego zakończenia sporu, po wniesieniu przez MZ zastrzeżeń w zakresie spełniania przez dostarczone maski FFP2 stosownych kryteriów.

Ponadto importer – spółka I [REDACTED] zwróciła się z pismem z dn. 2 czerwca 2020r. o wszczęcie procesu reklamacyjnego do podmiotów: P [REDACTED] [REDACTED], Z [REDACTED] (chiński eksporter, od którego P [REDACTED] kupiło maski) i D [REDACTED] [REDACTED] w zakresie 100 000 masek MARS-B-20001 N95 kupionych przez I [REDACTED] [REDACTED]. W piśmie odniesiono się do badań masek przeprowadzonych przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – PIB przedstawionych przez Ministerstwo Zdrowia wskazujących na niespełnianie przez nie normy EN 149:2001+A1:2009. Ww. piśmie I [REDACTED] [REDACTED] wniosło o przedstawienie dokumentów potwierdzających zgodność masek ochronnych z normami europejskimi dla klasy FFP2 lub

w przypadku braku takiej możliwości dostarczenie 100 000 masek zgodnych z normami. Nadto spółka I [REDACTED] zwróciła się pismem z dn. 22 czerwca 2020r. do Ambasady Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce o umożliwienie spotkania z Ambasadorem Nadzwyczajnym i Pełnomocnym Chińskiej Republiki Ludowej, celem udzielenia pomocy we wszczętym uprzednio procesie reklamacyjnym m.in. wobec chińskiego producenta masek, tj. D [REDACTED] z uwagi na brak kontaktu w związku z wniesioną reklamacją.

Dodatkowo opinia biegłego z zakresu informatyki oraz ujawniona na nośnikach elektronicznych (przekazanych biegłemu do analizy) dokumentacja i korespondencja e-mail wykazała, że przedstawiciel S [REDACTED] [REDACTED], tj. chińskiego podmiotu testującego zwrócił się do I [REDACTED] [REDACTED] z pytaniem o możliwość podjęcia współpracy w zakresie przeprowadzania certyfikacji CE produktów ochronnych. Rafał Kalinowski w korespondencji wskazał, iż I [REDACTED] jest podmiotem notyfikowanym, który przeprowadza certyfikację CE. Ustalono, iż oba podmioty nawiązały kooperację. Procedura ta polegała to na tym, że podmiot wykonujący badania, w tym przypadku S [REDACTED] wysyłał I [REDACTED] [REDACTED] "wniosek o przeprowadzenie dobrowolnej oceny", w którym wpisywano techniczne dane produktu wraz z raportem z badań. Następnie I [REDACTED] weryfikował wysłane materiały i przysyłał projekt certyfikatu z fakturą. Po potwierdzeniu zgodności przez klienta i dokonaniu zapłaty, ICR wydawał właściwy certyfikat. Wśród wydanych przez ICR dokumentów znajdował się certyfikat nr ICR Polska/6301276 z dn. 18 marca 2020r., opatrzony znakiem CE. W treści certyfikatu zapisano, że potwierdza on, iż maska ochronna na twarz MARS-B-2001, której producentem jest Do [REDACTED] z siedzibą w Chinach, spełnia wymagania normy EN 149:2001+A1:2009 i w granicach tej normy zakłada zgodność z koniecznymi wymaganiami rozporządzenia 2016/425. Ponadto wskazano, że proces certyfikacji został wykonany zgodnie z programem PC-P-07-07, a ocena nastąpiła zgodnie z raportami z testów sporządzonych przez S [REDACTED] nr XKS2020RO3110208E. Certyfikat został opatrzony pieczęcią ICR – Międzynarodowy Rejestr Certyfikacji, Jednostka Notyfikowana nr 2703, Firma zarejestrowana wraz z nieczytelnym podpisem R [REDACTED]

K [REDACTED] – Dyrektora. Zaznaczyć należy, że ww. certyfikat ICR Polska/6301276 z dn. 18 marca 2020r. został przekazany przez sprzedających maski ochronne MARS-B-2001 Ministerstwu Zdrowia na łączną kwotę 4 797 000 zł, jako dokument potwierdzający spełnianie stosownych norm przez towar, a ww. transakcja jest przedmiotem niniejszego postępowania.

Ponadto ujawniono także korespondencję e-mail wysłaną przez A [REDACTED] C [REDACTED] z podmiotu P [REDACTED] (firma, za pośrednictwem której I [REDACTED] [REDACTED] kupiło maski ochronne, następnie sprzedane MZ) do I [REDACTED] z której wynikało, iż P [REDACTED] posiada certyfikaty CE na produkty, których producentem jest podmiot D [REDACTED] [REDACTED], określając ten podmiot jako posiadacza/właściciela certyfikatu. A. C [REDACTED] podał, że dokonał sprawdzenia na stronie internetowej I [REDACTED] tego przedsiębiorstwa i jest ono obecne, jednak bez możliwości znalezienia certyfikatów CE. Wskazał, że wie, iż I [REDACTED] wydała ponownie wszystkie certyfikaty od marca 2020r. W ww. wiadomości zwraca się z pytaniem, czy byłaby możliwość wysłania do P [REDACTED] zaktualizowanych certyfikatów. A. C [REDACTED] dodał, że ich towar został zatrzymany przez urząd celny i pilnie potrzebują zapewnić prawidłowe dokumenty. Natomiast I [REDACTED] nie odpowiada na maile ani nie odbiera telefonów. W odpowiedzi na powyższego maila, osoba podpisana jako P [REDACTED] A [REDACTED] z głównego oddziału spółki ICR w Korei, udzieliła informacji, iż strona internetowa ICR Polska nie działa prawidłowo, od kiedy za jej pośrednictwem jest dokonywanych tak wiele sprawdzeń, w zakresie ważności certyfikatów. Nadto wskazał, że posiadacz certyfikatu, tj. D [REDACTED] [REDACTED] ma uprawnienie do przedstawienia takiego certyfikatu. Ponadto do A. C [REDACTED] mailowo zwrócił się także R. K [REDACTED] wskazując, że powinien on sprawdzić oświadczenie wydane na głównej stronie internetowej pod linkiem [www.\[REDACTED\]](http://www.[REDACTED]) Nadto zaznaczył, iż wszystkie certyfikaty wydane pomiędzy dniem 1 a 26 marca 2020r. zostały wycofane. Natomiast w przypadku niektórych producentów certyfikaty zostały wydane ponownie, w oparciu o nowe wzory certyfikatów z nową identyfikacją numerową. Zgodnie z korespondencją e-mail A [REDACTED] C [REDACTED] przekazał producentowi informacje o niespełnianiu norm niektórych parametrów masek sprzedanych Ministerstwu Zdrowia po ich badaniu. Ponadto sprawdzano akredytowane

laboratoria, w tym G [REDACTED]
po czym ustalono, iż badania przeprowadzone przez ww. laboratorium były wykonywane dla standardu GB 2626-2006. W związku z dostępną dokumentacją, potwierdzeniem akredytacji w systemie chińskiego urzędu uznano laboratorium za wiarygodne.

Wskazać należy, iż na stronie Europejskiej Federacji ds. Bezpieczeństwa (ESF) wydano komunikat w sprawie powzięcia informacji dotyczącej certyfikatów i innych dokumentów używanych jako podstawa do oznaczania PPC, tj. środków ochrony indywidualnej (ŚOI), znakiem CE, podczas gdy rzeczony certyfikaty nie mają ważności prawnej i nie mogą być wykorzystywane jako podsumowanie oceny zgodności. Niemniej nie było jasne czy rzeczony dokumenty zostały wytworzone przez organizacje, czy też są fałszywe. ESF ponadto wykazał listę podmiotów, które nie są jednostkami notyfikowanymi właściwymi dla wystawiania certyfikatów w zakresie ŚOI, a wśród nich wymienił I [REDACTED]. Jednocześnie zgodnie z pismem Komisji Europejskiej ustalono, iż rozporządzenie 2016/425 nie stanowi o podstawie prawnej do wystawiania tzw. certyfikatów dobrowolnych, co z kolei może powodować wprowadzenie w błąd konsumentów co do legalności certyfikatów z normami unijnymi.

Zgodnie ze stanowiskiem Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, ustalono, iż ICR Polska sp. z o.o. do dn. 10 listopada 2022r. nie została notyfikowana Komisji Europejskiej dla żadnego z aktów europejskich dotyczących wyrobów medycznych. Wg ww. toczyło się postępowanie wszczęte na wniosek ww. podmiotu w sprawie wyznaczenia jej jako jednostki notyfikowanej dla wyrobów medycznych w obszarze rozporządzenia 2017/745. Prezes Urzędu będąc uprawnionym do monitorowania działalności jednostek notyfikowanych, a w tym prowadzenia czynności kontrolnych nie prowadził ich wobec ww. podmiotu w 2020r. Do Departamentu Nadzoru i Badań Klinicznych Wyrobów Medycznych ww. Urzędu wpłynęły zapytania o wiarygodność certyfikatów ICR Polska/M830682, ICR Polska/M6202059 oraz ICR Polska/M6202014. W związku z powyższym Prezes Urzędu zwrócił się do ICR o przesłanie certyfikatu raportu z badań MICEZ-2003-0279-PPE oraz programu PC-P-07-07 dot. certyfikatu ICR Polska/M6102420, na które to ICR odmówił udostępnienia raportu wskazując, iż nie jest jego właścicielem. Wobec tego Prezes

Urzędu zwrócił się do Kierownika Działu Akredytacji i Inspekcji, Certyfikacji Wyrobów i Osób Polskiego Centrum Akredytacyjnego o podjęcie działań w stosunku do ICR w związku z wystawianiem certyfikatów poza zakresem akredytacji. Zaznaczono, iż zakres akredytacji jednostki certyfikującej ICR nie obejmuje wyrobów medycznych, których dotyczą certyfikaty, zaś środków ochrony indywidualnej. Tym niemniej Prezes wezwał ICR do udzielenia informacji na temat 9 certyfikatów, na które to R [REDACTED] K [REDACTED] odpowiedział, iż wszystkie zostały wycofane, a w niektórych przypadkach zostały zastąpione certyfikatem wg nowego wzoru. Później do Prezesa zwracały się kolejne zagraniczne podmioty z zapytaniem o wiarygodność certyfikatów wystawionych przez ICR. W związku z tym, Prezes wysłał do właściwych organów członkowskich UE formularz COEF informując o wydawaniu certyfikatów i atestów przez ICR poza zakresem jej akredytacji i że nie są one certyfikatami zgodności w rozumieniu przepisów unijnych. Ponadto wskazał, iż zgodnie z informacjami otrzymanymi od ICR wszystkie certyfikaty zostały wydane jako dobrowolne dokumenty, stwierdzające zgodność próbki z wybraną normą, nie potwierdzając zgodności ani nie zastępując oceny zgodności przez właściwą jednostkę notyfikowaną. ICR wycofał wówczas wszelkie dotychczasowe certyfikaty i zaprzestał stosowania oznakowania CE na nowym wzorze dokumentów. ICR wskazywał, iż na certyfikatach widnieje zapis, iż wyrób jest zgodny z rozporządzeniem jedynie w zakresie wskazanej normy. Wskazać jednocześnie należy, iż wobec powyższych zastrzeżeń skargę na akredytowaną jednostkę wniósł Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W kolejnym stanowisku Prezes wskazał, iż w kwietniu 2023r. postępowanie w sprawie wyznaczenia ICR jako jednostki notyfikowanej pozostawało w toku, zaś w ramach oceny na miejscu w ICR stwierdzono 41 niezgodności i 3 spostrzeżenia, a także zobowiązano ICR do przesłania celem akceptacji planu działań korygujących. Zgodnie zaś z programem certyfikacji PC-P-07-07 ICR Polska sp. z o.o. wydanym w dn. 23 kwietnia 2019r., tj. programem dobrowolnej certyfikacji wyrobów na zgodność z wymaganiami norm nie ma wymienionej normy EN 149 dla półmasek ochronnych ani normy EN 14683 dla masek medycznych, wobec czego nie są one objęte zakresem akredytacji AC 197.

Wobec stanowiska Polskiego Centrum Akredytacji ustalono, iż jednostka notyfikowana może używać swojego numeru wyłącznie w związku z czynnościami dotyczącymi oceny zgodności wykonywanymi w ramach konkretnego modułu oceny zgodności, który wymaga jej interwencji i do których została notyfikowana. Wymagania te nie zostały spełnione przez ICR w obszarze certyfikacji ŚOI w obszarze dobrowolnym. Zatem powyższa sytuacja, według PCA, nasuwa poważne wątpliwości co do wypełnienia przez ICR Polska warunków akredytacji określonych w odpowiednich dokumentach w odniesieniu do rzetelności postępowania i prawdziwości przedstawianych informacji w zakresie oceny zgodności. Wobec pierwszej oceny ICR Polska dokonanej przez PCA stwierdzono 16 niezgodności, zaś w dodatkowej ocenie korekcji i działań korygujących jednostki nie stwierdzono więcej niezgodności, a te sygnalizowane w poprzedniej ocenie zostały usunięte. W karcie działań korygujących z dn. 6 sierpnia 2020r. ustalono przyczynę niezgodności jako wykorzystywany wzór certyfikatu realizowanego w programie dobrowolnym PC-P-07-07, z zawartymi sformułowaniami mogącymi wprowadzać w błąd lub powodować niejednoznaczność znaczenia certyfikatu. Zgodnie z planem działania, jednostka miała dokonać analizy wystąpień niezgodności w certyfikatach z lat 2019-2020, opracować nowe wzory certyfikatów, unieważnić błędne certyfikaty i wydać nowe, a także poinstruować personel o zasadach i zakresie informacji umieszczanych na wydawanych przez jednostkę certyfikatach. W karcie działań korygujących z dn. 31 lipca 2020r. wskazano przyczynę niezgodności jako udzielanie certyfikacji dobrowolnej wg programu 07 w latach 2019-2020, wskazując na nim normy spoza AC 197 oraz przygotowanie dokumentów certyfikacyjnych przez pracownika bez pełnej wiedzy dot. zapisów kontraktu i komunikatu nr 273. W karcie działań korygujących z dn. 7 sierpnia 2020r. wskazano na niezgodność w obszarze udzielania certyfikacji poprzez kontakt z anglojęzycznym przedstawicielem chińskiego wnioskodawcy. Wobec tego zaistniał możliwy brak kontroli nad informacjami, które przekazywane były w imieniu jednostki klientom. PCA ponadto wskazało, iż nie jest właściwe do rozstrzygnięcia czy ICR Polska mógł wydawać w ramach tzw. certyfikacji dobrowolnej certyfikaty potwierdzające zgodność z przedmiotowym rozporządzeniem, albowiem działania te nie są objęte wymaganiami akredytacyjnymi. Jednocześnie wskazano, iż ICR nie mógł odwoływać się w wydawanych dokumentach w zakresie PPE do posiadanej

akredytacji nr AC 197, ponieważ jej zakres nie obejmował takiego rodzaju działalności.

Wobec uzyskanego w toku śledztwa stanowiska Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalono, iż jako jeden z organów nadzoru rynku, obejmuje on kontrolą spełniania przez wyroby wymagań, stwarzania przez nie zagrożenia i kontrolę wyrobów przywożonych na teren Unii Europejskiej oraz postępowania administracyjne w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych lub stwarzających zagrożenie. Niemniej Prezes UOKiK nie posiada żadnych kompetencji nadzorczych w stosunku do jednostek oceniających zgodność wyrobów. Procedury kontroli na terenie Polski oraz sankcje za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia 2016/425 uregulowane są w ustawie z dn. 13 kwietnia 2016r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zaś organami uprawnionymi do kontroli wobec ŚOI są Państwowa Inspekcja Pracy oraz wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej. Zgodnie zaś z ww. rozporządzeniem, producent wprowadzając ŚOI do obrotu ma obowiązek zapewnić, aby wytworzone zostały zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku II do rozporządzenia oraz ma obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej i przeprowadzenia odpowiedniej procedury oceny zgodności, deklaracji zgodności i oznakowania wyrobu znakiem CE. Ponadto dla 3 kategorii ŚOI wymagany jest certyfikat jednostki notyfikowanej po przeprowadzeniu oceny zgodności.

W toku postępowania wydano postanowienia o zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej i żądaniu wydania wykazów połączeń telekomunikacyjnych oraz innych danych związanych z połączeniem lub nieudaną próbą połączenia w zakresie 10 numerów telefonów komórkowych od 4 operatorów, tj. Orange Polska SA., P4 sp. z o.o., Polkomtel sp. z o.o. oraz T-Mobile Polska S.A.

Wobec powyższego powołano biegłego z zakresu informatyki, który wydał opinię, której przedmiotem była analiza połączeń telefonicznych na podstawie wykazów połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń uzyskanych od operatorów po wydaniu postanowień o zwolnieniu z tajemnicy telekomunikacyjnej (...). W tym w szczególności zestawień połączeń między abonentami, będącymi użytkownikami tych numerów i innych osób, których dane występują w materiale dowodowym oraz naniesienia geolokalizacji terminali mobilnych GSM w chwilach wykonywania

połączeń związanych z przedmiotem postępowania. Analizie zostały poddane wykazy połączeń telefonicznych numerów MSISDN.

W wyniku powyższej analizy ustalono, że z numeru użytkowanego przez Ł [REDACTED] S [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do J [REDACTED] C [REDACTED], w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 21 maja 2020r, M [REDACTED] S [REDACTED], w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 21 maja 2020r. oraz M [REDACTED] D [REDACTED] w okresie od dn. 20 marca 2020r. do dn. 21 marca 2020r.

Z numeru użytkowanego przez Janusza Cieszyńskiego dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- Ł [REDACTED] S [REDACTED], w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 15 maja 2020r.;
- M [REDACTED] D [REDACTED], w okresie od dn. 26 lutego 2020r. do dn. 12 maja 2020r.
- Ł [REDACTED] G [REDACTED], w okresie od dn. 17 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r.

Następnie z numeru użytkowanego przez M [REDACTED] S [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- Ł [REDACTED] S [REDACTED] w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 18 maja 2020r.;
- Ł [REDACTED] G [REDACTED], w okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 15 maja 2020r.

Z numeru użytkowanego przez P [REDACTED] W [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- S [REDACTED] Ł [REDACTED], w okresie od dn. 12 marca 2020r. do dn. 16 maja 2020r.;
- Ł [REDACTED] Z [REDACTED], w okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 14 maja 2020r.

Kolejno z numeru użytkowanego przez Ma [REDACTED] D [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- J [REDACTED] C [REDACTED], w okresie od dn. 26 lutego 2020r. do dn. 11 maja 2020r.;
- Ł [REDACTED] G [REDACTED], w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 4 maja 2020r.

Z numeru użytkowanego przez Ł [REDACTED] G [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- [REDACTED] C [REDACTED], w okresie od dn. 17 marca 2020r. do dn. 8 maja 2020r.;

- M [REDACTED] S [REDACTED], w okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 27 kwietnia 2020r.;
- M [REDACTED] D [REDACTED], w okresie od dn. 19 marca 2020r. do dn. 5 maja 2020r.;
- S [REDACTED] Ł [REDACTED], w okresie od dn. 18 lutego 2020r. do dn. 14 maja 2020r.;
- I [REDACTED] Z [REDACTED], w okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 18 maja 2020r.

Ponadto z numeru użytkowanego przez A [REDACTED] C [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń na numer użytkowany przez P [REDACTED] W [REDACTED] a w dn. 10 kwietnia 2020r.

Z numeru użytkowanego przez S [REDACTED] Ł [REDACTED] a dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń na numer użytkowany przez Ł [REDACTED] Z [REDACTED] w okresie od dn. 16 maja 2020r. do dn. 21 maja 2020r.

Z innego numeru telefonu użytkowanego przez S [REDACTED] Ł [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- P [REDACTED] W [REDACTED], w okresie od dn. 12 marca 2020r. do dn. 20 kwietnia 2020r.;
- I [REDACTED] G [REDACTED], w okresie od dn. 18 lutego 2020r. do dn. 14 maja 2020r.;
- Ł [REDACTED] Z [REDACTED], w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 13 maja 2020r.

Ponadto z numeru użytkowanego przez Ł [REDACTED] Z [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do:

- P [REDACTED] W [REDACTED], w okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 14 maja 2020r.;
- I [REDACTED] G [REDACTED] okresie od dn. 1 stycznia 2020r. do dn. 15 maja 2020r.;
- S [REDACTED] Ł [REDACTED], w okresie od dn. 16 maja 2020r. do dn. 21 maja 2020r. oraz na inny numer telefonu ww., w okresie od dn. 2 stycznia 2020r. do dn. 20 maja 2020r.

Z numeru użytkowanego przez P [REDACTED] P [REDACTED] dokonywano połączeń telekomunikacyjnych i prób połączeń do: A [REDACTED] C [REDACTED], w okresie od dn. 9 stycznia 2020r. do dn. 4 marca 2020r.

Ponadto w toku postępowania po wydaniu postanowień o zwolnieniu z obowiązku zachowania tajemnicy służbowej i żądaniu wydania rzeczy uzyskano od banków informacje dotyczące sald oraz historii 15 rachunków bankowych prowadzonych na rzecz: P [REDAKT], W [REDAKT], I [REDAKT], I [REDAKT], [REDAKT], K [REDAKT] G [REDAKT], Ł [REDAKT] G [REDAKT], Ł [REDAKT] Z [REDAKT], S [REDAKT] Ł [REDAKT], T [REDAKT], Ł [REDAKT] S [REDAKT], Z [REDAKT] Ł [REDAKT], R [REDAKT]

Następnie powołano biegłego celem wykonania analizy przepływów środków pieniężnych między rachunkami bankowymi na podstawie danych w postaci historii rachunków bankowych uzyskanych z poniżej wskazanych banków: Bank Pekao SA., prowadzący 5 rachunków bankowych na rzecz P [REDAKT] W [REDAKT]; Bank Handlowy w Warszawie SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz I [REDAKT] [REDAKT]; BNP Paribas Bank Polska SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz I [REDAKT] [REDAKT]; Alior Bank SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz K [REDAKT] G [REDAKT]; mBank SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz K [REDAKT] G [REDAKT] F [REDAKT]; mBank SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz Ł [REDAKT] G [REDAKT]; PKO Bank Polski SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz Ł [REDAKT] Z [REDAKT]; PKO Bank Polski SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz S [REDAKT] Ł [REDAKT]; PKO Bank Polski SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz T [REDAKT], Z [REDAKT] Ł [REDAKT]; Santander Bank Polska SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz C [REDAKT] [REDAKT]; Santander Bank Polska SA., prowadzący rachunek bankowy na rzecz REMEDIUM.CH sp. z o.o.

W opinii wskazano 8 transakcji mogących mieć związek z przedmiotowym postępowaniem, które zostały zrealizowane w dniach 27 marca 2020r., 1 kwietnia 2020r., 3 kwietnia 2020r. i 12 maja 2020r. Zleceniodawcami przelewów byli następujący właściciele rachunków bankowych: Centralna Baza Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznych oraz T [REDAKT] Łączna kwota transakcji to 9 045 858,90 zł, gdzie kwota 2 390 198,40 zł została przekazana na rachunek T [REDAKT] [REDAKT], kwota 1 943 856,00 zł została przelana na rachunek prowadzony na rzecz C [REDAKT] [REDAKT], kolejno kwota 1 141 975,50 zł na rachunek Firmy K [REDAKT] [REDAKT] oraz kwota 3 569 829,00 zł została przekazana na rachunek R [REDAKT] [REDAKT].

Ze szczegółowej analizy przepływów na ww. rachunkach bankowych wynika, że na rachunek prowadzony na rzecz T [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED] wpłynęły 2 przelewy od Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwpidemicznych w Porębach, tj. w dn. 27 marca 2020r. na kwotę 446 342 zł tytułem „Fa 1/03/2020 z dn. 2020-03-26” oraz w dn. 1 kwietnia 2020r. o wartości 1 943 856 zł tytułem „FA 1/03/2020 z dn. 2020-03-30”.

Od dn. 27 marca 2020r. do 1 czerwca 2020r. z rachunku bankowego należącego do T [REDACTED] I [REDACTED] Ł [REDACTED] S [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED], zostało zleconych 54 przelewów, na 31 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 3 133 952,30 zł. Wśród podmiotów, które otrzymały w tym czasie przelewy najwyższej łącznej wartości należy wyróżnić: przelewy na rachunek bankowy Ł [REDACTED] Z [REDACTED] o wartości 712 905 zł – z tego rachunku otrzymano zwrotnie 8 424,32 zł (w związku z tym ostatecznie na rachunek przekazano 704 480,68 zł), przelewy na rachunek bankowy S [REDACTED] Ł [REDACTED] w kwocie 700 000 zł - z tego rachunku otrzymano zwrotnie 8 611,14 zł (ostatecznie na rachunek przekazano 691 388,86 zł), przelewy dla Co [REDACTED] o wartości 682 048 zł, przelewy na inny rachunek bankowy prowadzony dla T [REDACTED] Ł [REDACTED] S [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED] o wartości 83 076 zł oraz na rachunek bankowy Firmy L [REDACTED] w kwocie 30 987 zł. Ponadto w wyżej wskazanym okresie z przedmiotowego rachunku bankowego dokonano 5 zakupów przy użyciu karty płatniczej o łącznej wartości 7 766 zł i 2 płatności internetowe Interpay o łącznej wartości 2 583 zł.

Nadto od dn. 27 marca 2020r. do dn. 18 czerwca 2020r. na rachunek bankowy prowadzony na rzecz Ł [REDACTED] Z [REDACTED] wpłynął ww. przelew z T [REDACTED] [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED] o wartości 712 905 zł oraz przelew z innego rachunku Ł [REDACTED] Z [REDACTED] o wartości 3 600 zł. Z powyższego rachunku zostało zleconych 19 przelewów, na 13 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 167 595,16 zł. Wśród przelewów o najwyższej łącznej wartości należy wskazać m.in. do Urzędu Skarbowego w Zakopanem o wartości 141 510 zł, do T [REDACTED] Ł [REDACTED] S [REDACTED], Z [REDACTED] Ł [REDACTED] w wysokości 8 424,32 zł, na 2 inne rachunki Ł [REDACTED] Z [REDACTED] o wartości 8 600 zł. Z przedmiotowego rachunku bankowego dokonano także 86 zakupów przy użycia karty płatniczej o łącznej wartości 5 316,00 zł,

4 płatności internetowych Interpay o łącznej wartości 13 510 zł oraz wypłaty gotówki w banku o łącznej wartości 490 000,00 zł.

Ponadto od dn. 27 marca 2020r. do dn. 2 czerwca 2020r. na rachunek bankowy prowadzony na rzecz S [REDACTED] Ł [REDACTED] k i [REDACTED] zostały zlecone 2 przelewy, z 2 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 110 057,70 zł, tj. od C [REDACTED] o wartości 105 557,70 zł, który według korespondencji e-mail stanowi zapłatę za fakturę nr 1/04/2020 i z innego rachunku bankowego S [REDACTED] Ł [REDACTED] o wartości 4 500 zł. Nadto z ww. rachunku zostało zleconych 7 przelewów, na 4 różne rachunki bankowe, o łącznej wartości 109 432,52 zł. Przelew o najwyższej wartości stanowi zlecenie na inny rachunek bankowy S [REDACTED] Ł [REDACTED] o wartości 100 000 zł. W historii przedmiotowego rachunku nie odnotowano innych operacji poza przelewami i opłatami związanymi z prowadzeniem rachunku.

Kolejno na rachunek bankowy prowadzony na rzecz C [REDACTED] [REDACTED] w dn. 1 kwietnia 2020r. wpłynął przelew z Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach na kwotę 1 943 856 zł tytułem „20-FVS/0004 z dn. 2020-03-30”. Od dn. 27 marca 2020r. do dn. 1 czerwca 2020r. z rachunku bankowego należącego do C [REDACTED] [REDACTED] zostało zleconych 29 przelewów, na 17 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 11 019 880,01 zł. Wśród przelewów o najwyższej łącznej wartości należy wskazać: na rzecz R [REDACTED] o łącznej wartości 3 861 420 zł, dla I [REDACTED] w łącznej wysokości 3 085 022,69 zł, na rzecz I [REDACTED] [REDACTED] 2 953 140 zł, dla P [REDACTED] W [REDACTED] o łącznej wartości 1 000 000 zł. W historii rachunku nie odnotowano innych operacji poza przelewami i opłatami związanymi z prowadzeniem rachunku.

Ponadto na rachunek bankowy należący do podmiotu K [REDACTED] [REDACTED] wpłynęły 3 przelewy z Centralnej Bazy Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, tj. w dn. 1 kwietnia 2020r. na kwotę 971 928 zł tytułem „Fa 1/03/2020 z dn. 2020-03-30” oraz w wysokości 72 877,50 zł tytułem „Fa 2/03/2020 z dn. 2020-03-31”. Od dn. 27 marca 2020r. do dn. 8 czerwca 2020r. z rachunku bankowego należącego do K [REDACTED] [REDACTED] zostało zleconych 14 przelewów, na 9 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 1

240 886,58 zł. Spośród przelewów o najwyższych łącznych wartościach należy wskazać: na rachunek Ł [REDACTED] G [REDACTED] o łącznej wartości 460 000 zł, na rachunek C [REDACTED] o łącznej wartości 341 024 zł, do Urzędu Skarbowego w Zakopanem w wysokości 147 305 zł, na rzecz podmiotu G [REDACTED] [REDACTED] o łącznej wartości 122 692,50 zł, na rachunek K [REDACTED] G [REDACTED] o łącznej wartości 20 500 zł, na inny rachunek prowadzony na rzecz K [REDACTED] o łącznej wartości 12 420 zł oraz na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 724,68 zł. Ponadto z przedmiotowego rachunku bankowego dokonano także 2 zakupów przy użyciu karty płatniczej o łącznej wartości 6 730,89 zł i 11 wypłat gotówki za pośrednictwem bankomatu o łącznej wartości 44 000 zł.

Nadto od dn. 27 marca 2020r. do dn. 8 czerwca 2020r. na rachunek bankowy należący do Ł [REDACTED] G [REDACTED] zostało zleconych 12 przelewów, z 9 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 525 017 zł. Spośród tych przelewów należy wskazać m.in. przelew z rachunku bankowego K [REDACTED] G [REDACTED] a o łącznej wartości 460 000 zł, od T [REDACTED] Ł [REDACTED] S [REDACTED], Z [REDACTED]. w kwocie 30 987 zł. W powyższym okresie z przedmiotowego rachunku zostało zleconych w kwocie 30 987 zł. Spośród tych o najwyższej łącznej wartości należy wskazać m.in. przelewy do Urzędu Skarbowego w Zakopanem w łącznej wysokości 17 260 zł, do K [REDACTED] G [REDACTED] o wartości 2 500 zł, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 2 414,59 zł. Ponadto z rachunku Ł [REDACTED] G [REDACTED] dokonano 6 płatności BLIK o łącznej wartości 1 514,20 zł, 52 zakupów przy użyciu karty o łącznej wartości 8188,68 zł, 37 wypłat gotówki za pośrednictwem bankomatu o łącznej wartości 39 200,00 zł i 2 wypłat gotówki w banku o łącznej wartości 420 000,00 zł.

Ponadto w okresie od dn. 27 marca 2020r. do dn. 10 czerwca 2020r. na rachunek bankowy należący do K [REDACTED] G [REDACTED] zostało zleconych 9 przelewów, z 7 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 32.215,65 zł. Spośród przelewów o najwyższej wartości należy wyróżnić: przelew z rachunku K [REDACTED] [REDACTED] w wysokości 20 500 zł, od Ł [REDACTED] G [REDACTED] o wartości 2 500 zł, z innych rachunków Katarzyny Guńki o łącznej wartości 4 500 zł. Ponadto z ww. rachunku zostało zleconych 7 przelewów, na 6 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 19 261,35 zł. Przelew o najwyższej wartości 18 266,06 stanowił

splatę kredytu w banku Getin Noble Bank SA. Nadto z ww. rachunku bankowego dokonano także 2 płatności BLIK o łącznej wartości 377,88 zł, 15 zakupów przy użyciu karty płatniczej o łącznej wartości 4 997,89 zł i 3 wypłat gotówki za pośrednictwem bankomatu o łącznej wartości 1 150,00 zł.

Nadto od dn. 27 marca 2020r. do dn. 15 czerwca 2020r. na rachunek bankowy prowadzony na rzecz R [REDAKTOWANE] zostało zleconych 905 przelewów, z 83 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 10 972 335,29 zł. Spośród przelewów o najwyższej wartości należy wskazać m.in. 2 przelewy od T [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], tj. w dn. 3 kwietnia 2020r. na kwotę 3 497 310 zł, tytułem „VAT/550310,00/IDC/8681968987/INV/20-PRO/0004” oraz w dn. 12 maja 2020r. w wysokości 72 519 zł, tytułem „VAT/72519,00/IDC/8681968987/INV/20*FS/0002”, a także przelewy od C [REDAKTOWANE]k o łącznej wartości 3 861 420 zł, z innego rachunku R [REDAKTOWANE] w wysokości 335 233,45 zł. W wyżej wskazanym terminie z przedmiotowego rachunku zostało zleconych 4410 przelewów, na 186 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 11 860 532,80 zł. Z przelewów o najwyższej łącznej wartości należy wskazać m.in. do C [REDAKTOWANE]k o łącznej wartości 4 095 245 zł – z tego rachunku otrzymano zwrotnie 3 861 420 zł (ostatecznie na rachunek przelano 233 825 zł), do I [REDAKTOWANE] w łącznej kwocie 2 600 000 zł. I na inny rachunek R [REDAKTOWANE] o wartości 625 690,26 zł – z którego otrzymano zwrotnie 335 233,45 zł (ostatecznie na rachunek przelano 290 456 zł). W powyższym okresie z ww. rachunku bankowego nie odnotowano innych operacji poza przelewami i opłatami związanymi z prowadzeniem rachunku.

Ponadto w okresie od dn. 27 marca 2020r. do dn. 8 czerwca 2020r. z prowadzonego na rzecz I [REDAKTOWANE] zostało zleconych 3 przelewów, z 2 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 5 553 140 zł., tj. z rachunku należącego do C [REDAKTOWANE] o wartości 2 953 140 zł oraz R [REDAKTOWANE] w wysokości 2 600 000 zł. W powyższym okresie z przedmiotowego rachunku zostało zleconych 12 przelewów, na 7 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 3 845 849,93 zł, m.in. na rzecz Igloo sp. z o.o. o wartości 3 513 103,92 zł.

Następnie w okresie od dn. 27 marca 2020r. do dn. 5 czerwca 2020r. na rachunek należący do I [REDAKTOWANE] zostało zleconych 1597 przelewów, z 589 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 21 579 288,54 zł. Spośród podmiotów, które dokonały przelewów o najwyższej łącznej wartości należy wskazać: I [REDAKTOWANE] o łącznej wartości 3 513 103,92 zł., Co [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] o wartości 3 085 022,69 zł, inny rachunek bankowy należący do I [REDAKTOWANE] w wysokości 2 079 988,69 zł. Z przedmiotowego rachunku w wyżej wskazanym okresie zostało zleconych 3114 przelewów, na 957 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 22 504 158,29 zł. Spośród przelewów o łącznej najwyższej wartości należy wskazać m.in. do C [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] o wartości 3937 445,69 zł – w związku z wyżej wykazanim przelewem zwrotnym w wysokości 3 085 022,69 zł, na rachunek przekazano ostatecznie 852 423 zł, na inny rachunek Igloo sp. z o.o. w wysokości 2 743 329,34 zł - z tego rachunku otrzymano zwrotnie kwotę 2 079 988,69 zł, zatem ostatecznie na rachunek przekazano 633 340,65, do T [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], Z [REDAKTOWANE] Ł [REDAKTOWANE] w wartości 444 276 zł.

Ponadto w okresie od dn. 27 marca 2020r. do dn. 3 czerwca 2020r. na rachunek bankowy należący do P [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] zostało zleconych 13 przelewów, z 9 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 1 097 555,01 zł. Spośród przelewów o najwyższej wartości należy wskazać: przelew od C [REDAKTOWANE] o wysokości 1 000 000 zł. Z przedmiotowego rachunku zostało zleconych 34 przelewów, na 17 różnych rachunków bankowych, o łącznej wartości 380 715,87 zł m.in. do M [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] o wartości 235 500 zł, do C [REDAKTOWANE] w wysokości 30 000 zł. Ponadto z rachunku P [REDAKTOWANE] W [REDAKTOWANE] dokonano także wypłaty gotówki w banku o łącznej wartości 700 000 zł.

Nadto na podstawie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego ustalono, iż przedmiotem działalności spółki I [REDAKTOWANE] jest m.in. produkcja przemysłowych urządzeń chłodniczych i wentylacyjnych, komputerów i urządzeń peryferyjnych, instrumentów i przyrządów pomiarowych, kontrolnych i nawigacyjnych, a także produkcja urządzeń napromieniowujących, sprzętu elektromedycznego i elektroterapeutycznego oraz wynajem i zarządzenie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi, działalność w zakresie inżynierii

i związane z nią doradztwo techniczne, badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie pozostałych nauk przyrodniczych i technicznych. Natomiast przedmiotem działalności spółki I [REDACTED] jest m.in. produkcja przemysłowych urządzeń chłodniczych i wentylacyjnych, komputerów i urządzeń peryferyjnych, instrumentów i przyrządów pomiarowych, kontrolnych i nawigacyjnych, a także produkcja urządzeń napromieniowujących, sprzętu elektromedycznego i elektroterapeutycznego, a także produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej, baterii i akumulatorów i in. Następnie w zakresie podmiotu R [REDACTED] ustalono, iż przedmiotem jego działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna wyrobów farmaceutycznych, medycznych, włączając ortopedyczne prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, a także działalność agencji reklamowych i pozostała działalność profesjonalna, naukowa i techniczna.

W toku postępowania uzyskano opinię Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc, zgodnie z którą maski stosowane w ochronie dróg oddechowych przed zakażeniami przenoszonymi drogą kropelkową, w tym SARS-CoV-2, dzieli się w zależności od stopnia zapewnianej ochrony. Według europejskiego standardu EN 149 półmaski filtrujące klasyfikuje się według stopnia filtracji w następujący sposób: FFP1 - filtracja przynajmniej 80% cząstek oddechowych, przeciek poniżej 22%; FFP2 - filtracja przynajmniej 94% cząstek oddechowych, przeciek poniżej 8% (odpowiednikiem tego typu maski w Stanach Zjednoczonych jest N95 o stopniu filtracji przynajmniej 95% - U.S. standard NIOSH 42 CFR) oraz FFP3 - filtracja przynajmniej 99% cząstek oddechowych (odpowiednik w Stanach Zjednoczonych to N99). Natomiast maski chirurgiczne chronią jedynie przed dużymi kroplami aerozolu. Wskazano także, iż w przypadku opieki na chorymi na COVID-19 lub osobami podejrzanymi o zakażenie wirusem SARS-CoV-2 zaleca się stosowanie masek FFP2 lub FFP3. Maski FFP3 należy stosować przy procedurach związanych z generowaniem aerozolu (np. bronchoskopia, intubacja). W zakresie masek twarzowych (chirurgicznych) podano, iż znajdują zastosowanie w opiece medycznej nad pacjentami z zakażeniem lub podejrzeniem zakażenia SARS-CoV-2 jedynie wówczas, gdy nie są dostępne właściwe maski filtrujące. Maski chirurgiczne służą też w ograniczeniu rozprzestrzeniania się zakażenia w społeczeństwie.

Na potrzeby niniejszego śledztwa uzyskano także opinię biegłego z zakresu pulmonologii, w której przedstawił dane w zakresie masek KN 95, model MARS-B-2001 – kupionych i zakwestionowanych przez Ministerstwo Zdrowia w kontekście ich używania w związku z pandemią COVID-19. W opinii wskazano, że do zakażenia wirusami najczęściej zachodzi drogą powietrzną, poprzez wdychanie aerozolu zawierającego skażone wirusami cząsteczki generowane w drogach oddechowych (zakażonego) człowieka (zwierzęcia). Terminem „aerozol” określa się chmurę drobnych cząstek ciała stałego lub kropelek cieczy rozproszonych w powietrzu. Wielkość cząstek (kropel) wewnątrz generowanej w ten sposób chmury aerozolu zawiera się w zakresie mikrometrowym. Wirus SARS-CoV-2 o wielkości 120 nm (podawane są wielkości od 20 do 200 nm), może być wydalany przez chorego w każdym jego wydechu, a jego wydalanie jest potęgowane kichaniem, kaszlem, czy głośnym mówieniem. Każda kropla aerozolu może zawierać kilka-kilkanaście patogenów. Chmura aerozolu może trwać zawieszona nawet kilka godzin. Źródłem aerozolu zawierającego cząstki wirusa może być również osoba w okresie zakażenia bezobjawowego. Do zakażenia SARS-CoV-2 może dochodzić nie tylko drogą kropelkową (przez wdychany aerozol), ale również przez skażenie ręki dotykającej powierzchni, zanieczyszczonych osadzonym aerozolem, którą następnie dotknięto śluzówki jamy ustnej, nosa lub oczu.

W związku z tym, że transmisja zakażenia odbywa się głównie drogą kropelkową, dlatego też należy ograniczyć to zagrożenie poprzez zwiększenie dystansu między poszczególnymi osobami, ale również poprzez wprowadzenie mechanicznej bariery dla wdychanego aerozolu zawierającego cząstki wirusa. Wprowadzenie takich ograniczeń obejmujących znaczną liczbę osób zmniejsza ryzyko i tempo rozpowszechniania się zakażenia. Sposobem ograniczenia transmisji aerozolu zawierającego wirusy są środki ochronne indywidualne – maski pełne oraz półpełne. Półmaski filtrujące to ochrony indywidualnej noszone na twarzy, które osłaniają nos i usta przed unoszącymi się w powietrzu cząstkami, takimi jak pył, czynniki zakaźne, gazy lub opary. Pomagają w oczyszczaniu powietrza i dlatego zmniejszają ryzyko skażenia użytkownika w zanieczyszczonym obszarze. Maski te skutecznie chronią użytkowników przed aerozolami mono i polidispersyjnymi o wielkości kropelek powyżej 20 nm i noszą symbole N95, P100, FFP2, FFP3, KN95, itd.

Istnieją trzy kategorie masek, w zależności od ich skuteczności (szacowanej na podstawie filtracji i przecieku wewnętrznego). Rozróżnia się: maski FFP1, filtrujące >80% aerozoli (całkowity przeciek do wewnątrz <22%), maski FFP2, filtrujące >94% aerozoli (całkowity przeciek do wewnątrz <8%) oraz maski FFP3, filtrujące >99% aerozoli (całkowity przeciek do wewnątrz <2%). Surowe zapisy dotyczące wymagań badań dotyczące klasy FFP1, FFP2 i FFP3 obejmują ochronę przed inhalacją cząstek toksycznych (aerozoli chemicznych, aerozoli mineralnych).

W opinii wskazano, że nazwy N95, FFP2, KN95 stanowią oznaczenie klasy maseczek (półmasek), odpowiednio dla różnych obszarów względem spełniania norm tam obowiązujących, tj. N95 – USA (norma NIOSH42CFR84) zatrzymujące 95% cząstek aerozoli o rozmiarze od 300 nm, FFP2 – Unia Europejska (norma EN 149:2001+A1:2009) zatrzymujące 94% cząstek areozoli o rozmiarze od 300 nm i KN95 (norma GB2626-2006), które zatrzymują 95% cząstek areozoli o rozmiarze od 300 nm. Do opinii dołączono także szczegółowe porównanie klas masek występujących w tych regionach ze względu na wyniki badań dla poszczególnych parametrów.

Testy skuteczności filtrowania masek (zarówno w Europie, USA i Chinach) przeprowadza się na cząstkach wielkości 300 nm, które odpowiadają niebezpiecznym pyłom powstającym w zakładach pracy. Wskazano, że testy stosowane standardowo wobec masek mogą być nieadekwatne do panującej sytuacji epidemicznej, ponieważ wielkość cząstek aerozolu, w którym znajduje się wirus, jest istotnie większa niż 300 nm używane w testach. Sytuacja ta powoduje, że na testach maska sprawdza się gorzej, niż w rzeczywistych warunkach.

W przedmiotowej opinii wskazano, że półmaski muszą spełniać co najmniej jedną z niżej wymienianych norm EN 149:2001+A1:2009 (UE) lub normy NIOSH-42 CFR 84 (USA) lub GB2626-2019 (Chiny) lub AS/NZ 1716:2012 (Australia) lub JMHLW – 2000 (Japonia) lub NOM-116-2009 (Meksyk) lub ABNT/NBR 13698:2011 (Brazylia) lub KMOEL-2017-64 (Korea) w zakresie: skuteczności filtracji wobec aerozoli stałych i/lub ciekłych nie mniej niż 94%, oporu oddychania – nie więcej niż 300 Pa, zawartości CO₂ w powietrzu wdychanym – jeżeli dotyczy – mniejsza niż 1% obj., całkowitego przecieku wewnętrznego - nie więcej niż 8 %. Półmaska filtrująca powinna osłaniać usta, nos i brodę użytkownika. Powinna być wykonana z układu włóknin filtracyjnych i osłonowych trudnopalnych. Półmaska

filtrująca powinna być oznakowana zgodnie z wymaganiami normy stanowiącej podstawę wykazania jej właściwości ochronnych (np. w EN numer normy, nazwa półmaski, klasa ochrony, dane producenta).

Zwrócono także uwagę, iż w sytuacji nadzwyczajnej, jaką jest pandemia, każda maska (wobec braku innych) może być stosowana przez personel nawet, gdy nie spełnia ona norm. Większość aerozolu biologicznego przemieszcza się w powietrzu w chmurze kropel płynów ustrojowych. W warunkach laboratoryjnych jest to symulowane badaniem z aerozolem chlorku sodu. Biorąc pod uwagę, że aerozol ten jest drobnocząstkowy, o czym świadczy MMAD 0,6 mcm, to nawet klasa 1 maski efektywnie zapobiega penetracji większości wdychanych drobnoustrojów.

W toku śledztwa uzyskano również stanowisko CIOP wobec badania zleconego przez Ministerstwo Zdrowia co do półmasek filtrujących typu MARS-B-20011KN95, w którym stwierdzono, iż ww. maski nie spełniały wymagań normy europejskiej EN 149:2001+A1:2009 ani normy chińskiej GB2626-2006, zatem nie spełniały jednocześnie wymagań dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa zawartych w rozporządzeniu. Zgodnie z zaleceniami WHO dot. stosowania masek w kontekście epidemii COVID-19 z dn. 6 kwietnia 2020r. do ochrony układu oddechowego personelu medycznego przed wirusem należało zastosować certyfikowane półmaski filtrujące o klasie ochrony N95 lub FFP2.

Na oficjalnej stronie Ministerstwa Zdrowia w zakładce „Informacje dotyczące produktów wykorzystywanych podczas zwalczania COVID-19” pod linkiem: www.gov.pl/web/zdrowie/informacje-dotyczace-produktow-wykorzystywanych-podczas-zwalczania-covid-10 wskazano produkty, które znajdują zastosowanie podczas zwalczania COVID-19 wraz ze wskazaniem jakie wymagania oraz normy muszą spełniać. W zakresie półmasek filtrujących wskazano, że jest to wyrób o cechach ochronnych, chroniący przed aerozolami, w tym bioaerozolami, który powinien zapewniać zgodność z wymaganiami zasadniczymi Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 dot. środków ochrony indywidualnej, w tym co najmniej jednej z wymienionych norm lub regulacji: EN 149:2001+A1:2009 (UE) lub normy NIOSH-42 CFR 84 (USA) lub GB2626-2006 (Chiny) lub AS/NZ 1716:2012 (Australia) lub JMHLW - 2000 (Japonia) lub NOM-116-2009 (Meksyk) lub ABNT/NBR 13698:2011 (Brazylia) lub KMOEL-2017-64

(Korea) w zakresie: skuteczności filtracji wobec aerozoli stałych i/lub ciekłych nie mniej niż 94 %, oporu oddychania - nie więcej niż 300 Pa, zawartości CO₂ w powietrzu wdychanym - jeżeli dotyczy - mniejsza niż 1% obj. Przedstawiono także informacje dotyczące klas ochrony półmasek filtrujących według poszczególnych norm, gdzie maska wg normy europejskiej EN 149:2001+A1:2009 posiada oznaczenie FFP2, a odpowiadająca jej maska zgodna z normą chińską GB2626-2006 określana jest KN95, odpowiednio maska zgodna z normą amerykańską NIOSH-42 CFR 84 to N95. Ponadto wskazano wytyczne Konsultanta Krajowego w dziedzinie chorób zakaźnych z dn. 9 kwietnia 2020r. dotyczące warunków, jakie powinny spełniać maseczki przeznaczone dla osób, które nie wykonują zawodów medycznych oraz nie potwierdzono u nich aktywnego zakażenia COVID-19 oraz wytyczne w sprawie warunków, jakie powinien spełniać produkt oznaczony jako maski medyczne.

Nawiązując do powyższych rozważań należy odnieść się do materiału dowodowego dot. zakupu sprzętu ochronnego przez T [REDACTED] i in.

I tak, jak już wcześniej wskazano, w marcu 2020 roku do Ministerstwa Rozwoju, w ramach prowadzonej współpracy międzynarodowej w związku z funkcjonowaniem rozporządzenia PPE, zaczęły napływać maile z zapytaniami o prawidłowość certyfikatów wystawionych przez podmiot I [REDACTED] oraz uprawnienia do ich wydania. Wymagania w zakresie projektowania i produkcji środków ochrony indywidualnej ustanowione jest na podstawie rozporządzenia PPE. Jednostkami upoważnionymi do wykonywania zadań w zakresie obowiązkowej oceny zgodności wyrobów na podstawie wskazanego rozporządzenia są jednostki notyfikowane w tym obszarze. W Polsce notyfikacji jednostek dokonuje właściwy minister na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 roku o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (dz. U. z 2019 r. poz. 544). Taką jednostką notyfikowaną na podstawie ww. ustawy jest spółka I [REDACTED] zarówno przez ministra właściwego ds. gospodarki jak również ministra właściwego ds. informatyzacji, ale jedynie do dyrektyw: 2014/30/UE (kompatybilność elektromagnetyczna), 2006/42/WE (maszyny), 2014/34/UE (atmosfera potencjalnie wybuchowa), 2014/53/UE (Urządzenia radiowe). Spółka I [REDACTED] nie jest natomiast jednostką notyfikowaną do rozporządzenia PPE. Z treści zawiadomienia MR wynikało także, że w opinii Ministra Rozwoju w certyfikatach wystawionych przez

wskazaną spółkę odnoszących się do rozporządzenia PPE występują następujące nieprawidłowości:

- spółka I [REDACTED] w sposób nieuprawniony odwołuje się do statusu I [REDACTED] [REDACTED] jako jednostki notyfikowanej nr 2703, poprzez umieszczenie na wydany dokument, odnoszącym się do środków ochrony indywidualnej numeru jednostki notyfikowanej.

- certyfikaty wskazują na zgodność wyrobu tylko z wymaganiami normy EN 149:2001+A1:2009 zharmonizowanej z rozporządzeniem PPE i informują jednocześnie o domniemaniu zgodności w tym zakresie z wymaganiami zasadniczymi rozporządzenia PPE. Spółka I [REDACTED] nie będąc jednostką notyfikowaną we wskazanym obszarze nie może spełniać wymagań określonych w przepisach prawa co stanowi podstawę do wydania deklaracji zgodności i oznakowania CE wyrobu w sposób przewidziany w rozporządzeniu PPE.

- wyrób (jednostek ochrony indywidualnej) z takim dokumentem, wystawionym przez podmiot nieposiadający uprawnień, a tym samym bez potwierdzenia kompetencji w tym zakresie

- wystawiony dokument nosi nazwę „certyfikat” oraz widnieje na nim symbol oznakowania „CE” co może sugerować, że wskazany w dokumencie wyrób spełnia wymagania określone dla środka ochrony indywidualnej w rozporządzeniu PPE i producent jest uprawniony do oznaczenia swojego wyrobu również takim znakiem.

Ponadto w wystawionych przez I [REDACTED] certyfikatach brak jest poprawnej nazwy wyrobu będącego przedmiotem oceny wg normy EN 149:2002+A1:2009, tj. półmasek filtrujące do ochrony przed cząstkami. Certyfikaty nie identyfikują programu certyfikacji, w ramach którego zostały wydane oraz nie zawierają informacji w zakresie certyfikowanych masek (FFP1, FFP2, FFP3) przewidzianej w ww. normie w rezultacie czego brak jest wskazania wymagań normy, które spełnia wyrób będący przedmiotem oceny zgodności.

W toku postępowania uzyskano nadto petycję CIOP skierowaną do Ministra Rozwoju w sprawie działań wobec Jednostki Notyfikowanej ICR Polska Co.LTD oraz odpowiedź MR, w której wskazywano m.in. że MR podjęło działania mające na celu przeciwdziałania niewłaściwym praktykom stosowanym przez I [REDACTED] [REDACTED] i wystąpiło do spółki o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji oraz poinformowało o tym fakcie Polskie Centrum Akredytacji i UOKiK, które podjęły odrębne działania

w zakresie swoich kompetencji. W wyniku tej współpracy I [REDACTED] wstrzymał kolejne oceny i wydawanie certyfikatów w zakresie ŚOI, przygotował plan naprawczy i zobowiązał się do podejmowania dalszych działań mających na celu przeciwdziałaniu zaistniałej sytuacji. Spółka opublikowała na swojej stronie internetowej oświadczenie wskazujące na zaprzestanie wprowadzających w błąd praktyk, jakoby oferowane na rynku europejskim przez producentów, importerów i dystrybutorów ŚOI, pochodzące głównie z Chin, były zgodne z przepisami unijnymi czyli rozporządzenia UE 2016425. W odpowiedzi na zapytanie MR w zakresie ewentualnego wypełnienia znamion czynu nieuczciwej konkurencji przez ICR, UOKiK wskazał, że nie znajduje przesłanej do podjęcia działań, gdyż sprawa dot. stosunków pomiędzy podmiotami gospodarczymi a nie pomiędzy podmiotem a konsumentem. Przedsiębiorcy, którzy zakupili certyfikaty i czują się poszkodowani, mogą dochodzić swoich praw na drodze sądowej. Natomiast w korespondencji mailowej skierowanej do [REDACTED] R.K. [REDACTED] wskazał, że certyfikaty są wydawane w trybie certyfikacji dobrowolnej na zgodność z normą przedmiotową wskazaną przez producenta i na certyfikacie jest wyłącznie sformułowanie o zgodności z wybraną normą, która jest zharmonizowana z rozp. 2016425. ICR nie prowadzi ocen wg żadnej z obowiązkowych procedur zgodności opisanych w ww. rozporządzeniu, nie wydaje dokumentów, które mogłyby to sugerować ani nie stosuje sformułowań zbieżnych z terminologią zarezerwowaną dla jednostek notyfikowanych w tym obszarze. Ponadto ICR nie ma wpływu na nielegalne zachowania chińskich producentów, którzy wprowadzają europejskich importerów w błąd, nielegalnie posługując się numerem ICR umieszczając go np. na wyrobie.

W zbieżności tematycznej do powyższego pozostawało także zawiadomienie złożone przez adw. P. [REDACTED] D. [REDACTED] pełnomocnika P. [REDACTED] W. [REDACTED] dotyczące podejrzania popełnienia przestępstwa przez R. [REDACTED] K. [REDACTED] działającego w imieniu i na rzecz I. [REDACTED] z siedzibą w Warszawie polegającego na wystawieniu dokumentu w postaci certyfikatu z dnia 19 marca 2020 roku nr ICR Polska/6301276, do którego wystawienia nie był uprawniony oraz poświadczeniu w ww. dokumencie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne polegające na poświadczeniu, że „niniejszy certyfikat potwierdza, że produkt spełnia wymogi następujących standardów i w granicach swoich standardów zakłada

zgodność z najważniejszymi wymogami Rozporządzenia 2016/425”, a następnie przesłał ww. dokument do chińskiego producenta masek ochronnych Do [REDACTED] [REDACTED] tj. o czyn z art. 270 § 1 kk oraz o czyn z art. 271 § 1 k.k.

W treści złożonego zawiadomienia wskazano, że w marcu 2020 roku firma C [REDACTED] [REDACTED] była jednym z kontrahentów uczestniczących w dostawie maseczek ochronnych na zamówienie Ministerstwa Zdrowia. Firma wraz z zakupionym towarem otrzymała od strony chińskiej certyfikat wystawiony przez I [REDACTED] [REDACTED] z dn. 18 marca 2020r. nr ICR Polska/M8710820 oraz certyfikat z dnia 19 marca 2020 roku nr ICR Polska/6301276. Uzyskany przez ww. firmę towar został sprzedany Ministerstwu Zdrowia wraz z załączonymi, wymienionymi powyżej certyfikatami. Ministerstwo Zdrowia w momencie odbioru nie zgłaszało żadnych zastrzeżeń. Następnie pismem z dn. 13 maja 2020r. Skarb Państwa – Minister Zdrowia złożył do Prokuratury Okręgowej w Warszawie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

W związku z powyższym firma C [REDACTED] [REDACTED] zwróciła się pismem z dnia 30 czerwca 2020 roku do IRC Polska sp. z o.o. z zapytaniem czy dołączone certyfikaty zostały wydane przez IRC Polska sp. z o.o. a także czy certyfikaty te zostały anulowane. Z informacji znajdującej się na stronie internetowej ICR Polska sp. z o.o., z którą P [REDACTED] [REDACTED] W [REDACTED] [REDACTED] zapoznał się dopiero po dokonaniu transakcji wynikało, że certyfikaty wydane w okresie od 1 do 26 marca 2020 roku zostały wycofane, jednakże były one uprzednio wystawione przez wskazany podmiot. Zdaniem zawiadamiającego wskazane powyżej certyfikaty zostały wydane przez spółkę I [REDACTED] [REDACTED], która następnie wydała oświadczenie o ich anulowaniu. Z treści zawiadomienia wynikało także, że od spółki I [REDACTED] [REDACTED] zakupu towarów dokonała w kwietniu 2020 roku także spółka R [REDACTED] [REDACTED] w postaci materiałów ochrony indywidualnej dla zabezpieczenia pracowników spółek Grupy Kapitałowej T [REDACTED] [REDACTED]. W ramach dokonanego zakupu spółka REMEDIUM.CH sp. z o.o. również otrzymała m.in. certyfikat z dn. 19 marca 2020r. nr ICR Polska/6301276.

Po upływie roku od dokonanej przez spółkę R [REDACTED] [REDACTED] transakcji kupna – sprzedaży spółka T [REDACTED] [REDACTED] przesłała sprzedającemu spółce R [REDACTED] [REDACTED] otrzymane od I [REDACTED] [REDACTED]

██████████ pismo informujące , że certyfikat nr ICR Polska/P6301276 nie został wydany przez I ██████████

Zdaniem zawiadamiającego działający w imieniu spółki I ██████████ R ██████████ K ██████████ będący jednocześnie członkiem zarządu ww. spółki wystawił certyfikat z dnia 19 marca 2020 roku nr ICR Polska/6301276 nie posiadając do tego uprawnienia oraz poświadczył w nim nieprawdę co do okoliczności, że „niniejszy certyfikat potwierdza, że produkt spełnia wymogi następujących standardów i w granicach swoich standardów zakłada zgodność z najważniejszymi wymogami Rozporządzenia 2016/425, a następnie przesłał wskazany dokument do chińskiego producenta masek ochronnych D ██████████

Powyższy zakres pozostawał również w bezpośredniej łączności z postępowaniem o sygn. PR 2 Ds 1946.2020 nadzorowanym uprzednio przez Prokuraturę Rejonową Katowice-Północ w Katowicach, które to zostało zainicjowane zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dn. 2 grudnia 2020r., złożonym przez spółkę T ██████████, przez P ██████████ W ██████████ pełniącego funkcję Prezesa Zarządu spółki R ██████████, w B ██████████ polegającego na użyciu jako autentycznego podrobionego dokumentu w postaci elektronicznej kopii certyfikatu nr ICR Polska /6301276 mającego pochodzić od I ██████████, informującego o zgodności oferowanych półmasek ochronnych twarzy typu FFP2/N95-model „MARS-B-2001,N95” z wymaganiami normy EN 149:2001+A1:2009 oraz „zasadniczymi wymaganiami Rozporządzenia 2016/425”, który został przekazany jako załącznik do doręczonej spółce T ██████████ oferty sprzedaży środków ochrony indywidualnej a następnie przekazując w dn. 23 kwietnia 2020r. dodatkowe dokumenty spółce mające potwierdzać jakość zamówionych półmasek wywołała błędne przekonanie reprezentantów T ██████████ o dopełnieniu przez producentów półmasek wymaganych prawem czynności warunkujących wprowadzenie półmasek do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz potencjalne przekonanie o ich jakości, przez co mogło doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie nie mniejszej niż 1.218.360,00 zł, netto przekazanymi przez T ██████████ w dniach 3 kwietnia 2020r. i 12 maja 2020r. na rachunek bankowy spółki

R [REDACTED] tytułem sprzedaży półmasek, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Z treści zawiadomienia wynikało, że zarówno do spółki T [REDACTED], jak i innych spółek należących do grupy T [REDACTED] w związku z panującą pandemią COVID-19 kierowane były oferty sprzedaży środków ochrony indywidualnej. Jedną z ofert była oferta skierowana nie później niż 1 kwietnia 2020r. przez P [REDACTED] W [REDACTED] oferującą sprzedaż środków ochrony indywidualnej w postaci masek chirurgicznych trójwarstwowych w kartonowych opakowaniach zbiorczych po 50 szt. w cenie 3,40 netto za sztukę, masek (tzw. Półmasek ochronnych twarzy) typu FFP2N95, o 95% filtracji w cenie 33,00 zł netto za sztukę oraz rękawic nitrylowych w kartonowych opakowaniach zbiorczych po 100 szt./50 par w cenie 1,49 zł za parę.

Do złożonej oferty została dołączona m.in. kopia certyfikatu nr ICR Polska/6301276 wystawionego w języku angielskim i mająca pochodzić od I [REDACTED] [REDACTED] informującego o zgodności oferowanego towaru z wymaganiami Rozporządzenia 2016/425.

Zarząd spółki T [REDACTED] oraz spółek zależnych z uwagi na wprowadzenie od dnia 2 kwietnia 2020r. obowiązku pracodawcy w zakresie zaopatrzenia pracowników w środki ochrony osobistej złożyli wspólne zamówienie na środki ochrony indywidualnej w postaci rękawic ochronnych oraz masek ochronnych twarzy. Po dokonaniu analizy otrzymanych ofert przez powołany przez T [REDACTED] zespół ds. monitorowania wpływu sytuacji epidemiologicznej związanej z występowaniem COVID-19 na działalność grupy T [REDACTED] ustalono, że jedynie ww. oferta obejmowała swym zakresem pożądaną asortyment środków ochrony indywidualnej.

Dnia 2 kwietnia 2020 roku spółka T [REDACTED] skierowała do wykonawcy zamówienie nr 2020/ZM/TPE/ZAZ/05096/L obejmujące 250 000 szt. masek chirurgicznych, 50 000 szt. masek ochronnych typu FFP2/KN95/N95 oraz 300 000 par rękawic nitrylowych. Na podstawie zamówienia wykonawca wystawił spółce T [REDACTED] dokument pro forma nr 20-PRO/0004 z dn. 2 kwietnia 2020r. na umówioną przedpłatę całości sprzedaży, która została uiszczona w dn. 3 kwietnia 2020r. Realizacja zamówienia przebiegała dwuetapowo w postaci dwóch dostaw w dniach 10 i 16 kwietnia 2020 roku. W ramach dostawy drugiej partii zamówionego towaru stwierdzono mniejszą ilość zamówionych rękawic nitrylowych. Ponadto

podczas czynności weryfikacyjnych dostawy drugiej partii stwierdzono, że 36 920 szt. półmasek nie posiada klasy filtracji FFP2. W związku z powyższym wezwano wykonawcę do przeprowadzenia wraz z przedstawicielami spółki T [REDACTED] przeprowadzenia weryfikacji dostawy. W następstwie dokonanej weryfikacji wykonawca po wezwaniu do przedłożenia stosownych wyjaśnień przekazał przedstawicielowi TAURON ponownie kopię certyfikatu ICR Polska/6301276 z dn. 19 marca 2020r. wystawionego przez I [REDACTED] w Warszawie oraz kopie dokumentów określonych jako deklaracje zgodności mające pochodzić od każdego z czterech producentów masek i wskazywać zgodność półmasek z normą EN 149:2001+A1:2009 oraz z zasadniczymi wymaganiami Rozporządzenia 2016/425. Po zapoznaniu się z ww. dokumentami przedstawiciel T [REDACTED] uznał, że umowa została prawidłowo zrealizowana.

Następnie w związku z doniesieniami medialnymi o wadliwościach masek chirurgicznych oraz filtrujących spółka T [REDACTED] podjęła działania w celu weryfikacji prawidłowości dokonanej dostawy półmasek. Pismem z dn. 8 września 2020r. wezwano wykonawcę do złożenia wyjaśnień, czy zapewnił przeprowadzenie przez niezależną jednostkę notyfikującą tzw. badania typu UE półmasek stanowiącego warunek ich wprowadzenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej. W piśmie nadesłanym przez wykonawcę z dn. 28 września 2020r. powoływał się na dostarczone uprzednio kopie dokumentów, wskazano również, że z informacji uzyskanych z początkiem maja 2020r. wynikało, że certyfikaty, które zostały wydane przez I [REDACTED] w okresie między 1 a 26 marca 2020 roku zostały wycofane. W odpowiedzi z dn. 22 października 2020r. T [REDACTED] przekazał wykonawcy zawiadomienie o ustaleniu za pośrednictwem komunikatów ze strony internetowej I [REDACTED], że przekazana przez wykonawcę kopia certyfikatu I [REDACTED] dotyczy dokumentu, który został najprawdopodobniej sfalszowany oraz doręczone kopie dokumentów deklaracji zgodności nie zawierają odwołania do nazwy jednostki notyfikowanej ani wystawionego certyfikatu z badania typu UE, koniecznego dla oznaczenia produktu znakiem CE. Ostatecznie spółka T [REDACTED] powiadomiła wykonawcę, że w jej ocenie nie wykazał on, że przekazane półmaski zostały poddane obowiązkowym badaniom typu UE przez niezależną jednostkę notyfikacyjną, potwierdzonym certyfikatami tego badania co uniemożliwia jednoznaczne stwierdzenie, że spełniają

one wymogi zawarte w Rozporządzeniu 2016/425 i normy EN 149:2001+A1:2009, a tym samym, że czynią zadość warunkom umowy.

Ponadto w dn. 22 października 2020r. spółka T [REDACTED] wystąpiła do I [REDACTED] [REDACTED] z prośbą o potwierdzenie czy jednostka notyfikowana przeprowadziła badania typu UE Półmasek, o których mowa w kopii certyfikatu przedstawionego przez wykonawcę oraz czy I [REDACTED] wystawiła wskazany certyfikat, a jeśli tak to czy jest o nadal ważny. W uzyskanej odpowiedzi z dn. 27 października 2020r. ww. jednostka notyfikacyjna wskazała, że ww. certyfikat nie został przez nią wystawiony.

W ramach prowadzonego postępowania przyjęto od Z [REDACTED] F [REDACTED] dyrektora wykonawczego ds. Klimatu Tauron Polska Energia S.A. ustne zawiadomienie o przestępstwie. W trakcie przesłuchania ww. złożył zeznania tożsame ze złożonym zawiadomieniem. Ponadto wskazał, że Prezes T [REDACTED] [REDACTED] zarządził audyt postępowania dotyczącego zakupu masek i rękawic, co skutkowało przekazaniem zakupionych produktów do badań przez Centralny Instytut Pracy.

Przekazane do akt prowadzonego postępowania wyniki przeprowadzonych badań wskazują, że półmaski filtrujące typu MARS N95 Mask nie spełniają wymagań p. 7.9.2 normy EN 149:2001+A1:2009 dla aerozolu NaCl oraz mgły oleju parafinowego, spełniają natomiast wymagania p. 7.16 normy EN 149:2001+A1:2009 dla wdechu i wydechu w zakresie pierwszej, drugiej i trzeciej klasy ochrony (FFP1, FFP2, FFP3). Półmaski filtrujące typu POWERCOM KN95 Protective Mask spełniają normy wymagania p. 7.9.2 normy EN 149:2001+A1:2009 dla aerozolu NaCl, w zakresie drugiej i pierwszej klasy ochrony (FFP1, FFP2), mgły oleju parafinowego w zakresie pierwszej klasy ochrony (FFP1) oraz spełniają wymagania p. 7.16 normy EN 149:2001+A1:2009 dla wdechu i wydechu w zakresie pierwszej, drugiej i trzeciej klasy ochrony (FFP1, FFP2, FFP3). Półmaski filtrujące typu Likang KN95 (GB2626-2006) spełniają normy wymagania p. 7.9.2 normy EN 149:2001+A1:2009 dla aerozolu NaCl w zakresie pierwszej i drugiej klasy ochrony (FFP1, FFP2), mgły oleju parafinowego w zakresie pierwszej klasy ochrony (FFP1) oraz spełniają wymagania p. 7.16 normy EN 149:2001+A1:2009 dla wdechu i wydechu w zakresie pierwszej, drugiej i trzeciej klasy ochrony (FFP1, FFP2, FFP3). Półmaski filtrujące typu Yunguo KN95 Disposable Mask for Civil Use nie

spełniają wymagań p. 7.9.2 normy EN 149:2001+A1:2009 dla aerozolu NaCl oraz mgły oleju parafinowego, spełniają natomiast wymagania p. 7.16 normy EN 149:2001+A1:2009 dla wdechu i wydechu w zakresie pierwszej, drugiej i trzeciej klasy ochrony (FFP1, FFP2, FFP3). Dołączono również pismo R.Kalinowskiego – ICR Polska sp. z o.o. skierowane do T [REDACTED] w którym wskazano, że certyfikat o nr ICR PolskaP6301276 nie został wydany przez ICR Polska sp. z o.o.

W toku ww. postępowania przesłuchano w charakterze świadka P [REDACTED] W [REDACTED], który podał, że prowadzi on sieć aptek na terenie małopolski oraz inne działalności gospodarcze w tym sieć o nazwie R [REDACTED] W marcu 2020 roku, po wybuchu pandemii, jako właściciel sieci aptek zaczął oferować do różnych podmiotów środki ochrony osobistej w postaci maseczek, rękawiczek, środków dezynfekujących. Jednym z tych podmiotów była spółka T [REDACTED] Świadek nawiązał kontakt z przedstawicielem spółki. W trakcie prowadzonych rozmów ustalono rodzaj środków na jakie jest zapotrzebowanie oraz termin ich dostawy. Spółka T [REDACTED] liczyła na szybkie dostawy zamówionych towarów. Z uwagi na bardzo duże zapotrzebowanie występujące na terenie całego kraju na zamówione towary, świadek wykorzystując swoje kontakty sprowadził towar z Chin. Firma z Hong Kongu, z którą świadek współpracuje jako firmą agencyjną nawiązała na terenie Chin kontakt z firmami produkującymi rękawiczki i maski. Po znalezieniu odpowiednich produktów firma agencyjna wystawiła fakturę pro-forma, którą świadek opłacił w całości. Wszystkie ustalenia i rozmowy odbywały się drogą elektroniczną.

W kwestii współpracy z T [REDACTED], to po przeprowadzonych rozmowach została ustalona wielkość zamówienia, cena, termin dostawy, zostało wystawione zamówienie nr 2020/ZM/TPE/ZAZ/05096/L. Na powyższą okoliczność świadek wystawił fakturę pro-forma nr 20-PRO/0004 z dnia 2 kwietnia 2020 roku. T [REDACTED] [REDACTED] dokonał zapłaty wskazanej faktury 3 kwietnia 2020 roku. Świadek realizował zamówienie a jednocześnie trwały rozmowy dotyczące podpisania umowy, która ostatecznie została podpisana z datą 2 kwietnia 2020 roku. W czasie gdy świadek realizował zamówienie okazało się, że producent nie może jednorazowo zrealizować tak dużego zamówienia w związku z czym świadek zaczął szukać w Polsce możliwości zakupu masek ochronnych. Świadek znalazł podmioty, od których

zakupił maski typu N-95, KN-95 w ilości ok. 40 tys. sztuk, z Chin dotarło 10 tys. sztuk masek. Ostatecznie świadek otrzymał cały zamówiony towar z Chin. Cały zakupiony towar zarówno z Chin, jak i w Polsce został przekazany do spółki TAURON S.A. Ze względu na fakt, że towar zakupiony w Polsce był od innych producentów spółka T [REDACTED] poprosiła P [REDACTED] W [REDACTED] o przekazanie deklaracji zgodności „CE” przekazanych rzeczy. W związku z powyższym za pośrednictwem agenta w Hong Kongu świadek zwrócił się o wystąpienie przez niego do producentów masek zakupionych w Polsce o dostarczenie deklaracji „CE”. Drogą mailową zostały nadesłane świadkowi 4 sztuki żądanych deklaracji dotyczące każdego z producentów masek zakupionych w Polsce. Po przetłumaczeniu na język polski deklaracje te zostały przekazane do spółki T [REDACTED]

Ww. podał także, że przed realizacją zamówienia w ofercie, którą przesłał spółce T [REDACTED] znajdowały się również certyfikaty wystawione przez ICR Polska o nr 6301276, certyfikat dotyczący masek nr M8710820 oraz certyfikat dotyczący rękawiczek nitrylowych Guangzhou QCT Technology nr QCT-D191010264. Certyfikaty pochodziły od agenta w Hong Kongu.

Pismem z dnia 8 września 2020r. spółka T [REDACTED] wskazała, że część pochodzącego z Chin towaru nie spełnia wymagań norm określonych w normach unijnych EN 149:2001+A1:2009.

W dalszej kolejności w trakcie składanych zeznań świadek wskazał, że na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia została zamieszczona informacja, że normy masek FFP2 (maski używane w Polsce i UE) są równoważne z normami masek N-95 i KN-95. Badanie masek w Polsce następuje zgodnie z wytycznymi Unii Europejskiej wskazującymi jakie parametry muszą spełniać. Pozostałe kraje odnośnie masek mają inne normy i parametry i według innych norm przeprowadzają ich badania. Zgodnie z informacją umieszczoną na stronie Ministerstwa Zdrowia półmaski użytkowane w Polsce i UE mogą spełniać normy Chińskie. Odnośnie certyfikatu z ICR Polska o nr 63011276 to świadek zeznał, że w maju 2020 roku po otrzymaniu informacji o jego niezgodności podjął próbę nawiązania kontaktu z ww. firmą jednak bezskutecznie. Na stronie internetowej firmy ukazał się natomiast komunikat, że certyfikat został anulowany. Z informacji uzyskanej od agenta z Hong Kongu wynika, że z adresu mailowego rkalinowski@icrqa.com został wysłany do

nich mail z prośbą o wycofanie wszystkich certyfikatów a w ich miejsce zostaną wystawione nowe.

Następnie w trakcie wykonywanych czynności przesłuchano w charakterze świadka R [REDACTED] K [REDACTED] pełniącego funkcję dyrektora w firmie I [REDACTED] [REDACTED]. Jak podał ww., firma I [REDACTED] prowadzi działalność z zakresu oceny zgodności wyrobów, audytów, inspekcji, ekspertyz technicznych, badań wyrobów, certyfikacji. Firma posiada akredytacje wystawione w grudniu 2016 roku przez Polskie Centrum Akredytacji. Praca firmy polega na tym, że klient składa wnioski, zapytanie o udzielenie certyfikacji w podanym przez siebie zakresie na wyrób bądź jego odmianę, a firma dokonuje przeglądu takiego zapytania na podstawie dostarczonej specyfikacji technicznej. Jednocześnie ICR Polska posiada notyfikacje nr 2703 wydaną przez Komisję Europejską do regulacji prawnych w postaci kompatybilności elektromagnetycznej, maszynowej, radiowej, uprawniających do realizacji procedur oceny zgodności w trybie regulowanym prawnie. Odnośnie certyfikatu nr ICR Polska /630127 świadek zeznał, że spółka ICR Polska sp. z o.o. nie wystawiła wskazanego certyfikatu, a użyty wzór certyfikatu i umieszczone na nim zapisy wskazują o jego dobrowolności i braku związku z wprowadzeniem wyrobu na teren Unii Europejskiej oraz ewentualnie potwierdzają, że próbka wyrobu została przebadana (w chińskim laboratorium) na zgodność ze wskazaną normą. Spółka ICR Polska opublikowała w marcu 2020 roku komunikat dotyczący m.in. unieważnienia wybranych certyfikatów, opisanie zasad ewentualnego udzielania certyfikacji dobrowolnej oraz uruchomienia możliwości weryfikacji dowolnego certyfikatu poprzez bazę on-line na stronie spółki. Wskazany komunikat dotyczy również certyfikatu nr ICR Polska/6301276 i potwierdza jego status jako fałszywy. Jednocześnie świadek wskazał, że adres rkalinowski@icrqa.com jest jego adresem mailowym, nie mniej jednak nie jest w stanie potwierdzić, że był autorem treści i nadawcą maila wysłanego dnia 1 kwietnia 2020r. z ww. adresu.

W toku sprawy pismem z dn. 19 sierpnia 2021r. adw. P [REDACTED] D [REDACTED] poinformował, że agentem z Hong Kongu, z którym współpracował P [REDACTED] W [REDACTED] był A [REDACTED] C [REDACTED] z firmy Po [REDACTED]. Ponadto zakup maseczek został dokonany za pośrednictwem firmy I [REDACTED], która zakupiła

10.000 sztuk masek FFP2 od strony chińskiej. Pośrednikiem sprzedaży pomiędzy ww. firmą a stroną chińską była firma P [REDACTED]

Następnie pozyskano w sprawie stanowisko nadesłane przez A.C [REDACTED] (na stałe przebywa poza granicami RP). Z treści ww. stanowiska wynika, że ww. jest właścicielem i dyrektorem firmy P [REDACTED] z.s. w Hong Kongu. Firma istnieje od 15.04.2016r. i jest firmą handlową i konsultingową, prowadzi działalność agencyjną dla firm i wyszukujemy towary dla firm z Polski w Chinach. Sprzedaje też produkty z Chin do Polski i organizuje transport. Jako właściciel firmy i dyrektor zarządu ww. zajmuje się całą działalnością firmy, łącznie z nadzorem nad pracownikami i podwykonawcami, sam też zamawia, organizuje transporty, jest odpowiedzialny za wyszukiwanie produktów w Azji i organizację zakupów oraz transportu do Polski. Jak wskazał ww., firma I [REDACTED] to klient P [REDACTED] [REDACTED], a którym prowadzono rozmowy na temat zakupów komponentów z Chin od października 2019r. W sprawie maseczek skontaktował się z ww. Przemysław Włodarczyk, potem był w kontakcie z G [REDACTED] i M [REDACTED] i z M [REDACTED] C [REDACTED] z I [REDACTED] w sprawach związanych z logistyką i płatnościami.

Jak wskazał ww., wysłane zostały 2 transporty masek N95, pierwszy transport na 100 000 sztuk w drugiej połowie marca, drugi transport na 10 000 sztuk na początku kwietnia. W odniesieniu do drugiej partii zamówionych masek N95 było 50 000 sztuk i zostały przedpłacone przez firmę I [REDACTED], ale producent nie był w stanie dostarczyć większych ilości niż 10 000 sztuk. Nadpłata została zwrócona do Igloo przez firmę P [REDACTED]. Na chińskim rynku bardzo trudno było zdobyć maski, firmy z całego świata zabiegały i prześcigały się o zakup masek z Chin. W pierwszym transporcie poza maskami N95 zostały wysłane maski chirurgiczne a w drugim transporcie razem z maskami N95 zostały wysłane maski chirurgiczne i rękawiczki nitrylowe. P [REDACTED] było pośrednikiem w transakcji, było odpowiedzialne za wyszukanie sprzedawcy masek w Chinach, zamówienie masek, dopilnowanie czy towar jest i czy wyjeżdża na czas. Bardzo trudno było znaleźć maski w tym czasie w Chinach i bardzo wiele firm z całego świata zabiegało o towar w fabrykach i w firmach handlowych. Maski zostały wyprodukowane przez firmę D [REDACTED] [REDACTED]. Zakupu od producenta dokonała firma Z [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]. Firma ta współpracuje z P [REDACTED] od kwietnia 2016 i importuje polskie produkty do Chin oraz pomaga firmie Ponte Limited w eksporcie z Chin i w opłacaniu zakupów w Chinach. Wiele fabryk chińskich nie posiada certyfikatów eksportowych i akredytacji potrzebnej do wymiany chińskich yuanów na obce waluty. Firma Z [REDACTED] posiada wszystkie potrzebne pozwolenia dla eksportu i importu oraz do wymiany walut. Maski zostały kupione od firmy Z [REDACTED] przez P [REDACTED]. Nie był możliwy w tym czasie zakup bezpośrednio od producenta, wszystkie duże fabryki produkujące maski miały bardzo dużo zamówień i nie przyjmowały nowych zamówień. Właściciel firmy z Z [REDACTED] osobiście pojechał do fabryki i wynegocjował zakup masek. Fabryka pracowała już wtedy codziennie całą dobę i maski, które kupiliśmy były produkowane dla innego klienta. Fabryka nie zgodziła się sprzedawać za granice tylko zgodziła się sprzedać lokalnie do eksportera chińskiego. 100 000 sztuk zostało kupionych przez firmę I [REDACTED] 23 marca 2020 na kwotę 170 000 USD bez kosztów transportu. Druga część masek, 10 000 sztuk, została zakupiona przez firmę Igloo 6 kwietnia 2020 na kwotę 25 000 USD bez kosztu transportu. Oprócz tego w transportach też były maski chirurgiczne i w drugim transporcie dodatkowo nitrylowe rękawiczki.

Firma I [REDACTED] otrzymała od A.C [REDACTED] certyfikat ICR 6301276. On sam otrzymał ten certyfikat od właściciela firmy Zh [REDACTED] [REDACTED] Pana H [REDACTED] H [REDACTED], przy użyciu komunikatora chińskiego Wechat, a on otrzymał go od pracowników fabryki Mars. Później lepszej jakości certyfikat wysłała mu też Pani Spencer Huang, pracownica pana H [REDACTED] H [REDACTED]. Fabryka podpisała też na moją prośbę deklarację zgodności dla normy FFP2 EN 149:2001 +A1:2009.

Jak wskazał ww., wedle jego wiedzy, w czasie kiedy obydwie transporty były wysyłane z Chin do Polski, niepotrzebne było przedstawianie certyfikatu CE. Dokumentem wystarczającym do przejścia odprawy celnej w Polsce była deklaracja zgodności wystawiana przez producenta. Kiedy doleciał do Polski drugi transport masek, urząd celny zakwestionował przedstawiony dokument ICR Polska/6301276. Ww. próbował wówczas bezskutecznie skontaktować się z firmą I [REDACTED]. Nie

odpowiadano telefony ani maile. Ww. dodzwonił się 9 kwietnia do P. A. z I. w Korei, wysłał do niego 2 certyfikaty, między innymi certyfikat o numerze 6301276 i otrzymał od niego maila, którego napisał z kopią do Pana R. a K. z ICR Polska. Pan R. K. odpowiedział po angielsku, że wszystkie certyfikaty wystawione pomiędzy 1 a 26 marca zostały wycofane i niektóre zostały wystawione na nowo. A.C. odpisał na maila od Pana R. K. z kopią do Korei prośbę o weryfikację certyfikatów i otrzymałem odpowiedź od ww., z której ww. wnioskował, że certyfikat został wystawiony przez agenta ICR Polska. Pan R. K. wyraźnie napisał "I confirm the certificates is valid" co mimo błędu językowego według ww. oznacza, że potwierdza że certyfikaty są ważne. W międzyczasie udało się nawiązać kontakt z agentem ICR w Chinach firmą G. , który wystawiał certyfikaty CE dla fabryki masek. Agent stwierdził, że certyfikat został wystawiony, a później wycofany. Pan R. K. miał jemu, według tego, co twierdził agent, wysłać certyfikat wystawiony na nowo, ale tego nie zrobił.

Do kupującego wraz z maseczkami zostały przekazane: faktura, packing list, certyfikat CE, Deklaracja zgodności od producenta. Certyfikat CE nie był w tym czasie potrzebny do odprawy celnej. Na stronie urzędu w Polsce w tym czasie była informacja, że jedyny wymagany dokument do odprawy celnej to deklaracja zgodności od producenta.

Jak wskazał A.C., Norma EN14683:2014 jest normą dla maseczek medycznych. Maseczki medyczne w obu transportach miały certyfikat CE dla normy EN14683:2014 oraz deklarację zgodności od producenta. Maseczki medyczne to maseczki "chirurgiczne" 3 warstwowe, ta norma nie dotyczy masek FFP2/N95. Norma EN 149:2001 +A1:2009 jest normą dla masek ochronnych, między innymi dla masek FFP2. Ww. podał, że jako kupujący nie uczestniczy w procesie produkcyjnym masek w Chinach, ale wie że maski są badane przez laboratoria i jest wystawiany na podstawie badań certyfikat a producent wystawia deklarację zgodności. Badanie przeprowadzane jest na kilku sztukach masek przekazanych przez producenta a maski podczas badania ulegają zniszczeniu. Nie jest fizycznie możliwe sprawdzenie każdej maski pod kątem zgodności z normami europejskimi

przed wysyłką z Chin i nie jest to normalna praktyka. Maski nie są dodatkowo badane przed każdą wysyłką.

W zakresie procesu związanego z zakupem maseczek przez IGLOO Sp. z o.o., A.C. [REDACTED] wskazał, że zaczęto rozmawiać na temat eksportu produktów medycznych około 19 marca 2020r. z P. [REDACTED] W. [REDACTED] i Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED]. Ww. pomagał w tym projekcie P. [REDACTED] P. [REDACTED], jego współpracownik. Początkowo rozmawiano na temat zakupu kombinezonów, przyłbic, maseczek medycznych i rękawiczek. W tym czasie bardzo trudno było znaleźć te produkty na rynku chińskim. Wszystkie duże fabryki produktów medycznych miały bardzo dużo zamówień z całego świata. To był czas paniki związanej z Covid. Rozważano wtedy pierwszy zakup kilku milionów masek z Chin i ww. szukał transportu samolotem do Polski. Większość lotów była uziemiona przez pandemię. Po wielu rozmowach i wycenach ww. otrzymał informację 21 marca 2021r. od pana H. [REDACTED] H. [REDACTED] z firmy Z. [REDACTED] że możliwe że będą dostępne maski N95 i maski chirurgiczne z fabryki Mars. Fabryka Mars ma dobrą reputację, działa już od 1996 roku i jest dopuszczonym dostawcą przez FDA produktów medycznych do USA, co jest potwierdzone na stronie FDA USA [www.\[REDACTED\].pl](http://www.[REDACTED].pl). Ww. dowiedział się wtedy od pana Hu [REDACTED], że fabryka pracuje już 24 godziny na dobę i produkuje maski dla innych eksporterów głównie na rynek amerykański. Pan H. [REDACTED] poszedł na spotkanie do fabryki i wynegocjował zakup z produkcji, która już szła dla innego klienta. Dn. 23 marca 2020 ustalono wspólnie z P. [REDACTED] n. W. [REDACTED] i Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] że wysyłany zostanie transport z pomocą firmy Zh [REDACTED] do Frankfurtu. Ww. wystawił fakturę proformę na 100000 masek FFP2 i 20000 maseczek chirurgicznych i otrzymałem potwierdzenie płatności. Nie było możliwości wysyłki bezpośrednio do Polski samolotem. Trzeba było bardzo się spieszyć bo słyszeliśmy od innych osób zaangażowanych w sprzedaż masek z Chin, że firmy amerykańskie i francuskie skupowały miliony masek z rynku w Chinach w wysokich cenach. Maski były produkowane i wysyłane w częściach na lotnisko w Kantonie w Chinach. Pan Ha [REDACTED] g. H. [REDACTED] z firmy Zh [REDACTED] nadzorował osobiście wysyłki i wysyłał ww. na bieżąco zdjęcia. Całość zamówienia musiała znaleźć się w magazynie celnym do końca dnia 26 marca 2020, żeby zdążyć z odprawą celną i nadać na czas na samolot do Niemiec. Ostatnie

zdjęcie z magazynu na lotnisku otrzymał około północy tego samego dnia. Udało się zdążyć i nadać maski na czas do Frankfurtu. 28 marca 2020 nad ranem samolot wyleciał z Chin.

Drugie zapytanie o maski i inne produkty ochronne od P [REDACTED] W [REDACTED] wpłynęło dn. 30 marca 2020r. Wartość i skład zamówienia ustalono 31 marca 2020r. i ww. wystawił wtedy fakturę proformę na przedpłatę na całe zamówienie. Dn. 1 kwietnia 2020r. I [REDACTED] zapłaciło do P [REDACTED] pierwszą zaliczkę w wysokości 220 tys USD. Początkowo masek N95 w zamówieniu miało być ponad 100 000 sztuk. Kompletowano dane i zamówienie i w międzyczasie sprawdzano ceny transportu lotniczego do Europy. Niestety wysyłka do Niemiec nie była już dostępna a jedyne co udało nam się znaleźć w znacznie wyższej cenie za kilogram niż wcześniej to wysyłka do Amsterdamu. W zamówieniu były jeszcze rękawiczki winylowe, które przedpłaciliśmy ale niestety musieliśmy zrezygnować z wysyłki i zwrócić towar na prośbę I [REDACTED]

Mimo wielu prób i negocjacji udało się kupić tylko 10000 masek N95/FFP2, 216000 maseczek chirurgicznych i 5460 pudełek rękawiczek nitrylowych. Za maski musiano zapłacić znacznie więcej niż przy pierwszej wysyłce. Wysyłka zastała nadana z Chin i doleciała w 2 częściach do Amsterdamu, 7 kwietnia 2020r. ww. dostał potwierdzenie, że towar doleciał. Koordynował odbiór towaru z panem G [REDACTED] M [REDACTED], pracownikiem firmy I [REDACTED]

9 kwietnia otrzymał informację o problemach z odprawą celną i problemach z certyfikatem CE. Wtedy zaczął podejmować próby kontaktu z ICR Polska i z I [REDACTED] w Korei. Mieliśmy przedpłacone kolejne zamówienia na maski, które odwołaliśmy. Nadpłatę, którą otrzymał od Igloo Sp. z o.o., zwrócił do I [REDACTED]

Następnie w sprawie został przesłuchany W [REDACTED] W [REDACTED] k założyciel spółki Igloo. W 2020 roku świadek przekazał spółkę synom, którzy na Prezesa Zarządu wybrali T [REDACTED] M [REDACTED]. Spółka współpracuje z Chinami od ponad 20 lat. Gdy w 2020 roku nie było możliwości zakupu maseczek to za pośrednictwem Chin spółce udało się je zakupić. Spółka posiada przedstawiciela w Chinach, który zajmował się wszystkimi sprawami związanymi z zakupem masek. Spółka otrzymała od dostawcy certyfikaty CE oraz ICR Polska /6301276. Po dostarczeniu

masek do I [REDACTED] została dokonana ich sprzedaż do I [REDACTED] [REDACTED] z uwagi że spółki zajmują się innymi działalnościami.

W dalszej kolejności w sprawie został przesłuchany T [REDACTED] M [REDACTED] Prezes Zarządu spółki I [REDACTED]. Z treści zeznań wynika, że spółka zajmuje się produkcją urządzeń chłodniczych oraz usługami w zakresie chłodnictwa. Zakup maseczek został zainicjowany przez właściciela spółki P [REDACTED] W [REDACTED], który zajmował się kontaktem i dostarczeniem masek do spółki.

Z uwagi a fakt, iż we wszystkich ww. wątkach pojawia się kwestia „dobrowolnego certyfikowania”, na którą powołuje się R.K [REDACTED] uzyskano w toku śledztwa stanowisko Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, wg którego, zgodnie z programem PC-P-07-07 ICR miał akredytację upoważniającą ją do przeprowadzania dobrowolnej certyfikacji wyrobów w oparciu o normy wskazane w części 2 ww. programu, m.in. *PN-EN ISO/IEC 17065:2013-03 Ocena zgodności. Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi*. Zgodnie z zapisem na str. 3 ww. programu *Rodzaje wyrobów objętych tym programem oraz wymagania zgodności odniesione do norm lub innych dokumentów normatywnych zestawione zostały w punkcie 14*. W ww. punkcie nie ma wymienionej ani normy EN 149 dla półmasek ochronnych, ani normy EN 14683 dla masek medycznych, w związku z czym nie są one objęte zakresem akredytacji AC 197 udzielonej ICR przez PCA. Nie ma więc dowodów, że ICR miała kompetencje do prowadzenia dobrowolnej certyfikacji takich półmasek i masek.

Ponadto zgodnie z ww. programem (str. 3) *Program ten obejmuje badanie co najmniej jednej próbki wyrobu*, co oznacza, że dla prawidłowego przeprowadzenia dobrowolnej certyfikacji ICR powinna za każdym razem pozyskać próbkę przedmiotowej maski. Zważywszy, że np. norma EN 14683 wymaga dla wykazania zgodności maski medycznej z jej wymaganiami badania w 3 różnych badaniach po 5 masek, to dla tej normy minimalna próbka wynosi 15 sztuk. Ponadto badanie masek na zgodność z ww. normą wymaga posiadania odpowiedniej aparatury, szczegółowo opisanej w ww. normie. Należy wskazać, że zgodnie z zapisem rozdziału 12 ww. programu PC-P-07-07 *Dla wykazania, że wszystkie wymagania*

dotyczące procesu certyfikacji zostały spełnione, przechowywane są w ICR Polska Sp. z o. o. zapisy związane z przeprowadzoną oceną przez okres 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu. W świetle powyższego, weryfikacja czynności faktycznie wykonanych przez ICR w ramach certyfikacji dobrowolnej ww. masek, powinna być możliwa. Maski medyczne są wyrobami medycznymi klasy I, w związku z tym w ich ocenie zgodności nie musi uczestniczyć jednostka notyfikowana, chyba, że są one wprowadzane do obrotu w stanie sterylnym. W takim wypadku zakres udziału jednostki notyfikowanej w tej procedurze jest jednak ograniczony do aspektów związanych z uzyskaniem, zapewnieniem i utrzymywaniem stanu sterylnego. ICR nie jest i nie była jednostką notyfikowaną dla wyrobów medycznych, w związku z czym nie mogła wystawiać certyfikatów zgodności ani z wymaganiami dyrektywy 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych, ani rozporządzenia (UE) 2017/745, które ją zastąpiło. Półmaski ochronne są środkami ochrony indywidualnej w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylecia dyrektywy Rady 89/686/EWG (Dz. Urz. UE L 81 z 31.03.2016, str. 51), które jako, że służą do ochrony dróg oddechowych przed szkodliwymi czynnikami biologicznymi, należą do kategorii III i w związku z tym wymagają certyfikacji przez jednostkę notyfikowaną dla takich środków.

Jak wynika z kolejnego stanowiska ww., w dniu 30 kwietnia 2020r. Prezes Urzędu wysłał drogą mailową do organów właściwych krajów członkowskich formularz COEF w celu poinformowania ich o poczynionych ustaleniach ws. certyfikatów wystawianych przez ICR. W piśmie tym Prezes Urzędu stwierdził, że:

- I ██████████ nie zostało zgłoszone jako jednostka notyfikowana ani w ramach prawodawstwa UE dotyczącego wyrobów medycznych dyrektywy Rady 93/42/EWG, rozporządzenia (UE) 2017/745, ani rozporządzenia (UE) 2016/425 w sprawie środków ochrony indywidualnej ICR jest jednostką notyfikowaną nr 2703 w zakresie czterech innych ustawodawstw europejskich (zgodnie z danymi ujawnionymi w bazie NANDO).

- I ██████████ uzyskała akredytację polskiej jednostki akredytującej - Polskiego Centrum Akredytacji jako jednostka certyfikująca wyroby w zakresie kilku norm zharmonizowanych. Jednakże zakres ww. akredytacji w odniesieniu do

wyrobów medycznych obejmuje tylko normy odnoszące się do właściwości elektrycznych i/lub elektromagnetycznych wyrobów medycznych. Zakres ww. akredytacji nie obejmuje norm odnoszących się do środków ochrony osobistej. Do pisma dołączono dokument określający zakres akredytacji nr AC 197 dla ICR.

- „Atesty” i „certyfikaty” wystawione przez ICR nie są certyfikatami zgodności w rozumieniu przepisów dyrektywy 93/42/EWG, rozporządzenia (UE) 2017/745 ani rozporządzenia (UE) 2016/425.

- Wszystkie w/w certyfikaty i atesty dotyczące wyrobów medycznych oraz środków ochrony indywidualnej zostały wydawane poza zakresem akredytacji udzielonej ICR. przez Polskie Centrum Akredytacji.

- „Certyfikaty” zostały wydane przez ICR na podstawie dobrowolnego programu certyfikacji typu Ia wg programu PC-P-07-07 zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17067:2014-01. Jednak zakres ww. programu nie obejmuje weryfikacji kompletności dokumentacji lub wyników badań laboratoryjnych przedstawionych przez wnioskujących producentów w odniesieniu do norm dotyczących wyrobów medycznych i środków ochrony indywidualnej, w szczególności normy EN 14683:2019+AC:2019 dotyczącej masek medycznych ani normy EN 149 dotyczącej środków ochrony układu oddechowego. Wystawione przez ICR certyfikaty są poza zakresem w/w akredytacji nr AC197 wydanej przez Polskie Centrum Akredytacji dla ww. firmy. Ponadto zgodnie z ww. programem certyfikacji PC-P-07-07 ICR. oświadcza, że akceptuje wyniki badań laboratoryjnych wydane przez laboratoria akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025. Weryfikacja 15 dostępnych „certyfikatów” wydanych przez ICR pokazuje, że żadne z chińskich laboratoriów badawczych wskazanych w tych certyfikatach odnoszących się do wyrobów medycznych lub środków ochrony indywidualnej nie znajduje się na liście opublikowanej przez China National Accreditation Service for Conformity Assessment (CNAS) na jej stronie internetowej. W załączeniu dołączono odnośny komunikat CNAS z dnia 27 kwietnia 2020r.

- Prezes Urzędu skontaktował się z ICR i poprosił o wszystkie informacje o wydanych, cofniętych i odnowionych certyfikatach. Do pisma dołączono listę certyfikatów dostarczoną przez ICR.

- Zgodnie z informacjami otrzymanymi od ICR wszystkie w/w certyfikaty zostały wydane jako dobrowolne dokumenty, stwierdzające zgodność próbki z wybraną normą, nie potwierdzając zgodności ani nie zastępując oceny zgodności przez właściwą jednostkę notyfikowaną. ICR wycofała wszystkie dotychczasowe „certyfikaty” wydane dla wyrobów medycznych i środków ochrony indywidualnej, zastępując niektóre z nich nowymi. ICR zaprzestała stosowania oznakowania CE na nowym wzorze dokumentów.

W toku postępowania uzyskano również stanowisko Komisji Europejskiej pt. *Dobrowolna certyfikacja produktów podlegających prawodawstwu UE w zakresie harmonizacji technicznej*, w której wskazano, iż niektóre organy nadzoru rynku zwróciły uwagę Komisji i innych organów, że w przypadku niektórych produktów podlegających prawodawstwu UE w zakresie harmonizacji technicznej (mianowicie w odniesieniu do środków ochrony indywidualnej, wyrobów medycznych, ATEX, RED i PED) istnieje praktyka „dobrowolnej certyfikacji”, zwłaszcza podczas kryzysu COVID-19. Później zauważono jednak stosowanie tej praktyki w odniesieniu do szeregu innych wyrobów zharmonizowanych, w tym wyrobów bardzo niebezpiecznych (takich jak maszyny używane w środowiskach zagrożonych wybuchem, materiały wybuchowe do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne), w przypadku których udział jednostki notyfikowanej w ocenie zgodności jest zawsze konieczny. Chociaż strony internetowe dotyczące takiej „dobrowolnej certyfikacji” zwykle wskazują, że działalność ta nie jest wykonywana w charakterze jednostki certyfikującej jako jednostki notyfikowanej jako takiej, i zwykle jest ona przedstawiana jako coś podobnego do „znaku jakości”, numer jednostki notyfikowanej był w niektórych przypadkach używany w takich dokumentach (podczas gdy jednostka nie jest zgłoszona w odniesieniu do danych wyrobów), dokumenty te są nazywane certyfikatami, i bardzo często na tych dokumentach występuje oznaczenie CE. Nie jest to zgodne z unijnym prawodawstwem dotyczącym produktów, jak wyszczególniono poniżej, ponieważ taka praktyka prowadzi do zamieszania i nieporozumień co do rzeczywistej wartości takich dokumentów, w tym również niepewności co do rzeczywistego bezpieczeństwa i zgodności danych produktów.

Należy również zauważyć, że terminy *certyfikacja*, *niezależna strona trzecia* i podobne mają szczególne znaczenie w zharmonizowanym prawodawstwie unijnym dotyczącym produktów, zasadniczo związane z pracami wykonywanymi przez jednostki notyfikowane w ramach ich kompetencji i zgodnie z odpowiednią (ymi) procedurą(-ami) oceny zgodności, a ich stosowanie w odniesieniu do innych rodzajów oceny produktów objętych tym prawodawstwem może być mylące. *Certyfikat jest* dokumentem wydawanym przez organ, który bierze na siebie odpowiedzialność w dziedzinach będących przedmiotem zainteresowania publicznego. W związku z tym, jeżeli unijne prawodawstwo dotyczące produktów nie przewiduje udziału strony trzeciej w ocenie zgodności, ale podmiot gospodarczy decyduje się na dobrowolny udział strony trzeciej, dokument wydany przez tę stronę trzecią mógłby nosić nazwę „certyfikatu” tylko wtedy, gdy jednostka zaangażowana na zasadzie dobrowolności jest jednostką notyfikowaną dla określonego obszaru. Jednostka notyfikowana może prowadzić działalność w obszarach, w których nie jest zgłoszona (na przykład w obszarach niezharmonizowanych lub gdy produkty są przeznaczone do państw trzecich); musi jednak wyraźnie zaznaczyć, że działalność ta nie wchodzi w zakres jej notyfikacji na podstawie zharmonizowanego unijnego prawodawstwa dotyczącego produktów, zgłoszonego przez właściwe organy i wymienionego w systemie informacyjnym NANDO Komisji, a działania te nie mogą mieścić się w obszarze zharmonizowanego unijnego prawodawstwa dotyczącego produktów, które wymaga oceny przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana nie może posługiwać się swoim numerem jednostki notyfikowanej w odniesieniu do ocen, badań, certyfikatów lub innych działań w zakresie przepisów, w odniesieniu do których nie została zgłoszona. Działania niezgłoszone nie mogą pokrywać się z działaniami zgłoszonymi, muszą być wyraźnie odróżnione od działań zgłoszonych, nie mogą wprowadzać w błąd i muszą być wyraźnie wymienione jako „niezgłoszone”; w przeciwnym razie organ notyfikujący musi podjąć odpowiednie działania.

Jednostka notyfikowana musi posiadać zasady i procedury pozwalające na rozróżnienie między zadaniami, które wykonuje jako jednostka notyfikowana, a wszelką inną działalnością, w którą jest zaangażowana, oraz musi wyraźnie zaznaczyć to rozróżnienie swoim klientom. W związku z tym materiały marketingowe nie mogą sprawiać wrażenia, że ocena lub inne działania prowadzone

przez jednostkę są związane z zadaniami opisanymi w obowiązującym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym. Należy również podkreślić, że oznakowanie CE umieszcza się wyłącznie po zbadaniu wyrobu i przeprowadzeniu wymaganej procedury lub procedur oceny zgodności zgodnie z obowiązującym unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym. W przypadku niektórych przepisów dotyczących produktów oraz produktów o średnim stopniu ryzyka, zaangażowanie jednostki notyfikowanej jest obowiązkowe - producent nie może przeprowadzić oceny samodzielnie, a skorzystanie z usług nienotyfikowanej jednostki oceniającej zgodność nie jest wystarczające do wystawienia deklaracji zgodności WE/UE lub umieszczenia oznakowania CE.

Art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stanowi, że *oznakowanie CE <...> może być umieszczane wyłącznie na produktach, dla których jest to przewidziane przez szczególne wspólnotowe prawodawstwo harmonizacyjne oraz nie może być umieszczane na żadnych innych produktach.* Art. R12 ust. 1 Decyzji 2008/768/WE, który został włączony do większości aktów prawodawstwa sektorowego, przewiduje możliwość umieszczenia oznakowania CE na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących tylko wtedy, gdy umieszczenie go na produkcie lub jego tabliczce znamionowej nie jest możliwe zainteresowania publicznego. W związku z tym, jeżeli unijne prawodawstwo dotyczące produktów nie przewiduje udziału strony trzeciej w ocenie zgodności, ale podmiot gospodarczy decyduje się na dobrowolny udział strony trzeciej, dokument wydany przez tę stronę trzecią mógłby nosić nazwę „certyfikatu” tylko wtedy, gdy jednostka zaangażowana na zasadzie dobrowolności jest jednostką notyfikowaną dla określonego obszaru. Jednostka notyfikowana może prowadzić działalność w obszarach, w których nie jest zgłoszona (na przykład w obszarach niezharmonizowanych lub gdy produkty są przeznaczone do państw trzecich); musi jednak wyraźnie zaznaczyć, że działalność ta nie wchodzi w zakres jej notyfikacji na podstawie zharmonizowanego unijnego prawodawstwa dotyczącego produktów, zgłoszonego przez właściwe organy i wymienionego w systemie informacyjnym NANDO Komisji, a działania te nie mogą mieścić się w obszarze zharmonizowanego unijnego prawodawstwa dotyczącego produktów, które wymaga oceny przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana nie może posługiwać się swoim numerem jednostki notyfikowanej w odniesieniu do ocen, badań, certyfikatów lub innych działań w zakresie przepisów, w odniesieniu

do których nie została zgłoszona. Działania niezgłoszone nie mogą pokrywać się z działaniami zgłoszonymi, muszą być wyraźnie odróżnione od działań zgłoszonych, nie mogą wprowadzać w błąd i muszą być wyraźnie wymienione jako „niezgłoszone”; w przeciwnym razie organ notyfikujący musi podjąć odpowiednie działania.

Jednostka notyfikowana musi posiadać zasady i procedury pozwalające na rozróżnienie między zadaniami, które wykonuje jako jednostka notyfikowana, a wszelką inną działalnością, w którą jest zaangażowana, oraz musi wyraźnie zaznaczyć to rozróżnienie swoim klientom. W związku z tym materiały marketingowe nie mogą sprawiać wrażenia, że ocena lub inne działania prowadzone przez jednostkę są związane z zadaniami opisanymi w obowiązującym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym. Należy również podkreślić, że oznakowanie CE umieszcza się wyłącznie po zbadaniu wyrobu i przeprowadzeniu wymaganej procedury lub procedur oceny zgodności zgodnie z obowiązującym unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym. W przypadku niektórych przepisów i gdy prawodawstwo dotyczące produktu przewiduje takie dokumenty. Dlatego nie jest dopuszczalne, aby takie „dobrowolne certyfikaty” były opatrzone oznakowaniem CE.

Art. 30 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stanowi, że *zakazuje się umieszczania na produkcie oznakowań, znaków i napisów, które mogą wprowadzić w błąd osoby trzecie z uwagi na skojarzenie z oznakowaniem CE lub podobieństwo formy*. Oczywiście dotyczy to „certyfikatów dobrowolnych” opatrzonych oznakowaniem CE. Taki „certyfikat” prowadzi do zrozumienia, że produkt jest zgodny z obowiązującymi przepisami unijnymi, jednak „dobrowolny certyfikat” jest wydawany bez jakiegokolwiek kontroli produktu i nie jest przewidziany w żadnym z przepisów. Jak podano na odnośnych stronach internetowych, jest on zazwyczaj wydawany wyłącznie po sprawdzeniu dokumentacji.

Przechodząc do wątku zakupu respiratorów dokonanych przez Ministerstwo Zdrowia od spółki E [REDACTED], ustalono, że oferta sprzedaży ww. sprzętu przez podmiot E [REDACTED] wpłynęła na skrzynkę mailową podsekretarza stanu w MZ Janusza Cieszyńskiego w dn. 6 kwietnia 2020r. Z zeznań J.C [REDACTED] wynika,

że oferta była przeanalizowana przez członków zespołu zakupowego MZ oraz profesora R [REDACTED] O [REDACTED] – konsultanta krajowego w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii. Świadek zaznaczył, że w przypadku oferty firmy E [REDACTED] i respiratorów niezbędne było zawarcie umowy pisemnej ze względu na wartość zamówienia oraz jego rodzaj. Specyfikacja sprzętu konsultowana była z profesorem R [REDACTED] O [REDACTED], który to doradzał w zakresie tego, czy dany sprzęt może być wykorzystany do opieki nad ostrymi przypadkami COVID-19 lub też może zostać wykorzystany do innych czynności w zastępstwie respiratorów wyższej jakości, które mogłyby być przesunięte do wykorzystania na potrzeby pacjentów z COVID-19. Konsultacje z profesorem odbywały się drogą mailową, między profesorem a Ma [REDACTED] D [REDACTED] i ww. wiceministrem. J.Cieszyński zeznał także, że A [REDACTED] I [REDACTED] z firmy E [REDACTED] przysyłał kolejne oferty, jeszcze przed zawarciem umowy. Te oferty się dezaktualizowały, przedstawiciel E [REDACTED] informował bowiem MZ, że sprzęt przestaje być dostępny, bo np. zakupił go inny zainteresowany podmiot. Świadek zeznał, że MZ ostatecznie zdecydowało się na zakup 1241 sztuk respiratorów w ramach zawartej w dn. 14 kwietnia 2020r. umowy. Ilość zakupionych sztuk wynikała z aktualnych możliwości finansowych MZ i decyzji, że na zakup można było przeznaczyć kwotę 200 mln złotych, co przy zaproponowanych możliwościach oznaczało 1241 sztuk. Świadek zeznał także, że to on podejmował decyzje, co do ilości poszczególnych typów zamówionych respiratorów, które wynikały z konieczności zmieszczenia się w budżecie 200 mln zł oraz z chęci jak najszybszego otrzymania towaru. W odniesieniu do ceny respiratorów oferowanych przez E [REDACTED] była ona wskazana w ofercie i zgodnie z postanowieniami umowy, świadek zdecydował się tę ofertę przyjąć. Ponadto świadek zeznał, że w zakresie zawierania tej umowy, podejmował on decyzję realizując wytyczne rządowego zespołu zarządzania kryzysowego. W zakresie transakcji z firmą E [REDACTED] polecił przygotować umowę ramową, do której na konkretne zakupy zawierane byłyby umowy wykonawcze.

Umowa z dn. 14 kwietnia 2020r. to umowa ramowa, przy czym była także umową wykonawczą. Jeśli chodzi o realizację tej umowy, to zgodnie ze stanowiskiem świadka, MZ odstąpiło w całości od umowy w zakresie respiratorów MV2000 oraz BELLAVISTA 1000E ze względu na deklarację dostawcy, że nie jest w stanie zrealizować tych dostaw w przewidzianym terminie. Jednocześnie MZ

odstąpiło od umowy w zakresie niedostarczonych w maju 2020r. 46 sztuk respiratorów firmy MEKICS oraz 25 sztuk niedostarczonych w kwietniu i 50 sztuk niedostarczonych w maju oraz 75 sztuk niedostarczonych w czerwcu respiratorów firmy BOARAY PRUNUS. Podjęto decyzję o zamianie 50 sztuk respiratorów marki BOARAY na respiratory niemieckiej firmy DRAEGER. Zamiana została dokonana po konsultacji z profesorem R [REDACTED] O [REDACTED], który potwierdził, że sprzęt firmy DRAEGER jest już wykorzystywany w polskich placówkach ochrony zdrowia. Ostatecznie odebrane zostało 150 sztuk respiratorów firmy MEKICS oraz 50 respiratorów marki DRAEGER. Powyższa zamiana, w zakresie modelu respiratorów, została uzgodniona przez świadka z dostawcą w formie mailowej. Z zeznań świadka wynika także, że respiratory były nabywane w celu zaopatrzenia pacjentów z COVID19, przy czym były nabywane także ze świadomością, że możliwe będzie ich wykorzystanie także w innych schorzeniach. Średni wiek respiratora według danych NFZ to 10 lat, wobec czego nawet jeżeli respiratory nie zostałyby wykorzystane, istnieją obiektywne potrzeby systemu ochrony zdrowia, które mogą one zaspokoić po zakończeniu stanu epidemii. Prognozując zapotrzebowanie na respiratory kierowano się informacjami, które docierały do kraju zza granicy, z krajów Europy zachodniej, w których ocena systemu zdrowia jest czasem nawet lepsza od systemu w Polsce. Mając na uwadze, że w innych krajach dostęp do terapii z wykorzystaniem respiratorów był dla części pacjentów ograniczony, działano w przekonaniu, że powinno się zabezpieczyć system tak, by uniknąć takich sytuacji w Polsce. Ponadto świadek podkreślił, że przy wyborze oferty E&K sp. z o.o. kierowano się tym, że podmiot ten jako jedyny przedstawił ofertę sprzedaży tak dużej liczby sprzętu, który według informacji, którymi dysponowało MZ, nie był dostępny z innych źródeł. Informacje MZ wynikały z relacji z oferentami oraz współpracy ze specjalistami w dziedzinie zwalczania epidemii, które pozyskiwali członkowie zespołu zakupowego. Przy wyborze kontrahenta wykorzystano procedurę uzgodnioną z CBA i otrzymano informację o pozytywnej weryfikacji firmy E [REDACTED] MZ zaakceptowało przedłożoną przez dostawcę ofertę, kierując się informacjami o negatywnym wpływie przedłużających się rozmów na szybką dostępność niezbędnego dla ratowania życia i zdrowia sprzętu. Przedpłata w kwocie 35,1 mln euro została wykonana w dniu zawarcia umowy. Wobec każdego konkretnego modelu respiratora w ofercie

zawarty był procent przedpłaty. Został on także uzgodniony w treści przedstawionej umowy wykonawczej. Nadto ze względu na brak porównywalnych ofert, MZ nie było w stanie ustalić ceny rynkowej nabywanego sprzętu w sposób, który byłby możliwy w normalnej sytuacji. J. [REDACTED] C. [REDACTED] podkreślił, że MZ opierało się na oferowanej cenie oraz informacji o braku dostępności respiratorów na rynkach światowych. Świadek zeznał także, że w związku z dokonanymi przez MZ odstąpieniami od umowy zawartej z E. [REDACTED] odbywały się spotkania z A. [REDACTED] I. [REDACTED] w Ministerstwie Zdrowia w czerwcu i lipcu 2020r. Były to co najmniej trzy spotkania. W lipcu 2020r. trwało jeszcze omawianie okoliczności realizacji umowy, w szczególności zwrotu należnych MZ środków finansowych. W ocenie świadka, transakcja z firmą E. [REDACTED] została zawarta przez MZ w ramach dyspozycji wydanych przez rządowy zespół zarządzania kryzysowego, po dokonaniu uprzedniej weryfikacji wiarygodności kontrahenta przez CBA i w formie zabezpieczającej interesy Skarbu Państwa. Według wiedzy MZ, opartej o informacje otrzymane od firmy E. [REDACTED] problemy, których wynikiem było niezrealizowanie postanowień umowy, wynikały z zewnętrznych okoliczności, których nie dało się przewidzieć w momencie zawierania umowy.

Z zeznań M. [REDACTED] D. [REDACTED] wynikało, że nie uczestniczyła w transakcji zakupu respiratorów od firmy E&K sp. z o.o., ani też nie uczestniczyła w kontaktach z E. [REDACTED], ale wiedziała, że MZ otrzymało ofertę na dużą dostawę respiratorów od firmy E. [REDACTED], ponieważ kilka maili związanych z realizacją tej transakcji zostało przesłanych do jej wiadomości, jako pracownika MZ zajmującego się kwestią zakupów w związku z COVID-19. Świadek podała, że odnośnie tej oferty wiceminister J. [REDACTED] C. [REDACTED] kontaktował się z profesorem R. [REDACTED] C. [REDACTED]. Ponadto z zeznań A. [REDACTED] G. [REDACTED] wynikało, że nie uczestniczyła w zakupie respiratorów przez MZ, nie korespondowała z żadnymi podmiotami w tym zakresie, w tym z A. [REDACTED] I. [REDACTED] z E. [REDACTED] przy czym wiedziała, że dokonywane są takie zakupy.

Natomiast P. [REDACTED] W. [REDACTED] podał, że w okolicach Wielkiej Soboty 2020r. wiceminister J. [REDACTED] C. [REDACTED] przekazał do niego oraz do dyrektora Departamentu Prawnego – K. [REDACTED] M. [REDACTED] email z dyspozycją przygotowania umowy

na zakup tysiąca respiratorów od firmy E [REDACTED]. Umowa miała być przygotowana w trybie pilnym, co umożliwiłoby zarezerwowanie przedmiotu umowy na potrzeby polskich pacjentów.

Umowa została przygotowana w ciągu jednego lub dwóch dni, jednakże na etapie uzgadniania treści umowy z przedstawicielem firmy E [REDACTED] A [REDACTED] I [REDACTED], okazało się, że respiratory zostały zakupione przez Stany Zjednoczone, a tym samym dalsze procedowanie umowy stało się bezzasadne. Departament Prawny, którego pracami kierował dyrektor M [REDACTED], przygotował projekt umowy.

Rolą świadka było wskazanie J [REDACTED] C [REDACTED] wielkości środków finansowych, jakimi dysponuje MZ i które można przeznaczyć na zakup respiratorów. Ustalono, że możliwy jest zakup 1241 sztuk respiratorów, przy czym były to cztery modele. Projekt umowy przygotowany przez Departament Prawny został przekazany przez świadka na maila przedstawiciela firmy E [REDACTED] celem akceptacji lub przedłożenia uwag do projektu. Uzgadnianie treści umowy ramowej wymagało przekazania maili otrzymywanych od firmy E [REDACTED] do Departamentu Prawnego, który odnosił się do propozycji przedstawianych przez firmę E [REDACTED]. Ostateczna treść dokumentu została ustalona w Wielką Niedzielę lub Wielki Poniedziałek 2020r. Akceptacja dokumentu została dokonana przez dyrektora M [REDACTED] wyrażona w formie maila przekazanego do świadka. Umowa ramowa między Skarbem Państwa reprezentowanym przez Ministra Zdrowia a E [REDACTED] została zawarta 14 kwietnia 2020r. w wersji papierowej. Ze strony MZ umowę ramową podpisał Minister J [REDACTED] C [REDACTED], a ze strony E [REDACTED] A [REDACTED] I [REDACTED]. Zgodnie z brzmieniem umowy ramowej, po jej zawarciu, podpisane zostało Zlecenie Nr 1 na zakup 1241 respiratorów. Zlecenie zostało podpisane przez J [REDACTED] C [REDACTED] i stanowiło podstawę wystawienia przez E [REDACTED] czterech faktur, na podstawie których dokonano płatności zaliczki dla E [REDACTED]. Wysokość zaliczki przekraczała 35 milionów euro. Po otrzymaniu faktur, Biuro Administracyjne dn. 14 kwietnia 2020r. dokonało płatności wskazanej zaliczki na rzecz firmy E [REDACTED].

Zgodnie z umową ramową oraz Zleceniem Nr 1, pozostała kwota wynikająca z zakupu 1241 respiratorów, winna zostać zapłacona po dokonaniu dostawy pozostałych respiratorów. Zgodnie ze Zleceniem Nr 1, granicznym terminem dostawy wszystkich respiratorów był 30 czerwca 2020r. Treść Zlecenia Nr 1 wskazywała harmonogram dostawy poszczególnych modeli respiratorów, które powinny zostać dostarczone na rzecz MZ w miesiącach kwietniu, maju oraz czerwcu. Świadek podał, że po podpisaniu umowy oraz dokonaniu płatności zaliczki, czyli przedpłaty, utrzymywano kontakt z firmą E [REDACTED] celem potwierdzenia i ustalenia szczegółowych harmonogramów kwietniowych dostaw. Rozmowy telefoniczne oraz wymianę mailową prowadził świadek oraz J [REDACTED] C [REDACTED]. Intensywność kontaktu z firmą E [REDACTED] [REDACTED] wzrosła pod koniec kwietnia 2020r., kiedy zbliżał się termin dostawy pierwszych respiratorów. Świadek zeznał, że przedstawiciel firmy E [REDACTED] potwierdzał możliwość dostawy respiratorów we wskazanych terminach, jednak nie podawał szczegółowych terminów dostaw. W ostatnich dniach kwietnia 2020r. J [REDACTED] C [REDACTED] otrzymał maila od A [REDACTED] I [REDACTED] informującego, że dostawy respiratorów w kwietniu 2020r. nie będą możliwe, jednak zostaną dostarczone w pierwszym tygodniu maja. W połowie maja, po kolejnym braku informacji o realizacji dostaw, J [REDACTED] C [REDACTED] i podjął decyzję o odstąpieniu od części Zlecenia Nr 1 w zakresie respiratorów, które nie zostały dostarczone w kwietniu 2020r. Rozpatrywana była również opcja związana z odstąpieniem od całości Zlecenia Nr 1, jednak po uzyskaniu informacji od firmy E [REDACTED] wskazującej na realność i wysokie prawdopodobieństwo, a wręcz pewność kolejnych dostaw, zaniechano całościowego odstąpienia. Brak kolejnych dostaw, które winny zostać dostarczone do końca maja 2020r. spowodował kolejne odstąpienie od części Zlecenia Nr 1 w zakresie respiratorów, których dostawa miała zostać zrealizowana w maju 2020r. Kolejna korespondencja mailowa z E [REDACTED] jak również osobiste spotkanie z przedstawicielem firmy – A. I [REDACTED] w którym uczestniczył świadek oraz J [REDACTED] C [REDACTED], potwierdzały możliwość realizacji Zlecenia Nr 1 w zakresie respiratorów, które miały zostać dostarczone w czerwcu 2020r. Jednocześnie przedstawiciel firmy E [REDACTED] zwrócił się do MZ o możliwość zmiany modelu respiratorów BELLAVISTA 1000E na respiratory BELLAVISTA 1000. Zarazem Andrzej Izdebski

w czerwcu 2020r. poinformował MZ o dostarczeniu do Urzędu celnego w Warszawie 50 sztuk respiratorów BELLAVISTA 1000. Ze strony Ministra C [REDACTED] nie było zgody na zmianę modelu, tym samym MZ nie nabyło respiratorów BELLAVISTA 1000. Model BELLAVISTA 1000E zapewniał większą funkcjonalność niż model BELLAVISTA 1000. Jak podkreślił, propozycja zamiany modelu połączona z obniżeniem kosztu respiratora o około 2000 euro na sztuce, nie została zaakceptowana przez J [REDACTED] C [REDACTED]. Świadek podał, że brak kolejnych dostaw stanowił podstawę do podpisania dwóch kolejnych odstąpień od Zlecenia Nr 1. Finalnie z 1241 respiratorów do końca czerwca 2020r. dostarczonych zostało 60 sztuk respiratorów (dwa modele). Kolejnych 140 sztuk zostało dostarczonych w lipcu 2020r. Liczba 1241 respiratorów została wskazana w Zleceniu Nr 1, tym samym suma dostarczonych respiratorów oraz liczba wskazana w czterech odstąpieniach wyczerpywały w całości przedmiot Zlecenia Nr 1. Świadek zeznał, że w lipcu 2020r. A [REDACTED] I [REDACTED] zaproponował możliwość realizacji dostaw respiratorów w miesiącu lipcu i sierpniu, co nie zostało zaakceptowane przez J.C [REDACTED]. Tym samym w lipcu 2020r. na rzecz MZ, firma E [REDACTED] nie była zobligowana do dostawy żadnych respiratorów. Wraz z odstąpieniami od poszczególnych części Zlecenia Nr 1, do firmy E [REDACTED] przekazywane było wezwanie do zwrotu części zaliczki odpowiadającej tej liczbie respiratorów, której dotyczyło odstąpienie. Dodatkowo przekazywano wezwanie do zapłaty kar umownych w wysokości wynikającej z dyspozycji umowy. W wyniku przekazanych odstępstw od Zlecenia Nr 1, firma E [REDACTED] dokonała zwrotu przedpłat za respiratory, które miały zostać dostarczone w kwietniu oraz maju 2020r. Łącznie dokonano zwrotu około 13 milionów euro należności głównej. E [REDACTED] nie dokonała zapłaty jakichkolwiek kar umownych. Jak podał świadek, pozostałe odstąpienia oraz wezwania do zapłaty nie skutkowały dokonaniem wpłaty przez E&K sp. z o.o. P.W [REDACTED] zeznał, że finalnie E [REDACTED] dostarczyła łącznie 200 respiratorów, w tym 50 respiratorów firmy DRAEGER oraz 150 respiratorów firmy MTV1000. Odnośnie modelu DRAEGER świadek podał, że nie był on wskazany w Zleceniu Nr 1, jednak na zmianę modelu na DRAEGER wyraził zgodę J [REDACTED] C [REDACTED]. Odbiór respiratorów został dokonany przez MZ w odniesieniu do 50 sztuk respiratorów DRAEGER przez dyrektora Departamentu Ratownictwa Medycznego –

dyrektora J. G. oraz w odniesieniu do 150 sztuk respiratorów MTV1000 przez świadka. P.W. wskazał, że na etapie odbioru respiratorów stwierdzono brak drenów do dostarczania tlenu z końcówką spełniającą standardy europejskie. Tym samym w protokołach odbioru wniesiono zastrzeżenie o niezgodności przedmiotu dostawy z przedmiotem Zlecenia Nr 1. Zgodnie z oświadczeniem A. stanowiącym załącznik do protokołu, E. zobowiązała się do: w przypadku respiratorów DRAEGER zapłaty za prawidłowe dreny na podstawie noty wystawionej przez MZ, które we własnym zakresie miało zakupić dreny od producenta, tj. DRAEGER sp. z o.o.; w przypadku modelu MTV1000 dostarczyć prawidłowe dreny we wskazanych w protokołach terminach. Odbiory respiratorów realizowane były w czerwcu 2020r. Odnośnie drenów do respiratorów DRAEGER, MZ wystawiło na rzecz E. notę do zapłaty, która do tej pory nie została uregulowana. W odniesieniu do drenów do modelu MTV1000, firma E. dostarczyła je z kilkudniowym opóźnieniem w stosunku do terminów wskazanych w protokołach. Świadek podał, że brak dostaw oraz brak zwrotu przedpłaty oraz zapłaty kar umownych ze strony spółki E. stanowił podstawę podjęcia dalszych czynności związanych z odzyskaniem środków. W lipcu 2020r. zorganizowano spotkanie z Prokuratorią Generalną RP w celu ustalenia dalszych kroków związanych z możliwością odzyskania środków. Zgodnie z ustalonymi możliwościami działania, podjęto działania na rzecz przygotowania wniosku o zabezpieczenie należności. Całość dokumentacji związanej z zakupem respiratorów od E. została przekazana do Prokuratury Generalnej RP, która przygotowała projekt wniosku o zabezpieczenie. Ostatecznie wniosek nie został podpisany ze strony MZ i podjęto działanie, którego celem było ustalenie z przedstawicielem firmy E. harmonogramu spłaty. Świadek zeznał, że w sierpniu 2020r. zorganizowano w MZ spotkanie z A. którego celem było zdefiniowanie harmonogramu i możliwości wykonania zwrotu zaliczki przez E. W wyniku podjętych ustaleń, w sierpniu 2020r. A. i I. przekazał do MZ pismo będące uznaniem długu wynikającego z niezrealizowanej części Zlecenia Nr 1. W powyższym dokumencie przedstawiciel E. zobowiązał się do spłaty należności głównej do końca października 2020r. Ponadto świadek zeznał, że był w stałym kontakcie z A. i I.

który od maja 2020r. nie dostarczył MZ poprawnie wystawionych faktur zaliczkowych oraz faktur rozliczających zaliczki, co powoduje, że nie można było dokonać zaksięgowania dokumentów, na podstawie których MZ dokonało płatności. Świadek zaznaczył, że zgodnie ze stanem rozliczeń z E [REDACTED] na dzień przesłuchania, podmiot zobowiązany był do zapłaty MZ około 12 milionów euro należności głównej powiększonej o należne kary umowne oraz odsetki ustawowe od nieterminowych płatności. Pozostała wartość Zlecenia Nr 1 została zwrócona oraz zrealizowana poprzez dostawę 200 respiratorów. Ww. dodał, że ostatnia wpłata z firmy E [REDACTED] na rzecz MZ miała miejsce w lipcu 2020r. i była to płatność odsetek ustawowych za nieterminowy zwrot przedpłaty za respiratory, które miały zostać dostarczone w kwietniu 2020r. Wysokość wpłaty stanowi około 12 tysięcy euro. P [REDACTED] W [REDACTED] wskazał także, że Firma E [REDACTED] dostarczyła na początku czerwca 2020r. 50 respiratorów firmy DRAEGER, do składnicy ARM, gdzie zostały odebrane przez pracowników składnicy. Świadek nie uczestniczył w odbiorze respiratorów, tym samym nie posiada wiedzy, jakie dokumenty i jakie elementy respiratorów zostały zweryfikowane na etapie przyjęcia. Dodatkowo firma E [REDACTED] dostarczyła 150 sztuk respiratorów MTV1000. Dostawa realizowana była w dwóch etapach obejmujących następujące ilości: a) 10 sztuk – dostawa w czerwcu 2020r. i b) 140 sztuk – dostawa w lipcu 2020r. W przypadku litery a), respiratory zostały dostarczone przez firmę E [REDACTED] do składnicy ARM, a przy odbiorze 10 sztuk respiratorów ww. wziął udział, jako przedstawiciel MZ. Dodatkowo w przyjęciu uczestniczyli pracownicy składnicy. Na etapie weryfikacji dostarczonego sprzętu zostały otworzone wszystkie pudełka oraz zostały uruchomione wszystkie respiratory. Z dokumentacji oraz elementów składowych sporządzona została lista sprawdzająca zgodnie ze wzorem stosowanym w składnicy. Spisane zostały numery seryjne, a świadek wykonał dokumentację zdjęciową. Respiratory, po podłączeniu do prądu, działały. Wprawdzie, jak podał, nie posiada wiedzy merytorycznej w zakresie wyświetlanych parametrów, jednak stwierdził, że funkcjonalność urządzenia w sferze technicznej była spełniona. W odniesieniu do litery b), świadek uczestniczył osobiście w odbiorze respiratorów przez firmę spedycyjną w Urzędzie Celnym Warszawa Okęcie. Po odbiorze respiratorów przez firmę spedycyjną i zwolnieniu z urzędu celnego, 140 sztuk

respiratorów zostało przetransportowanych samochodem Poczty Polskiej do składnicy w ARM. Przy odbiorze spisano wszystkie numery seryjne oraz losowo wybrano ok. pięciu respiratorów, które podłączono do prądu celem potwierdzenia technicznej funkcjonalności urządzenia. Dodatkowo sporządzona została lista sprawdzająca według wzoru stosowanego w składnicy ARM. Świadek wskazał nadto, że na etapie odbierania dostarczonych respiratorów sporządzono protokół odnoszący się do zgodności otrzymanego sprzętu oraz dokumentów z wymogami określonymi w zawartej umowie. Wzór protokołu stanowił załącznik do umowy ramowej. Protokół dotyczący odbioru respiratorów firmy DRAEGER podpisany został przez dyrektora Departamentu Ratownictwa Medycznego, z którego wynika, że wśród dostarczonych asortymentów znajdowały się dreny do dostarczenia tlenu, które nie spełniały norm europejskich. Jak zeznał, w załączniku do protokołu odbioru, p.Andrzej Izdebski zobowiązał się do zapłaty za notę księgową wystawioną przez MZ, które miało zakupić prawidłowe dreny, a następnie obciążyć tym kosztem firmę E [REDACTED]. W przypadku respiratorów MTV1000, w protokole odbioru, wskazano niezgodność drenów do dostarczania tlenu ze standardami europejskimi. W załączniku do ww. protokołów firma E [REDACTED] zobowiązała się do dostarczenia w terminie wskazanym w oświadczeniu drenów spełniający normy europejskie. Powyższe dreny zostały dostarczone z kilkudniowym opóźnieniem w odniesieniu do daty wskazanej w oświadczeniu. Dodatkowo w protokołach wskazano brak paszportów i dokumentów w zakresie gwarancji oraz serwisowania urządzeń. Przy punktach protokołu dotyczących powyższych kwestii wskazano, odpowiednio: a) Brak paszportów – zaznaczono, że paszporty zostaną wydane dla każdego urządzenia z chwilą jego uruchomienia w miejscu docelowym, to jest w szpitalu; b) Gwarancja – ustalono, że okres gwarancji zostanie rozpoczęty z chwilą uruchomienia urządzenia w miejscu docelowym, tj. szpitalu; okres gwarancji będzie biec od dnia uruchomienia sprzętu; c) Serwis – w oświadczeniu stanowiącym załącznik do protokołu, firma E [REDACTED] zobligowała się do realizacji serwisu dostarczonych respiratorów; d) Serwis oraz lista dostawców części – oświadczenie E [REDACTED] w zakresie realizacji tej usługi. Świadek dodał, iż z posiadanej przez niego wiedzy wynika, że każdy respirator posiada indywidualny kod kreskowy, po sczytaniu którego uruchamiany jest okres gwarancji. Tym samym sczytanie tego kodu

w momencie odbioru przez pracowników serwisu wiązałoby się z rozpoczęciem okresu gwarancji, w czasie, w którym sprzęt nie został przekazany do miejsca docelowego, tj. szpitala. P.W. [REDACTED] podał także, że brak na etapie odbioru respiratorów dokumentów wyszczególnionych w protokole odbioru, jak również niespełniające normy europejskiej dreny będące akcesorium do respiratorów, nie stanowią przesłanki do nieodebrania sprzętu i zakwestionowania jego funkcjonalności. Jak wskazano w protokole, paszport oraz dokumenty gwarancyjne zostaną wydane z chwilą uruchomienia sprzętu w miejscu docelowym, tj. szpitalu. Serwis oraz ewentualna wymiana części została zagwarantowana przez firmę E [REDACTED] w oświadczeniu stanowiącym załącznik do protokołu. W przypadku drenów do dostawy tlenu, szpitale dysponują takimi akcesoriami wykorzystywanymi na etapie użytkowania dostępnego sprzętu i posiadane przez szpital akcesoria mogłyby być wykorzystane w przypadku konieczności użycia odebranych respiratorów przed zakupem właściwych drenów od firmy DRAEGER oraz w odniesieniu do respiratorów MTV1000 dostawą właściwych drenów przez firmę E [REDACTED]. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka, E&K sp. z o.o. była zobligowana do przedstawienia podmiotu odpowiedzialnego za serwisowanie urządzeń. Zgodnie z oświadczeniem stanowiącym załącznik do protokołu, firma E&K sp. z o.o. wskazała siebie, jako podmiot odpowiedzialny za serwis urządzeń. Urządzenia dostarczone przez firmę E&K sp. z o.o. zostały przez nią zgłoszone do Urzędu rejestracji produktów leczniczych i dopuszczone przez URPL do użytkowania. Świadek dodał, że przed uruchomieniem odebranych respiratorów, firma E [REDACTED], zgodnie z protokołem odbioru, zapewni serwis, który uruchomi sprzęt. Uruchomienie sprzętu stanowić będzie rozpoczęcie okresu gwarancji, który zostanie wpisany w paszport wystawiony w chwili uruchomienia respiratora w miejscu docelowym, czyli szpitalu. Uruchomienie sprzętu i wydanie paszportu w składnicy ARM wiązałoby się z rozpoczęciem okresu gwarancji w okresie nieużytkowania sprzętu do celów, do jakich został przeznaczony. Tym samym okres gwarancji zostałby skrócony o czas, do którego sprzęt zostanie uruchomiony w miejscu, w którym będzie użytkowany. Mogłoby się zatem zdarzyć, że w chwili przekazania sprzętu do szpitala okres gwarancji byłby już zakończony.

J. G. zeznał z kolei, że w kwestii respiratorów, które zostały dostarczone od firmy E&K w ostatnim tygodniu, odbiór dokonany był po przeprowadzonym sprawdzeniu sprzętu w obecności i z udziałem przedstawiciela firmy Draeger Polska. Jak ww. zaznaczył, z uwagi na doniesienia medialne wskazujące na możliwość dostarczenia sprzętu, który mógł być sprzętem niewyprodukowanym przez rzeczony producenta, podjęta została decyzja żeby sprawdzić urządzenia poprzez autoryzowanego przedstawiciela firmy Draeger. Wraz z przedstawicielem tej firmy udano się do składnicy ARM w Szepietowie, wszystkie urządzenia w liczbie 50 sztuk zostało rozpakowane, uruchomione w celu sprawdzenia, zweryfikowane zostały numery seryjne oznaczone na tabliczkach znamionowych oraz porównane z danymi zawartymi w softwarze urządzenia. Dodatkowo sprawdzone zostało wyposażenie akcesoryjne. Podczas analizy przedstawiciel firmy Draeger wskazał, że urządzenia są fabrycznie nowe, wyprodukowane przez firmę Draeger, są oryginalne oraz gotowe do użycia. Stwierdzono, że dren do podłączenia urządzenia do tlenu posiada końcówkę tzw. BS (British Standard), natomiast w większości szpitali w Polsce stosowane są końcówki o standardzie AGA, w związku z czym uznano, że jest to podstawa do wpisania rozbieżności w protokole odbioru, ale wynikało to z daleko idącej ostrożności. Świadek dodał, że Piotr Węclawik przedstawił reprezentantowi firmy E. rozbieżność wynikającą z dostarczenia urządzeń bez wymienionych w umowie dokumentów w postaci m.in. paszportu urządzenia. Przedstawiciel firmy został wezwany do uzupełnienia dokumentów. Zostało przedłożone oświadczenie przez przedstawiciela firmy E., który zobowiązał się do dostarczenia dokumentów wraz z gwarancją oraz uruchomienia ich we wskazanych miejscach przez zamawiającego w momencie przekazania dyspozycji uruchomienia sprzętu. Ww. podkreślił, że gwarancja i serwis liczyć się będzie od momentu uruchomienia, co powoduje, że w okresie składowania gwarancja nie biegnie. Dodatkowo w oświadczeniu przedłożono, że firma E&K dostarczy dreny do tlenu w standardzie AGA. Ponadto z zeznań świadka wynika, iż warunkiem instalacji respiratorów w szpitalu było dostarczenie odpowiedniego drenu tlenowego. MZ zakupiło dreny tlenowe o standardzie AGA i wystąpiło w tym zakresie z regresem do firmy E&K, a obowiązek ten wynikał z oświadczenia przedstawiciela tej firmy.

Ponadto pismem z dn. 26 listopada 2020r. pełnomocnik Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia poinformował o przeprowadzeniu przez E [REDACTED] serwisu 150 sztuk respiratorów model MTV1000, dla których wystawione zostały paszporty. Wskazano, że urządzenia te są gotowe do przekazania do podmiotów leczniczych, a ich gwarancja rozpocznie bieg w dniu instalacji w placówce leczniczej. Ponadto poinformowano także, iż podmiot D [REDACTED] przeprowadził serwis 50 respiratorów model Draeger Savina, wskazując że paszporty ww. urządzeń mają być dostarczone do dn. 28 listopada 2020r. oraz że ich gwarancja rozpocznie się w dniu instalacji poszczególnych urządzeń w placówce leczniczej. Nadto ww. pismem przekazano także informację, że na dzień 26 listopada 2020r. spółka E [REDACTED] nie dokonała żadnej wpłaty na rzecz Ministerstwa Zdrowia.

Natomiast konsultant krajowy w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii – prof. R. [REDACTED] O [REDACTED] zeznał, że o ile w przypadku zakupu sprzętu typu pompy infuzyjne, czy urządzenia do terapii nerkozastępczej, nie było problemów w jego nabyciu, o tyle zupełnie inaczej wyglądała sytuacja związana z respiratorami. Jak podał, z informacji, które były powszechnie dostępne wynikało, że na rynku nie było respiratorów w sprzedaży, a możliwe terminy zamówień sięgały dwóch – trzech lat. Zakres przekazywanych świadkowi charakterystyk respiratorów był różny, a w pojedynczych sytuacjach konieczny był kontakt z dostawcą, celem pozyskania bliższych informacji na temat parametrów technicznych sprzętu drogą mailową. Świadek zaznaczył, że jeżeli były jakieś pojedyncze próby kontaktu bezpośrednio z nim, to i tak wszyscy byli odsyłani do Ministerstwa Zdrowia, gdyż za każdym razem wszystko było uzgadnianie z MZ. Przedstawiano oferty sprzętu bardzo różnej klasy od uznanych światowych producentów, np. GE, DRAEGER, do nieznanymi dostawców z Dalekiego Wschodu. Różna była również jakość materiałów informacyjnych dotyczących sprzętu. Zdarzały się też oferty hasłowe, gdzie podawano nazwę i typ respiratora, a bliższe szczegóły techniczne wymagały poszukiwań w Internecie. Jak podkreślił prof. R. [REDACTED], z jego wiedzy wynika, że światowa produkcja respiratorów, szczególnie przez dużych i uznanych producentów jest często produkcją pokrywającą bieżące zapotrzebowanie kupujących i trudno jest w szybki sposób zwiększyć produkcję. Niektóre respiratory składane są ręcznie przez jednego pracownika od

początku do końca, co też zapewnia wysoką jakość, ale jednocześnie uniemożliwia szybki wzrost produkcji. W toku współpracy z MZ skategoryzowano trzy kategorie respiratorów, tj. najwyższa klasa – respiratory dla chorych z Covid i o wyśrubowanych parametrach technicznych, klasa pośrednia – mniej zaawansowany sprzęt, który był rekomendowany do zakupu i który bezpośrednio nie byłby używany u chorych z Covid, ale pozwoliłby na uwolnienie sprzętu kategorii najwyższej od chorych przebywających na oddziałach intensywnej terapii, a leczonych z innych powodów, którzy nie wymagają aż tak wyrafinowanych metod wentylacji. Trzeci rodzaj to proste urządzenia służące jako respiratory transportowe, które w przypadku katastrofalnej liczby zachorowań mogłyby być używane do tymczasowej wentylacji płuc. Przedstawiane oferty obejmowały respiratory z wszystkich tych trzech grup. W zakresie swojego opiniowania prof. R.C. [REDACTED] wskazał, iż wyglądało ono następująco – otrzymywał on z MZ bądź ARM informację techniczną, czasami zamieszczona była również cena sprzętu, a czasami również nazwa dostawcy (nazwa producenta była oczywista z racji tego, że nazwy te są specyficzne dla danego producenta). Z reguły załączone materiały zawierały dokładny opis techniczny i charakterystykę produktu, w niektórych przypadkach miały charakter ulotek i wówczas ww. korzystał ze stron internetowych producenta, gdzie z reguły znajdują się pełne opisy techniczne. Jak podał R.C. [REDACTED], z tego, co pamięta, w przypadku sprzętu, z którym nigdy się nie zetknął, w opinii zawierał stwierdzenie, że nie zna sprzętu, ani producenta i nie jest w stanie wskazać ośrodka w Polsce, który by na takim sprzęcie pracował. W tamtym czasie przedstawiano oferty prawdopodobnie niszowych dalekowschodnich producentów, które trudno było zweryfikować w kontekście parametrów technicznych. Jednocześnie przedstawiano sprzęt od poważnych producentów europejskich i amerykańskich, m.in. respiratory GE, Phillips, Medtronic czy BellaVista. Były również oferty z Czech lub Słowacji. W oparciu o przedstawione parametry, świadek oceniał, czy sprzęt może być przydatny dla chorych z COVID-19, czy można go zakwalifikować do drugiej lub trzeciej grupy. Nigdy nie decydował o ilości zakupionych respiratorów, o tym ile należy kupić respiratorów z każdej kategorii, ani jakie są warunki umowy handlowej. Nie miał także informacji na temat tego, czy jakieś zamówienie zostało zrealizowane i w jakim zakresie. Świadek jednoznacznie zaznaczył, że wypowiadał się na temat tego, czy warto

coś kupić, czy też nie, wyłącznie z punktu widzenia medycznego. Opinia ww. konsultanta miała formę pisemną i była przesyłana drogą mailową albo do dyrektora M.D. [REDACTED] albo do Ministra J.C. [REDACTED], przy czym najczęściej do wiadomości obojga, a także przesyłana była do ARM. Świadek wskazał, iż nie ma wiedzy, czy jego opinie miały charakter wiążący dla MZ, tym bardziej, że nie oceniał wszystkich aspektów zakupu. W dużej części przypadków informacje napływające do świadka, dotyczyły parametrów technicznych, natomiast nie zawierały innych elementów takich jak np. czas gwarancji, czy sposób serwisowania sprzętu, choć zdarzały się informacje, gdzie takie deklaracje i informacje zawierano, ale nawet jeżeli przesłane do świadka informacje zawierały inne aspekty oferty, to wypowiadał się on jedynie, co do użyteczności z punktu widzenia medycznego.

W toku postępowania ustalono, że weryfikacji podmiotu E [REDACTED] dokonano zgodnie z procedurą ustaloną z Centralnym Biurem Antykorupcyjnym. CBA w ramach współpracy z Ministerstwem Zdrowia prowadziło działania, które miały służyć jako wsparcie zakupów przez Ministerstwo Zdrowia, realizowanych w trybie art. 6 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Działania w swoim zakresie obejmowały m.in. zakup przez MZ respiratorów od E [REDACTED] i miały na celu przede wszystkim podejmowanie czynności osłonowych, pod kątem wsparcia weryfikacji wiarygodności kontrahentów oferujących sprzedaż materiałów służących do walki z SARS-CoV-2. W toku weryfikacji E [REDACTED] i osób ją reprezentujących CBA wskazało MZ zastrzeżenia co do Prezesa spółki, jednocześnie w przypadku podmiotu weryfikacja była pozytywna.

Jak wynika ze stanowiska Ministerstwa Zdrowia, umowa zawarta z podmiotem E [REDACTED] została przygotowana w Departamencie Prawnym Ministerstwa Zdrowia, stąd nie istniała potrzeba dodatkowego opiniowania jej przez tę komórkę. Ministerstwo Zdrowia nie zwracało się także do Prokuratury Generalnej RP o zaopiniowanie tej umowy. Zaznaczono, że umowa na zakup przez Ministerstwo Zdrowia respiratorów została zawarta w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 i zastosowanie do niej znajdują postanowienia ustawy z dn.

2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, w tym przepis art. 6 ust. 1 w brzmieniu ustawy obowiązującym w dniu zawarcia umowy. Wskazany przepis wyłączał zastosowanie przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych obowiązującej do końca 2020r. w odniesieniu do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19. Tym samym dokonując zakupu w tym trybie nie było konieczności sporządzania dokumentów przetargowych, a skoro tak, to nie było również przedmiotu, który w trybie przewidzianym w przepisie art. 18 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej RP mógłby zostać zaopiniowany. Wskazano, iż choć ustawa z dn. 2 marca 2020r. nie wyłącza wprost mechanizmu z art. 18 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej RP, to jednak art. 6 ust. 1 ustawy z dn. 2 marca 2020r. eliminujący konieczność stosowania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, wywołuje takie właśnie następstwa. Mając na uwadze powyższe, MZ przyjęło, że nie było podstaw, aby stosować tryb z art. 18 ust. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej RP, albowiem został on przewidziany dla innych umów niż zawierane w trybie zamówień publicznych, a nie umów zwolnionych na podstawie ekstraordynaryjnych rozwiązań ustawowych, wprowadzonych w celu przyspieszenia dokonywania zakupów. Ponadto podkreślono, że w szczególnych okolicznościach, w jakich Ministerstwo Zdrowia dokonywało zakupów w pierwszej połowie 2020r., miały miejsce także transakcje, w których nie zawierano pisemnych umów w tradycyjnym rozumieniu, zastępując je np. zaakceptowaną ofertą i fakturą VAT. Jak zaznaczono, było to możliwe, albowiem ustawa z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych nie wskazywała obowiązku zawierania pisemnych umów, a zatem również i w takich przypadkach nie było przedmiotu, który nadawałby się do opiniowania w trybie art. 18 ustawy o Prokuraturii Generalnej RP.

Ostatecznie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym obszernej dokumentacji dotyczącej omawianej transakcji ustalono, że Skarb Państwa – Minister Zdrowia zawarł w dn. 14 kwietnia 2020r. z ██████████ umowę ramową nr AD.252.9.2020, której przedmiotem były warunki współpracy w zakresie zakupu

i dostawy urządzeń (respiratorów). Umowa ramowa została zawarta przy zastosowaniu art. 6 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, tj. z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy z dn. 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych. W związku z ww. zawartą umową z dn. 14 kwietnia 2020r., E [REDACTED] przedłożyła ofertę, którą potwierdzono Zamówieniem nr 1, w którym to podano harmonogram dostaw, cenę za poszczególne przedmioty zamówienia oraz termin dostawy. W ten sposób zawarto tzw. „Umowę Wykonawczą”. Zgodnie z Umową Wykonawczą dostawy urządzeń miały odbywać się sukcesywnie, w okresie od kwietnia do końca czerwca 2020r. Sposób zapłaty obejmował w znacznej części przedpłaty, od których wykonawca uzależniał możliwość zawarcia i wykonania zamówienia. Podstawę prawną zawartej z E [REDACTED] umowy określono także w jej preambule, gdzie wskazano, że umowa została zawarta na podstawie art. 10a w zw. z art. 6 ustawy z dn. 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, tj. z wyłączeniem przepisów ustawy z dn. 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych oraz w zw. z § 1 Uchwały Rady Ministrów Nr 33/2020 z dn. 20 marca 2020r. w sprawie szczególnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w środki ochrony indywidualnej, które są niezbędne do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2. Zakup towarów objętych przedmiotem umowy był podyktowany ochroną zdrowia publicznego i niezbędny do przeciwdziałania COVID-19, mając na uwadze stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, który został wprowadzony od dn. 20 marca 2020r. na mocy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dn. 20 marca 2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii. Ministerstwo Zdrowia nie prowadziło w zakresie objętym zamówieniem negocjacji cenowych z E [REDACTED]. Ustalenia dotyczyły liczby możliwych do dostarczenia respiratorów, przy czym maksymalny termin wskazany przez Ministerstwo Zdrowia stanowił dzień 30 czerwca 2020r. Złożona przez wykonawcę oferta miała sztywny charakter, zaś próby negocjowania mogły spowodować przedłużenie się procesu zawarcia konkretnej umowy, co w ówczesnym okresie, w którym czas grał

niezwykle istotną rolę, rodziło zagrożenie braku dostępności oferowanego towaru. Ministerstwo Zdrowia, na podstawie Umowy Wykonawczej, zamówiło od podmiotu E [REDAKTED] łącznie 1241 respiratorów, na łączną kwotę 44 427 700 euro. Zamówione zostały następujące respiratory:

– 200 szt. respiratora model BORAY 5000D ICU VENTILATOR – PRUNUS za cenę jednostkową 45 000 euro. Faktura nr 14-042020 z dn. 14 kwietnia 2020r. wystawiona przez E&K sp. z o.o. opiewała na łączną kwotę 9 000 000 euro. W tym zakresie ustalono, że zapłata ze strony MZ nastąpi w formie przedpłaty. W związku z powyższym MZ opłaciło ją w ww. sposób w 100%. Termin dostawy powyższego modelu ustalono następująco: 25 szt. w kwietniu 2020r., co najmniej 50 szt. w maju 2020r. oraz pozostałe 125 szt. w czerwcu 2020r. Ponadto w zakresie powyższego zamówienia E [REDAKTED] wystawiło w dn. 14 kwietnia 2020r. (data wpływu do MZ – 4 sierpnia 2020r.) fakturę zaliczkową nr Fz/2020/04/04 potwierdzającą dokonanie przez MZ przedpłaty za całość zamówienia, tj. w wysokości 9 000 000 euro;

– 196 szt. respiratora model MTV1000 ICU VENTILATOR za cenę jednostkową 44 700 euro. Faktura nr 19/14-042020 z dn. 14 kwietnia 2020r. wystawiona przez E&K sp. z o.o. opiewała na łączną kwotę 8 761 200 euro i zgodnie z umową miała zostać opłacona w formie przedpłaty w 65%, a brakujące 35% miało zostać opłacone po dostarczeniu każdej partii towaru. W związku z powyższym MZ dokonało zapłaty w wysokości 5 694 780 euro. Ustalono następujące terminy dostawy ww. respiratorów, tj. 46 szt. w kwietniu 2020r. oraz 150 szt. w czerwcu 2020r. W zakresie powyższej części zamówienia w dn. 14 kwietnia 2020r. została wystawiona przez E [REDAKTED] faktura zaliczkowa nr Fz/2020/04/03 (data wpływu do MZ – 4 sierpnia 2020r.) potwierdzająca dokonanie przez MZ przedpłaty w wysokości 65% wartości zamówienia, tj. 5 694 780 euro;

– 200 szt. respiratora model MV2000 VENTILATOR za cenę jednostkową 44 000 euro. Faktura nr 10-042020 z dn. 14 kwietnia 2020r. wystawiona przez E [REDAKTED] opiewała na łączną kwotę 8 800 000 euro. Zgodnie z umową MZ dokonało zapłaty w formie przedpłaty ww. wysokości. Realizacja dostawy miała nastąpić do dn. 20 kwietnia 2020r. W odniesieniu do tej części zamówienia w dn. 14 kwietnia 2020r.

została wystawiona przez E [REDACTED] faktura zaliczkowa nr Fz/2020/04/01 (data wpływu do MZ – 4 sierpnia 2020r.) potwierdzająca dokonanie przez MZ przedpłaty za całość zamówienia, tj. w wysokości 8 800 000 euro;

– 645 szt. respiratora model BELLAVISTA 1000E za cenę jednostkową 27 700 euro. Faktura nr 03/04/2020 z dn. 3 kwietnia 2020r. opiewała na łączną kwotę 17 866 500 euro i zgodnie z umową miała zostać opłacona w formie przedpłaty w 65%, a brakujące 35% miało zostać opłacone po dostarczeniu każdej partii towaru. W związku z powyższym MZ dokonało zapłaty w wysokości 11 613 225 euro.

W związku z obowiązkiem zapłaty w formie przedpłat, MZ opłaciło ww. faktury wystawione przez E [REDACTED] w łącznej kwocie 35 108 005 euro.

W związku z dostarczeniem przez E [REDACTED] łącznie 150 respiratorów model MTV1000, ww. podmiot przesłał w dn. 28 lipca 2020r. do MZ fakturę nr 03/07/2020 z dn. 9 lipca 2020r. na kwotę 6 705 000 euro dokumentującą przedmiotową dostawę. W fakturze tej wskazano, że MZ dokonało przedpłaty w wysokości 3 638 580 euro, a do zapłaty zostało 3 066 420 euro. W związku z powyższym, MZ pismem z dn. 26 października 2020r. zwróciło się do Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Lublinie o weryfikację poprawności ww. faktury, w szczególności poprawności zastosowanej stawki podatku VAT. W związku z brakiem odpowiedzi na przedmiotowe zapytanie, w dn. 22 stycznia 2021r. MZ ponowiło prośbę o weryfikację. Pismem z dn. 9 marca 2021r. Naczelnik Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej poinformował MZ, iż przedmiotowa faktura nr 03/07/2020 z dn. 9 lipca 2020r. nie spełnia wszystkich wymagań dla uznania jej za prawidłową, w szczególności zawiera niewłaściwą stawkę podatku VAT. Dodatkowo poinformował o zakończeniu kontroli prowadzonej wobec E [REDACTED] w zakresie podatku od towarów i usług za okres od kwietnia do lipca 2020r.

Mając na uwadze powyższe, Ministerstwo Zdrowia pismem z dn. 17 marca 2021r. zwróciło oryginał faktury nr 03/07/2020 z dn. 9 lipca 2020r. na kwotę 6 705 000 euro, z uwagi na fakt, że zawiera niewłaściwą stawkę podatku VAT i jednocześnie wezwało podmiot E [REDACTED] do sporządzenia i dostarczenia do MZ faktur korygujących do faktury nr 03/04/2020 z dn. 14 kwietnia 2020r., na kwotę 17 866 500

euro, faktury zaliczkowej nr Fz/2020/04/04 wystawionej w dn. 14 kwietnia 2020r. na kwotę 9 000 000 euro, faktury zaliczkowej nr Fz/2020/04/01 wystawionej w dn. 14 kwietnia 2020r. na kwotę 8 800 000 euro oraz faktury zaliczkowej nr Fz/2020/04/03 wystawionej w dn. 14 kwietnia 2020r. na kwotę 8 761 200 euro (wpłata 65% w dn. 14 kwietnia 2020r., kwota 5 694 780 euro).

Ponadto zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym przez Lubelski Urząd Celno-Skarbowy w Białej Podlaskiej, ww. Urząd przeprowadził wobec podmiotu E [REDACTED] kontrolę celno-skarbową w zakresie podatku od towarów i usług za okres od kwietnia 2020r. do lipca 2020r. Kontrolowana spółka złożyła korekty deklaracji VAT-7, które nie objęły wszystkich ustaleń kontroli. W związku z powyższym, na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dn. 16 listopada 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021r., poz. 422 ze zm.), postanowieniem z dn. 18 marca 2021r. przekształcono zakończoną kontrolę w postępowanie podatkowe.

Ostatecznie podmiot E [REDACTED] dostarczył 200 ze 1241 sztuk zamówionych przez MZ respiratorów. Częściowo zrealizowane zostały dostawy zaplanowane na czerwiec 2020r., tj. dostarczono 200 z 920 respiratorów przewidzianych w dostawie na ten miesiąc. W czerwcu 2020r. MZ otrzymało 50 (ze 125 zamówionych) respiratorów model DRAEGER SAVINA 300 w zastępstwie modelu BOARAY 5000D (na co wyrażona została uprzednia zgoda) oraz 10 (ze 150 zamówionych) respiratorów model MTV1000. Zgodnie z protokołem dostawy nr 1 z dn. 30 czerwca 2020r., MZ potwierdziło dostawę 50 respiratorów DRAEGER SAVINA 300. Zgodnie z ww. dokumentem, a także oświadczeniem Andrzeja Izdebskiego Prezesa Zarządu E [REDACTED] z dn. 30 czerwca 2020r. dołączonym do ww. protokołu, spółka E [REDACTED] zobowiązała się do dostarczenia karty gwarancyjnej oraz wypełnienia paszportu urządzeń w momencie ich instalacji, a gwarancja zacznie biec w chwili instalacji ww. respiratorów. Nadto ww. oświadczeniem, którego treść została ujęta także w ww. protokole, spółka E [REDACTED] zobowiązała się do zapewnienia dostępności serwisu respiratorów, ich bezpłatnej instalacji, bezpłatnego uruchomienia w miejscu docelowym oraz dostępności części zamiennych. Nadto, w związku z tym, że E [REDACTED] dostarczyła wraz z ww. urządzeniami przewody zasilające urządzenie w tlen w standardzie BS (British Standard), który uniemożliwia podłączenie urządzenia do

instalacji tlenowej w podmiotach leczniczych w Polsce, podmiot ten zobowiązał się do ich wymiany na jego koszt poprzez zapłatę noty księgowej wystawionej przez MZ. Kolejno, zgodnie z protokołem dostawy nr 2 z dn. 30 czerwca 2020r., MZ potwierdziło dostawę 10 respiratorów MTV1000. Zgodnie z ww. dokumentem, a także oświadczeniem Andrzeja Izdebskiego z dn. 30 czerwca 2020r., spółka E [REDACTED] zobowiązała się do dostarczenia karty gwarancyjnej oraz wypełnienia paszportu urządzeń w momencie ich instalacji, a gwarancja zacznie biec w chwili instalacji ww. respiratorów. Nadto wskazanym oświadczeniem, którego treść została ujęta także w ww. protokole, spółka E [REDACTED] zobowiązała się do zapewnienia dostępności serwisu respiratorów, ich bezpłatnej instalacji, bezpłatnego uruchomienia w miejscu docelowym oraz dostępności części zamiennych. Dodatkowo w związku z tym, że E [REDACTED] dostarczyła wraz z ww. urządzeniami przewody zasilające urządzenie w tlen w standardzie BS, który uniemożliwia podłączenie urządzenia do instalacji tlenowej w podmiotach leczniczych w Polsce, zobowiązała się do ich wymiany na własny koszt w terminie do dn. 10 lipca 2020r., tak by zapewnić ich pełną funkcjonalność. W dn. 6 lipca 2020r. spółka E [REDACTED] dostarczyła z opóźnieniem 140 respiratorów model MTV1000. Dostawy respiratorów, które podmiot E [REDACTED], zgodnie z zawartą umową, zobowiązał się wykonać w kwietniu 2020r. i maju 2020r. nie zostały w ogóle wykonane. Ministerstwo Zdrowia jako podmiot zamawiający odstępował od tzw. Umowy Wykonawczej sukcesywnie, w miarę kolejnych terminów upływu dostaw. Oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej przez MZ ze spółką E [REDACTED] objęły dostawę łącznie 1041 respiratorów.

Ministerstwo Zdrowia, zgodnie z Umową, uiszczyło przedpłaty w celu realizacji poszczególnych dostaw (w wysokości 100% albo 65%), w kwotach: 9 000 000 euro, 5 694 780 euro, 8 800 000 euro oraz 11 613 225 euro, tj. łącznie w kwocie ponad 35 mln euro. W związku z powyższym, w składanych sukcesywnie oświadczeniach o częściowym odstąpieniu od Umowy Wykonawczej, MZ wzywało spółkę E [REDACTED] do zapłaty (zwrotu) kwot uiszczonych na podstawie Umowy Wykonawczej, tytułem przedpłat za poszczególne dostawy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Kwoty te w części nie zostały zwrócone. Wyznaczony przez MZ w wezwaniu termin do zwrotu przedpłaty za dostawy przewidziane na kwiecień 2020r.

(9 925 000 euro), upłynął w dn. 22 maja 2020r. W tym terminie spółka dokonała zwrotu kwoty 9 690 000 euro, pozostałą część przedpłaty (235 000 euro) zwróciła w dn. 1 czerwca 2020r. Powyższe ustalono na podstawie: potwierdzenia wpływu na rachunek MZ od E [REDACTED] w wysokości 8 800 000 euro w dn. 18 maja 2020r., potwierdzenia wykonania przelewu przez E [REDACTED] na rzecz MZ w wysokości 890 000 euro w dn. 22 maja 2020r. oraz potwierdzenia wykonania przelewu przez E [REDACTED] na rzecz MZ w wysokości 235 000 euro w dn. 29 maja 2020r. Wykonawca nie uiszczył należnych MZ odsetek ustawowych za opóźnienie.

W związku z odstąpieniem od Umowy Wykonawczej w części obejmującej dostawy przewidziane na maj 2020r., wykonawca był zobowiązany do zwrotu kwoty przedpłat w kwocie 4 306 200 euro w terminie do dn. 10 czerwca 2020r. Zwrotu tej kwoty E [REDACTED] dokonała w dn. 29 czerwca 2020r. (data uznania rachunku Skarbu Państwa). Nie zwrócono odsetek ustawowych za opóźnienie (potwierdzenie przelewu z dn. 26 czerwca 2020r.). Spółka nie dokonała jednak zwrotu przedpłat na dostawy, które zobowiązała się zrealizować w czerwcu 2020r., w kwocie 14 988 225 euro, mimo upływu terminów wskazanych w oświadczeniach o odstąpieniu od Umowy Wykonawczej w części z dn. 22 czerwca 2020r. i dn. 30 czerwca 2020r. Termin na zwrot ww. kwoty przypadał: co do kwoty 3 375 000 euro - na dzień 29 czerwca 2020r. oraz co do kwoty 11 613 225 euro - na dzień 7 lipca 2020r.

Z uwagi na odstąpienia od umowy dokonane przez Ministerstwo Zdrowia, których przyczyną było nienależyte wykonanie umowy przez E [REDACTED] Skarb Państwa nałożył na wykonawcę kary umowne z tytułu odstąpienia od umowy w wysokości: 1 786 650 euro, 337 500 euro, 992 500 euro, 93 870 euro, 430 620 euro – łącznie: 3 641 140 euro. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że podmiot E [REDACTED] zobowiązany jest w dalszym ciągu do zwrotu Ministerstwu Zdrowia łącznej kwoty 12 013 330,87 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Podkreślić jednak należy, że pismem z dn. 14 sierpnia 2020r., skierowanym do Ministerstwa Zdrowia przez działającego w imieniu spółki E [REDACTED] Prezesa Zarządu A [REDACTED], uznano ostatecznie dług wobec Skarbu Państwa i zobowiązano się do spłaty należności wraz z odsetkami w oznaczonym terminie, tj. do dn. 31 października 2020r, co nie nastąpiło.

W dn. 8 lipca 2020r. na wniosek Ministerstwa Zdrowia odbyły się konsultacje przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia i Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, których celem było omówienie kwestii zabezpieczenia praw i interesów Skarbu Państwa, wynikających z postanowień umów zawartych pomiędzy Skarbem Państwa - Ministrem Zdrowia a E [REDACTED] w szczególności wynikających z konieczności odzyskania kwot z tytułu niezwróconych przedpłat na rzecz E [REDACTED]. W trakcie konsultacji Prokuratura Generalna RP wskazała, że w celu zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa Ministerstwo Zdrowia powinno dążyć przede wszystkim do zabezpieczenia wynikających z Umowy roszczeń, w szczególności roszczenia o zwrot ceny uiszczonej za niedokonane dostawy (przedpłaty), w związku ze złożonymi oświadczeniami o odstąpieniu od Umowy. Zarekomendowano, iż podstawowym sposobem osiągnięcia tego celu jest złożenie do właściwego sądu wniosku o zabezpieczenie. Ponadto Prokuratura Generalna RP wskazała, że nie jest wykluczone podjęcie negocjacji (mediacji), przy czym wstępna analiza przekazanych dokumentów wykazała, że ewentualne pole do negocjacji istnieć może jedynie w obszarze roszczeń „dodatkowych”, tj. roszczeń o zapłatę kar umownych i odsetek lub różnic kursowych.

Ponadto przedstawiciele Prokuraturii Generalnej RP potwierdzili gotowość pełnego wsparcia prawnego – w zależności od merytorycznej decyzji Ministerstwa Zdrowia – w formie konsultacji lub pisemnych opinii prawnych dla Ministerstwa Zdrowia na etapie podejmowania dalszych działań w zależności od decyzji ww. Ministerstwa. W notatce dokumentującej przebieg i wnioski ze spotkania konsultacyjnego wskazano, iż przebieg tego spotkania, został zreferowany przez przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia Wiceministrowi J [REDACTED] C [REDACTED], który to przychylił się do kierunku działań zasugerowanych przez Prokuraturę Generalną RP i polecił przygotowanie stosownych dokumentów inicjujących działanie Prokuraturii w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, pismem z dn. 10 lipca 2020r. Ministerstwo Zdrowia zwróciło się do Prokuraturii Generalnej RP o wszczęcie postępowania w sprawie zabezpieczenia i zapłatę przeciwko E [REDACTED]. Z treści korespondencji email wymienianej między przedstawicielami Ministerstwa Zdrowia i Prokuraturii

Generalnej RP wynika, iż Prokuratoria przygotowała projekt wniosku o udzielenie zabezpieczenia jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego. Następnie pismem Wiceprezesa Prokuratorii Generalnej RP skierowanym w dn. 21 lipca 2020r. do J. C. poinformowano, iż wskutek niepotwierdzenia przez Ministerstwo Zdrowia ww. wniosku z dn. 10 lipca 2020r., Prokuratoria uznała, że Minister Zdrowia cofnął powyższy wniosek. W związku z tym MZ w dn. 27 lipca 2020r. wystosowało pismo do Prezesa Prokuratorii, w którym poinformowało, że w związku z uzyskanymi w trybie niejawnym nowymi informacjami dotyczącymi przedmiotowej sprawy zdecydowano o odstąpieniu od wszczęcia postępowania o zabezpieczenie. Kolejno Wiceprezes Prokuratorii Generalnej RP pismem z dn. 28 lipca 2020r. poinformował J. C. że w przypadku podtrzymania przez Ministerstwo Zdrowia wniosku o wytoczenie powództwa o zapłatę przeciwko E. Prokuratoria podejmie niezbędne czynności zmierzające do wytoczenia takiego powództwa.

Pismem z dn. 31 lipca 2020r. prezes zarządu spółki E. poinformował Ministerstwo Zdrowia, iż potwierdza gotowość do polubownego rozwiązania sprawy i dokonania zapłaty z tytułu dokonanych przedpłat do dn. 31 października 2020r. W konsekwencji powyższych deklaracji, Ministerstwo Zdrowia opracowało projekt ugody dotyczącej zamówienia nr 1 z dn. 14 kwietnia 2020r. w ramach umowy ramowej z dn. 14 kwietnia 2020r., AD.252.9.2020 na sprzedaż i dostawę. Mając na uwadze wcześniejsze ustalenia zawarte między Ministerstwem Zdrowia a Prokuratorią Generalną RP oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dn. 16 grudnia 2016r. o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 762, z późn. zm.), pismem z dn. 12 sierpnia 2020r. J. C. zwrócił się do Prezesa Prokuratorii z prośbą o zaopiniowanie projektu ugody w przedmiotowej sprawie wraz z projektem pełnomocnictwa do jej zawarcia. Następnie w dn. 21 sierpnia 2020r. Sekretarz Stanu W. K. cofnął ww. wniosek o zaopiniowanie projektu ugody.

Pismem z dn. 14 sierpnia 2020r. skierowanym do Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia prezes zarządu spółki E&K sp. z o.o. A. I. złożył oświadczenie o uznaniu długu wobec Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia w łącznej wysokości 12.013.330,87 euro „(...) z tytułu częściowo anulowanego zamówienia nr 1 do umowy

ramowej z dn. 14 kwietnia 2020r. AD.252.9.2020 na sprzedaż i dostawę.” W piśmie wskazano, że E [REDACTED] zobowiązuje się do zapłaty ww. sumy, powiększonej o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dn. 15 sierpnia 2020r. do dn. 31 października 2020r. Wyszczególniono również, że na sumę 12.013.330,38 euro składa się 11.921.805 euro tytułem należności głównej oraz 921.525,87 euro tytułem skapitalizowanych odsetek.

W dn. 8 września 2020r. oraz w dn. 2 października 2020r. P [REDACTED] W [REDACTED] z Ministerstwa Zdrowia wysłał do A [REDACTED] I [REDACTED] zapytania odnośnie terminu spłaty zadłużenia E [REDACTED]. W swoich stanowiskach z dn. 18 października 2020r. oraz z dn. 26 października 2020r. A.I [REDACTED] poinformował P [REDACTED] W [REDACTED] a następnie A [REDACTED] G [REDACTED] że spłata przedmiotowej należności jest uzależniona od otrzymania przez E [REDACTED] zapłaty za inną realizowaną przez spółkę transakcję sprzedaży towaru w wysokości 4.438.000 euro. Ww. w swojej korespondencji zaproponował możliwość spłaty pozostałej sumy długu poprzez przekazanie respiratorów będących w posiadaniu E [REDACTED] na rzecz MZ.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Zdrowia, powyższy dług uznany ww. pismem nie został zaspokojony przez E [REDACTED] nawet w części, w terminie wskazanym w ww. oświadczeniu o uznaniu długu, tj. do dn. 31 października 2020r. Mając na uwadze powyższe, w dn. 3 listopada 2020r. Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Zdrowia, zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej skierował do Sądu Okręgowego w Warszawie, Wydziału Cywilnego, pozew przeciwko E [REDACTED] z siedzibą w Lublinie o zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty 54.899.721 zł. Przedmiotem roszczenia Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia w procesie zainicjowanym ww. pozvem była wyłącznie należność uznana przez E [REDACTED] w wysokości 12.013.330,87 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dn. 15 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty oraz zapłata na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwoty 7.200,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu nakazowym. Mając na uwadze powyższe uszczegółowiono, iż Skarb Państwa przedmiotowym pozvem dochodzi od spółki E [REDACTED]

██████████ zapłaty uznanej kwoty, tj. 12.013.330,87 euro. Ponadto w uzasadnieniu pozwu wskazano, że na dzień złożenia pozwu średni kurs waluty euro według Narodowego Banku Polskiego wyniósł 4,5699 zł (Tabela nr 215/A/NBP/2020 z dn. 3 listopada 2020r.). Stąd też wartość przedmiotu sporu ustalono na kwotę 54.899.721 zł (12.013.330,87 x 4,5699), a następnie zaokrąglonej do pełnego złotego (art. 19 § 2 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 8 sierpnia 2008r., V CZ 49/08).

W następstwie pozwu z dn. 3 listopada 2020r., Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, sygn. XXIV Nc 186/20 wydał w dn. 16 listopada 2020r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z którym nakazano pozwanej E ██████████ zapłatę na rzecz powoda Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia kwotę 12.013.330,87 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dn. 15 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty, na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty oraz na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 50.000,00 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniesienie przez E ██████████ w tym terminie zarzutów od nakazu zapłaty.

E ██████████ w dn. 8 grudnia 2020r. złożyła zarzuty od ww. nakazu zapłaty, w którym to spółka nie zakwestionowała zasadności pozwu, natomiast podniesiono argumentację, zgodnie z którą oświadczenie o uznaniu długu było „jednym z elementów negocjacji stron, mających na celu wypracowanie możliwości polubownego zakończenia sporu”. Strona pozwana nie wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, a o zmianę nakazu zapłaty poprzez zobowiązanie pozwanej do wydawania powodowi respiratorów zgodnie z umową. Pozwana zaznaczyła, że nie kwestionuje swojego oświadczenia o uznaniu długu. Co do wysokości zobowiązania wskazanej zarówno w treści oświadczenia z dn. 14 sierpnia 2020r., jak i w treści pozwu strona pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń. Ponadto w zarzutach od nakazu zapłaty sformułowano wniosek o przesłuchanie stron „na okoliczności wskazane w uzasadnieniu pisma” i skierowanie stron do mediacji. Następnie Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, XXIV Nc 186/20 zarządzeniem z dn. 28 grudnia 2020r. wezwał pełnomocnika pozwanej E ██████████ do uzupełnienia

braków formalnych zarzutów od nakazu zapłaty poprzez złożenie odpisu zarzutów i wniesienie opłaty od zarzutów w kwocie 150.000,00 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zarzutów. W związku z tym, że strona pozwana nie uzupełniła ww. braków formalnych w terminie, Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, sygn. XXIV Nc 186/20, postanowieniem z dn. 12 lutego 2021r. odrzucił zarzuty E [REDACTED] [REDACTED] od nakazu zapłaty z dn. 16 listopada 2020r.

Zgodnie z zarządzeniem Sądu Okręgowego w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, sygn. XXIV Nc 186/20 z dn. 24 marca 2021r., nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dn. 16 listopada 2020r. stał się prawomocny z dniem 27 lutego 2020r. Następnie w dn. 25 marca 2021r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, sygn. XXIV Nc 186/20 nadał przedmiotowemu nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym klauzulę wykonalności, wskazując że tytuł ten uprawnia do egzekucji w zakresie tiretu pierwszego ww. nakazu, tj. w zakresie nakazu zapłaty pozwanej E [REDACTED] na rzecz powoda Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia kwoty 12.013.330,87 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dn. 15 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty.

Skarb Państwa – Minister Zdrowia skierował pismem z dn. 25 listopada 2020r. wniosek o wykonanie zabezpieczenia roszczenia do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku W [REDACTED] C [REDACTED] (*dalej także jako*: Komornik Sądowy, Komornik Sądowy W [REDACTED] [REDACTED]). Niniejszym pismem wniesiono o zabezpieczenie roszczenia wierzyciela wynikającego z nieprawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny z dn. 16 listopada 2020r., sygn. akt XXIV Nc 186/20 obejmującego należność główną 12.013.330,87 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dn. 15 sierpnia 2020r. oraz kosztami postępowania wskazanymi w nakazie poprzez zajęcie wierzytelności dłużnika w postaci wynagrodzenia przysługującego mu z tytułu realizacji umowy zawartej z K [REDACTED], której przedmiotem była dostawa respiratorów zamówionych w celu przeciwdziałania i zwalczania COVID-19 oraz ustalenie kosztów postępowania zabezpieczającego. Kolejno pismem

z dn. 26 listopada 2020r., wniesiono o uzupełnienie wniosku z dn. 25 listopada 2020r. przez dokonanie zabezpieczenia przedmiotowego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe, w dn. 2 grudnia 2020r. Komornik Sądowy W [REDACTED] C [REDACTED] wszczął postępowanie zabezpieczające, sygn. Km 406/20. Pismem z dn. 2 grudnia 2020r. Wskazany Komornik zawiadomił spółkę E [REDACTED] o wszczęciu postępowania zabezpieczającego, sygn. Km 406/20, na podstawie tytułu zabezpieczenia, tj. nakazu zapłaty z dn. 16 listopada 2020r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny w sprawie sygn. XXIV Nc 186/20, w celu zabezpieczenia roszczenia przysługującego Skarbowi Państwa – Ministrowi Zdrowia względem E [REDACTED]. Kolejno pismami Komornika Sądowego z dn. 2 grudnia 2020r. zawiadomiono E [REDACTED] o zajęciu rachunków bankowych prowadzonych na rzecz ww. spółki przez PKO BP S.A. Następnie Komornik zawiadomił Powszechną Kasę Oszczędności Bank Polski S.A. o dokonaniu zajęcia rachunków bankowych prowadzonych przez ww. Bank na rzecz E [REDACTED]. Ponadto pismem z dn. 2 grudnia 2020r., zawiadomił także K [REDACTED] o dokonaniu zajęcia wierzytelności w związku z prowadzonym postępowaniem z tytułu należnych zobowiązań E [REDACTED] wobec Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia, jednocześnie zobowiązując spółkę K [REDACTED] do złożenia na rachunek bankowy ww. Komornika świadczenia należnego podmiotowi E [REDACTED] z tytułu umowy między stronami, której przedmiotem była dostawa respiratorów. Kolejno pismem z dn. 2 grudnia 2020r. ww. Komornik Sądowy zawiadomił P [REDACTED] [REDACTED] o zajęciu wierzytelności w związku z prowadzonym postępowaniem Km 406/20 z tytułu należnych zobowiązań E [REDACTED] wobec Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia, jednocześnie zobowiązując ww. Koncern Naftowy do złożenia na rachunek bankowy ww. Komornika świadczenia należnego podmiotowi E [REDACTED] z tytułu realizacji umowy zawartej z tym Koncernem, której przedmiotem była dostawa respiratorów zamówionych w celu przeciwdziałania i zwalczania COVID-19.

Komornik Sądowy w wyniku przeprowadzonych zgodnie z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia czynności na terenie siedziby E [REDACTED] w Lublinie oraz na terenie oddziału E [REDACTED] w Świdniku, nie odnalazł ruchomości podlegających zajęciu.

W wyniku czynności zajęcia rachunków bankowych prowadzonych na rzecz E [REDACTED] przez PKO BP S.A. uzyskano łączną kwotę 10.700,24 zł. Kolejno z tytułu zajęcia wierzytelności uzyskano w KG [REDACTED] w dn. 30 grudnia 2020r. kwotę 24.626.075,56 zł, którą to Komornik Sądowy przełał na konto sum depozytowych Ministerstwa Finansów w dn. 31 grudnia 2020r. K [REDACTED] [REDACTED] dokonała przelewu w wysokości 5.670.030,29 euro na rachunek prowadzony na rzecz ww. Komornika Sądowego, a kwota ta została automatycznie przewalutowana przez ww. bank na kwotę określoną z walucie złoty według kursu własnego (4,3432 euro). Komornik w dn. 31 grudnia 2020r. złożył reklamację o przewalutowanie ww. środków po kursie średnim NBP wynoszącym na dzień 30 grudnia 2020r. 4,5272 euro, ale pismem z dn. 15 stycznia 2021r. ww. bank poinformował wyżej wymienionego o nieuznaniu reklamacji.

Pismem z dn. 9 grudnia 2020r. P [REDACTED] (*dalej także jako: P [REDACTED]*) poinformował Komornika Sądowego o nieuznaniu zajętej wierzytelności, wskazując, że na dzień dokonania zajęcia dłużnikowi E [REDACTED] nie przysługuje od P [REDACTED] żadna wierzytelność pieniężna, a ponadto nie istnieje stosunek prawny, na podstawie którego taka wierzytelność mogłaby przysługiwać w przyszłości.

Następnie pismem z dn. 22 grudnia 2020r. Skarb Państwa – Minister Zdrowia wniósł o uzupełnienie wniosku o zabezpieczenie poprzez dokonanie zajęcia ruchomości w postaci respiratorów należących do dłużnika E [REDACTED] znajdujących się na terenie Warszawy, po odprawie celnej oraz przed odprawą celną (Urząd Celny III „Port Lotniczy”/Lotnisko Chopina w Warszawie lub Urząd Celny I w Warszawie lub składowane w magazynie po odprawie celnej).

W dn. 23 grudnia 2020r. Komornik Sądowy podczas czynności mających na celu wykonanie ww. wniosku z dn. 22 grudnia 2020r. ustalił z Kierownikiem Oddziału Celnego Towarowego I w Warszawie, że spółka E [REDAKTED] nie posiada ruchomości po odprawie celnej, znajdujących się w magazynach urzędu. Poczyniono ustalenia, że ruchomości, o których zajęcie wnosi uprawniony znajdują się w Magazynie Czasowego Składowania firmy L [REDAKTED] z siedzibą w Warszawie. Zgodnie ze stanowiskiem przekazanym przez spółkę L [REDAKTED] oraz Urząd Celny I w Warszawie towar do momentu odprawy stanowił własność przewoźnika lotniczego Q [REDAKTED] i nie mógł podlegać zajęciu do momentu odbioru przez spółkę E&K Sp. z o.o. Mając na uwadze powyższe, Komornik Sądowy odstąpił od zajęcia ruchomości. W związku z powyższym pismem z dn. 29 grudnia 2020r. Komornik Sądowy poinformował Ministra Zdrowia oraz Ministerstwo Finansów Krajową Administrację Skarbową o ustaleniach poczynionych podczas czynności w dn. 22 grudnia 2020r., wskazując jednocześnie, że zachodzi obawa, iż przedmiotowe ruchomości mogą zostać usunięte z Polski, a Skarb Państwa – Minister Zdrowia może nie uzyskać zabezpieczenia swoich roszczeń.

Następnie pismem z dn. 12 stycznia 2021r. wniesiono o uzupełnienie wniosku z dn. 25 listopada 2020r. przez dokonanie zabezpieczenia przedmiotowego roszczenia poprzez zajęcie ruchomości w postaci respiratorów należących do dłużnika E [REDAKTED] [REDAKTED] znajdujących się na terenie Warszawy (przed odprawą celną w Magazynie Czasowego Składowania firmy L [REDAKTED] w Warszawie). W związku z powyższym Komornik Sądowy w dn. 14 stycznia 2021r., podjął na wniosek uprawnionego, czynności zajęcia ruchomości. Czynności przeprowadzono w obecności pracowników firmy L [REDAKTED] oraz funkcjonariusza służby celno-skarbowej. Czynność nie doszła do skutku, gdyż Dyrektor Oddziału Cargo L [REDAKTED] nie wyraził zgody na przeprowadzenie czynności zajęcia ruchomości, które znajdują się w dozorze spółki L [REDAKTED] oświadczając, iż w tamtym momencie nie było możliwości ustalenia, kto jest właścicielem tych ruchomości. Według listów przewozowych dysponentem tych przesyłek były podmioty T [REDAKTED] oraz Q [REDAKTED]. Ww. zobowiązał się ustalić z władzami spółki L [REDAKTED] czy wyrażą zgodę na zajęcie

przedmiotowych ruchomości. W trakcie czynności ustalono, iż na dzień 14 stycznia 2021r. w Magazynie Składowania Czasowego firmy L [REDACTED] znajdują się przesyłki, gdzie zobowiązana spółka była wykazana jako deklarowany odbiorca. Przesyłki były deklarowane przez L [REDACTED] jako dostępne w magazynie, ich wartość oraz stan nie były znane. Palety były zafoliowane, a Komornikowi Sądowemu okazano do zewnętrznych oględzin przesyłkę nr 235-54854660. Komornik Sądowy poinformował Skarb Państwa – Ministra Zdrowia o poczynionych w trakcie ww. czynności ustaleniach.

Kolejno pismem z dn. 20 stycznia 2021r. skierowano dalsze uzupełnienie wniosku o zabezpieczenie roszczenia poprzez zajęcie należących do dłużnika respiratorów BELLAVISTA 1000, znajdujących się w Urzędzie Celnym III „Port Lotniczy” w Warszawie, respiratorów MTV1000 znajdujących się w magazynach Uniwersal Express sp. z o.o. w Brwinowie lub innych rzeczy ruchomych, które się tam znajdują, a są własnością E [REDACTED] oraz ruchomości znajdujących się w oddziale E [REDACTED], ZP w Świdniku. W związku z ww. wnioskiem, w dn. 22 stycznia 2021r. Komornik Sądowy podjął czynność zajęcia ruchomości w magazynie Uniwersal Express sp. z o.o., która nie doszła do skutku, gdyż obecna przy czynnościach Prezes U [REDACTED] oświadczyła, że spółka nie posiada i nie przechowuje ruchomości stanowiących własność zobowiązanej E&K sp. z o.o., o czym też Komornik Sądowy poinformował Ministra Zdrowia.

Mając na uwadze ww. pismo z dn. 12 stycznia 2021r., Ministerstwo Zdrowia skierowało pismem z dn. 22 stycznia 2021r. wniosek na podstawie art. 845§2 k.p.c., do L [REDACTED] o wyrażenie zgody na zajęcie ruchomości w postaci respiratorów kierowanych do E [REDACTED] znajdujących się w Warszawie w Magazynie Czasowego Składowania podmiotu L [REDACTED]. W odpowiedzi na powyższy wniosek, L [REDACTED] pismem z dn. 26 stycznia 2021r. S.A. wyraziło zgodę na dokonanie przedmiotowego zajęcia.

Ponadto pismem z dn. 28 stycznia 2021r. Ministerstwo Zdrowia skierowało uzupełnienie wniosku o wykonanie zabezpieczenia roszczenia poprzez zajęcie wierzytelności E [REDACTED] w postaci wynagrodzenia przysługującego spółce z tytułu

realizacji umowy sprzedaży 418 sztuk respiratorów z dn. 27 stycznia 2021r., zawartej z MA [REDAKTED] z siedzibą w Warszawie. Informacja o zawarciu powyższej umowy wpłynęła do Ministerstwa Zdrowia z Ministerstwa Finansów – Krajowej Administracji Skarbowej w dn. 28 stycznia 2021r. Mając na uwadze powyższe, pismem z dn. 28 stycznia 2021r. ww. Komornik Sądowy Wojciech Chomicki w sprawie sygn. Km 406/20 zawiadomił M [REDAKTED] o zajęciu wierzytelności w związku z prowadzonym postępowaniem z tytułu należnych zobowiązań E [REDAKTED] [REDAKTED] wobec Skarbu Państwa – Ministerstwa Zdrowia, jednocześnie zobowiązując spółkę M [REDAKTED] do złożenia na rachunek bankowy ww. komornika świadczenia należnego podmiotowi E [REDAKTED] z tytułu umowy sprzedaży respiratorów medycznych typu Bellavista 1000 w ilości 418 sztuk zawartej w dn. 27 stycznia 2021r.

Następnie pismem z dn. 12 lutego 2021r. Ministerstwo Zdrowia skierowało uzupełnienie wniosku o wykonanie zabezpieczenia roszczenia, wskazując szczegółowe dane w zakresie ruchomości mogących podlegać zajęciu, tj. nr listów przewozowych AWB 418 sztuk respiratorów medycznych typu Bellavista 1000 należących do E [REDAKTED], znajdujących się w magazynie L [REDAKTED]. W dn. 16 lutego 2021r. ww. Komornik Sądowy dokonał zajęcia ruchomości na zabezpieczenie wierzytelności w postępowaniu sygn. KM 406/2020 w postaci 418 sztuk respiratorów Bellavista 1000 z akcesoriami. Przedmiotowego zajęcia dokonano w Magazynie Składowania Czasowego należącego do podmiotu L [REDAKTED] [REDAKTED] w Warszawie, za jego zgodą, jednocześnie oddając zajęte ruchomości pod dozór L [REDAKTED]. Przedstawiciel zobowiązanej spółki E&K sp. z o.o. nie był obecny przy czynnościach, w związku z tym pismem z dn. 16 lutego 2021r. poinformowano E [REDAKTED] o dokonany zajęcia z pouczeniem o treści art. 847§2 k.p.c. Pismem z dn. 25 marca 2021r. Komornik Sądowy zwrócił się do Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w trybie art. 813 k.p.c. z wnioskiem o wyznaczenie biegłego w celu sporządzenia opinii, w której określi wartości ruchomości w postaci 418 szt. respiratorów medycznych Bellavista 1000 z akcesoriami (zajętych w dn. 16 lutego 2021r.) oraz o odebranie od niego

przysiężenia. Ww. Sąd Rejonowy, Wydział I Cywilny postanowieniem z dn. 31 marca 2021 r., sygn. I Co 470/21 wyznaczył wskazanego powyżej biegłego.

Postanowieniem z dn. 29 kwietnia 2021r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku Wojciech Chomicki stwierdził zakończenie postępowania zabezpieczającego, sygn. Km 406/20 w związku ze złożeniem w dn. 6 kwietnia 2021r. przez Skarb Państwa – Ministra Zdrowia wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym z dn. 16 listopada 2020r. Sądu Okręgowego w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny, sygn. XXIV Nc 186/20, któremu w dn. 25 marca 2021r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIV Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności. W związku z powyższym wszczęto postępowanie egzekucyjne, sygn. Km 72/21. Pismem z dn. 5 maja 2021 r., ww. Komornik Sądowy zlecił biegłemu powołanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wykonanie oszacowania wartości zajętych ruchomości. W dn. 28 maja 2021r. biegły złożył w Kancelarii Komorniczej opinię z dn. 26 maja 2021r. w zakresie ustalenia wartości rynkowej zajętych ruchomości w postaci respiratorów, zgodnie z którą wartość 1 sztuki respiratora Bellavista 1000 z akcesoriami wynosi 40 000 zł netto.

W związku z treścią ww. opinii biegłego, postanowieniem Komornika Sądowego Wojciecha Chomickiego z dn. 31 maja 2021r. o oszacowaniu zajętych ruchomości, sygn. Km 72/21 stwierdzono ustalenie wartości zajętych w sprawie ruchomości, tj. 418 respiratorów Bellavista 1000 z akcesoriami na kwotę 40 000 zł netto za sztukę. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Zdrowia z dn. 3 sierpnia 2022r. zakończone zostało postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Ministerstwo Zdrowia, dotyczące ww. respiratorów. Spośród 418 respiratorów BELLAVISTA 1000 92 szt. to respiratory posiadające znak CE. Pozostałe 326 szt. urządzeń to respiratory nie posiadające znaku CE. Posiadają one jednak symbol CSA potwierdzający, że urządzenia te miałyby spełniać stosowne normy dopuszczające je do stosowania na terytorium Stanów Zjednoczonych i Kanady (można je uznać za technologicznie tożsame z 92 sztukami posiadającymi znak CE). W konsekwencji przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego Skarb Państwa przejął na własność ww. respiratory, zaliczając ich wartość na poczet dochodzonej należności. Zagospodarowanie respiratorów objętych

postępowaniem egzekucyjnym, nastąpiło w oparciu art. 46d ust. 4 ustawy z dn. 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069, z późn. zm.) - poprzez utworzenie rezerwy w ramach RARS (dokumentacja dotycząca tworzenia rezerwy ma charakter niejawnny). Wcześniej komornik zajął wierzytelności roszczenie dłużnika - spółki E&K sp. z o.o. z tytułu realizacji umów zawartych z K [REDAKTION]. Na podstawie tej czynności na konto Skarbu Państwa wpłynęła kwota łączną 24 586 679,43 zł.

W odniesieniu do ww. 418 respiratorów BELLAVISTA 1000, Skarb Państwa - Minister Zdrowia wytoczył powództwo przeciwko E [REDAKTION] i M [REDAKTION] [REDAKTION] którym powód zmierzał do podważenia umowy sprzedaży 418 respiratorów BELLAVISTA 1000 z dn. 27 stycznia 2021r. Po udzieleniu w sprawie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego i zakazania dalszego obrotu respiratorami, pozwane rozwiązały umowę co umożliwiło zajęcie ruchomości i przejęcie ich na własność przez Skarb Państwa - Ministra Zdrowia. Stąd też, zgodnie z ustaloną pomiędzy Prokuratorią Generalną a Ministerstwem Zdrowia strategią procesową, Prokuratoria Generalna cofnęła pozew oraz wniosła o umorzenie postępowania. Postanowieniem z dn. 20 grudnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie (I C 1976/21I) umorzył postępowanie dotyczące umowy z dn. 27 stycznia 2021 r. (418 respiratorów BELLAVISTA 1000) oraz obciążył E [REDAKTION] i M [REDAKTION] kosztami postępowania, uznając powoda za podmiot, który wygrał postępowanie. Obecnie trwa oczekiwanie na uprawomocnienie się ww. orzeczenia, co pozwoli na zakończenie sprawy.

W postępowaniu komorniczym Sąd Rejonowy Lublin-Wschód wyznaczył Wojciecha Grucholę biegłym w sprawie określenia wartości respiratora medycznego BELLAVISTA 1000. Pozostałe rzeczy ruchome zostały przejęte przez Skarb Państwa działając na podstawie art. 875 i art. 876 Kodeksu postępowania cywilnego. Przejęcie jest prawomocne. Postępowanie egzekucyjne z nieruchomości dłużnika E&K sp z o.o. z siedzibą w Lublinie, położonej przy ul. Radziwiłowskiej 5, dla której Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze KW LUI 1/00184857/3 (NKW: LU1I/00184857/3), prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie Michała Walewskiego - Kancelaria Komornicza nr XVII w Lublinie, pod sygn. akt: Km 587/21.

Postępowanie egzekucyjne z ww. nieruchomości zostało zakończone, postanowienie o przysądzeniu własności VIII Co 715/22 uprawomocniło się w dn. 28 czerwca 2022r., a postanowieniem z dn. 13 lipca 2022r. komornik ustalił plan podziału sumy uzyskanej przez egzekucję z nieruchomości, zgodnie z którym ustalił sumę podlegającą podziałowi na kwotę 605 000,00 zł oraz dokonał podziału sumy uzyskanej z egzekucji pomiędzy wierzycieli biorących udział w egzekucji, tj. Komornika Sadowego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie Michała Walewskiego, Pierwszy Urząd Skarbowy w Lublinie w sprawie: Km 98/22, oraz w sprawie: Km 127/22, Skarb Państwa - Ministra Zdrowia w sprawie Km 587/21, Prezydenta Miasta Lublin w sprawie: Km 176/22, Skarb Państwa Sąd Okręgowy w Warszawie XV Wydział Wykonywania Orzeczeń w sprawie Kms 76/22.

Ponadto Skarb Państwa - Ministra Zdrowia reprezentowany przez Prokuratorie Generalną skierował powództwo przeciwko E [REDAKTOWANO] i M [REDAKTOWANO] którą Powód zmierza do podważenia umowy sprzedaży 46 respiratorów MTV 1000 z dn. 4 lutego 2021r. Po udzieleniu w sprawie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego i zakazania dalszego obrotu respiratorami, pozwane rozwiązały umowę co umożliwiło zajęcie ruchomości i przejęcie ich na własność przez Skarb Państwa - Ministra Zdrowia. Stąd też, zgodnie z ustaloną pomiędzy Prokuratorie Generalną a Ministerstwem Zdrowia strategią procesową, Prokuratoria Generalna cofnęła pozew oraz wniosła o umorzenie postępowania. Postanowieniem z dn. 15 grudnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie (IV C 2167/21) umorzył postępowanie dotyczące umowy z dn. 4 lutego 2021 r. (46 respiratorów MTV 1000) oraz obciążył E [REDAKTOWANO] i M [REDAKTOWANO] kosztami postępowania, uznając powoda za podmiot, który wygrał postępowanie.

Ponadto, jak ustalono, w dn. 13 listopada 2020r. Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Zdrowia, zastępowanego przez Prokuratorie Generalną Rzeczypospolitej Polskiej skierował do Sądu Okręgowego w Warszawie, pozew przeciwko E [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] o zapłatę kwoty 16.370.566 zł w postępowaniu upominawczym wraz z wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia.

Niniejszym powództwem Skarb Państwa – Minister Zdrowia dochodził od E [REDACTED] zapłaty 3.641.140 euro naliczonych i wymagalnych kar umownych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, na skutek którego doszło do niekwestionowanego odstąpienia od umowy, której przedmiotem była dostawa respiratorów zamówionych w celu ograniczenia skutków rozprzestrzeniania się i zapobiegania epidemii COVID-19. Przedmiotem roszczenia Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia w tym procesie były wyłącznie wierzytelności Skarbu Państwa w stosunku do E [REDACTED] w postaci zryczałtowanego odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, tj. kwota 3.641.140 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi: od kwoty 992.500 euro od dn. 26 czerwca 2020r. do dnia zapłaty, od kwoty 430.620 euro od dn. 30 czerwca 2020r. do dnia zapłaty, od kwoty 337.500 euro od dn. 3 lipca 2020r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.786.650 euro od dn. 17 lipca 2020r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 93.870 euro od dn. 25 lipca 2020r. do dnia zapłaty wraz z zapłatą na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwoty 7.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas od uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu upominawczym. Natomiast w zakresie roszczenia odsetkowego, Skarb Państwa każdorazowo wzywał E [REDACTED] do zapłaty kary umownej w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż na dzień jego złożenia średni kurs waluty euro według Narodowego Banku Polskiego wyniósł 4,4960 zł (Tabela nr 222/A/NBP/2020 z dnia 13 listopada 2020r.). Dlatego wartość przedmiotu sporu ustalono na kwotę 16.370.566 zł (art. 19 § 2 k.p.c., postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 8 sierpnia 2008r., V CZ 49/08). Jednocześnie niniejszym pozwem powód wniósł o dokonanie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego dochodzonego pozwem.

W następstwie pozwu z dn. 13 listopada 2020r. Sąd Okręgowy w Warszawie, II Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. II Nc 248/20 wydał w dn. 26 listopada 2020r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z którym nakazano pozwanej E [REDACTED] zapłatę na rzecz powoda Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia w ciągu

dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, kwoty 3.641.140 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od następujących kwot:

- 992.500 euro od dn.26 czerwca 2020r. do dnia zapłaty,
- 430.620 euro od dn. 30 czerwca 2020r. do dnia zapłaty,
- 337.500 euro od dn. 3 lipca 2020r. do dnia zapłaty,
- 1.786.650 euro od dn. 17 lipca 2020r. do dnia zapłaty,
- 93.870 euro od dn. 25 lipca 2020r. do dnia zapłaty albo wniesienie w tym terminie sprzeciwu. Nadto nakazano, aby E [REDACTED] w Lublinie w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaciła na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz nakazano pobranie od pozwanej E [REDACTED] na rzecz Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 200.000,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

W dn. 7 stycznia 2021r. pozwana spółka E [REDACTED] wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zaskarżając go w całości, wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa w całości, dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wyjaśnień stron na potwierdzenie faktu niezawinienia pozwanej strony w opóźnieniach realizacji umowy ramowej nr AD.252.9.2020 na sprzedaż i dostawę z dn. 14 kwietnia 2020r. oraz dążenia pozwanej do polubownego rozwiązania kwestii opóźnień w realizacji ww. umowy, o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych oraz wydanie postanowienia stwierdzającego utratę mocy nakazu zapłaty w całości. Po usunięciu braków formalnych, w związku ze skutecznym wniesieniem sprzeciwu Sąd Okręgowy w Warszawie, II Wydział Cywilny, sygn. II Nc 248/20 postanowieniem z dn. 17 lutego 2020r. orzekł o upadku w całości nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dn. 26 listopada 2020r.

Ponadto postanowieniem z dn. 26 listopada 2020r. Sąd Okręgowy w Warszawie, II Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. II Nc 248/20 oddalił wniosek Skarbu Państwa – Ministra Zdrowia o zabezpieczenie roszczenia dochodzonego pozwem z dn. 13 listopada 2020r. Sąd wskazał, iż przedmiotowy wniosek podlegał oddaleniu z uwagi na

brak interesu prawnego w zabezpieczeniu roszczenia, a nadto zaznaczył, że powód uprawdopodobnił, na ówczesnym etapie postępowania, swoje roszczenie, niemniej jednak brak w sprawie drugiej z kumulatywnych przesłanek zabezpieczenia, tj. interesu prawnego w zabezpieczeniu. W uzasadnieniu postanowienia Sąd stanął na stanowisku, iż przedstawione przez Skarb Państwa – Ministra Zdrowia dowody bądź dotyczą sytuacji historycznej, bądź też nie wykazują ciężkiej sytuacji finansowej pozwanej, która uzasadniałaby przypuszczenie, że w braku zabezpieczenia wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione.

W dn. 22 stycznia 2021r. Skarb Państwa – Minister Zdrowia złożył zażalenie na ww. postanowienie z dn. 26 listopada 2020r. Sądu Okręgowego w Warszawie, w przedmiocie oddalenia wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia dochodzonego pozwem z dn. 13 listopada 2020r., zaskarżając powyższe orzeczenie w całości, jednocześnie wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia. W związku z powyższym pismem z dn. 10 lutego 2021r. powód wniósł do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosek dowodowy wraz ze zmianą wniosku o zabezpieczenie, wskazując że dokumenty, o których dopuszczenie i przeprowadzenie z nich dowodu wnosi nie istniały w momencie składania zażalenia na postanowienie z dn. 26 listopada 2020r., a następnie pismem z dn. 12 lutego 2020r. Skarb Państwa – Minister Zdrowia złożył wniosek dowodowy wraz ze sprecyzowaniem wniosku o zabezpieczenie, jednocześnie wskazując że dokument, o którego dopuszczenie i przeprowadzenie z niego dowodu wnosi, nie istniał w momencie składania pisma procesowego z dn. 10 lutego 2021r.

W wyniku rozpoznania ww. zażalenia, Sąd Okręgowy w Warszawie, II Wydział Cywilny, sygn. II Cz 21/21 postanowieniem z dn. 19 marca 2021r. orzekł o zmianie zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że na czas trwania postępowania udzielił zabezpieczenia roszczenia powoda o zapłatę kwoty 3 641 140 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, do wysokości sumy zabezpieczenia w kwocie 16 691 445 zł. W dniu 25 marca 2021r. nadano niniejszemu postanowieniu klauzulę wykonalności.

Postępowanie zainicjowane pozwem z dn. 13 listopada 2020r. o zapłatę kar umownych toczyło się przed Sądem Okręgowym w Warszawie, II Wydziałem Cywilnym pod sygn. akt II C 616/21. Postanowieniem z dn. 5 sierpnia 2022r. Sąd

zawiesił niniejsze postępowanie z uwagi na śmierć jedyne go członka zarządu pozwanej spółki. Po ustanowieniu E [REDACTED] kuratora w osobie Ewy Izdebskiej w trybie art. 42 k.c., w dn. 24 listopada 2022r. Sąd podjął zawieszony postępowanie oraz ponownie wyznaczył termin pierwszej rozprawy w grudniu 2023r.

Dodatkowo, zgodnie z informacją przedstawioną przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie o zobowiązanie E [REDACTED] do złożenia wykazu majątku, prowadzonej przez Prokuratorię Generalną przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie (VIII Co 2935/21) w dn. 30 marca 2022r. Andrzej Izdebski dokończył czynności składające się na złożenie wykazu majątku w imieniu dłużnika. Wykaz ten został sporządzony ustnie, a przez to został utrwalony w formie protokołów z posiedzeń, które odbyły się 9 lutego 2022 r. oraz 30 marca 2022 r. przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie.

W toku postępowania Prokuratoria Generalna skupiła się przede wszystkim na ustaleniu, na podstawie jakich czynności cywilnoprawnych E [REDACTED] wyzbyła się środków pieniężnych otrzymanych 14 kwietnia 2020 r. od Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia. Posłużyła do tego dokumentacja zgromadzona w sprawie rozpoznawanej przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt II C 616/21, w której Skarb Państwa domaga się zasądzenia od E [REDACTED] kar umownych. Jak wynika bowiem z faktur proforma, które mają obrazować stosunek prawny wykreowany przez E [REDACTED] ze sprzedawcą respiratorów ZM CORP, najpewniej nie wszystkie środki pieniężne otrzymane przez Dłużnika przekazano na poczet zakupu respiratorów. Marża, na którą mogła liczyć E [REDACTED] wynosiła 6.037.500 euro (wyliczenie to abstrahuje od faktu, że część zaliczek została przekazana w 65, a nie w 100%). Podczas posiedzenia z w dn. 30 marca 2022r. Andrzej Izdebski oświadczył, że faktury z ZM CORP dotyczyły wyłącznie respiratorów zamówionych przez E [REDACTED] w celu wykonania umowy ze Skarbem Państwa, a ewentualna różnica w ilości respiratorów zamawianych przez dłużnika od ZM CORP była najpewniej modyfikowana (np. faktura obrazująca stosunek prawny pomiędzy Z [REDACTED] a E [REDACTED] wystawiona została za 800 respiratorów typu MTV1000, podczas gdy umowa z 14 kwietnia 2020 r. dotyczyła zakupu 196 tego sprzętu). Również w dn. 30 marca 2022r. Andrzej Izdebski oświadczył, że ewentualna nadwyżka, mogąca stanowić marżę

E [REDACTED], która nie trafiła do Z [REDACTED], została zwrócona Ministerstwu Zdrowia. Miała to być kwota 8.800.000 euro z tytułu wynagrodzenia za respiratory MV2000. Pieniądze te nie zostały zwrócone na skutek odstąpienia od umowy, a bezpośrednio po zawarciu kontraktu Prokuratoria Generalna nie posiadała informacji o tego rodzaju zwrocie, tzn. o płatności, która nie wynikała z odstąpienia od umowy.

Jak wynikało z dokumentacji w dn. 15 maja 2020r. złożono odstąpienie od umowy z 14 kwietnia 2020 r. w części dotyczącej respiratorów: 1) BOARAY 5000D ICU VENTILATOR - PRUNUS, które miały zostać dostarczone Zamawiającemu w ilości 25 sztuk i w terminie do końca kwietnia 2020 r.; 2) MV2000 VENTILATOR MEKICS CO., LTD Korea, które miały zostać dostarczone Zamawiającemu w ilości 200 sztuk i w terminie do 20 kwietnia 2020 r. Na skutek tego odstąpienia, E&K sp. z o.o. zwróciła 15 maja 2020 r. kwotę 8.800.000 euro na rachunek Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia. Uwzględniając powyższe, Prokuratoria Generalna stwierdziła, że zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy wykaz złożony przez E [REDACTED] jest zupełny i czy nie pomija odpłatnych czy nieodpłatnych czynności cywilnoprawnych, których przedmiotem były środki pieniężne uzyskane od Skarbu Państwa - Ministra Zdrowia, a które nie zostały przekazane firmie ZM CORP. Wydaje się, że kwota 8.800.000 euro, o której podczas składania wykazu majątku zeznawał Andrzej Izdebski, dotyczy zwrotu środków na skutek odstąpienia od umowy i nie są to środki mogące stanowić ewentualną marżę spółki z tytułu kontraktu z 14 maja 2020 r. Oczywiście odmienną kwestią od tego, czy takie nieujawnione kontrakty zostały zawarte, jest to czy wpisują się one w art. 913 § 1 kpc i mogłyby zostać skutecznie podważone przez Skarb Państwa - Ministrami Zdrowia.

Dodatkowo wskazano, że według wyjaśnień prezesa E [REDACTED] M [REDACTED] T [REDACTED] powinna posiadać jeszcze jeden respirator Bellavista 1000, należący do dłużnika, który został wypożyczony „w celach promocyjnych” (jego własność nie została przeniesiona na M [REDACTED]). Tym samym sądową sprawę cywilną o zobowiązanie do złożenia wykazu majątku należało uznać za zakończoną. Orzeczeniem kończącym postępowanie jest postanowienie z dn. 22 września 2021r.

Mając na względzie powyższe, Prokuratoria Generalna pod rozwagę poddała weryfikację powyższych twierdzeń w Ministerstwie Zdrowia, przede wszystkim poprzez analizę środków finansowych, które zostały zwrócone przez E [REDACTED]. Z uwagi na powzięte wątpliwości w zakresie złożonego przez E [REDACTED] wykazu majątku Prezes Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej wraz z Ministrem Zdrowia złożyli w dn. 13 lipca 2022r. w Prokuraturze Krajowej zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa (1101-7.Ko.687.2022), które zostało przekazane do Prokuratury Regionalnej w Lublinie.

W związku z możliwą bezskutecznością egzekucji wobec ww. spółki E [REDACTED] Skarbu Państwa - Minister Zdrowia, złożył pozew z dn. 16 marca 2022r. na podstawie 299 § 1 ksh, w którym domagano się zapłaty kwoty 2 593 110,64 euro od jednego członka zarządu Andrzeja Izdebskiego (pозew został złożony przed śmiercią pozwanego).

Pozew został poprzedzony wnioskiem o zabezpieczenie, który został uwzględniony w sprawie IX GCo 118/22. Sąd Okręgowy w Lublinie zarejestrował pozew pod sygn. akt IX GC 203/22, jednak wobec opuszczeniu przez Andrzeja Izdebskiego kraju niemożliwe stało się doręczenie mu odpisu pozwu, nawet po zobowiązaniu do dokonania doręczenia za pośrednictwem komornika. W dn. 1 sierpnia 2022r. Prokuratoria Generalna złożyła wniosek o zawieszenie postępowania w sprawie IX GC 203/22 z uwagi na śmierć pozwanego (art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c.). Postanowieniem z dn. 2 września 2022r. Sąd Okręgowy w Lublinie zawiesił postępowanie. Wskutek wniosku Prokuratorii Generalnej, w dn. 31 lipca 2023r. Sąd podjął postępowanie wobec ustanowienia kuratora spadku po pozwanym w osobie adw. Małgorzaty Rozmarynowskiej, stanowionej postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dn. 17 marca 2023r., sygn. VIII Ns 310/23.

Zgodnie ze stanowiskiem Prokuratorii Generalnej pozew ten obejmuje jedynie część roszczenia Skarbu Państwa wobec członka zarządu E [REDACTED]. Wynika to z faktu, że na dzień złożenia wniosku o zabezpieczenie (14 lutego 2022r.) oraz na dzień złożenia pozwu (16 marca 2022r.), postępowanie egzekucyjne wobec E [REDACTED] pozostawało w toku. Toteż nie było możliwe precyzyjne ustalenie wysokości

roszczenia, którego podstawę stanowi art. 299 § 1 ksh. Aktualnie zgodnie z informacją uzyskaną z MZ i Prokuraturii organ egzekucyjny w sprawie Km 72/21 wydał postanowienie o umorzeniu postępowania z dn. 16 sierpnia 2023r. Zgodnie z jego treścią w toku postępowania przekazano wierzycielowi łączną kwotę w wysokości 24 588 648, 11 zł. Natomiast w wyniku przejęcia nieruchomości MZ uzyskało z zaliczeniem na cenę nabycia następujące kwoty: 12 540 000 zł, 1 064 325 zł i 60 262,50 zł. Po jego uprawomocnieniu, tytuł wykonawczy zostanie zwrócony do Skarbu Państwa Ministerstwa Zdrowia wraz z adnotacją o tym jaką dokładnie kwotę uzyskano w toku postępowania egzekucyjnego, a co do jakiej części postępowanie komornicze zostało umorzone. Strategia procesowa ustalona pomiędzy Prokuratorią Generalną a Ministerstwem Zdrowia zakłada, że po prawomocnym zakończeniu sprawy oraz dokładnym określeniu ww. kwot przez organ egzekucyjny, Prokuratura Generalna rozszerzy pozew pierwotnie wniesiony przeciwko A. Izdebskiemu (art. 299 § 1 ksh) do kwoty ostatecznie wskazanej przez komornika jako niewyegzekwowaną.

Ponadto Prokuratura Generalna wytoczyła również pozew (skargę pauliańską) przeciwko córce Andrzeja Izdebskiego z uwagi na wyzbycie się majątku przez dłużnika na rzecz osoby najbliższej. Pozwem z dn. 29 kwietnia 2022 r. Skarb Państw - Minister Zdrowia domaga się uznania za bezskuteczną czynności prawnej w postaci umowy darowizny z dn. 23 stycznia 2022 roku, na podstawie której Andrzej Izdebski darował na rzecz swojej córki Karoliny Czuby udział $\frac{1}{2}$ w nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny nr 28 położony w budynku nr 2 przy ulicy Radziwiłłowskiej 5 w Lublinie, dla której Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie prowadzi księgę wieczystą nr LU1I/00184856/6, a Karolina Czuba darowiznę tę przyjęła oraz nakazanie pozwanej znoszenie egzekucji z tejże nieruchomości, w zakresie udziału $\frac{1}{2}$. Sprawa toczy się pod sygn. akt I C 899/22 w Sądzie Okręgowym w Lublinie. Po udzieleniu Powodowi zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, na mocy którego nie jest możliwy dalszy obrót bądź obciążanie udziału w nieruchomości, do czasu zakończenia postępowania.

Przechodząc do szczegółowych rozważań prawnych w zakresie opisanym w pkt. I - V sentencji niniejszej decyzji, należy dokonać oceny ustalonego stanu faktycznego z punktu widzenia realizacji znamion czynów zabronionych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 299 § 1 i 5 k.k. i art. 271 § 1 k.k.

Czynność sprawcy przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. polega w tym przypadku na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Pod pojęciem, korzyści majątkowej można rozumieć także aktualne lub przyszłe przysporzenie mienia, spodziewane korzyści majątkowe, ogólne polepszenie sytuacji majątkowej (wyrok Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2012 r. II KK 287/11 - Biul. Prok. 2012/7/16; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 30 sierpnia 2000 r. V KKN 267/00 OSNKW 9-10/2000, p. 85). Cel działania sprawcy ma być osiągnięty dzięki doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd lub wyzyskania błędu. Tym niekorzystnym rozporządzeniem mieniem może być każda czynność o charakterze dyspozycji majątkowej, odnosząca się do ogółu praw i zobowiązań majątkowych, która skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym, zmniejszeniem szans na zaspokojenie roszczeń w przyszłości (postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 3 kwietnia 2012r., V KK 451/11 - Lex 1163989). Może ono dotyczyć rzeczywistego uszczerbku w mieniu, a także może polegać na utracie należnych korzyści (postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 15 czerwca 2007r., I KZP 13/07 - OSNKW 7-8/2007, p. 56). Nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo. To ostatnie zachodzi tylko wtedy kiedy sprawca działał w określony sposób mianowicie wprowadzając w błąd lub wyzyskując niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Oszustwo określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Skutek stanowi niekorzystne rozporządzenie mieniem. Stronę podmiotową oszustwa stanowi zamiar bezpośredni. Jest to przestępstwo kierunkowe („w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”) (Kodeks Karny. Komentarz pod red. M. Mozgawa. Lex 2013). Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się

w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 2 października 2013r., sygn. II AKa 286/13, Lex 1381573). Jeżeli jeden z tych elementów nie jest objęty świadomością nie ma oszustwa, jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce wprost zrealizować, lecz tylko się na nie godzi również nie ma oszustwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dn. 17 czerwca 2019r., II AKa 44/19, Lex nr 3022529). (...) zamiar sprawcy musi obejmować wszelkie przejawy jego oszukańczego zachowania (całą stroną przedmiotową), gdyż w sytuacji braku świadomości sprawcy, choćby co do jednego tylko elementu konstrukcyjnego przestępstwa oszustwa klasycznego, nie można przypisać odpowiedzialności za ten czyn. Zatem zamiar oszusta musi obejmować chęć osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie lub kogoś innego, sposób zachowania się (wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu bądź niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania) oraz niekorzystne rozporządzenie mieniem, które połączone jest związkiem przyczynowo-skutkowym z jednym ze sposobów działania sprawcy (M. Nawrocki, Oszustwo klasyczne (art. 286 § 1 k.k.) jako przestępstwo kierunkowe, PS 2011, nr 11-12, s. 78-87). W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia dokonywanego przez wprowadzonego w błąd, fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a jej odzwierciedleniem w świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem), zaś przy wyzyskaniu błędu wykorzystuje już istniejącą rozbieżność między stanem świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem a rzeczywistością, której sprawca nie koryguje, lecz używa dla uzyskania przez siebie lub kogoś innego osiągnięcia korzyści majątkowej, wynikającej z niekorzystnego dla pokrzywdzonego rozporządzenia mieniem (por. wyrok SN z dn. 2 grudnia 2002r., sygn. IV K.K.N 135/00; wyrok Sądu Najwyższego z dn. 19 lipca 2007r., sygn. K.K. 384/06). Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim

kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 4 stycznia 2011 r., III KK 181/10, OSNKW 2011, nr 3, poz. 27). Ustawa wymaga bowiem, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działania musi mieć wyobrażenie pożądanego dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania, zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. należy zatem wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadzają w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (L. Gardocki, Prawo karne, Warszawa 2002, s. 306, także wyrok SN z dn. 14 stycznia 2004 r., IV KK 192/03).

Elementy przedmiotowe przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Zatem, aby można było uznać, że oskarżeni są winni popełnienia zarzucanego im czynu, należało wykazać, że w momencie zawierania umowy o kredyt, nie mieli oni zamiaru jego zwrotu. Ustalając zamiar sprawcy oszustwa należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wnioski co do uświadomionej przez sprawcę nierealności wypełnienia obietnic, złożonych osobie rozporządzającej mieniem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 marca 2006 r., sygn. akt II AKa 29/06, LEX nr 1642515).

Odnosząc się zatem do przedmiotu niniejszego postępowania, tj. ewentualnego wypełnienia przez wyżej ustalone osoby, działające wspólnie i w porozumieniu, znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. poprzez doprowadzenie w okresie od dn. 18 marca 2020r. do dn. 11 maja 2020r. w Warszawie,

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników Ministerstwa Zdrowia, co do spełnienia normy EN 149:2001+A1:2009 i posiadania certyfikatu ICR Polska/6301276, w tym przesłania ww. sfałszowanego certyfikatu do pracownika Ministerstwa Zdrowia oraz poprzez zaoferowanie ww. Ministerstwu maski MARS-B-2001KN95, czym doprowadzono Skarb Państwa - Centralną Bazę Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w wysokości 4 797 000 zł ustalono, że nie doszło do wypełnienia znamion ww. czynu zabronionego.

Na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego stwierdzono, że sprzedający przedmiotowe maski zachowali należyłą staranność na wszystkich etapach transakcji, prowadzącej finalnie do sprzedaży towaru Centralnej Bazie Rezerw Sanitarno-Przeciwepidemicznych w Porębach. Podmiotami sprzedającymi byli Ł [REDAKTED] Z [REDAKTED] i S [REDAKTED] Ł [REDAKTED] - prowadzący działalność gospodarczą spółkę cywilną T [REDAKTED] [REDAKTED], P [REDAKTED] v W [REDAKTED] - prowadzący działalność gospodarczą pod firmą C [REDAKTED] v [REDAKTED] oraz Firma K [REDAKTED], którą reprezentował jej pełnomocnik Ł [REDAKTED] G [REDAKTED] (prowadząca przedmiotową działalność gospodarczą K [REDAKTED] a G [REDAKTED] nie była w rzeczywistości w sposób aktywny zaangażowana w przeprowadzenie transakcji, prócz faktu, iż to jej firma dokonała rzeczywistej sprzedaży towaru).

Po pierwsze, wskazać należy, odpowiedzialny ze strony sprzedających za prowadzenie rozmów z Ministerstwem Zdrowia Ł [REDAKTED] G [REDAKTED] na etapie poinformowania tego podmiotu o możliwości dostarczenia środków ochrony indywidualnej, tj. masek ochronnych, a następnie sprowadzania tego towaru z za granicy do Polski utrzymywał stały kontakt e-mailowy i telefoniczny z reprezentującą MZ M [REDAKTED] D [REDAKTED] i udzielał wszelkich informacji w tym zakresie. Z inicjatywy MZ podjęto także negocjacje w zakresie ceny sprzedaży masek, w rezultacie których sprzedający przystali na obniżenie ceny z 45 zł do 39 zł za sztukę. Ponadto sprzedający wykazali inicjatywę, by zawrzeć na piśmie umowę sprzedaży masek, tak by strony w transparentnie określiły swoje prawa i obowiązki (na co MZ nie przystało). Sprzedający mieli pełną świadomość, że towar w postaci masek, który będzie podlegał sprzedaży musi być zgodny z obowiązującymi normami. Kwestia ta była podnoszona

przez M. D [REDACTED], nadto kontrahenci zapoznawali się z informacjami umieszczonymi na stronie internetowej MZ w zakresie produktów, które znajdują zastosowanie podczas zwalczania COVID-19 wraz ze wskazaniem jakie wymagania oraz normy muszą spełniać, ze wskazaniem informacji dotyczących klas ochrony półmasek filtrujących według poszczególnych norm, gdzie maska wg normy europejskiej EN 149:2001+A1:2009 posiada oznaczenie FFP2, a odpowiadająca jej maska zgodna z normą chińską GB2626-2006 określana jest KN95.

Zaznaczyć należy, że całkowicie transparentny jest sposób w jaki przedmiotowe maski zostały pierwotnie kupione przez sprzedających. W proces ten w pierwszym etapie najbardziej zaangażowany był P [REDACTED] W [REDACTED] k (w późniejszym także Ł [REDACTED] Z [REDACTED]), z uwagi na fakt, iż spółka I [REDACTED], której jest prokurentem, współpracowała od wielu lat z podmiotem P [REDACTED] mającym siedzibę w Chinach, przy sprowadzaniu różnego rodzaju produktów potrzebnych do bieżącej działalności tej spółki. Nadto I [REDACTED], jako jedyna firma ze strony sprzedających miała uprawnienia do kupowania i importu towaru z Chin do Polski. Podkreślić należy, że działający w imieniu I [REDACTED], jako prokurent zawarł pisemną umowę agencyjną z P [REDACTED] – reprezentowanym przez dyrektora A [REDACTED] C [REDACTED] której przedmiotem było zobowiązanie się agenta w zakresie prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa do stałego poszukiwania na rynku chińskim producentów na zamawiane przez zleceniodawcę wyroby medyczne w kategoriach wskazanych w załączniku do ww. umowy, tj. masek chirurgicznych trójwarstwowych z certyfikatem CE oraz masek typu FFP2 (KN95) ochronne o poziomie filtracji 95%. W związku z podjęciem niniejszej współpracy IGLOO sp. z o.o. kupiła od P [REDACTED] 100 000 sztuk masek FFP2 (KN95) i 20 000 masek chirurgicznych trójwarstwowych. Należy zaznaczyć, że zamiarem stojących po stronie sprzedających w transakcji z MZ był zakup z Chin pełnowartościowego towaru, spełniającego stosowne normy. Przemysław Włodarczyk działał w zaufaniu do A [REDACTED] C [REDACTED] reprezentującego podmiot P [REDACTED] [REDACTED] mając na uwadze wieloletnią udaną współpracę gospodarczą. Takie też przekonanie mieli pozostali sprzedający. Jak ustalono certyfikat ICR Polska/6301276, odnoszący się do masek MARS-B-2001 został przesłany w dn. 24 marca 2020r. e-mailem przez Ł [REDACTED] G [REDACTED] do Ma [REDACTED] D [REDACTED] i J [REDACTED] C [REDACTED].

Powyższy dokument Ł. G. [REDACTED] otrzymał od Ł. [REDACTED] Z. [REDACTED] komunikatorem WhatsApp, który został do niego przekazany w ten sam sposób przez A. [REDACTED] C. [REDACTED] reprezentującego firmę P. [REDACTED] – chińskiego pośrednika. Nadto dokumentacja niezbędna do dokonania oclenia towaru po jego sprowadzeniu do Polski także została wysłana do sprzedających przez A. [REDACTED] C. [REDACTED]. Sprzedający z uwagi na wiążącą z P. [REDACTED] umowę mieli pewność, że dokumenty związane ze sprowadzaniem towarem są autentyczne. Do podejmowania działań w kraju związanych z transakcją wykorzystywali tylko tę dokumentację, która została im przesłana przez reprezentującego P. [REDACTED].

Należy zauważyć, że stroną podmiotową oszustwa stanowi zamiar bezpośredni. Strona intelektualna zamiaru bezpośredniego, polega na tym, że sprawca ma świadomość, że wykonując określone czynności wyczerpuje znamiona czynu zabronionego i tego chce. Zamiar sprawcy musi obejmować wszelkie przejawy jego oszukańczego zachowania (całą stroną przedmiotową), gdyż w sytuacji braku świadomości sprawcy, choćby co do jednego tylko elementu konstrukcyjnego przestępstwa oszustwa klasycznego, nie można przypisać odpowiedzialności za ten czyn. Jeżeli natomiast strona stosunku zobowiązaniowego jest przekonana o zgodności swoich działań, przy realizacji tego zobowiązania, nigdy nie będzie miała świadomości, że swym zachowaniem wyczerpuje znamiona czynu zabronionego. Ustalony stan faktyczny sprawy nie wskazuje, aby po stronie osób zaangażowanych w dostarczenie i sprzedaż przedmiotowych masek Ministerstwu Zdrowia zachodziła taka świadomość. Nie można tu mówić o świadomym wprowadzeniu kupującego w błąd lub wyzyskania błędu. Każdy z podmiotów zaangażowanych w niniejszą transakcję po stronie sprzedających działał w celu dostarczenia towaru, który będzie spełniał wszelkie obowiązujące normy, przy zachowaniu staranności w procesie przeprowadzania przedmiotowej transakcji na wszystkich jej etapach. Sprzedający byli przekonani, że wszelka przekazana przez nich Ministerstwu Zdrowia dokumentacja, w tym certyfikat ICR Polska/6301276 to prawidłowe i wydane zgodnie z prawem dokumenty. Nie mieli oni świadomości, iż podmiot I. [REDACTED] nie jest jednostką notyfikowaną do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej i tym samym nie posiada

uprawień do wydawania certyfikatów odnoszących się do masek ochronnych, w zakresie potwierdzania ich zgodności z wymaganiami normy EN 149:2001+A1:2009. Zatem nie wiedzieli, że certyfikat przesłany przez nich do Ministerstwa został wydany przez spółkę, która zrobiła to wbrew swoim kwalifikacjom. Tym bardziej, że otrzymali go od kontrahenta stale współpracującego ze stroną chińską.

Ponadto należy odnieść się także do podejmowanych działań przez sprzedających po zgłoszeniu przez Ministerstwo Zdrowia zastrzeżeń w zakresie jakości dostarczonych masek i przedstawieniu im wyników badań przeprowadzonych przez CIOP-PIB. Sprzedający od samego początku byli czynnie zaangażowani w rozmowy z ówczesnym podsekretarzem stanu w MZ – J [REDACTED] C [REDACTED]. Uczestniczyli w organizowanych spotkaniach mających na celu wyjaśnienie zaistniałej sytuacji, wykazywali inicjatywę zlecenia badań masek na swój koszt przez podmiot zaakceptowany przez MZ. Na późniejszym etapie pełnomocnicy reprezentujący sprzedających dokonywali ustaleń w celu polubownego zakończenia sporu z pełnomocnikiem reprezentującym MZ. Ponadto sprzedający, w osobie P [REDACTED] W [REDACTED] zwrócili się do A [REDACTED] C [REDACTED] o ponowne przesłanie kompletnej dokumentacji w zakresie zakupionych masek, tak by wykluczyć wszelkie wątpliwości w tym zakresie. W wyniku czego uzyskano dokument stanowiący sprawozdanie z badania nr XKS202003110208PPE z dn. 18 marca 2020r., masek MARS-B-2001 stanowiących przedmiot zamówienia Ministerstwa Zdrowia, wykonanych przez chiński podmiot badawczy S [REDACTED]

W podsumowaniu ww. raportu wskazano, iż badane próbki są zgodne z wymaganiami EN 14922001+A1 :2009, a także fakt, iż są uwzględnione różnice krajowe dla grup Europy. Sprzedający otrzymali także dokument stanowiący raport z badań nr 200021912 z dn. 28 lutego 2020r. dot. przedmiotowych masek, wykonany przez chińskie laboratorium, tj. G [REDACTED]

[REDACTED] W przedmiotowym raporcie wskazano, iż badane maski spełniają wymagania techniczne ochronnych maseczek medycznych względem normy GB 19083-2010. Nadto ustalono, że ww. podmiot posiada akredytację CNAS (China National Accreditation Service for Conformity Assessment) uprawniającą do testowania masek. Dodatkowo importer – spółka Igloo sp. z o.o. zwróciła się o wszczęcie procesu

reklamacyjnego do podmiotów: P [REDAKTOWANE], Z [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] (chiński eksporter, od którego P [REDAKTOWANE] kupiło maski)
i D [REDAKTOWANE] (producenta masek) w zakresie 100 000
masek MARS-B-20001 N95 kupionych przez I [REDAKTOWANE]

Nadto zgodnie z uzyskaną w toku postępowania opinią biegłego z zakresu pulmonologii maski ochronne stanowią jeden z podstawowych produktów ochrony przed zarażeniem wirusem SARS-Cov-2. W opinii wskazano, że półmaski KN95 zapewniają porównywalny stopień ochrony do masek oznaczonych klasą FFP2. Wskazać należy, że sprzedający maski wiedzieli, że dostarczone przez nich maski posiadają oznaczenie KN95, tj. standard ochronny określony na rynku chińskim. Nie mniej jednak przed dokonaniem transakcji sprzedaży zapoznawali się na stronie internetowej MZ w zakresie produktów, które znajdują zastosowanie podczas zwalczania COVID-19 wraz ze wskazaniem jakie wymagania oraz normy muszą spełniać, ze wskazaniem informacji dotyczących klas ochrony półmasek filtrujących według poszczególnych norm, gdzie maska wg normy europejskiej EN 149:2001+A1:2009 posiada oznaczenie FFP2, a odpowiadająca jej maska zgodna z normą chińską GB2626-2006 określana jest KN95. Tym samym byli przekonani, że Ministerstwo Zdrowia po zaakceptowaniu przesłanych dokumentów w zakresie masek wie, że przedmiotem umowy są maski posiadające oznaczenie według chińskich standardów, tj. KN95, które jak wyżej określono są odpowiednikiem maski FFP2.

Omawiając przestępstwo stypizowane w art. 286§1 kk, odnieść powyższe należy również do czynu opisanego w pkt IV i V sentencji niniejszego postanowienia.

Przechodząc do szczegółowych rozważań prawnych w zakresie opisanym w pkt IV i V sentencji niniejszej decyzji, należy dokonać oceny ustalonego stanu faktycznego z punktu widzenia realizacji znamion czynu zabronionego z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk.

Ustalony stan faktyczny na podstawie zeznań świadków, dokumentacji przekazanej przez Ministerstwo Zdrowia, w tym korespondencji między stronami transakcji sprawy nie wskazuje aby po stronie prezesa zarządu spółki E [REDAKTOWANE] zaangażowanego ze strony spółki w dostarczenie i sprzedaż przedmiotowych

respiratorów Ministerstwu Zdrowia można było mówić o świadomym i celowym wprowadzeniu w błąd lub wyzyskania błędu. Rekonstrukcja stanu faktycznego wskazuje na brak zamiaru popełnienia przestępstwa oszustwa na etapie zawierania umowy z MZ przez prezesa zarządu spółki, o czym świadczą również okoliczności zaistniałe na etapie realizacji przedmiotowej umowy.

Po pierwsze, wskazać należy, iż A. I. [REDAKT] po przesłaniu drogą mailową na adres J. C. [REDAKT] oferty na sprzedaż respiratorów w dn. 6 kwietnia 2020r. pozostawał w stałym kontakcie z MZ. Ze względu na dynamiczną sytuację na rynku oferty się dezaktualizowały, a przedstawiciel E. [REDAKT] informował MZ, że sprzęt przestaje być dostępny, bo np. zakupił go inny zainteresowany podmiot. Przysyłał kolejne oferty, jeszcze przed zawarciem ostatecznej umowy. Właściwe komórki MZ, w tym Biuro Administracyjne, otrzymywały stosowne dokumenty od ww. firmy, już od momentu rozpoczęcia prac nad uzgadnianiem treści umowy oraz liczby sztuk respiratorów, które mogły być zakupione przez MZ. Wśród tych dokumentów znajdowały się uwagi do przygotowanej przez Departament Prawny umowy, faktury proforma, scan podpisanej umowy, listy przewozowe respiratorów, dokumenty świadczące o dostawie respiratorów do Urzędu Celnego w Warszawie, dokumenty potwierdzające współpracę z firmą spedycyjną odpowiedzialną za odbiór respiratorów z urzędu celnego.

Ponadto zgodnie z ówczesnie przyjętą procedurą, kontrahent ten został pozytywnie zweryfikowany przez CBA, zgodnie z informacją przekazaną przez CBA Ministerstwu w toku weryfikacji tego podmiotu nie powzięto informacji o nieprawidłowościach z jej udziałem.

Ponadto już po podpisaniu umowy MZ miało stały kontakt z A. I. [REDAKT] podsekretarz stanu J. C. [REDAKT] wraz ze współpracownikami prowadził korespondencję mailową z dostawcą respiratorów. W toku realizacji umowy J.C. [REDAKT] odbywał także kilka rozmów telefonicznych z prezesem zarządu E. [REDAKT] [REDAKT] a także w czerwcu i lipcu 2020r. w MZ odbyło się kilka spotkań, podczas których omawiany był stan realizacji umowy.

MZ odstąpiło w całości od umowy w zakresie respiratorów MV2000 oraz BELLAVISTA 1000E ze względu na deklarację dostawcy, że nie jest w stanie zrealizować tych dostaw w przewidzianym terminie. Jednocześnie MZ odstąpiło od umowy w zakresie niedostarczonych w maju 2020r. 46 sztuk respiratorów firmy MEKICS oraz 25 sztuk niedostarczonych w kwietniu i 50 sztuk niedostarczonych w maju oraz 75 sztuk niedostarczonych w czerwcu respiratorów firmy BOARAY PRUNUS. Podjęto decyzję o zamianie 50 sztuk respiratorów marki BOARAY na respiratory niemieckiej firmy DRAEGER. Powyższa zamiana, w zakresie modelu respiratorów, została uzgodniona przez J. C. [REDACTED] z dostawcą w formie mailowej.

Zgodnie ze stanowiskiem przedstawianym przez E. [REDACTED] Ministerstwu Zdrowia, niezrealizowanie przez spółkę postanowień umowy poprzez dostarczenie całego zamówienia, wynikało z zewnętrznych okoliczności, których nie dało się przewidzieć w momencie zawierania umowy. Wskazać należy, iż pomimo braku terminowego realizowania postanowień umowy oraz ostatecznie niedostarczenia w pełni przedmiotowego towaru, prezes spółki E. [REDACTED] pozostawał w kontakcie z przedstawicielami MZ. I tak, w odniesieniu do braków technicznych stwierdzanych na etapie odbioru dostarczonych respiratorów A. Izdebski składał pisemne oświadczenia, z których wynikało zobowiązanie się spółki do ich usuwania, co częściowo nastąpiło ze strony sprzedającego. Natomiast brak dostaw, brak zwrotu przedpłat oraz zapłaty kar umownych przez spółkę stanowił podstawę do podjęcia przez MZ dalszych czynności związanych z odzyskiwaniem środków. Jednak podnieść należy, że spółka zwróciła część należności względem MZ, tj. przedpłaty za dostawy kwietniowe i majowe. Natomiast nie nastąpił zwrot przedpłaty za dostawę towaru w czerwcu, ani też kwoty naliczonej z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie, ani nałożonych kar umownych z tytułu odstąpienia od umowy. Prezes Zarządu spółki A. [REDACTED] i I. [REDACTED] pismem z dn. 14 sierpnia 2020r., skierowanym do Ministerstwa Zdrowia oświadczył, że uznaje dług wobec Skarbu Państwa, w którym spółka zobowiązała się do spłaty należności wraz z odsetkami w oznaczonym terminie, tj. do dn. 31 października 2020r, co ostatecznie nie nastąpiło, dlatego też MZ inicjowało postępowania mające na celu dochodzenie roszczeń od spółki.

Nie sposób kategorycznie przyjąć, że zawierając umowę z MZ A. [REDACTED] od początku miał zamiar dopuszczenia się oszustwa i zakładał wywiązanie się tylko z części swoich zobowiązań względem pokrzywdzonego. W niniejszej sprawie brak dostarczenia wszystkich respiratorów, a później spłaty całej zaległej kwoty powinno być oceniane przez pryzmat ryzyka gospodarczego, w tym zwłaszcza ówczesnie panującej pandemii i ogólnoświatowej sytuacji gospodarczej, przez co nie można twierdzić, że wyżej wymieniony dążył do wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, względnie wyzyskania błędu co do swego zamiaru i możliwości w tym zakresie, skoro błąd może odnosić się jedynie do faktów istniejących w chwili zawierania umowy, nie zaś do potencjalnych i mogących nastąpić w przyszłości.

Materiał dowodowy zgromadzony w części niejawniej akt sprawy również nie pozwolił na kategoryczne przesądzenie o tym, że w chwili zawierania umowy istniał zamiar niewywiązania się z niej po stronie ww. Działania podejmowane już po zawarciu kontraktu, choćby budziły wątpliwości, nie mogły być ocenione jako kategorycznie przesadzające, że były z góry zaplanowane, tym bardziej, o czym nie należy zapominać, że sytuacja ogólnoświatowa w zakresie sprzętu medycznego zmieniała się nieustannie z uwagi na rozprzestrzeniającą się epidemię Covid-19.

Opisany w niniejszej decyzji proces dochodzenia roszczeń, omawianie przez obie strony spornych kwestii, w tym również związanych ze zmianą modeli poszczególnych respiratorów, ich serwisem itd., także wskazuję, iż nie można kategorycznie przesądzić o zamiarze pokrzywdzenia ze strony sprzedającego. Nie może bowiem ulec uwadze, że omawiając stan faktyczny, cały czas odnosimy się do niezwykle ekstraordynaryjnej sytuacji na skalę światową, jaką była pandemia koronawirusa. Jak podkreślono w niniejszej decyzji i co też wynika wprost z zeznań świadków – konsultantów krajowych, nie było w ówczesnym czasie dostępnych respiratorów i to nie tylko w wolumenie potrzebnym dla zabezpieczenia potrzeb kraju, ale też w ogóle brak było takiej dostępności na świecie. Sytuacja ta zmieniała się bardzo dynamicznie i nie można było przewidzieć, czy pierwotnie zamówiony sprzęt nie znajdzie nowego nabywcy oferującego lepszą cenę, tym samym przesadzając o niezrealizowaniu uprzednio zawartych porozumień.

W związku z powyższym, z uwagi na niewypełnienie znamion czynu z art. 286§1 kk, należało umorzyć postępowanie na podst. art. 17§1 pkt 2 kpk.

Natomiast w zakresie sprzedaży masek spółce Tauron, wskazać należy, iż przedmiotowy certyfikat ICR Polska/6301276 został wskazany przez I [REDACTED] [REDACTED] jako fałszywy, wobec tego, że nie został on wykazany w bazie certyfikatów wydanych przez I [REDACTED]. Nie bez znaczenia pozostaje jednak fakt, iż I [REDACTED] wydał certyfikat dla firmy D [REDACTED] [REDACTED] tzn. dla tego samego podmiotu, który występuje na „fałszywym” certyfikacie w zakresie masek MARS-B-2001, co do zgodności z normą EN 149:2001+A1:2009, do którego jak przytoczono w poprzednich rozważaniach nie miał uprawnień do wystawienia. Ponadto prezes spółki R [REDACTED] po uzyskaniu informacji o uznaniu ww. certyfikat za fałszywy podjął działania w celu wyjaśnienia zaistniałych okoliczności. Niemniej obszerny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności korespondencja prowadzona przez prezesa spółki, nie wykazała, aby ww. miał świadomość co do braku autentyczności certyfikatu, a zatem nie sposób wykazać, aby miał zamiar popełnienia ww. przestępstwa. Rozważania przedstawione powyżej, a dotyczące działań podejmowanych przez kontrahenta już po ujawnieniu nieprawidłowości, przedstawione powyżej, pozostają również aktualne w przedmiotowym wątku. Nie można mówić o świadomym wprowadzeniu w błąd spółki T [REDACTED] z uwagi na okoliczności towarzyszące certyfikowaniu opisane w przedmiotowej decyzji. Wobec powyższego, stwierdzono, iż nie doszło do wypełnienia znamion ww. przestępstwa.

Kolejno, przechodząc do szczegółowych rozważań prawnych w zakresie opisanym w pkt. II sentencji niniejszej decyzji, należy dokonać oceny ustalonego stanu faktycznego z punktu widzenia realizacji znamion czynu zabronionego z art. 299 § 1 i 5 k.k.

Do znamion przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. należy m.in. posiadanie, używanie, przekazywanie lub wywożenie za granicę, ukrywanie, dokonywanie transferu lub konwersji środków płatniczych, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Czynu z art. 299 § 5 k.k. dopuszcza się zaś ten, kto działa w sposób

opisany w § 1 pozostając w porozumieniu z innymi osobami. Do przypisania sprawcy znamion czynu z art. 299 § 1 k.k. konieczne jest zatem nie tylko stwierdzenie dokonywania szeregu przelewów bankowych, ale także ustalenie tzw. przestępstwa bazowego, a także pochodzącej z niego korzyści majątkowej, która mogłaby podlegać „praniu brudnych pieniędzy”. Jak stwierdził Sąd Najwyższy „(...) wymienione w dyspozycji powołanego przepisu rzeczy, stanowiące przedmiot karalny ich czynności wykonawczych, pochodziły z „korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego”, co w efekcie oznacza, że niezbędne jest ustalenie owego czynu oraz korzyści bezpośrednio lub pośrednio z niego odniesionej przez sprawcę albo inną osobę, a następnie wprowadzonej do obrotu.” (wyrok SN z dn. 20 maja 2013r., III KK 455/12).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dn. 4 października 2011r. w sprawie o sygn. III KK 28/11, „zamię korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego musi być udowodnione w postępowaniu karnym w taki sam sposób, jak wszystkie pozostałe znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.(...). Ustawodawca nie wymaga ustalenia przez sąd, aby czyn stanowiący źródło wartości majątkowych mających charakter brudnych pieniędzy, spełniał wszystkie znamiona przestępstwa. Sąd nie jest zwolniony z konieczności udowodnienia przynajmniej tych przedmiotowych elementów czynu pierwotnego, które pozwalają na jego zakwalifikowanie pod znamiona konkretnego czynu zabronionego zawartego w ustawie karnej, ani też nie jest zwolniony od wskazania tej kwalifikacji.”

Konstrukcja art. 299 § 1 k.k. zakłada jego dwufazowość, tzn. w pierwszej kolejności wymaga wykazania zaistnienia czynu zabronionego, z którego sprawca uzyskuje korzyść. Następnie, sprawca realizuje jedno ze znamion czasownikowych wymienionych w art. 299 § 1 k.k. Zatem, przestępstwem bazowym nie może być każdy czyn zabroniony, a jedynie taki, który przynosi korzyści. Dla przypisania odpowiedzialności karnej z art. 299 § 1 k.k. istotne znaczenie ma wykazanie związku przyczynowego pomiędzy popełnieniem przestępstwa bazowego, uzyskaniem w jego wyniku korzyści, a następnie zrealizowaniem przez sprawcę jednego ze znamion czasownikowych wymienionych w art. 299 § 1 k.k. Formalnie, w pełni należy podzielić stanowisko doktryny, że czynu zabronionego z art. 299 § 1 k.k. można dopuścić się dopiero po dokonaniu przestępstwa, w wyniku którego uzyskano korzyść majątkową.

I tak przyjęto w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 8 października 2018r. o sygn. II AKa 42/18, że sprawca wykonawczy może konsumować „owoce” swojego przestępstwa i zasadniczo jest to zachowanie współkarane, jako pochodna przestępstwa bazowego. Jego odpowiedzialność za odrębny czyn w postaci prania brudnych pieniędzy z art. 299 § 1 k.k. będzie możliwa tylko wtedy, gdy zostanie wykazane, że podjął on odrębne, szczególne działania mające na celu „zamaskowanie” przestępnego pochodzenia środków pieniężnych.

Na marginesie wspomnieć jedynie należy, iż art. 299 § 5 k.k. stanowi typ kwalifikowany w stosunku do czynu z art. 299 § 1 k.k. Znamieniem kwalifikującym wówczas jest istnienie porozumienia z innymi osobami, tj. co najmniej jednego sprawcy z co najmniej dwiema innymi osobami jako jedna z form przestępczego współdziałania.

Nadmienić należy, iż w toku śledztwa przeprowadzono także szereg czynności dotyczących ustalenia przepływów środków finansowych pomiędzy podmiotami związanymi z przedmiotową transakcją sprzedaży masek, a także uzyskano wyniki kontroli Naczelnika Małopolskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Krakowie z uwagi na jednoczesne ustalanie stanu faktycznego w kontekście wypełnienia znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., tj. uzyskano od właściwych banków informacje dotyczące sald oraz historii 15 rachunków bankowych prowadzonych na rzecz ww. podmiotów, a następnie powołano i otrzymano opinię biegłego stanowiącą analizę przepływów środków pieniężnych między niniejszymi rachunkami bankowymi, która koresponduje z zeznaniami świadków w tym zakresie.

Dla przypisania sprawcy czynu z art. 299 § 1 i 5 k.k. niezbędnym jest wykazanie źródła pochodzenia środków pieniężnych podlegających „praniu” w wyniku podejmowanych przezeń zachowań. W toku tegoż śledztwa nie zgromadzono dowodów wskazujących na przestępne pochodzenie środków w kwocie 4 797 000 zł.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego stwierdzić należy, iż w toku prowadzonego śledztwa ustalono, że nie doszło do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., tj. przestępstwa bazowego, z którego uzyskiwane korzyści w postaci środków finansowych były przyjmowane lub przekazywane z wykorzystaniem rachunków bankowych

prowadzonych na rzecz T [REDAKTOWANE], C [REDAKTOWANE] i Firma K [REDAKTOWANE], zatem koniecznym było wydanie postanowienia o umorzeniu śledztwa w punkcie numer II sentencji postanowienia, wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Następnie przechodząc do rozważań prawnych w zakresie czynu zawartego w pkt. III niniejszego postanowienia wskazać należy, iż przestępstwo z art. 271 k.k. określane jest jako fałszerstwo intelektualne dokumentu. Czynność sprawcza ww. przestępstwa polega bowiem na poświadczeniu nieprawdy przez osobę, która wystawiła autentyczny dokument w swoim imieniu. W odróżnieniu od fałszerstwa materialnego dokumentu określonego w art. 270 k.k. dokument ten nie został przerobiony ani podrobiony. Przedmiotem ochrony zatem jest sama wiarygodność dokumentu i tym samym zaufanie pokrzywdzonego, a także ogółu obywateli do jego wiarygodności. Przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa jest wobec tego dokument określony w art. 115 § 14 k.k., który ponadto zawiera w swojej treści poświadczenie o cesze zaufania publicznego, wobec czego domniemuje się jego prawdziwość jak wskazał SA w Katowicach w wyroku z dn. 26 kwietnia 2007r. o sygn. II AKa 444/06. Do wypełnienia znamion jednakże wymagane jest, aby przedmiotowy dokument miał takie znaczenie prawne, którego to skutek działania wykracza również poza strony czynności prawnej (postanowienie SN z dn. 30 listopada 2007r. o sygn. V KK 98/07). Niemniej sama czynność sprawcza opisywanego przestępstwa polega na wystawieniu takiego dokumentu, który poświadcza okoliczności nieistniejące lub przeinaczające bądź zatajające prawdę. Poświadczenie różni się więc od oświadczenia tym, iż zakłada potwierdzenie określonych okoliczności, które są składane w swoim imieniu, ale w cudzej sprawie. Niemniej do wypełnienia znamion przedmiotowego przestępstwa poświadczenie nieprawdy musi dotyczyć faktów i okoliczności, które można poddać weryfikacji. Sposób realizacji czynności sprawczej jednak zależny jest od rodzaju i funkcji jaką ma spełniać dany dokument, zatem nie może być utożsamiane wyłącznie z jego sporządzeniem.

Opisywany występki może być popełniony zarówno z działania, jak i z zaniechania, z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Z uwagi na charakter ww. przestępstwa sprawcą może być jedynie funkcjonariusz publiczny zdefiniowany w art. 115 § 13 k.k. lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu. Źródłem uprawnienia do wystawienia dokumentu może być każdy rodzaj legitymacji wynikający z przepisu prawa powszechnego, miejscowego, decyzji organu państwowego lub samorządowego, wyroku sądowego, polecenia służbowego, pełnomocnictwa czy samej umowy. Aktualne zatem pozostaje stanowisko Sądu Najwyższego, w którym stwierdził, iż „dokument, o którym mowa w art. 271 § 1 k.k., musi nie tylko odpowiadać cechom wymienionym w art. 115 § 14 k.k., lecz ponadto musi być wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę do tego uprawnioną i zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości. Do takich dokumentów należą przede wszystkim dokumenty urzędowe w znaczeniu nadanym temu pojęciu przez art. 244 k.p.c. i art. 76 k.p.a., a ponadto inne dokumenty, którym moc dowodową nadają inne przepisy” (wyrok SN z 9.10.1996 r., V KKN 63/96. OSP 1998/7-8, poz. 147; wyrok SN z 20.04.2005 r., III KK 206/04; wyrok SN z 23.02.2012r., III KK 375/11. LEX nr 1167619, z glosą J. Piórkowskiej-Flieger, OSP 2013/1, s. 25-28). O samej kompetencji do wystawienia takowego dokumentu, jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dn. 30 sierpnia 2011r. o sygn. IVKK 190/11 można mówić wówczas, gdy dokument ma cechy rozstrzygnięcia publicznoprawnego, któremu przysługuje domniemanie prawdziwości.

Mając na uwadze powyższe, odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego stwierdzić należy, iż zgodnie z zakresem akredytacji I [REDACTED] nr AC 197 ww. jednostka certyfikująca nie miała możliwości certyfikacji wyrobów będących środkami ochrony indywidualnej w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2016/425, zatem wydane certyfikaty w zakresie jednorazowych masek nie mogły być podstawą do stwierdzenia normy EN 149. W związku bowiem z ustawą z dn. 20 maja 2010r. o wyrobach medycznych wdrażającą dyrektywę Rady 93/42/EWG z dn. 14 czerwca 1993r. oraz rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dn. 17 lutego 2016r. w sprawie wymagań zasadniczych oraz procedur oceny zgodności wyrobów medycznych,

wyrobem medycznym jest narzędzie, przyrząd urządzenie, oprogramowanie, materiał lub inny artykuł, stosowany samodzielnie lub w połączeniu, w tym oprogramowaniem przeznaczonym przez jego wytwórcę do używania specjalnie w celach diagnostycznych lub terapeutycznych i niezbędnym do jego właściwego stosowania, przeznaczony przez wytwórcę do stosowania u ludzi w celu m.in. diagnozowania, zapobiegania, monitorowania, leczenia lub łagodzenia przebiegu choroby, który nie osiąga zasadniczego zamierzonego działania w ciele lub na ciele ludzkim środkami farmakologicznymi, immunologicznymi lub metabolicznymi, lecz którego działanie może być wspomagane takimi środkami. Ponadto określono, iż certyfikat zgodności to dokument wydany przez jednostkę notyfikowaną w zakresie wyrobów, poświadczający przeprowadzenie procedury oceny zgodności, potwierdzającej, że należycie zidentyfikowany wyrób, jego projekt, typ, proces wytwarzania, sterylizacji lub kontroli i badań końcowych jest zgodny z wymaganiami zasadniczymi. Procedura zgodności takich wyrobów przeprowadza się w zależności od klasy wyrobu medycznego, która wskazuje ryzyko jego użycia, tj. wobec wyrobów I klasy, czyli niesterylne i bez funkcji pomiarowej wytwórca samodzielnie przeprowadza ocenę zgodności, wystawia deklarację zgodności i oznakowuje zatem wyrób znakiem CE. Co do wyrobów o wyższych klasach ryzyka, w procedurze oceny musi uczestniczyć jednostka notyfikowana, która wydaje w takim przypadku certyfikat zgodności. Co do oznakowania znakiem CE czynności kontrolne przeprowadza Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Ponadto przed wprowadzeniem wyrobu medycznego na rynek polski, musi być on zgłoszony do ww. Urzędu celem wydania zezwolenie na wprowadzenia do obrotu. Jednakże odnosząc się bezpośrednio do przedstawionego stanu faktycznego półmasek są środkami ochrony indywidualnej w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z dn. 9 marca 2016r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylenia dyrektywy Rady 89/686/EWG. W tym przypadku ŚOI dzielą się na 3 kategorie w zależności od zagrożeń związanych z ich użytkowaniem, co zaś tyczy się półmasek – zaliczają się do kategorii I lub III, co do których rozporządzenie przewiduje konieczność przeprowadzania badania typu UE (moduł B) przez niezależną jednostkę notyfikowaną przed wprowadzeniem do obrotu. Jednostka notyfikowana wydaje

wówczas producentowi certyfikat badania typu UE. Jednostką notyfikowaną co do ŚOI na ten moment w Polsce pozostaje Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy. Z powyższego wynika, iż I [REDACTED] nie posiadała odpowiedniej notyfikacji do wydania certyfikatu zgodności wobec ŚOI. Tym samym nie miała ona uprawnień do wydania ww. dokumentu, co jest koniecznym do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 271 k.k. Ponadto wobec tego, iż I [REDACTED] [REDACTED] jest akredytowaną jednostką certyfikującą, zgodnie z programem certyfikacji PC-P-07-07 I [REDACTED] [REDACTED] wydanym w dn. 23 kwietnia 2019r., tj. programem dobrowolnej certyfikacji wyrobów na zgodność z wymaganiami norm nie ma wymienionej normy EN 149 dla półmasek ochronnych ani normy EN 14683 dla masek medycznych, wobec czego nie są one objęte zakresem akredytacji AC 197. Słusznie zatem wątpliwości związane z wydaniem takich certyfikatów są podstawą audytów i czynności kontrolnych przeprowadzanych przez właściwe do tego PCA i UOKiK. Nie mniej, jak ustalono, w związku z brakiem uprawnień do wydania ww. certyfikatów, ICR nie mógł opatrywać ich pieczęcią z numerem akredytacji oraz znakiem CE wobec nieobejmowania przez zakres akredytacji takiej działalności. ICR wskazywał jednakże, iż certyfikaty zawierały sformułowanie o zgodności z wybraną normą, która jest zharmonizowana z rozporządzeniem 2016/425 w ramach certyfikacji dobrowolnej, zaś nie prowadzi on ocen i tym samym nie stosuje sformułowań zastrzeżonych dla jednostek notyfikowanych. W związku z nasuwającymi się zastrzeżeniami PCA co do możliwości opaczego interpretowania wydanych przez ICR certyfikatów, wskazane certyfikaty wycofano, co zostało przedstawione na stronie internetowej ICR. Ponadto zmieniono wzór wydawanych wzorów usuwając pieczęć z numerem akredytacji i znak CE dla certyfikacji dobrowolnej w związku z normami przedstawionymi w rozporządzeniu. Mając na względzie powyższe, zauważyć należy, iż w szczególności wobec ICR Polska/6301276 po przeprowadzonym badaniu CIOP stwierdzono niezgodności w zakresie normy EN 149:2001+A1:2009. Jednakże pomimo tego ICR nie posiadał kompetencji do wystawienia certyfikatu zgodności w rozumieniu rozporządzenia. W takiej sytuacji, należało stwierdzić, iż nie doszło do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 271 k.k. Tylko na marginesie podkreślenia wymaga, że podmioty uprawnione do przeprowadzania czynności kontrolnych wobec akredytowanych

jednostek certyfikujących mają możliwość podjęcia stosownych działań mających na celu wyeliminowanie takich certyfikatów z obiegu, a tym samym zastosowania ewentualnych sankcji administracyjnych w przypadku przekroczenia warunków akredytacji.

Z uwagi na treść zawiadomienia Ministra Rozwoju o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 160 § 1 k.k. przez prezesa I ██████ wskazać należy, iż nie stwierdzono, aby w związku z wydaniem certyfikatów będąc do tego nieuprawnionym zgodnie z zakresem akredytacji doszło do narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Wskazywane przez zawiadamiającego przestępstwo polega na narażeniu dobra na niebezpieczeństwo konkretne i wobec tego traktowane jest jako przestępstwo skutkowe. W związku z epidemią COVID-19 i wydaniem certyfikatów co do masek mających na celu ograniczenie zarażenia się ww. wirusem, nie sposób wykazać związku przyczynowo-skutkowego w przedstawionym stanie faktycznym. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż podjęte zostały działania celem usunięcia z obrotu wydanych certyfikatów przez I ██████ w zakresie normy EN 149:2001+A1:2009. Ponadto jak wskazywano w opinii, w pandemii, każda maska (wobec braku innych) może być stosowana przez osoby nawet wówczas, gdy nie spełnia ona norm.

Natomiast przy omawianym czynie bezpośrednio niebezpieczeństwa należy wiązać nie tyle z bliskością czasową skutku mogącego nastąpić w związku z rozwojem sytuacji, chodzi tu o taki stan, gdy nieuchronnym następstwem dalszego rozwoju sytuacji jest niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia (Zoll, Narażenie (w:) System 1985). O bezpośredniości zagrożenia przesądza także wysoki stopień prawdopodobieństwa zaistnienia skutków wymienionych w przepisie. Mając zatem na względzie poczynione ustalenia, nie można mówić o wypełnieniu znamion omawianego czynu zabronionego.

Odnosząc się zatem do wszystkich czynów rozpatrywanych w toku niniejszego postępowania, wyraźnie należy zaznaczyć, iż na początkowym etapie pandemii koronawirusa kwestią priorytetową było zapewnienie wszystkim służbom, m. in. medycznym, sanitarnym, wojskowym, policji, środków ochrony osobistej, płynów do dezynfekcji, wyrobów do przeprowadzenia testów genetycznych na obecność wirusa

SARS-CoV-2 oraz infrastruktury niezbędnej do ratowania życia osób będących w ciężkim stanie w wyniku zakażenia wirusem SARS CoV-2, m. in. respiratorów. Zasoby posiadane przez Agencję Rezerw Materiałowych były w stanie zapewnić bardzo podstawowe potrzeby w pierwszych dniach epidemii. Właściwe instytucje państwowe stanęły przed wyzwaniem zakupienia niezbędnej ilości ww. produktów dla zapewnienia bezpieczeństwa Polakom na czas walki z epidemią koronawirusa. Procedury stosowane i przewidziane do wykorzystania przez instytucje publiczne w standardowej sytuacji okazały się zbyt długotrwałe i nie dawały możliwości dokonania sprawnych i adekwatnych do potrzeb zakupów. Podkreślenia wymaga także fakt, iż w tamtym okresie wszelkie środki do walki z koronawirusem były „rozchwytywane” przez wszystkie państwa na całym świecie. W wielu krajach brakowało omawianych środków, inne natomiast ustanawiały wewnętrzne procedury zakazujące wywozu tychże środków poza granice państwa. Rynek gwałtownie się załamał, m. in. w związku z nagłym wzrostem zachorowań w poszczególnych krajach, brakowało surowców do produkcji wyrobów medycznych. Zakupów udawało się dokonać temu, kto płacił gotówką, z góry i nie prowadził negocjacji ceny. Z powyższych względów czas działania miał najistotniejsze znaczenie. Z całą pewnością, nie sposób stwierdzić, że sytuacja, jaka powstała w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19, była normalna i typowa, wręcz przeciwnie, gdyż była to sytuacja dotychczas niespotykana. Jak już wyżej wskazano, decyzje zakupowe musiały być podejmowane w warunkach braku dostępności produktów oraz wygórowanych cen na całym świecie. Wyraźnie podkreślić należy, że nawiązywanie relacji handlowych w okresie pandemii, było niezwykle trudne i obciążone wyjątkowym ryzykiem, wynikającym również z ogólnie panującego paraliżu gospodarczego i instytucjonalnego, a wręcz całego społeczeństwa. Ryzyko to było podejmowane, z uwagi na zaistniałą sytuację, ale również z uwagi na zdecydowane oczekiwania społeczne i żądania kierowane nie tylko ze strony społeczeństwa, ale również wyspecjalizowanych służb.

Stosownie do brzmienia art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza, wobec ustalenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Konkludując, analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie daje możliwości stwierdzenia z pewnością wymaganą dla procesu karnego, iż nastąpiło wyczerpanie znamion strony przedmiotowej, jak i podmiotowej czynów zabronionych czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 271 k.k., art. 270 § 1 k.k. oraz z art. 299 § 1 i 5 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., co przemawia za zasadnością umorzenia śledztwa w rzeczonym zakresie, stosownie do dyspozycji art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec stwierdzenia, iż czyny objęte rozpoznaniem nie zawierają znamion czynu zabronionego.

Mając na względzie powyższe, należało postanowić, jak na wstępie.

PROKURATOR
Barbara Drozda

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.): - stronom procesowym, - instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, - osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o jego umorzeniu, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim

przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. i art. 100§ 4 k.p.k. odpis postanowienia doręczyć: pokrzywdzonemu

1. Skarb Państwa - Ministerstwo Zdrowia (adres w PROK-SYS),
2. T [REDAKTOWANE]

Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. o umorzeniu śledztwa powiadomić składających zawiadomienie o przestępstwie:

3. Minister Rozwoju (adres w PROK-SYS),
4. adw. P [REDAKTOWANE] D [REDAKTOWANE] (adres w PROK-SYS),
5. A [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE]
6. S [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE]
7. B [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE]
8. B [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE]

PROKURATOR

Barbara Drozda

NACZELNIK
3 WYDZIAŁU
do Spraw Przestępczości Gospodarczej
PROKURATURY OKRĘGOWEJ
w Warszawie
03-18
Barbara Drozda